ספר רזיאל המלאך

יצא לאור ע"י ר' נפתלי צבי מרגליות אבואלעפיא

ניו יארק - תשי"א

דפוס האחים טווערסקי

א ווארט פון ארויסגעבער

די הייליגע ספרים שרייבען דאס אז מען האלט דעם הייליגען ספר אין הויז — אפילו אז מען קען אין איהם ניט לערנען — איז עס א סגולה פאר יולדות, קינדער און הצלחה, און מען איז אפגעהיט פון אלע אנדערע צרות.

און אזוי ווי דער ספר איז כמעט ניט בנמצא, דארום האב איך באשלאסען עס איבערצודרוקען צו זיין א מזכה את הרבים, כדי צו געבען יעדען די געלעגענהייט צו פארשאפען זיך דעם ספר.

Our religious authorities tell us that by keeping this holy book in the home — even though one cannot conceive its contents — it is a safeguard against all evils and misfortunes.

Since the book is almost inaccessible, I decided to publish it again in order to make it available to everyone who wishes to possess it.

הכתבת:

N. Z. MARGOLIES
270 E. Broadway
New York 2, N. Y.
GR. 7-3574

דפוס האחים סווערסקי — ניו יארק

הקדמה

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ראה את זה חדש היא אשר כבר היה לעולמים: בו יוכל לידע כל מדע נעלמים נסתרות: זה ספר תולדות אדם בו חקר ובן קורא הדורות מראש מראשית אחרית: ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בו להיות להם שם ושארית: אז יבקע כשחר אורם להאיר עינים לראות באספקלראות המאירות: לא יאנה לצדיק כל און להבין במאמרות טהורות: היוצאים מעשר ספירות:

זה הספר היה כמוס עמדי חתום באוצרותי. זה כמה שנים ובני עמי נחרו בי להדפיסו. ולא אביתי כי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי שלא ישמעו דברי עד שראה ראיתי שתי ראיות שכבר נדפס: רוב בנין ורוב מנין בספר הנקרא ציור אותיות מכל העולם בלשון צרפת וראיתי שהספר הקדוש הנכבד אית בידי עניים. עניים מדברי תורה ונותנים להעתיק זה לזה ע"י ממון רב ובודאי העתקה היא גדול צעקה ומעט מלאכה כי בא טעות אחר טעות עד שהיה הטעות מרובה על העיקר בלי חקר ועי"ז יוכל ח"ו לקצץ בנטיעות ראיתי וחקרתי ודרשתי היטב אחר הספר שבידי אם הוא מוגה ופזרתי ממון רב להלוות לי שני ספרים ממדינות אחרים וראיתי בהם ששלי היה אב לכולם וכולם נעתק: מספר שלי כאשר הראיתי ע"י הוכחה לבני עמי וחתם בו הקטן אליעזר בן א"מ הרב יהודה שקבל מעשה מרכבה מרבינו יהודה החסיד שקיבל מאביו רבינו שמעון החסיד ובודאי הוא בעצמו היה מגיהה וגם חתום בו מהור"ר טעבלי מתושבי ארץ צבי ששמו היה הולך מסוף עולם ועד סופה ובוודאי אלו לא היו עוברים על לאו אל תשכן באהליך עולה זה המקיים ספר שאינו מוגה בביתו וגם מצאתי בו תועלת גדולים בזה הספר לתפלה מעולה כמ"ש מפני מה הראשונים היו מתפללים ונענים מיד ואנו צווחין כל היום ולית דמשגח בן לפי שהיו יודעים השם כמ"ש כי הוא ידע שמי יקראני ואענהו והרבה נביאים לא נבאו אלא ע"י עיונים בזה הספר תחלה כדאיתא בדף ג' שהספר הזה הכנה לנביאה כי ה' יהב חכמה לחכימין בכל דבר בעולם הזה צריך הכנה כמו גבי אלי' כד קמח גבי אלישע פך שמן וגבי ישראל וחמשים עלו מזוינים וכן בכל מקום ובהבנת זה הספר יקוים הקרא כי מלאה הארץ דעה גם כתוב בפנים הספר דף ג' עמוד ב' כל מי שיזכה לו אשריו וטוב לו וכו' כי לא לכל נתן כי לא יבינו ולא יחכמו כל אנשים ממנו ואמרתי באם שיבא זה הספר הקדוש הנכבד והנורא ליד מי שהוא מסטרא דמסאבא וכסיל לא יבין את זאת אלא חכם מבין מדעתו ולית בו כל המדות כמו שכתוב בתוכחת מוסר בספר **רזיאל הגדול** ובודאי לא יצא שום תקלה ועולה ומכשול וגרעון ע"י הספר

הקדוש הזה רק כולה לטובה למי שזוכה בו ותועלת גדולות לבקשות זלתפלות שנ׳ כל הנקרא בשמי וגו׳ וגם ראיתי אחר רואי את עני עניות ברזא דרזין עמי אשר במצרים יושבי ח״ל דאינון יושבין על מלאות הקליפות שרי מעלה ומתמציתו הם שותין שרי מענה המה במצר השכינה שנקראת ים של שלמה שבה נשלם הבנין נטי הצללי׳ צללי ערב שעשו ערבוביא בעולמות וידל ישראל עד מאוד מדברי תורה מדברי נבואה כי בא מות בחלוננו אלו הקליפות ומכסה הלוט שנאמר סכת בענן מעבור תפלה חשכו הראות בארובות אלו הנביאים כמ״ש איה הרואה שלא יוכלו לראות בנבואה עדיין היו משתמשין ברוח הקודש ע״י החור׃ מ״ש שלח ידו מן החור והיא כאצבע בבירה והשתא האצבע בקירה כי נתעבה יותר ונסתם החור מרוב עוננו עד שהיינו כחמורים לנטות אחר חומרי ונתעבה כח השכלי שלהם אף שנתמלא כריסן מכל חכמות שבעולם אינם חפצים ללמוד חכמת הקבלה כי סומכין על המשנה אין דורשין וכו׳ ולא במעשה מרכבה ביחיד ואינם משגיחין על הגמרא אין דורשין ליחיד וכו׳ אבל באם הוא חכם ומבין מדעתו רשאי לדרוש לפניו משמע אפי׳ דרך דרש אבל בלא דרש רשאי ללמוד אף שאינו מבין כל כך מדעת כגון ע״י ספר והלא יחזקאל כתב וגם שאר נביאים וא״ת הוא צרור וחתום אף בזה הספר צרור וחתום במקומות הללו ויש מהם אומרים שנתחלפו המלאכים בשעת החורבן כמו שאיתא במ׳ על הפסוק השליך משמים ארץ אינם מבינים הפשט כי כל קבלה מעשיות צריך לכוון התקופות והחדשים והימים והשעות שכל שעה מתחלף המלאך כדאיתא בספר בפנים והקב״ה היה עושה חושך ולא היו יכולין לכוון השעות כמו שאיתא במסכת איכה מלך ב״ו מכבה הפנסים כך אני שנא׳ שמש וירח קדרו וכבבים אספו נגהם ונתחלפו המלאכים רק להם אבל המלאכים עמדו על משמרתם כמו שהיו מימות עולם ויש מהם אומרים מי עולה לשמים שיגיד דברים הללו המה כופרים בתורת משה ובנביאים כידוע אוי לאזנים שכך שומעות ואוי לעינים שכך רואות הוכבד אזנם מלשמוע השע עיניהם מלראות כי תכלית הקבלה היא עיקר התורה כדאיתא בשל״ה והנה סדר המדרגות כך היא לא בור ירא חטא רק צריך ללמוד תרי״ג מצות והתלמוד מביאנו לידי מעשה א״כ משיבא למעלה זו המעשה היא סולם לעיוני שהוא חלק הנסתר ויזכה לחזות בנועם ה׳ וידוע שתכלית גדול מהתחלה כמ״ש טוב אחרית דבר מראשיתו שכל התפלה בשביל אחרית לפי זה מצוה הוא יותר טוב מלמוד הנגלה והנסתר יותר טוב מעשיית מצוה וזהו פי׳ הקרא כי נר מצוה ותורה אור הנסתר אור אבוקה אין לומר מה שאמר תורה אור של הנגלה והלא מצוה עדיף והיאך קרא לנגלה אור ולמצוה נר אע״כ תורה אור זו היא הנסתר וידוע שאם ירצה להביא נר קטן למדורה קוד׳ שבא

למדורה נכבה בחמימו' המדורה אבל מדורה אל מדורה אחרת יכול להביא כך הקב״ה אש אוכלה הוא ונר אלהים נשמת אדם ועיקר התכלית לדבק בהקב״ה כמ״ש ואתם הדבקים בה' אלהיכם וכי יכול לדבק נר קטן לאור גדול כזה אלא על ידי עשיות מצות רבות שמהרבה נעשה מדורה ויוכל לדבק מכ״ש מי שעסק בחלק הנסתר שהוא בעצמו אבוקה שיוכל לדבק בהקב״ה וידוע כי חלק הנגלה אינה שייך אלא בעה״ז אף קצת מצות דלית ביה הנאה כגון תפילין סוכה עיקר שלהם יש בו הנאה תפילין שנאמר ה' נקרא עליך זו תפילין שבראש סוכה לכפר מי שחייב גלות כך כל המצות צא דוק זהו מ״ש הנסתרות לה' לדבק לה' והנגלות לנו ולבנינו להנאותינו בעה״ז כשיהיה הבן והאב כא' אבל בעלמא דאתי כל צדיק יש לו מדור בפני עצמו ועוד רמז לנ״ו בגימטריא הטבע כמו אלהים שעה״ז נברא בשם אלהים כמ״ש בראשית ברא אלהים בגימטריא הטבע שעה״ז נדבר ע״פ טבע כדלעיל שצריך הכנה וזהו לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם שאחריתם לדבק להקב״ה וזהו בא מחמת חומר העב שנתעבה על ידי עונותינו ואין לנו תקנה אלא לשבר הקליפות על ידי זיעת הפלפול כמ״ש שנשאל אדם לאחר מותו פלפלת בחכמה כמ״ש בזיעת אפיך תאכל לחם זו תורה שנאמר לחמו בלחמי גם על ידי בכי שכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעות בכי בגימטריא ל״ב ל״ב להראות שבבכי נפתח לו ל״ב נתיבות חכמה כח מ״ה אד' עליון יו״ד ה״א וא״ו ה״א וזהו דמעה עד מה ר״ל עד כח מה ועי״ז יוכל לידע רזין דרזין סתימא דסתימין עד שידבק בעתיק יומין מצד נשמתו ויהי' יותר ממלאכים מעלתו וכן מי שיזכה ללמד ולהבין בספר הזה יהיה אלהים אתו ויהיה כחנוך אשר לקח אותו אלהים ויקוים הקרא כעת יאמר לישראל מה פעל אל:

ראה זה ספר תולדות אדם ספרא דאדם קדמאה כדאיתא בזוהר זה ספר ספר ודאי והא אוקימנא דכד הוה אדם בג״ע נחית ליה הקב״ה ספרא ע״י רזיאל מלאכה קדישא ממונא על רזין עילאין קדישין ביה גליפין גליפי עילאין וחכמה קדישא וע״ב זיני דחכמתא היו מתפרשין מניה לשית מאה ושבעין גליפין דרזי עילאי באמצעיתא דספרא גליפא דחכמה למנדע אלף וחמש מפתחן דלא אתמסר לעילאי קדישא וכלהא סתימין ביה בספרא כו' עד בשעתא ההיא רמז קב״ה לרפאל ואתיב ליה ההיא ספרא וביה הוה משתדל אדם ואנח ליה לשת בריה וכן לכל אינון תולדן עד דמטא לאברהם ובזה הוה ידע לאסתכלא ביקרא דמריה והא אתמר וכן לחנוך אתיהב ליה ספרא ואסתכל מניה ביקרא עילאה גם בזוהר חדש פ' תרומה חנוך אשתכח נהירו דאבד אדם קדמאה וכו' עד דאתי שליחן מלאכי עלאי ואולפו ליה חכמתא עלאה יהבו ליה ספר דהוה טמיר גו אילנא דחיי ואוליף מניה ע״כ

הרי לנו שהקב"ה נתן ספר לאדם ע"י רזיאל המלאך. וא"ל מה זה שמביא הספר משניות על ר"ע רבי ישמעאל וספר יצירה זהו לאו קושיא כדאיתא בזוהר על פסוק זה ספר תולדות אדם וכו, עד דמטי לדרי דר"ע וחמי אורייתא דידיה וחדי וחמי מתיתא ועציב וכו' גם בגמ' הראה לי דור ודור ודורשיו דור ודור ומנהיגיו עד שראה ר"ע שמח בתורתו ונתעצב במיתתו הרי לנו שראה דור ודורשיו וראה בתורתם והו לא קשה מידי. גם אין לתמוה מ"ש בזה הספר דף מ"ב שיכתוב שמות על טרפי הד' וכו' זה לאו קושיא שאין אסור למחוק אלא ז' שמות ולגרסא א' אף אהיה אסור למחוק כדאיתא ביו"ד סי' רע"ו סעיף ט';

גם אין לתמוה מה שכתב לקמן דף ג' ואלה הם דברי הספר זהו נמי להו קושיא והלא אית נמי בברכות האי דבעי למחזינהו ליתי שיליתא וכו' כי כל דבר צריך הכנה כדלעיל. וא"ל הרי כתיב ודאשתמש בתגא חלף אינם מבינים הפשט תגא זה כתר בודאי מי שמשמר בספירה כתר חלף כידוע ליודעי חן אבל קבלה מעשית וקמיעות דאית בזה הספר רשאי במקום שאית בו צורך אבל בטהרה. בואו וראו שבח זה הספר מי שזכה ללמוד בו בקדושה ובטהרה זכה הוא לו לעצמו ולבניו ולבני בניו וכמ"ש לאביו כי ברא מזכה אבא רק צריך לנהוג בו כבוד כמו שאיתא בהקדמה לספר מלבוש דף ד' אף מי שאין זוכה ללמוד בו רק כהוא בביתו גנוז אצל כספו וזהבו בודאי ינצל מן שרפה ומן שוד ושבר כדאיתא בזה הספר דף מ' ע"א. בזה הדף ע"ב מתחיל ספר המלבוש ובו מעלת הספר ושנתן רזיא"ל לאדם והיאך צריך לנהוג בו ושמות התקופות ושמות מלאכים המשרתים בכל תקופה ותקופה ובכל החדש והודש ובכל יום ויום ושמות השמים והארץ ובכל רוח ורוח ומלאך על כל מזל ומלאכי דשבעה ככבי לכת לפי כל תקופה ותקופה והשבעות בד' ה' ע"ב מתחיל ספר רזיאל הגדול ובו תוחכת מוסר מתוק מדבש ונופת צופים ומעשה מרכבה ושאר דברים שכל דבור ודבור נאה עד מאוד לדריש ובו נכלל מלאכים ופעולתם ולידע הרוחות וגשמים וכל דבר דף כ"ד ע"ב מתחיל לפרש שם ע"ב ופעולתו וציוריו אותיותיו ונקודות דף ל"ד מתחיל ספר נח ובו לפעול פעולות גדולות ובו מעשה בראשית ותפילות ושיעור קומה. מ"א ע"ב מתחיל ספר המזלות ובו נכלל קמיעות על כל דבר והמה בדוק ומנוסה ופירוש על שם ע"ב וע"ש מ"ב ופעולתם כגון זו צריך להודיע שאין רשאי לדבר שמות הקדושים אלא להרהר בלבו אפילו לתפלה וזהו מ"ש בגמ' ועבדתם את ה' בכל לבבכם איזה היא העבודה שהיא בלב זהו תפלה וק"ש והלא תפלה צריך נמי לחתוך האותיות וכו' אלא זהו הזכרת שמות שצריך לכוין ולא לדבר. והבאתי זה העתקה לדפוס כמו שהיה בהעתקה שלי אות באות ובפרט בשמות הקדושים וגם שמות מלאכים הייתי מגיה ד' פעמים אות באות אם

שגיתי ה׳ יכפר בעדי כל דברי הנ״ל מבעל המגיה שהביא העתקה לדפוס הצעיר יצחק בן המחבר אברהם ז״ל דק״ק אמשטרדם:

ספר המלבוש הנחקק בקדושה ובטהרה הממולא רזי חכמה המודיע תוצאות בונה המחכם ענוים המצהיל פנים משמן המלמד לשון צחות המברר ומצרף לב הנעשה מרפא לגוף הנותן שקוי לעצם המאור בככב נוגה המאזר עוז וגבורה המוכן לעולם הנפעל לפני דורות המשעשע אלם מקדם הדר עם קדושי מרום הנכתב בזהר מזוקק הנובע כמעיין טהרה ממוכן במצעי כח הנעלם על המעשים הנכבד מכל הפנינים היקר מכל חפצים לא יערכנו זהב ומחיר ולא יסולא בכתם אופיר ואין משקל לחכמתו ואין חקר לתבונתו ואין מספר לדברי רזיו כהאלהים כן כל יודעיו כגדודי אש כי כל החוקר בו כשרי מרום כן כל הקורא בו. עץ חיים היא למחזיקים בה שומריו ישמרו כבבת עין מכבדיו כבוד ינחלו מוצאיו ימצאו חיים משכיליו ישכילו לקח מציל נוצריו ממות. ממלט נפשם משחת מגביר זרועם ביראת האל. מלמד מוסר השכל ממלא לבם שכל משיבת לחיי העוה״ב מרבה שרשם עד עקב מעשה חלקם בג״ע כי אלהים חיים אוצר יראת ה׳ מלא כל הארץ כבודו בשמים הכין כסאו ושמי שמים לא יכלכלוהו ושבעה מעיינות רום הרכין להדרו אלף אלפים משרתיו ורבי רבבות צבאיו גדודי אש מתלקחת נהרי אש מושכין לפניו. משאתו יגורו אלים ומקולו ינועו אמות הספים דמותו כמראה אש קשתו כתרשיש וכשוהם. חציו קלים כברק כסאו נורא כעין הקרח מלאכיו אזורי קשת אופניו שביבי שלהבת עמו המשל ופחד עמו דברי יראה ורעד נעלם מעיני כל חי ומלאות עינים לא שזפוהו וענן וערפל סביביו וחשמל חתולתו יושב ושכנו לבדו סתומות לפניו כסדר טמונות יוציא לאור עמוקות יעתק סתומות מגלה מגולות לא עממוהו וחשך לא יחשיך ממנו כי אין כל העולם כנגדו בכל עושה כרצונו וחפצו כשלטון דברו ממהר מקוים עצתו אין מי אשר יאמר לו מה תעשה ואין להשיבו. פקדון נפשות בידו משפיל ומרים בחפצו. מניס מגערתו ים מחריב תהומות מקדיר לבנה וחמה מכהה כל כוכבי אור מעתיק הרים ולא ידעו מרעיד הארץ בהשיטו בה ולו עצה וגבורה וממנו דעת ותבונה נותן חכמתא לחכימין ומנדעא ליודעי בינה. והוא בספר הקדוש הזה באותיות ע״ב ונתן למיכאל שר הגדול אשר הוא על שבעה השרים המשרתים את המלך ממ״ה אשר ממנו החכים לאה״ר תחלת חכמה ובו הערים וקרא שמות לכל בהמה חיה ועוף ורמש ודגים ובו הבין ותרב חכמתו מכל אשר ברא אלהים בששת ימי בראשית ומעת אשר קרא בס׳ הזה והזכיר אותיותיו היה אימתו מוטלת על הבריות והיו כל רואיו רועדים ממנו בכן הבין אדם שאמת הוא הספר הזה ואמת כל אותיות הקדושות שבו והרבה לכבדו בכל כחו ובקדושתו

לעשות בטהרה ובהצנע ובענוה וכן השכיל ברוח חכמה והבין לשון זהב וצרפו באש פעמים והתר בו אותיות הספר הקדוש בקדושה ובטהרה ונתנה בנקרת הצור מקדם לג״ע כי לא היתה הארץ יכולה להכיר כחו כי כל מקום שהיה אדם מחזיק בו וקורא אותו היה נודד כאניה ואם בהר היה מזכירו היה נמס כדונג ואם על הים היה מזכירו היה נקפא ככפור ואם על האש היה מזכירו היה נקפא כעפר ואם על האריו׳ אם על הנמרים ועל דובים ועל חיות רעות היה מזכירו היו עומדים נאלמים אם על נחש ועל כל רמש היה מזכירו היה משתק בם כצפור אם בשמים היה מדבר ומזכיר שם הקדוש הזה באותיותיו ובקדושתו לפני השמש והירח והכסיל וכל מאורי אור היה מושל כצדיק מושל ביראת אלהים וגם על הרוח וְעל שד פגע ושטן היה נוטל זכר ונקבה ואם על זכר ונקבה היה מזכירם היו נשמעים לו כחפצו ורצונו אם על מגדל גבוה והומה בצורה היה מזכירו היה נופל לארץ פתאום ואם על עץ פרי היה מזכירו היה נותן פרי בלא עתו. ואם על קרב ומלחמה היה מזכירו היו נסים מלפניו וגם כל דבר היה יודע והיה ידוע לו מרוח קדוש הזה אם למות אם לחיים אם להטיב אם להרע וגם חזי שעות ורגעי עתים ומספר ימים וחקר תקופות וחשבון תקופות ויובלים עד סוף העולם ממנו למד מסוף עד סוף. ובעמוד שת בנו כשהיה בן י׳ שנים חנכו ע״פ דרכו והבינו כל אותיות החרותות בספר הקדוש הזה והגיד לו כל גבורותיו ומה כחו ונפלאותיו וכאשר עשה עמו והודיעו כי בנקרת הצור שמו ולמדו כי בעת אשר ידבר בו יהיה נוטר עצמו בכל יום משש שבועות ימים ולא יאכל בהם כל בצל ושום וחריף, וכל דגה ודג וכל בשר וכל דבר שמוציא דם וכל יום ויום היה רץ אל הרהטים ורוחץ בטהרה פעם בשחרית ופעם בערבית והשביעו שלא ינהוג בו ברוח גסה ולא בקלות ראש כי אם בענוה וביראה ובטהרה ובקדושה כי כן דרך כל יודעיו ומשכיל באותיותיו. ואחר כל זאת נפטר לבית עולמו ועמד שת בנו והחזיק בו בהליכתו בלא נטות ימין ושמאל בכל דבר שנצטוה מאדם אביו כי גם הוא היה חכם ונבון ויודע שכל ובינה כי מחכמת ספר הקדוש הזה נפתחו לו שערי חכמות וערמות להבין בין טוב לרע ולמאוס ברע ולבחור בטוב וראה והנה דורות הראשונים הולכים אחרי ההבל והתוהו אחרי מעשה ידיהם והחלו לקרוא אלול בשם אל והמרו סובל בנסבל ולא ידעו ולא יבינו כי בחשכה יתהלכו והשכיל את שת ברז הספר הזה ובאותיות השם הקדוש החקוקים בו כי אל יפרוץ גבול הים ומציף כל העולם בכחו ועשה גולם קמוס של זהב ונתנו בתוכו עם כל ראשי בשמים והטמינהו במערה ובעיר הנקרא חנוך שבנה קין אחיו:

זו תפלת אדם הראשון

שהתפלל בשעה שנגרש מג"ע ועד שנתן לו הספר הקדוש הזה והתחנן לפני הגבורה ויאמר ה' אלהי העולם אתה בראת את כל העולם להדר יקר חסין ותעשה כרצונך ומלכותך נצח נצחים ותפארתך לדור ודור ואין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ואתה כוננתני במעשי ידיך ותמשילני על כל בריותיך להיות שליט על מפעליך והנחש הערום הארור השיאני בעץ תאוה וחמד ועוד שאשת חקי השיאה אותי ולא הודעתני מה יהי' ומה יהי' לבני ומה יבוא עלי ולדורות הבאים אחרי וידעתי ובינותי כי לא יצדק לפניך כל חי ומה כחי להעז פני נגדך אין לי פה להשיב לדבר ולא עין לישא כי חטאתי והרשעתי ובעוני נגרשתי היום ואני בוקע ופולח בארץ לעבוד את אשר ממנה לקחתי ואין פחדי ומוראי על דרי ארץ כבתחלה כי מעת אכלי מעץ הדעת ועברתי על דבריך נטלה חכמתי ממני ואני בער ולא אדע וכסיל ולא אבין מה יהיה. ועתה אל רחום וחנון שב ברחמיך הרבים על ראש יצירתך ועל רוח שנפחת ועל נפש שנתת קדמני בחסדך כי אתה חסיד ארך אפים ורב חסד תעלה תפלתי לפני כסא כבודך ותגיע שועתי לפני כסא רחמיך ותחנני יהיו לרצון אמרי פי לפניך ואל תתעלם מתחנתי אתה היית ותהיה לעולם אתה משלת ותמשול חמול נא על מעשה ידיך והבינני והודיעני מה יהיה לתולדותי ולדורותי ומה יבא עלי בכל יום ויום ובכל חדש וחדש ואל תכסה ממני חכמת עיר"ך (נ"א עריך) ומלאכיך:

אחר ג' ימים לתחנוניו בא אליו רזיאל המלאך והוא ישב על הנהר היוצא מג"ע ונגלה אליו עד חום השמש ובידו ספר ואמר אליו אדם למה אתה משתומם למה תתעצב ותדאג מיום שעמדת בתפלה ובתחנונים נשמעו דבריך ואני באתי להבינך אמרות טהורות וחכמה רבה ולהחכימך בדברי הספר הקדוש הזה ובהם תדע מה יקראך עד יום מותך וכל אדם מבניך שיעמוד תחתיך וכל דורות אחרונים שינהגו בספר הקדוש הזה בטהרה בלב כשר וענוות רוח ויעשה כל מה שכתוב בו כמוך יהיה יודע מה יבא בכל חדש וחדש ובין יום ובין לילה ויהיה כל דבר גלוי לו ויבין וידע אם יהיה רעה או רעב או ערוב כבד או גשמים או בצורת או תרבה התבואה או תתמעט או ימשלו רשעים בעולם אם ארבה ואם חסיל יהיה ואם ישיל עץ את פירותיו ואם מכת שחין בבני אדם ואם מלחמות תהיינה ואם יסורין יהיו ואם מות ימשול בבני אדם או בבהמה ואם גזרה טובה תצא ממרום או רעה ואם דם ישפך או יאנוק חלל בעיר. ואתה אדם קרב עד הנה ותן לבך ואודיעך מה דרך הספר הזה ומה קדושתו:

ויפתח רזיאל המלאך את הספר ויקרא באזני אדם ויהי כשמעו את דברי הספר הקדוש הזה מפי רזיאל המלאך ויפול על פניו מרעיד ויאמר אדם קום התחזק ואל תפחד ואל תירא וקח את הספר הזה מידי והשמר בו כי ממנו תדע ותשכיל ותודיע לכל מי שיזכה בו ויהי חלקו ובעת שלקח אדם את הספר הזה קדחה אש על שפת הנהר ויעל המלאך בלבת אש השמימה אז הבין וידע אדם כי מלאך אלהים הוא ומלפני המלך הקדוש שולח הספר הזה והחזיק בו בקדושה ובטהרה. ואלה הם דברי הספר אם בקש אדם להצליח ולעשות דבר ממנו יספור ג׳ ימים לפני בא יום ר״ח של ירח ואל יאכל כל ספק טומאה ולא כל מוציא דם ולא ישתה יין וישנה ממשכב אשה ובאלו הימים ירחץ במים לפני עלות השמש ויביא שתי תורים לבנים וישחטם במאכלת של נחשת שיש לו שתי פיות וישחט הא׳ בפי המאכלת הא׳ והב׳ בעבר הב׳ ויוציא את מעיהן וירחץ במים ויביא ג׳ שקלים מיין ישן ולבונה זכה ומעט דבש נקי וברור ויבלבלם כאחד עם בני מעי התורים וימלאם וינתח אותם נתחים נתחים ויתן על הגחלים לפני עלות השחר ויהיה עטוף בבגד לבן ויעמוד וילך יחף ויזכיר את שמות המלאכים המשרתים בחדש ההוא שהוא שואל בו וישרוף כל דבר מהנתחים כל יום ויום ג״פ ביום כל נתח וביום השלישי יביא כל הדשן ויפזר אותו על הקרקע בתוך הבית וישן עליו ויזכיר עליו השמות של המלאכים האדירים החזקים הגבורים הקדושים המושלים וישן ולא ידבר עם שום אדם ויבואו אליו המלאכים בלילה בחזיון במראה ולא בחידות ויודיעוהו ויגלו לו כל דבר אשר ישאל בלא פחד:

ואחר ד׳ דורות עמד חנוך בן ירד והשכיל ביראת אלהים והנהיג עצמו בטהרה והיה רוחץ ומתקדש במים חיים והפיל תחנה לפני בורא הכל ונגלה לו המקום בחלום שנטמן בו הספר והדרך שינהג בו ומה מלאכתו וקדושת טהרתו והשכים והלך למערה ואיחר עד הצהרים ומכח חכמה בא ונפש שם שלא יבינו בו אנשי המקום ולפני האל ברוך הוא התחנן ועלה בטהרה והחזיק בשם הטהור ובשעה שהבין בו נהרו עיניו בכל דרכיו ויתנהג והלך בו עד שנדמה לקדושי מרום ונבדל מן דרי הארץ ואיננו כי לקח אותו אלהים. כי בספר הזה החכים והערים בתקופות ומזלות ובכל מאורות המשרתים לכל חדש וחדש והשמות הנקראים לכל תקופה ותקופה והמלאכים המשרתים בד׳ תקופות השנה והשכיל שמות הארץ ושמות השמים וגם שמות חמה ולבנה והוסיף לכבדו בכל כחו והבין לכל חכמה יותר על אד״ה והבין כי לא יעצרו כח לעמוד בו דורות הבאים אחריו כי עצום ומכובד הוא והצפינו עד עמוד נח בן למך איש צדיק תמים היה בדורותיו ובשנת ת״ק שנה לחייו נשחתה הארץ בפועל חמס הדורות והשחית כל בשר את דרכו על

הארץ ותעל צעקת הארץ השמים לפני כסא כבודו של הקב"ה ונח מצא חן בעיני ה'. ואז נשלח אליו רפאל השר הקדוש ויאמר אליו אני שולהתי בדבר אלהים אליך לרפאות את הארץ ולהודיע מה יהיה ומה יעשה וימלט אז נתן אליו הספר הקדוש הזה ויבינהו כיצד ינהג בו ומה מלאכתו ומה קדושת טהרתו. ויאמר אליו שמע דבר ה' אתה נמצאת איש צדיק תמים בדורתך הנה נתתי לך את הספר הקדוש הזה והודעתיך כל סתריו ורזיו לעשותו בקדושה ובטהרה ובצניעות ובענוה וממנו תלמוד לעשות תיבת עצי גופר ותכנס אתה ובניך ואשתך ונשי בניך להחבא מעט רגע עד שיעבור זעם ויקח נח את הספר מיד רפאל השר הקדוש ובעת שהבין בו באותיות החקוקות נחה עליו רוח ה' ועשה תיבה בארך וברוחב בדעת שהשכיל בשם הקדוש הזה ונשמע לו בא אתה וכל ביתך אל התיבה כי אותך ראיתי צדיק. ואז נח בן למך הסתירו לפני בואו אל התיבה ויבן כל אותיותיו ויבן להביא אל התיבה שנים ושבעה איש ואשתו ויסגור ה' בעדו ויהי המבול ארבעים יום וארבעים לילה אז פתח פיו ברוח הכמה ובתבונה ויברך את ה' האלהים המלך הגדול הגבור והנורא ויאמר ברוך ה' אשר נתן מחכמתו ליראי שמו ברוך הממשיל את האדם ביראתו המציל נפשות חסידיו המסתיר חוסיו בצלו ומשאיר פליטה להחיות החונן את עבדיו רוח שכל ובינה לדבר עם כל אדם ובהמה וחיה ועוף ורמש ודגים להודיעם כחך ורב גבורתך ומרוב שכל שהשכיל עם הספר הזה הי' יודע אם יום אם לילה והיה יודע מאכל בהמה ובהמה בעתה ותשמע תפלתו לפני כסא הכבוד ויזכר הוא וכל אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישוכו המים ותנח התיבה בחדש הזה על הרי אררט: בחכמת הספר הזה היה נח מתנהג והודיע לשם בנו כי ממנו היה מבין בתבה ושם בנו נהג בו והחזיק בו כך אחריו בקדושתו ושם מסרו לאברהם ואברהם ליצחק ויצחק ליעקב ויעקב ללוי ולוי למשה ומשה לאהרן ואהרן לפנחס ופנחס לבנו וכל הדורות זה אחר זה. וכל מי שיזכה לו אשריו וטוב לו כי יעלה בחלקו ובגורלו לדעת אותו וישכיל כי חלקו בו כי לא לכל נתן ולא יבינו ולא יהכמו כל אנשים ממנו כי החכם ויראת ה' עמו הוא אדם חכם ילבב ישכיל בו ואיש תבונות יעמוד עליו והמחזיק בספר הזה בטהרה לא ימוט פניו לא יחוורו ולא ישיא אויב בו ולא יקדמוהו חורשי און יבלה בטוב ימיו ועצת רע תופר ממנו כי ימצא חיים טובים אשריו כי ימצא חיים ובמותו ימצא מרגוע ושד ופגע רע לא ישטמוהו ומאדם רע יושע במהרה תבא ברכה אל ביתו ועל במתי צריו ידרוך שמו יזכר על טובה וברכה כי בשם הקדוש נזהר וימצא חן בעיני כל רואיו ושכל טוב בעיני אלהים ואדם ושכל לפני כל רואיו ממות רע תנצל נפשו כי צדקה בחרה נפשו ומבי בסתר יוסרו ממנו כי מתן בסתר כחו לפני מלכים יתקלס

בישרת שם מלך מלכי המלכים הקב״ה. כי כל המחזיק בספר הזה וישים עצמו טהור ולא יטמא את בשרו ואל אשה לא יגע בנדת טומאתה ועל נפש מת לא יבא ובכל ערל לא יטמא וקדש את בשרו במים חיים ויטהר עצמו להיות כאלהים ואל יאכל דבר טמא ואל יגע בכל טומאה ויעשה בקדושתו כל הכתוב בו ואז יצליח. וכל המזיד באותיות השם הקדוש ולא יקדש את עצמו ולא יטהר את בשרו ויגע בו בלי טוהר וינהג בו בקלות ראש ולא ישמרהו בדרכיו ויזיד בו לחללו יענש ויאבד מן העולם וינחל חלקו לחרפות ויהיה לדראון עולם ותולעתו לא תמות ואשו לא תכבה ומתבל ינידוהו ומאור אל החושך יהדפוהו כי אם הולך אחרי יראת יוצרו ונוהג בו בטהרה ובקדושה זוכה לכל דברים ויצליח בכל מעשיו וינתן לחן ולחסד ולרחמים בעיני כל רואיו וכל אויביו יראו ממנו ומפניו כי שם קדוש יקרא מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי ה׳ ופושעים יכשלו בם. להצלחה לתקון ברכה לאודיא לתושבחא לאשתערא בכולם מן קושטא הוא הדין ספרא בהצנע עביד וכל מה דתעביד עם מסקא דשמשא ועם מציאותיה בכל ירח חמשה יומין ברישא וחמשה יומין באמצעיתה ותצליח בכל עובדך ארום ספרא הדין רברבא ותושבחתא ואחוו ה׳ אלהים לבעיוהי די כל דעביד יתיה וינטר יתיה היך דכתיב ביה יחיה ויצליח בכל עובדוהי. הדין ספרא הדין הוא כדין יעביד כל מאן דבעי למיעבד יימר שמא דסיהרא ושמא דשימשא יומין ה׳ בסיהרי וה׳ באמצעיתא וה׳ בסופא. התקופה הראשונה שהיה השמש בטלה בשור ובתאומים ימים צ״א וג׳ שעות וא׳ מארבע ושליש לשעה. התקופה השניה סרטן אריה בתולה ימים תשעים ואחד ושלש שעות וא׳ מארבע ושליש לשעה. התקופה השלישי במאזנים עקרב קשת ימים תשעים וא׳ ושלש שעו׳ וא׳ מארבע ושליש לשעה. התקופה הרביעי׳ גד״י ודל״י ודגים ימים תשעים וא׳ וג׳ שעות וא׳ מארבע ושליש לשעה. אם בקשת להטמין ממון בארץ או כי תעשה במים קח מים ותשפוך על הארץ דבר שם הארץ בכל תקופה ותקופה והארץ ישתה מידך ואתה תעשה ותצליח. אם בתקופה ראשונה נפשך למעבד ביממא בזרעא דארעא אמור שמא דשמשא ושרה יה״ו ה״ו אי״ן ושם א׳ בשבת פיגנו״תקר ושם תקופה ראשונה סמא״ל וענא״ל וגנשו״ראש ושרה אי״ד מסט״ר ושם שמשא פניות״ה ושם מזל טלה שעפ״ן ושם דשליטין על זרעא דארעא יסורין תורת״ה יוב״א ערכ״ת דכדיא״ל וענא״ל ושבעה שמות ואומר בעינא מנכון קדישי עלמין דתעבדין לי כל מאן דאיצבי ואנר״ן שרי״ן ואסרי״ן. אם בתקופה שנייה נפשך למיעבד באילנא אמור שמא דארעא כל אד״ד ושם שרה אליתו״ן ושם שני בשבת מוחתי״ר ושם מלאכי התקופה גמליא״ל צדקיא״ל עניא״ל ושרה אבי״ר אבירי״ם ושם יהו״ה אבי״ן ושם מזל סרטן קהד״ר ושם דשליטין באילנא עקרי״ה ומולדיה

רבתיה״ו ערברתי״הו קרביתי״ה אבכל״ת נתלב״א דרכתיא״ל וז׳ שמו׳ ורמי מן דעתך למרא ובעי מנהון ואינון עבדין אם טב אם ביש. אם בתקופה שלישית נפשך למיעבד למיסר ריחשא אמור שמא דריחשא ושם ארעא ישי״שיה ושרה המ״אל ושם רוח מזרח אבי״אן ושרה רפא״ל גבריא״ל אוריא״ל ושם ג׳ פרת״אן ושם תקופה ג׳ שמ״אל אשמ״רה גברי״אל ושרה אלבר״א איה ושם יהו״ה סופתו״נין ושם מזל מאונים תשנו״ן ושם דשלטן בריחשא רפא״ל רוקיא״ל גבריא״ל צוריא״ל יה״ו יהי״ה מיכא״ל שלישיא״ל ובחטרא ראשה ובקיימא דאברהם ובאתרא דקריב ביה אברהם ובשם תרין מלאכיא דשמשין חד מן ימיניה וחד משמאליה ואינון עבדין כל פוקדנו מותא ברם תורתו מתקיים בידו ודבריו נשמעין ואימתו מוטלת על הבריות ונכסיו מצליחין גורם שם טוב לו ולכל משפחתו עד סוף כל הדורות דאלהא רגז על עלמא הוא משלת להון על ימיניה והוא מכלכל עלמא ואזלין אינון מרקפ״רא מרכפי״אל ושבעה שמות משרתים ותלה ידך לשמימה וסב צלוחית ומלא יתיה שמן נחמד במשח מן דוכית (נ״א זכוכית) על דין הוא אסורין טפנא ריחשא דארעא. ואם בתקופה רביעית נפשך למיעבד חיותא אמור יום ד׳ בשבת ראמ״י שור סט״ד ושם תקופתא רביעתא אגד״יא גדודי״אל ברכי״אל רב״ין דרפ״א ושם שמשא אבלא״ד אשכו״ור כחד״ון שחרר״ן קולדו״ן ושם מזל גדי שג״ד לו״י ושם דשליטין בחיותא אהדירי״ד מתגד״אל עזרי״אל: זבנ״א זרקותא ושבעה שמות ויום חיותא פלוני בן פלוני במאמר קדוש חקוקי שמשא. ואם בתקופה ראשונה נפשך למיסר בעירא דכיא אמור שם יום חמישי בשבת בתקופה אברימר״נס ושם יהר״ה פניר״ת ושם מזל טלה שפט״ן ושם משה ואהרן ויהושע בן נון קדישי עליונין דאלה״א בונק״ם בראו״ת ומטבר״ת גד״ג סבלית אות ושבע׳ שמות אינון פרי״ין ואיסורי״ן. ואם בתקופה שנייה נפשך למיסר בעירא מסאבא ואמור יום ו׳ בשבת אתרו״ף כאשר שם ושם התקופה הב׳ נמו״אל צדקי״אל עני״אל ושרה אבי״ר אבירי״ם ושם יהו״ה אנכו״ן ומזל סרט״ן קהד״ר ואלי״ן חנוניא״ל בנב״ד איפט״ן ושבעה שמות אסור גדיהון וגרמיהון. ואם בתקופה שלישית נפשך למיסר גמלא אמור שם ד׳ בשבת אנתכון ושם תקופה שלישית שמסיא״ל ואשמר״א וגבריאל ושרה א״ל בר״א איר שמשא סופתני״ן ומזל מאזנים תגגבר״ן ואין בקנקפ״תו מנכבה״ו אנומיכהו״ן ושבעה שמות ושר וסב שער מן דידיה וטמיר בארעא ואשבע עלוהי וישיב גמלא עד עפרא ואם תיצבי דיחי אפיק שערא מן תחות ארעא דיחמי שמשא והוא מתנות. ואם בתקופה רביעית נפשך למיסר עופר סב לכון דכיא חד כמה דמינה ואמור שם ארעה בשובתא מאכל חד ושם רוח מזרח סידראו״ן ושרה גבריא״ל רפא״ל אוריא״ל ושם תקופה רביעית אגדא״ל גדודיא״ל ברכיא״ל ושרה רבי״ו דרפ״א ושם

הוי״ה אבלח״ד אשכור״ר כחדו״ן בסרו״ן שחדו״ן קלהו״ן ושם מזל גד״י
שג״ר לו״י ואילן ואמור נקל״א דמ״א שבניא״ל שנאתיא״ל עזבריא״ל
סנביא״ל מרוח מזרח ח׳ שמות ואמור השלך לי עוף פלוני באתר פלוני
ואם בתקופה ראשונה נפשך למיסר עופא מסאבא אמור יום שני בשבת
העשר ושם רוח מערב בחילד״ך ושם שרה ידידיא״ל וואל ושמא״ל ושם
תקופה ראשונה סמא״ל וענא״ל וגנבור״ש ושרה ושם יהו״ה ומזל שור
דכרו״ן ואלר״ן ירשא״ל ירכתיא״ל וענובי״ן סמאל וז׳ שמות אקימו לי
את עוף מסאב פלוני. ואם בתקופה שנייה נורא ואשתא אמור שם יום
שלישי בשבת קח דרש״ן ושם רוח צפון סלנ״ש ושרה עזריא״ל זבדיא״ל
שמשיאל ושם שנייה כמניא״ל צדקיא״ל עניא״ל ושרה אבי״ר אבירי״ם
ושם יהו״ה אתבי״ן ומזל אריה שגהון ואילן מיכא״ל רפא״ל רפדיא״ל
ועבדיא״ל רזקיא״ל טריא״ל יוד״ם ושבעה שמות. ואם בתקופה שלישית
בסמיות׳ אמור שם יום רביעי בשבת דגים ושם הארץ ישישי״ה ושרה
יחמא״ל יחמאות ורוח דרום אפוסמו״ן ושרה כוכביא״ל שריא״ל מיכא״ל
ושם התקופה הג׳ שמשיא״ל ואשמדא וגבריא״ל ושרה אלבד״א אור
ושם רוח ביתא״ל ושבעה שמות. ואם בתקופה רביעית בזיקיא ובברקיא
אמור שם יום חמישי בשבת בר״י אביר״ו ושם רוח מערב מפניה ושרה
ידידיא״ל וואל סמ״אל ושם תקופה רביעית אנדיא״ל גדודיא״ל ברכיא״ל
ושרה רבון הרפ״א דרפ״א ושם יהו״ה אלבחו״ר אשכו״ר נחרו״ן שהרו״ן
קנהון ומזל גדי עותרא ואלין אפתיא״ל בחרא״ל נודיא״ל פתיא״ל
אינואג״ל גנת״ץ ושבעה שמות. ואם בתקופה ראשתה נפשך במיטרא
אמור יום ששי בשבת אבותם רה״ט ושרה אופט״ר ושם יהו״ה
פט״ת ומזל תאומים שגר״ם ואלין מערכו״ת מלך מרמאיות נורתיא״ל
סגניא״ל ובנוא״ל קלאבו״ת אסתק״ן נורא״ל שיתיא״ל סגניא״ל ארמאו״ת
גדגיא״ל סרמיא״ל ארמאו״ת ועשיא״ל וגנזיא״ל ושבעה שמות אלין אמור
שבעה זמנין ואמור בעינא מנכון קדישי עילאה ותתאה נחתו טלא ומטרא
ותחתון ותשבעו עלמא מן אוצרא וברכות ותפול על אפך בארעא ואינון
עבדין. ואם בתקופה שנייה נפשך בתלגא ובברדא ובטלו אמור שם יום
שבת דמרוניך ורוח מערב ספופי״ן ישנה ידידיא״ל יוא״ל שמא״ל ושם
תקופה שניה נמניא״ל צדקיא״ל עניא״ל ושרה אברירי״ם ושם יהו״ה
אנכין ומז״ל בתולה והריא״ל ואין פתנאר״ת סרכיא״ל פתליא״ל גנתיא״ל
חזקיאל ושבעה שמות ואין מסיר ואין משנה. ואם בתקופה שלישית
ביקרייא ומבוינייא אמור שם יום ראשון בשבת סופטרני״ן ושם התהום
אשרש״ר ושרה אב״א באות ורוח צפון אערהי״ם ושרה עזריא״ל זבדיא״ל
שמעיא״ל ושם תקופה שלישית שמשיא״ל ואשמרה ושרה א״ל בר״א
באור ושם יהו״ה סופנתי״ן ומזל קשת אבני״ר אבלדיד״ן מבינתי״ה
ותפניו״ת חביור״ת הרביט״ר ושבעה שמות ובעי מנהון ואינון עבדין.

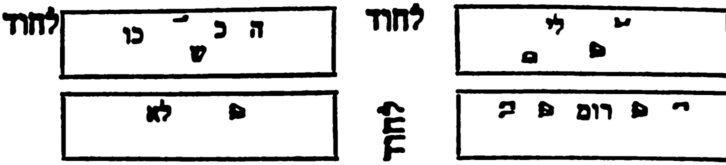
ואם בתקופה רביעית בימא נפשך למיעבד וכל רבא אמור שם יום שני בשבת שגרי״ן ושם הים אפיארגי״ן ושרה תדרגוליא״ל ושם רוח דרום יח״ל דר״ך ושרה כוכביא״ל שריא״ל מיכא״ל ושם תקופה רביעית אגדיא״ל גדודיא״ל ברכיא״ל ושרה רבי״ו דרפס ושם יהו״ה אבלח״ד אשכו״ר בחדו״ן שהדו״ן קלהון ומזל דגים בחמרה ואילן שמות יה״וי״ה קתותיאל והאין ושבעה השמות וגו׳. אם יומא למיחמי ידכר שבעה יומין לבר מן קמייתא אמור שם יום ראשון בשבת ערבו״ן ורוח מזרח קוצר״ך ושרה גבריא״ל רפא״ל אוריא״ל ושם תקופה שנית נאניא״ל צדקיא״ל ושרה אבי״ר אבירי״ם ושם יהו״ה אנכו״ן ומזל סרטן קהד״ר ובעי מיניה ואמור ה״ה יהי״ה ידי״ד אדוכת ידי״ד יהוצורי״א יאיר אברסכ״ם י״ה י״ה י״ה אהיה אשר אהיה זקוקי יהו״ה ויחמו עיני ישועת אלהים ואשכח קדישא מזכיר לעמא בנהורא וז׳ שמות. ואם בימא נפשך למיעבד אמור שם יומא בתקופת ואם בלילא בתקופת ליליא ואם בארעא שם יהו״ה בתקופת יומא ואם בליליא אמור שם זהירא בתקופת ליליא, ואם חיוא אסור אמור שם יומא ואם בלילא אמור שמא דחיותא בתקופת לילא ואם ריחשא אסור אמור שמיה בתקופת יומא ואם בליליא אמור שמיה בתקופת לילא. ואם אנוש אסור אמור שמיה בתקופת יומא ואם בליליא אמור שמיה בתקופת לילא והוי אמור שמיה דזיהרא בתקופת לילא ואם שמשא בתקופת יומא. ואלין אינון מלאכים דמשמשין בתקופה קמייתא סמא״ל ועצ״ל וגנשורא״ש ושום שריהון דממנין עלהון או כססר. ואלין אינון דמשמשין בד׳ תקופתא בר מן אלין לא תעביד בר מן אלין לא תצלח. ואלין דמשמשין בתקופה ב׳ סימוא״ל צדקיא״ל וענא״ל ושם שרהון אבי״ר אבירי״ם בר מן אלין לא תעביד בתקופה ב׳ ואם תעביד לא תצלח. ואלין אינון מלאכיא דמשמשין בתקופה שלישית ברקיא״ל אומרדיא״ל וגבריא״ל ושריהון א״נבר״א אר״ר בר מן אלין לא תעביד כי לא תצלח. ואלין אינון מלאכיא דמשמשין בתקופה רביעית אוריא״ל בריא״ל כרביא״ל ושרהון דבהרמ״א בר מן אלין לא תעביד ואם תעביד לא תצלח. ואלין אינון מלאכיא דמשמשין בלילות בתקופה ראשונה שענין תר״ן שרגמ״ן שכרמ״ן ושם שרהון עשיא״ל ושם סיהרא לבדני״ת באלין מלאכין עביד בלילי התקופה הראשונה. ואלין אינון דממנן על לילות השנית אשישא״ל אטרדמ״ן שחקנ״ך ושרהון לברמ״ק ושם סיהרא אוליא״ר. ואלין אינון מלאכין דממנן על לילות השלישית פלאוס ותדירג״ל שתנגשרו״ן ושריהון פניא״ל ושם סיהרא יר״ח. ואלין אינון מלאכים דממנן על לילות הרביעית אשגרו״ן רדופיא״ל שד״ר ליד״י ושם שריהון גדיא״ל שהרין. ואלין שמהתא המשמשין בארבע תקופות תקופה קמייתא בטל״ה בשו״ר בתאומים מתקרי שמיה דשמשא אר״ר במפטרי״ה תקופה שניה בסרטן

הילתתא באחד שעט״ן תרזי״ן שגרמי ושרה גבריא״ל ושם לבנה לברניתא בשניה ישישי״ה אברהון ושהק״נך ושרה בא״ל מנא״ל ושם זוהר סלת״לב ביום בי״ת רזת״ף בשלישית פלאים כתרניאל ושרה ישגרון רבניא״ל שרדן דני״אל שחריף. ואלה שמות כוכבי המזלות לכל תקופה טלה זרם שור דכ״רון תאומים שגרון סרטן מסרחי״ם אריה לצונבר בתולה סנ״ן קנ״ך מאזנים צדקיא״ל עקרב תרפי״ת קשת צוק״ר גדי משגרים, דלי מעשני״ם דגים שטפנן, בשניה טלה בהמי שור מזכרין תאומים ביהדרו״ן סרטן קהד״ר אריה שגה״ר בתולה יהידיה מאזנים שקתי״ך עקרב מנדבר קשת דברו״ן גדי ישישי״ה דלי אברדו״ן דגים אניסין בשלישית טלה פלונה שור תדרנא״ל תאומים ילב״ך סרטן כרסיון אריה עוקר בתולה סנדני מאזנים תשגבון. עקרב כותבן. קשת אבנור. גדי שביביך דלי מספר. דגים סחרד. וברביעית טלה קנוש שור אמינא תאומים אשגרין סרטן מהימטן אריה איתבין בתולה שנתון מאזנים שחקן עקרב בדוד בשר וקשת סניפנא גדי שגרלוי דלי ענתר״א דגים קהמהנגו וזהרא משמשא עם כל מזל ומזל וגומרת כל המזלות לשלשים יום זיהרא תרין ופלגא. ואלה שמות הימים בתקופה ראשונה שם אחד בשבת פגינותן בשני טנכי״ן בשלישי סופנתנין ברביעית מאכל חד בתקפה אחת שם שני בשבת תעשר בשני מנחתור בשלישי קלנהרן. ברביעית שגרד״ן. בתקופה אחת שם שלישי בשבת שריאחץ בשני קהברנד״ן בשלישי פוד״ן ברביעית רגלומות. בתקופה אחת יום רביעי בשבת פניו לאור בשני מישור. בשלישי דגים. ברביעי בתקרא. בתקופה אחת שם יום החמישי בשבת כדמנור. בשני אורברין בג׳ קופתם. ברביעי באריברר״ו בתקופה אחת שם יום ששי בשבת קלעזראן. בשנית דרמתוך. בג׳ אכתנור. ברביעית אריה: ואלה שמות הארץ בתקופותיהן בתקופה אחת שם הארץ ממגי״ן. בשנית יבשה. בג׳ תבל. בד׳ הז״ה רו״ם: ואלה שמות רוחות הארץ בתקופותיהן בתקופה אחת שם הרוח מחמד ל״ו ושרה יה״ו יה״ו אין בשנית כל אחד ושרה יהמלי״ה מאות ברביעית אור ברך יבאו באות: ואלה שמות רוחות הארץ בתקופה אחת שם רוח מזרח אסבר״ון ושרה אכברו״ן גבריא״ל רפאל אוריאל בשלישית אוריאל ושרה גבריאל ברביעית סידרהר״ן ושרה גבריאל רפאל אוריאל בתקופה ראשונה שם רוח מערב קהלורך בשני סימפ״ו. בשלישית סהמר״ר ברביעית מפניה ושריהון דדיאל יואל סמאל: התקופה הראשונה שם רוח צפון אמתים בשני דסלגי בשלישי ארהי״ה ברביעית מפניאל ושריהון עזריאל זבדיאל שמעיאל. בתקופה ראשונה שם רוח דרום מפני ששר בב׳ באלדתין בשלישית אפיסי׳ ברביעית והלדר״ך ושריהון בוכביא״ל שריא״ל מיכא״ל: ואלה שמות המלאכים לכל תקופה .תקופה אלה שמות ארבע רוחות העולם בתקופותיהן בתקופה ראשונה שם רוח

מזרח אכברון. בשנית קהרו״ך. בשלישית אברי״ת. ברביעית בריכות; ואלה שמות רוח צפון בתקופה אחת שם רוח צפון חמרנה. בשנית אברי״ך. בשלישית גזורדום״ד. בד׳ כפור. ואלה שמות רוח מערב. בתקופה אחת שם רוח מערב מאונים. בשנית סיגו״ר. בשלישית זרזו״ר. ברביעית אור. ואלה שמות רוח דרום. בתקופה ראשונה שם רוח דרום מנשו״ר. בשני פנימר״ר, בשלישי תנופות ברביעית תמכו״ר. אם בקשת שיטלטל אדם ממקומו או להשיב עבד שברח או להפריד רעיונו של חבירך או שלאויבך ויהיה סובב לד׳ רוחות העולם בלא רצונו ויהיה גולה בעולם בלא רצונו דבר שמות שם כל רוח ורוח במקומו ותקבלנו מידך ויעשו חפצך ותצלח בכל מעשיך בכל דבר אבל בטהרה. ואלה שמות הים בד׳ תקופות השנה בתקופה ראשונה שם הים בל״ד בשניה תהום בג׳ מרדיאל בד׳ שבי״ל גד״ר; ואלה שמות הים בתקופה אחד ארג״ז ושרה בתמיא״ל ובשני בהנפ״ל ושרה פליפא״ל בג׳ פיסרפנר״ן ושרה תתדרליא״ל בד׳ אפארפ״ן ושרה תרבגולא״ל. ואם בקשת להשליך דבר לתוך הים תעשות דבר בתוך הים כתוב שם הים בכל תקופה ותקופה ותן לתוך הים בשמו והוא מקבל מתוך ידך אתה תעשה ותצליח לכל דבר ודבר ובקדושה ובטהרה. ואלה שמות התהום נתקתר צפניאל בשנית סימפסין ושרה אתיאל בג׳ אשר ש״ך ושרה אבאבאות ברביעית האיתו״ב ושרה בפניאל. ואלה שמות המלאכים המשרתים באש ובשלהבת מלכיאל רפדיאל גזריאל אמוניאל אראליאל גוריאל יוראל, אם בקשת לעשות דבר ולהשליך באש או ליכנס באש או לכבה האש אמור את שם התקופה ואת שמות ז׳ המלאכים הממונים על נהרי אש וכל שתחפץ עושים ומקבלים מיז ועושים כל רצונך. ואלה המלאכים המשרתים בים ובכל חיות שבוקותיא״ל זכורתיא״ל תרכיא״ל אם בקשת להשליך דבר בים כתוב השמות האלה נקיטא״ל רגונה עם שמות התקופה ותשליך לים ועשה חפצך אם רע וכתוב בציץ של כסף. אלה הם המלאכים המושלים על המטר אם יהיה בצורת ובקשת להתפלל על מטר עשה זאת והתפלל ואמור בשם מערכות מלכיא״ל מרמרמו״ת גוהטיא״ל סבניאל קכתיא״ל תניא״ל גדיא״ל כרמיא״ל ישעי״ה מתריא״ל ליתיא״ל אמור את המלאכים האלה ז״פ וקח שכוי לבן בטוהר ובנקיון ושחטהו וכסה את דמו והסיר את איבריו והוצא את בני מעיו ומלאהו מור ולבונה וכרכם ופלפלין טוב פרח לבן פלפלין לבן ודבש וחלב ויין ישן ועמוד נגד השמש ברוח ובכוונה ואמור מבקש אני מכם קדישי עליונין מורידי טל ומטר שתפתחו שערי אוצרות מי ברכה והורידו מטר ותצמחו העולם באוצר ברכה. וא״ל נעזרת באלה מהר תפול על פניך בארץ והזכיר את התפלה ואחר תזכיר את השם הנכבד והנורא והקדוש ונסך מן החלב ומן הדבש ומן היין ז״פ וירד הגשם מהרה ויתחדש

העולם וכל מעשיך עשה בשמירה ובטהרה ובהצנע ותצלח. אלה הם המלאכים המושלים בכל חיות רעות כגון דובים ואריות וזאבים שהמזכיר כנגדם יסגרו ויסתמו את פיהם ממך ואלה הם: מתניא״ל אפתיא״ל ובהא״ל ומכמיא״ל סגרו פום חיותא אלין ממני במימר קדוש רב ובחזא״ל ושמשיא״ל ועבור ואל תירא. ואם יצאת בדרך וראית את הנלחמים בך באים לקראתך שים ידך על צדך הימין וקרא שם הרוח שבאים בה עליך ואח״כ אמור את השם למפרע וכלם ישברו מפניך ואם תפול בקהלת רעם ותבין כי חשבו עליך להמיתך ומושיע אין לך השם הנכבד והנורא יהיה לך למושיע שים שתי ידך על צדך ואמור שם השמש בתקופתו ואת השם מתחלתו כמו שהוא כתוב בכתב ובאותיות ותהגה בו ביושר ותמלט. ואם תכתוב אותו בטס של זהב כל מחשבות רעות ותחבולות אדם יוסרו ממך ובלכתך בדרך ונפלו עליך רודפים בדרך וראיתם טרם יראוך וסרת מן הדרך אל השדה ושמת שתי ידיך על ראשך וקראת את השמש בתקופתו עוד לא ייראוך ואם טרם ראיתה ראוך אמור את השמש ג״פ ועוד לא יראוך ואם תפשוך תפלת בידם אמור את השם למפרע ותמלט. ואם תהיה בבית ונפל עליך ומהרת וקראת את שם הארץ בתקופתו והשם למפרע ותרוממנה האבנים והעצים ממך או כל דבר שיפול עליך ותמלט בלא מום. ואם תהיה באניה בים ויהיה סער גדול בים וראית כי אין מנוס לנוס ולמלט וקראת שם הים בתקופתו ושם הנכבד הנורא תזכור עליהם ויעמוד הסער לדממה ונמלטת. ואם תעמוד במשפט על דבר וחמית את שונאיך בעיניך ושמת שתי ידיך על אזנך הימנית ואמור והשבע באותיות השם שיעלו על לבך ותצדק במשפט. אם לא נשמעו דבריך וידעת כי פשע ועון יש בידך או פנים הכלמת או מצוה איחרת לעשות ושכבת והתפלל התפלה האמורה בספר הזה והזכרת את השם שיעלה על לבבך וישברו איביך לפניך ותצדק. ואם בקשת לראות את השמש בעלותה במרכבה אמור את שם השמש בתקופתו והזכיר את שם הקדוש והטהור כנגדו ויעבור השמש ותראה אותו כחתן יוצא מחופתו וכל שתחפוץ שאל ממנו והוא יתן לך ואח״כ אמור המביט לארץ ותרעד ודבר את השם למפרע והתירהו לדרכו. ואם תחפוץ לעמוד על סומא להעלות כסף וזהב הטמונים בארץ ולקחת ציץ זהב מזוקק שבעתים וכתוב עליו כ״א אות מהשם הזה הקדוש והטהור וקשרתו בפתיל תכלת והבאת בן יונה לבן וקשרתו בפתיל תכלת בצוארו והפרח אותו באויר במקום שירד בו לחפש ברגליו שם מסותרת אם בתוך העיר ועמד על הגג ובאת וסבות את המקום ז״פ ואם ביום תאמר את שם השמש בתקופתו ואם בלילה אמור את שם הלבנה בתקופתה:

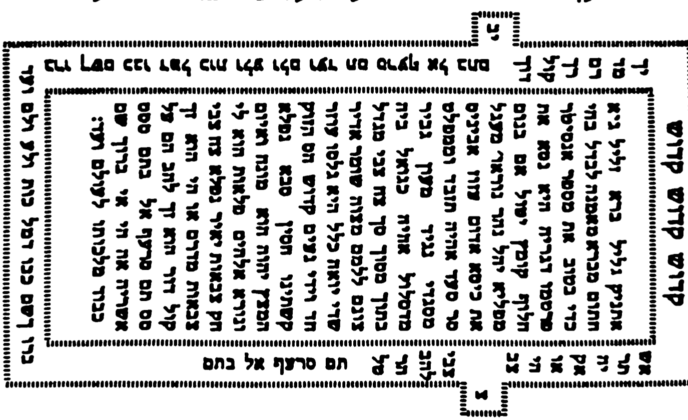
מצאתי שנכתב בכל מקום שם הקדוש וגו׳ זהו והוא שם המפורש

איזה השם והאותיות תלוי ולא לבד לעצמו כמו שהוא סמוך למעלה ולא למטה כי אם מוקף כך הוא לחוד:

תי תי תוד יה יהו אל בדוכאו בית יחוש יה רוב דידי ירוכיו ביצרה יהוה רסס אהיה ייהו
תה יהו תה יהו היה כמה חיה נחמד כמה מפואר׳ כמה משובח כמה אדיר כמה עריץ כמה
גדור כמה זרזיר כמה זך נקי בברור וכל משרתיו זה כבודו יה הי הו היה יהוה תו תי הו סס

אלה הם אותיות השם שהזכיר והשביע בהן כמש״כ למעלה אחר תפלתך באותיותיו בטהרה ובקדושה ובישרת לב ובנקיון כפים למען תצליח בכל אשר תעשה על כל דבר ודבר בעה״ש:

ברוך חכם הרזים אשר חלק מחכמתו ליראיו ונתן לנו תורת אמת להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר שכינתו וכח מעשיו יסוד מעליונים ותחתונים כבוד אלהים הסתר דבר ודבש חלב תחת לשונך יהי לך לבדך ולא לזרים אתך אין מוסרין הספר הזה הנקרא סודי רזיאל אלא למי שהוא צנוע ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ומעביר על מדותיו וירא אלהים וסר מרע והולך בדרכי קונו ורודף צדק סוד ה׳ ליראיו דכתיב ואת ישרים סודו וכתיב כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים הרי ג׳ סודות כנגד תנ״ך שבהם כל הסודות

וכנגד ג׳ ראשית שנ׳ ראשית חכמה יראת ה׳ וכתיב יראת ה׳ ראשית דעת וכתיב תחלת חכמה יראת ה׳ וכנגד שלשה חכמות דכתיב חכמות בחוץ תרונה חכמות בנתה ביתה חכמת נשים בנתה ביתה. וסוד אין למס:ר כ״א לחכם שהוא פקח ומבין מלבו כי סוד בא״ת ב״ש פקח וג׳ מיני סוד הם סוד המרכבה סוד מעשה בראשי״ת סוד המצות כאשר נפ׳ בעזרת שדי וג׳ מיני יראת שמים הם יראת ה׳ יראת שדי יראת אלהים כי יש הפרש ביניהם יראת ה׳ זה שאוהב שמו של הקב״ה שעובד מאהבה תדע שהרי כתיב אשרי איש ירא ה׳ ירא אלהים אין כתיב כאן אלא ירא ה׳ וזהו עובד מאהבה דכתיב במצותיו חפץ מאד שמחשב בלבו מי יתן לי שיזדמן לעשות מצוה שחפץ מאד במצות ומה שנאמר יראת אלהים שירא מלפני אלהים פן אבא לידי נסיון ולא אעמוד בנסיון כאדם שירא מלפני המלך שמא לא יוכל לקיים גזרת פיו תדע שכתב באברהם זרע אברהם אוהבי וכשא״ל הקב״ה העלה בנך כתיב עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה פי׳ אוהבי ויודע גזרתי זהו אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעם אותו האיש המובחר שכתוב בו אשרי איש ירא ה׳ שיראה שמים כל היום עליו שמחשב אהבת יראת שמים בכל עת בלבו זהו יראת ה׳ טהורה אותה יראה שהיא אהבה היא טהורה וחשובה יותר מיראה ממש כיתרון האור מן החושך כדאמור בסוטה פ׳ כשם שהמים בודקין ירא אלהים האמור באברהם מאי איכא בין העושה מאהבה לעושה מיראה שזה תלוי לאלף דור וזה תלוי לאלפים לאוהביו ואריי נמי במדובר שלשה מיני קרבנות הן עולה שלמים וחטאת ושלשה כתות הם של צדיקים אהבה ובקשה ויראה. העולה כנגד אהבה שלמים כנגד הבקשה חטאת כנגד היראה. העולה נקרבת לכבוד הקב״ה בלבד אבל השלמים והחטאת בעד עצמינו. יקרה היא האהבה מן הבקשה מהיראה ואיזה היא האהבה שיש צדיקים עובדים את הקב״ה מאהבה ונותנים כבוד ויקר למלכותו מפני שהוא לבדו קודם מהכל ובטובו הרב ברא העולם במאמר ולא בעמל והוא אלוה ואב ומלך וגבור וחכם וטוב ורחום וסובל את הכל ומלא את הכל העליונים ותחתונים ומכלכל בריותיו ויודע רזי עולם ומטיב לרעים ולטובים ומאריך לרשעים בעבור ישובו ויחזו כל הטובות האלה הצדיקים אוהבים את הקב״ה ונותנים לו הלל ושבח על מעשיו הגדולים על זו העולה נקרב. ואיזה היא הבקשה שיש עובדים את המקום ב״ה ומפילים תחנה ובקשה ושואלים מאתו כל מדה טובה בשביל הנאת עצמן כגון חכמה ודעת ובינה ואורך ימים רפואה אשה משכלת ובנים ישרי לבב והצלחה במעשיו עושר וכבוד ונכסים וכ״ב לפי שהוא קנין טוב והוא הבקשה ועליה זבחי שלמים מקריבין. ואיזה היא היראה מי שעובד הקב״ה באימה גדול ופחד מרובה להנצל

מן קללות הכתובות בתורה על העוברים פקודיו של המקום ב״ה בין בעה״ז ובעה״ב בעה״ז מן החלאים ומן המכות והמכאובות שלא יצטרכו לבריות ושלא ימשלו בם זרים ולא יבא מיתה או דבר רע בבניהם ובנותיהם וכדי שימלאו ימיהם בטוב ובברכה. ובעה״ב להנצל מן הפורענות ומשחית ומן יקודת אש של גיהנם העתידה ללהט ולבער את הרשעים ליום הדין הגדול והוא היראה ועליה החטאת נקרבת. שלשה קרבנות האלה בין עולה בין שלמים ובין חטאת מקריבים בבית א׳ ע״י כהן א׳ לשם אל א׳ ושלשתם שוים תחת צדיקים בין באהבה בין בבקשה בין ביראה שוין אלו ואלו שכולן בצל הקדוש ברוך הוא חוסים ואוהב אותו אהוב והמבקש ממנו מבקש והמתיירא ממנו מתיירא זהו תחלת חכמה יראת ה׳ היא אהבת שמים שלב הצדיק בוער כאש להבה לעשות המצות זהו יראת ה׳ והוא מה ה׳ אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה איני יודע אם שכר מיראה הוא או מאהבה אלא ממ״ש ביראה ולאהבה אותו ש״מ בעושה מאהבה הכתוב מדבר ויראת שדי זהו שירא מהקב״ה שיש בידו לעשות כל דבר (נ״א שירא מהקב״ה שאין די לכבדו כי בידו לעשות כל דבר) ומפיל תחינתו לפניו וצועק אליו בכוונת הלב ונעתר לו מבקש ממנו שאלה מיד הוא עושה לו זהו למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב פי׳ למס מונע כמו ומס כל המונע חסד מחבירו מיראת שדי שיש די בידו לעשות בקשתו יעזוב שאינו מתירא שמא שדי לא יעשה רצונו או המגדל כלב רע בתוך ביתו שעני מתירא לכנוס לביתו לא למס כתיב ומצינו במד׳ שכל המונע חסד כאלו עובד ע״ז יראת שדי יעזוב שעובד לפני הקב״ה וירא מלפניו ועורך אליו תפלתו ובוטח בו שיצילנו מכל רע בידו זהו יושב בסתר עליון ישת חושך סתרו בצל שדי יתלונן כי הוא יצילך מפח יקוש שיש די בידו למה לפי שבקשת תפלתך ואמרת לו מחסי ומצודתי ובכל בקשה שדי בידו די מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך בפריה ורביה ואל שדי נראה אלי בלוז הנני מפרך והרביתך למה כן לפי כשתקת את הנעלם הנולד ממנו ותסיר האמת הגלוי לך כגון שדי י״ן ל״ת וי״ד עולה ת״ק והאדם חייב להוליד בן ובת שיש להם ת״ק איברים רמ״ח לזכר ולנקבה רנ״ב לנקבה ד׳ יותר מן הזכר סביב הערוה וכן פרו ורבו בגי׳ ת״ק כי אותו השם הוא על פריה ורביה לפיכך כשמבקשים על בנים יבקשו מזה השם וכן העולם מהלך ת״ק שנה הטמונים בשדי כשנתחברו וכשנתרחבו שמים אמר לשמים די לפי שדי אין די לעובדי נזכר שדי בנביאי האומות מחזה שדי יחזה יראת שדי יעזוב ושם שדי שומר מן המזיקים בצל שדי יתלונן נאמר בשיר של פגעים ולכך כותבין במזוזה שדי וברזל שעל המזוזה נוקבין כדי שיהיה נקרא וניכר שם שדי להבריח המזיקין כי יהר״ה בא״ת ב״ש מצפ״ץ עולה ש׳ שי״ן

משדי עולה עד ש׳ כשם של יהו״ה שעולה שי״ן בא״ת ב״ש של שם הקדוש ודי״י כנגד י״ד אותיות של כח״ו במוכס״ז כוז״ו שכותבין במזוזה ואפרש לך סוד אלו י״ד אותיות שמו הקדוש כוז״ו תוא הוי״ה בחלוף א״ב כך י׳ סמוך לכ׳ ה׳ סמוך לו׳ ו׳ סמוך לז׳ ה׳ סמוך לו׳ כוז״ו במוכס״ז הוא אלהינו ב׳ סמוך לא׳ מ׳ סמוך לל׳ ו׳ אצל ה׳ כ׳ סמוך לי׳ ס׳ סמוך לנ׳ ז׳ לו׳ הרי אלו י״ד אותיות כנגד שמות אלהינו ה׳ לכך כותבין אלו י״ד אותיות בעבר השני כנגד ה׳ אלהינו ה׳ וכותבין שדי בתפלין ש׳ בד׳ בתי הראש ד׳ כנגד הצואר י׳ ביד ושדי כנגד אבות תדע יעקב יצחק אברהם ס״ת שלהם בא״ת ב״ש שדי ב׳ ש׳ ק׳ ד׳ מ׳ י׳ והתחלתן י׳ י׳ א׳ כמנין אהי״ה ואם תוסיף למנין ר״ת וס״ת ישראל שנק׳ יעקב יהיה רי״ו במנין דהיינו קח ר״ת וס״ת מן האבות אברהם יצחק יעקב ישראל הרי ג״ר וצירוף י״ג אותיות מג׳ שמות האבות הרי רי״ו וכן אותיות האבות כנגד י״ג מדות וכן יש ג׳ יודין ואלף נגד שם ס״ג בחינת בינה לכך נאמר וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ועוד אמרנו הנעלה משדי חשבונו ת״ק והאבות חיו תק״ב אברהם קע״ה יצחק ק״פ יעקב קמ״ז הרי תק״ב ב׳ כנגד שמים וארץ ות״ק שנה מהלך זהו לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ פי׳ כימי השמים על הארץ מהלך ת״ק כך ימי חיי אבות ולמה שי״ן בבתי תפילין שבראש שהיא שקולה כנגד יעקב שכתוב ישראל אשר בך אתפאר ותפילין נקראו פאר שנ׳ פארך חבוש עליך ובחורבן השליכו לארץ דכתיב השליך משמים ארץ תפארת ישראל ותפילין נקראו פאר ובתפילין ג״כ אותיות פאר וזהו גת דרך ד׳ לכך בת״ב נותנים אפר במקום תפילין ולימות המשיח לתת להם פאר תחת אפר ואומר בספר יצירה המליך אות ש׳ וקשר לו כתר וצר בו שמים שהן של אש לכך דמות יעקב בשמים ובש׳ בראתי אש וברא בו אש וכן ובית יעקב אש הרי ש׳ כנגדן ויאבק עם מלאך אש ועוד ש׳ יש לו ג׳ ענפים כנגד ג׳ שמותיו יעקב ישראל ישורון ועוד ש׳ על הבתים אצל הכתיבה שדמות דיוקנו חקוק בכסא הכבוד שדמות כרוב דומה לו והוא היה כרוב שרכב ובא מצרים דכתיב וירכב על כרוב ויעוף זהו וירא ישראל את היד החזקה וכתיב וירא ישראל את היד הגדולה ישראל סבא וישראל ראו דמות יעקב על הים אמרו שירה מאז ישיר ישראל עד ה׳ ימלוך לעולם ועד למה דמות יעקב לפי שהיה אמת דכתיב תתן אמת ליעקב ולפי שלא יצא ממנו פסולת ודינה בתו שנתעברה משכם ילדה אסנת בת פוטיפרע שרצו השבטים להורגה שלא יאמרו זנות יש בבית יעקב כתב יעקב שם הגדול והקדוש בציץ ולקחה מיכאל והביאה לאשת פוטיפרע וקראה בתו ולקחה יוסף. וסביב שי״ן של תפילין י״ב תפירות כנגד י״ב שבטים בכל צד ג׳ תפירות וכן בכל רגל מטתו כשהוציאו ממצרים ג׳ שבטים ד׳

כנגד הצואר כנגד יצחק שפשט צוארו לשחוט ליחד שמו של הקב״ה וד׳ בעורף כל הצואר כשר לשחיטה כנגדו בעורף כל העורף כשר למליקה לכך מגלחין הצואר כדי שתהא הרצועה על בשרו ונדרש על יצחק וד׳ על ראשך ארגמן. לכך דלי״ת כנגד הצואר ועוד דמשיך למעלה ולמטה לפי שזבול הוא רקיע ד׳ ושם בהמ״ק בנוי וכך היה למשכן ד׳ כסות א׳ יריעות תכלת ב׳ יריעות עזים ג׳ ועורות אלים ד׳ ומכסה תחשים ושכינה תחתיהם ויצחק נעקד ע״ג המזבח כנגד מזבח של מעלה לכך ד׳ כנגדו ואומר בס׳ יצירה המליך אות ד׳ וקשר לו כתר וברא בו מאדים ברקיע הה׳ ומקורב לחמה ומקבל מן החמה חם ויבש כאש לכך ד׳ כנגד יצחק שהיה עולה לאישים ומאדים יבש כאש וממונה על החמה ועל הקצף והאף לפי׳ כשהקב״ה כועס זוכר את יצחק כאילו נעקד דכתיב ועולתך ידשנה סלה זו אפרו של יצחק י׳ כנגד אברהם שנתנסה בי׳ נסיונות ונתונה בתפלה של יד אצל בית א׳ ע״ש א׳ היה אברהם ואומר בס׳ יצירה המליך אות י׳ וקשר לו כתר וברא בו בתולה כך אברהם חביב לבוראו כחתן לכלה כשהיא בתולה ונוצר עם י׳ כליה כוליא שהעליזה והעצה מן הכליות דכתיב ותעלחנה כליותי וכתיב לעומת העצה יסירנה כנגד כליות שיועצות ואומר בשוחר טוב על אברהם אביו לא למדו רב לא למדו אלא נעשו כליותיו כשתי מעינות ונובעות חכמה ועוד י׳ ביד כנגד אברהם ע״ש הרימותי ידי אל ה׳ והי׳ כנגד הלב דכתיב ומצאת את לבבו נאמן לפניך ועוד י׳ כנגד אברהם לפי שצפה הקב״ה שאברהם יעמוד בי׳ נסיונות ברא עולמו בי׳ מאמרות דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם באברהם בי׳ ספירות בלי מה לשון סתימה ובי׳ ספירות שאומר סתום פיך מלדבר עומק י״א י״ב וכן כ׳ ב״פ י׳ ל׳ ג״פ י׳ ל׳ ג״פ י׳ כך כל החשבונות כלולות בלי מה לשון סתימה ובי׳ ספירות שאומר סתום פיך מלבדר עומק ראשית מאתי מאימת היה שכינתו קודם העולה כמה רבו רבון שנין או כמה שנים לאחר העולם או היאך נותן למעלה או למטה עמוק עמוק או לאחורי מזרח ומערב צפון ודרום היאך גדולה האורה שעמו היאך הוא בחושך עובי הרקיע הרי יו״ד ראשית אל״ף ואחרית בי״ת ג׳ מעלה ומטה ד׳ מזרח ה׳ מערב ו׳ צפון ז׳ דרום ח׳ אור ט׳ פירש היאך הוא באויר ואורו שעמו חושך בעובי כל בלום פיך כי הוא יצר הכל והוא בכל והוא כל ותשתחוה בכל קומתך ותן לו תודה בלבך כמו יו״ד שמשתחוה וכשבא א״א והבין בספר יצירה נגלה עליו אדון הכל הושיבו בחיקו ונשקו בראשו וכרת לו ברית ועוד נפרש יותר בסוד מעשה בראשית בעזרת שד״י ועוד י׳ כנגד אברהם כי יו״ד הוא כ׳ ומאדם עד אברהם ך׳ דורות והעה״ב נברא ביו״ד שבני עה״ב מועטים הם כי׳ שקטנה מחברתה וי׳ כאדם עני שכופף קומתו

ועוד אפרש יראת שדי אדם שעובד להקב״ה באהבת לבו ומרוב יראתו ופונה אליו בכוונת הלב וכשעושה המצוה או מתפלל בשמחה וביראה זהו עבדו את ה׳ ביראה וגילו ברעדה וכתיב עבדו את ה׳ בשמחה וכתיב ישמח לב מבקשי ה׳ יראת אלהים זהו אותם העובדים מיראת גיהנם ומיראת יום הדין ומיראת יסורין זהו יראת אלהים הדיין ופורע מעוברי עבירה בכל דבר הקשה שייך לומר אלהים כגון את האלהים אני ירא אמר יוסף קשה עלי מאד שאתם מרגלים ואני לא הייתי מניח אתכם ללכת לביתכם אני ירא פן אענש ואניח אתכם לכן כתוב האלהים הדיין אני ירא וכן ויראת מאלהיך נאמר על כל דבר שמסור ללב וכן אמר את ה׳ אלהיך תירא סמוך יראה לאלהים לומר שאם לא תירא מפניו נכשלת וכן בכ״מ ירא אלהים הוא עובד מיראה הרי יראת ה׳ הוא העובד מאהבה וכנגדו עולה שכולה לגבוה יראת שדי שאיני ראוי לעובדו (נ״א שאין די לעובדו) וכנגדו שלמים שחלב ודם ללהבה והמותר לבעלים וחזה ושוק לכהנים זהו שלמים שלום בעולם, ביניהם כך זה עובד מאהבה ומתחנן לצורך עצמו ליתן לו תורה ועושר ונכסים וכבוד ובנים ירא אלהים העובד מיראת יסורין שלא תתקפח פרנסת אנשי ביתו כנגדו חטאת שבא על חטא נמצא אהבה גדולה מבקשה ובקשה גדולה מיראה ועתה אשכילך אהבת המקום ב״ה ואח״כ אכתוב לך סוד המרכבה:

לעולם יהא אדם ערום ביראה לחשוב ערמות העולם וכבודם כיצד מלך בשר ודם מצוה לחיילותיו ללכת למלחמה אע״פ שספק בידם שמא יהרגו יראים מפניו והולכים אע״פ שאין יראתו לעולם שמת וכלה וגם יכולין לרוץ מלפניו למדינה אחרת כ״ש ממ״ה הקב״ה שיש לירא מפניו וללכת בדרכיו כי הוא בכ״מ וצו׳ רעים וטובים וכ״מ שיראה כתי צדיקים ידבק עמהם כדי שיהיה לו חלק עמהם ויעשה לש״ש וכל דרכיו אשר ברא וכשמברך יכוין את לבו ככתוב שויתי ה׳ לנגדי תמיד לכן תקנו ברוך אתה ה׳ כאדם שמדבר לחבירו ועוד יחשוב כל עת שאדם חוטא וגונב או נואף עם אשת חבירו כמה ערמות חושב כדי שלא ידע אדם כדי שלא יבא לידי בושה כ״ש שיעשה בשביל הבורא ויחשוב ערמות לעשות המצות כמו יהו שעשה בעקבות אחאב עבד הבעל מעט יהו יעבדנו הרבה רק שפיו הכשילו ועוד יחשוב האדם ק״ו ולעולם לא ישכח רצון הבורא כשמביאים בעלי הדין לפני השלטון אלו היה יודע שהשלטון בעל אוב וידעוני או עוסק במעשה שדים או במזוזות לדעת את אשר נעשה לא היה מכחש ממנו כי יודע שהשלטון יודע הכל וגם ירא לעשות לחבירו רעה פן יביאנו לדין לפני אותו השלטון כך החי יתן אל לבו כ״ש הקב״ה שהוא יראה דרכי וכל מחשבותי יודע ומבין כל מעשי איך אדון עמו יודע ועד ובעל דין לא

אדבר דברים בטלים לשקר ועולה כי אם דברי אמת ככתוב שארית ישראל לא יעשו עולה ויחשוב אם אחטא וידע העולם בשביל בושת צריך אני לומר לא פעלתי און ונמצא אשקר וכתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כך כל עת ורגע יחשוב אהבת חוקר לב ובוחן כליות וידבק במצותיו ויראתו תהא על פניו: שורש חסידות שעושה לפנים משורת הדין בכל דבר דכתיב וחסיד על כל מעשיו: שורש יראה במקום שקשה עליו הדבר שנאמר עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה וגו׳: שורש תפלה שמחת לב באהבת הקב״ה דכתיב ישמח לב מבקשי ה׳ לכך היה דוד מנגן: שורש תורה להעמיק לדעת לעשות כל דבר דכתיב שכל טוב לכל עושיהם: שורש המצות בח׳ דברים הם בעד ח׳ חוטי ציצית דכתיב וזכרתם את כל מצות ה׳ וחוט א׳ כנגד העינים שלא יראו בעבירה בלי יהא רום עינים ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם שלא יקרוץ בעין זהו לאוין של עינים ועשה לעינים שנא׳ פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ושח׳ עינים יושיע והיו לטוטפות בין עיניך חוט השני כנגד אזנים לא תשא שמע שוא שלא ישמע דברים בטלים הרי לאו ועשה שמע ישראל את החוקים: חוט שלישי כנגד בית הבליעה לא תאכל כל תועבה הרי לאו ועשה אכילת מצה וכיוצא בו. חוט רביעי כנגד פה ולשון המדברים שלא ידברו דברים בטלים שעובר בלאו כדכתיב כל הדברים יגעים לא תשבע לא יוכל איש לדבר לא תשא את השם לא תשבעו לא תשקרו לא תענה הרי לאוין ועשיות ושננתם לבניך אף לשוני תהגה צדקך. חוט חמישי כנגד ידים אל תשת ידך עם רשע ולא תגזול הרי לאו ועשה פתוח תפתח את ידך וקשרתם לאות על ידך. חוט ששי כנגד רגלים לא תלך רכיל לא תלכו אחרי אלהים אחרים ואץ ברגלים חוטא הרי לאו ועשה אחרי ה׳ אלהיכם תלכו בכל הדרך אשר צוה ה׳ אלהיכם אתכם תלכו. שמור רגליך כאשר תלך אל בית אלהים. חוט שביעי כנגד הערוה לא תנאף הרי לאו ועשה ואתם פרו ורבו והמילה: חוט שמיני כנגד האף הכעס והרצון ועוד שמריח ריח ע״ז דכתיב לא ידבק בידך מאומה מן החרם הרי לאו ועש׳ להריח הדסים בשבת וכיוצא בהן הרי יזכור אדם אלו ח׳ דברים בכל עת יהיו בלבו עינים א׳ אזנים ב׳ אף ג׳ לשון ד׳ ושט לבלוע ה׳ ידים ו׳ רגלים ז׳ הערוה ח׳ שלא יחטא בהם והלב עם כל אחד ואחד לחשוב מחשבות ואמרינן במדרש אס״פה קטן וגדול שם הוא הרי הן שווין משל לבנים שירדו למלחמה אחד עלה והתריס שלו מקובע עטרות ואחד עלה כל גופו מקובע חצים איזה גדול הוי אמר זה שעלה בעטרות כך הרשע מת חוטמו נמק מפני שהריח ריח ע״ז עיניו נסתמות מפני שהלך לע״ז ראשו נטויה בגיהנם מפני שבראשו ציצית שערות גדולות ארוכות להתגאות בגאון שבראשו ציצית שנאמר לא ישעו את גבורים נופלים

מעילים אבל הצדיק גופו מלא מצות א׳ בראשו תפילין ב׳ שיניו קוראות בתורה ג׳ פיו שונה בהלכה ד׳ אפו מריח במצות ה׳ ידיו נותנות צדקה ו׳ קרביו מלאים תורה ומתפלל לפני הקב״ה ז׳ גופו הברית תלוי בו ח׳ רגליו הולכות לבתי כנסיות ולבתי מדרשות לפיכך כולו שלם:

שורש יראת ה׳ מתאוה לדבר ועוזב הנאות יצרו בשביל יראת ה׳ ולא שירא מפורעניות העולם או לעתיד אלא יראה פן לא יהיה תמים לפני הקב״ה באהבתו וכשבא מצוה לידו וקשה עליו לעשותו אעפ״כ יעשה אותה כאברהם בעקדת בנו דכתיב עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה. עתה ידעתי והלא לפני העולם יודע שנאמר בסדר אנכי בבטן ידעתיך אלא כך אמר לא אנסה אותך מכאן ואילך כי זה גדול מכל הנסיונות לא אנסה עוד אותך כי נודע בזה הדבר כי לבבך שלם בכל אשר אצוה ואיני צריך לנסותך כיון שבזה ניסיתך הרי הן בכלל כמו עתה ידעתי כי גדול ה׳ מכל האלהים אין צריך לנסותו עוד שום אלוה ויוסף אמר את האלהים אני ירא קשה עלי מאד לשלוח אתכם שאתם מרגלים רק אלהים אני ירא שלא יכלו בניכם ברעבון ועובדיה היה ירא את ה׳ שקשה עליו פן יגידו לאיזבל ויהרגוהו אבל כשהוא אומר ויראת מאלהיך דבר המסור ללב וכשהוא אומר את ה׳ תירא יראו את ה׳ קדושיו דברים הקשים על הלב ושקולים נגד יראת ה׳ כגון שירא את ה׳ אם לא יטול את יצחק שמא הקב״ה יטול נפשו וזה שקול כנגדו שהוא עצמו בא לשחטו דבר שקשה עליו ביותר ואף על פי כן מעביר רצונו. שורש אהבה לאהבה את ה׳ שהנפש מלאה וקשורה בעבותות האהבה בשמחה רבה ואותה שמחה מברחת מלבו הנאת גופו ותענוג העולם ואהבת שמחה עזה ומתגברת על לבו ומחשב כל עת איך אעשה רצון הקב״ה ושעשוע ילדיו וטיולי אשתו כאין נגד אהבת בוראו ויותר מבחור שעברו ימים רבים שלא בא אל אשה ומתאוה אליה ולבו בוער לבוא עליה ומרוב אהבתו ותאותו כשבא עליה נהנה מאד כל זה כאין נגד עשות רצון הבורא ולזכות אחרים ולקדש עצמו ולמסור עצמו באהבתו כפנחס שמסר עצמו והרג זמרי וכאברהם חרימותי ידי אם מחוט ועד שרוך נעל כאלישע שלא רצה לקבל מנעמן ואהבת שמים בלבו כשלהבת קשורה בגחלת ואינו רואה על תנשים ואינו רוצה טיולים ודברים בטלים ויטרח ויעמול לעשות רצון בוראו ינעים זמירות למלאות שמחה לאהבת ה׳: שורש ענוה שירחיק מן הכבוד ושררות אם ישב לפני רבו ויודע קושיא ורבו או חבירו נמי יודע יניח לו לקשות ולא יקשה ואם הם לא יקשו יאמר כך הקשה כך תרצה ויתן כבוד לחבירו ולא לו שנאמר בחר לנו אנשים וכתיב את מי אשלח ומי ילך לנו ומה שאמר את מי אשלח ולא אמר נשלח מפני המינים שלא יאמרו שתי רשויות הן ועוד ענוה שיקדים שם חבירו לשמו כב״ת לב״ש

וטעם חבירו לטעמו וסוף דבר כל מה שיכול למעט כבודו יעשה ויגדיל כבוד ירא השם כדכתיב ואת יראי ה׳ יכבד וכתיב נבזה בעיניו נמאס ואם רואה ענוים שאין רוצים ללכת לפניו אע״פ שהם גדולים ממנו ילך לפניהם אע״פ שמתבייש שזה ענוה גדולה שמתבייש והם מתכבדים ממה שהולך לפניהם ואם קורא לאדם מורי אל יקראנו רבי שמתבייש ולא ישבח אדם רבו לפני רבו אחר ולא יאמר רבך אמר כך כדאמרינן בפ״ק דיבמות דף י״ט אמרו לו תלמידיו לרבי אליעזר על רבי יוחנן בן זכאי חבירך התירו ואל יהנה לב האדם בעצמו בשעה שמשבחין אותו ולא ישבח עצמו דכתיב יהללך זר ולא פיך אלא לחבירו ותלמידו שילמד מדרכיו יוכל לשבח עצמו שנאמר תמים עמו. כי שמרתי דרכי ה׳. נאם הגבר הוקם על. וכן במה הארכת ימים והגיד להם במה האריך כדי שיעשו גם הם וכל המצות עשה בסתר והצנע לכת עם אלהיך ואם תעשה כדי שילמדו ממך עשה בפני הכל כגון תפילין וציצית ות״ת שקנאת סופרים תרבה חכמה ומצות וכל מה שתוכל לעשות מצוה עשה לשם שמים שנאמר אם צדקת צדקת לך וכל מצוה שאין לה עוסקים עסוק בה ושים אהבת בוראך בלבך ויראת צורך על פניך והוי זריז לעשות המצוה בשמחה ואל תדבר דברים בטלים בכ״מ וכ״ש בבית הכנסת ששכינה כנגדך שב במורא לפניו וכוון לבך להודות לו. לא די שתמנע עבירות שיש בושה לפני הבריות על העושים אותה אף אם אדם לא ראה כי יראה פן יודע לבני אדם ויתבייש אלא כל עברה מה שאחרים עושים ואינך עושה שכרך כפול כי כל אדם יסתכל בפני המלך ובפני אשה בודאי מצוה לראות פני המלך כי מלך ביפיו תחזינה עיניך אבל נשים אסור לראות כדאמרינן בפרק קמא דע״ז שאסור לראות אפילו פנויה כ״ש אשת איש אם תעצור רוחך ולא תראה בפני הנשים שכרך כפול ומכופל ודע שכל המרבה דברים מביאו לידי חטא והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה וכל מעשיך יהיו לשם שמים וטוב אשר תאחז בזה יותר מהם להזהר ואם אתה עושה כן אשריך בעוה״ז וטוב לך לעולם הבא. עזרי מעם ה׳ עושה שמים וארץ: סוד ה׳ ליראיו זה סוד מעשה בראשית אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מן החודש הזה לכם ולמה פתח בבראשית משום שנאמר כח מעשיו הגיד לעמו וכל זה עשה למען ידעו ויבינו וישכילו את מעשיו הגדולים והנוראים ויעידו כי אין כמוהו ואין זולתו ואני אכתוב הספר הנקרא סוד להודיע גבורותיו של בורא עולם ואשרי היודעו שכל מי שיודע רזו וירא ה׳ מובטח לו שהוא בן העולם הבא ואכתוב לך על פה השערים כל מה שיש למעלה וידע יחוד הכבוד ותן לבבך על מוראו ותשתחו לו כי הוא אחד ואין שני לו ברוך הוא. אל״ף זה הקב״ה והוא ראשון ואחרון והוא מלך על כל העולם ואין

דומה לו כי כשם שהאל״ף ראש אותיות כך הקב״ה ראש לכל המלאכים. האל״ף הוא אחד שהוא חשבון מועט שאין פחות ממנו רבוא הוא חשבון גדול האל״ף בראש התיבה אחד ואל״ף בסוף התיבה רבוא ואמר מאחד חד ומרבוא רבוא דכתיב ביחזקאל ודבר אחד אל אחד ובדניאל כתיב ורבו רבון קדמוהי יקומון הרי נופל האל״ף שהיא בראש המנוי אחד שיאמר חד רבו ויפול א׳ שבסוף רבוא שיאמר רבו והודיע לבני האדם שהוא אחד ואין שני לו והוא ראשון והוא אחרון כאל״ף שהוא בראש החשבון ובסוף החשבון ועוד א׳ בראש א׳ ב׳ ג׳ ד׳ וא׳ בסוף תשר״ק צפע״ס וקריאתו בג׳ אותיות דהיינו אלף. וא׳ באותיות הגרון. למ״ד באותיות ראש הלשון ובאמצע החיך. א׳ באותיות השפתים הרי אלף בראש בית הבליעה הוא הגרון והוא באמצע החיך ובלשון והיא סוף השפתים קריאתה להודיעך שהוא אחד ראשון ואמצעי אחרון ואחרון אלף הופכת פניה משאר אותיות לומר לך האחד בעולמו כשברא העולם הפך פניו מן העולם שנא׳ וירא און ולא יתבונן לפי שצפה בחרבן הבית ואמר אין לי הניה בעולמי אסתיר פני ממנו תדע שבתחלת בריאת העולם רמז חורבן הבית כי ב׳ של בראשית גדולה לומר ב׳ ראשית זה בית המקדש שכתוב בו מרום מראשון מקום מקדשינו. ופתח והארץ היתה תוהו ובהו תיבות אמצעי בגימטרי ת״י לרמז לבית ראשון שיעמוד ת״י שנה היתה בגימטריה ת״ך לרמז בית שני שיעמוד ת״ך תהו ובוהו תת״ל לרמז על שני מקדשות ששניהם עמדו תת״ל דהיינו ת״י ת״ך זהו ושכנתי בתוכם ושכן ת״י גם ושכנתי אותיות ושני ת״ך בכמה מקומות נרמז חורבן הבית ועתה בב׳ ראשית להודיע שבתחלת העולם נזכר חורבן הבית שכל מה שברא יחרב ונשגב ה׳ לבדו וב׳ לשון בית והכל ברא ב׳ כי לכל יש זווג שני עולמים שמים וארץ הרים וגבעות ימים ויאוריהם גיהנם וג״ע לויתן ונחש בריח חמה ולבנה זכר ונקבה רשעים וצדיקים ולאדם שני עינים שני אזנים שני נחירים פה ולשון שני ידים שני רגלים צלעות מכאן ומכאן והאליה נחלק לב׳ שגיד א׳ מחלקו להודיעך כי לכל יש זוג לכך פתח בב׳ חוץ ממנו שהוא אחד במלכותו ב״ה. ולכן שם שם יאמר אל״ף בראש האותיות וא׳ בראש כנוי אדנ״י אבל יוד בראש שם המובחר יהו״ה הוא הבר׳ אן מלאפוס להודיע כי ברא עולמו בעשרה מאמרות מלא הכל ועוד הבר׳ אן מעלה נקוד מזיו נקוד למטה אי א׳ קמץ ופתח א׳ חטף קמץ א׳ חטף פתח אן אי והשביע למעלה הבר׳ אי ולהודיע שהוא יחיד למעל׳ מן שבעה הרקיעים והוא מושל בכל (נ״א ולכן שמו אל״ף ושם אהי״ה שהוא התחלה מעשר ספירות מלמעלה למטה ואדני שהוא סוף עשר ספירות התחלתן באל״ף וא׳ הוא ראש לכל אותיות תשר״ק כחותמ׳ חותם להראות שכלו א׳ שבאלו אותיות הברת כל השמות

הקדושים ומה שיו״ד בראש שם המובחר יהו״ה כי לא יוכל לכתוב א׳ בלא התחלה יו״ד וגם כל התנועות והבריאות לא יוכל להיות בלא יו״ד וי״ו שיו״ד חולם או מלאפו״ס או חיר״ק או אי או להודיע שביו״ד נברא עשר ספירות ועולם אמצעי ועולם תחתית ואי׳ בעצמו היא שב״א צר״י פת״ח חיר״ק חולם מלאפו״ס חט״ף פת״ח קו היא פת״ח שני יודין היא שב״א ושניהם חטף פתח הקו אם יו״ד למטה היא קמץ אם יו״ד למעלה מוי״ו היא חולם אם היו״ד באמצע הקו היא מלאפו״ס באם תחת הקו היא חיר״ק בלא קו שב״א או צר״י הם הקו ג׳ היא סג״ל וא׳ בעצמו היא י׳ ו׳ י׳ כמספר שם הוי״ה להודיע שה׳ אחד וברא הכל עולם עליון ואמצעי ותחתון ומלואם ולא יש שום תנועה או הברה בלא הוא ב״ה שהוא יחיד למעלה משבעה רקיעים והוא מושל בכל והיה ניכר אל אחד מכמה רבוא רבבן שנים בראשית העולם ובעולמות שרואה אתה בהם ובהם הוד והדר ויאמר בלבו אין בני אדם שיכירו כבוד מלכותו אברא עולם שהוא עובר וכלה שיבינו ויתנו אל לבם מוראי ויעבדוני באמת ובלב שלם לטוב להם כל הימים וכשדיבר אדון הכל הוציא רוח מרוח קדשו והוא ראש לכל הבריות כמו שאדם מדבר מוציא ריח מפיו לכך אין רוחות נעצרים כדאי׳ במסכת תענית ובספר יצירה הרי מדבורו רוח אש ומים כשאדם מדבר דוחק השפתים בחוזק להוציא קול ויוצאים נצוצות ברוח לכך נאמר כפטיש יפוצץ סלע ויוצאים נצוצות של אבנים ואש מכח הניצוצות הבאים מן הפה לכך כתיב הלא כה דברי כאש הרי מכח קול האדם רוח ומים וחום האש כ״ש מדבר אש אוכלה אש ע״כ לא נאמר איך נבראו אש ומים ורוח כי כבוד אלהים הסתר דבר ע״כ מברכין על המים שהכל נהיה בדברו. עשר ספירות בלימה אחת רוח אלהים חיים זו רוח חיים רוח העליונות לכל רוחות והוא האם הגדולה וממנה יצאו כל התולדות והיא משובחת מכל השרשים ומיוחסת בה כח איול לכל האבות וגם תולדות. וצאצאיה יותר משובחים משאר הנותרים רוח קול דבור היא רוח חיים הנקראת רוח הקודש וכתיב וישמעו את קול ה׳ מתהלך בגן לרוח והלא קול הקולות מן הרוח הם כציר דלת וכציר עגלה וכציר גלגל ירחים וקול שופר אלא אין דומה קול זה לקול דבור שנא׳ ויקרא אלהים אל האדם הרי רוח קול ודבור ובא הקול לרוח היום בנחת כאשר ישלים לשמוע בלי פחד כי אינו מדבר לאדם כי אם לפי כחו שיוכל לשמוע ודבר לנביאיו בכ״מ בנחת כאשר ידבר איש אל רעהו דכתיב ודבר ה׳ אל משה פנים אל פנים והקול שומעים ולא רואים לכך קוראים בת קול ודומה כאדם ההולך בין הרים בבקעה והרים למעל׳ נקודים נקודים וכשמדבר האדם יכנס הדבור עם רוח בנקודה רצה לומר באותן נקודים של ההר וכשישתוק

יענה לו ההר לכל דברים, ואם מדבר בקר״ר יענה בקר״ר ואם נמוך יענה נמוך ואין שם כי אם רוח ובזה שומעים בת קול וכשיגיע לאליהו נגלה ברוח בקול נמוך דכתיב והנה ה׳ עובר ורוח גדולה והנה אליו קול דממה דקה דניאל ואשמע קול אדם במתן תורה בקול גדול ונחלק לי׳ קולות דכתיב קול ה׳ בכח וכתיב כקול מים: כקול שדי בלכתם וכתיב וקול דבריו כקול המון: הרי כל גבורות וכתיב בדבר ה׳ שמים נעשו וברוח פיו הרי דבור ורוח וכתיב וברוח אפיך נערמו מים וכתיב נשפת ברוחך וכתיב ורוחו כנחל שוטף וממנה הכיר ליציר כפיו שנאמר ותחסרהו מעט מאלהים והיא נקראת נר דכתיב נר ה׳ נשמת אדם וכתיב ויפח באפיו נשמת חיים ולא בבהמה כתיב ויפח כי אם ותוצא הארץ נפש חיה וכן האדם מעולה על כל בהמה וחיה ובהמות וחיות: נפש חיות מעולה מצמחים ודשאים לא נאמר בהם נפש חיה נפש אדם היא מעולה מכל חי בארץ נפש החיים רוח טהור נשמת חיים מאת ה׳ היא נר ה׳ ויודעת דעת ועצות ומזימות ושומעת ורואה וטועמת ומריח וממשמשת בכל הגוף ומבקשת עניני הגוף כי נפש כל בשר דמו בנפשו. נפש כל בשר דמו היא והיא הרוח אשר יתייבש אבר אחד היד הרגל או יתחרש או יתאלם מן הרוח ההוא ואם יחתוך אבר-אחד לא ימות האדם אך האבר יחלק חלקו מן הנפש ואם יחלק מיד מת ודמו בו ואם יהרג לא ימות מן הדם כי אם מפני הרוח שמנשב בחבירו ומה שכתוב דמו בנפשו הוא בהתחברם דהיינו שמנשב בחבירו הרוח: כשיאכל וישתה תאות נפש הגידין פותחין פיהם ויחממו הקנה ומרוב חימום יתעכל המאכל והסל׳ שבמאכל יכנס בגידין ומהם יתקיים הנפש מחמימות הדמים וזהו דמו בנפשו הנפש מתחלק לג׳ חלקים פנימים תכונים וחיצונים. פנימי הלב המקבל ממנו כל חפצה שאם רואה חפץ נאה ותתאוה אם יוכל בעלה לעשות רצונה תדיר תגיל הלב במלוי השמחה וימצא הפה שחוק מעשתנות הלב על החפץ ובעשות רצונה ואם לא יוכל בעלה לעשות רצונה תאנין הלב ויכעס קצף חמה ולא יהרהר כי אם על אותן חפץ הלב היא אהבה היא השנאה וכל חכמה ודעת ומזימה ומחשבה והרהור ממנה ובזה הדבר תבין כי היא יושבת׳ במלותי בתוך המוח הלב שוקט ושואל ממנה דעת ובינה ויותר דברים עמוקים וימלא חפצו ממנ׳ וכשאדם יגע ועיף מיד תרדמה נופלת עליו ובחלום מתרב׳ ואינו יודע אם הוא ער או ישן: והתיכוני הוא הלשון והחיצוני היד והקול והדבור ישנו ויעפו: אך הפנימי׳ אינה ישנה רק תצא הנפש מן הנדן: ואולם האדם שישן ומקיצין אותו בבהלה ויתבהל הגוף ועל לבו נודדת כצפור קטנה היא הנפש ששבה ואם היא תשוב מרצונה מעיר בלי בהלה כמו קרוב לשחרית אז הנפש במלותה לפי שכל השכלת

חכמה ובינה במוחי הלב נקראת פנימית התיכונה הלשון מגיד סתרי פנימית הלב בין טוב ובין רע תחינה ותפלת ובקשה שאלמלא הלשון המגיד איש לרעהו בדבור לא יודע בין טוב לרע הלב מחשב שנא׳ רחש לבי דבר טוב והלשון מגיד והם פנימית תבונית חיצונית שהם רוח קול דבור כי קול בלי דבור כקול בהמות ועופות אין מועיל כי גם הם אינם מבינות אלא מכירות הכל איש ואשתו כל עוף למינהו וכל חיה למינה וכל קול אינו דבור וכל דבור קול הוא וכל קול מרוח וכל רוח אינו מקול אין בריה בלתי רוח. וכל בעלי רוח יש להם קול אם נראה בלי קול כדגים ועקרבים וסרטנים שאין להם קול אין לומר מפני שהם במים כי צפרדעים במים יש להם קול אך צפרדע יש להם גרון ויש להן קול אבל דגים ועקרבים וסרטנים בלי קול שאין להם גרון ואין בריה בלתי רוח. אבל זו הרוח משובחת ומסוגלת לא נתנה אלא לאדם התבונה לדבר דברים צחים שנאמר ותחסרהו מעט מאלהים שיש לו צלם ודמות דעת ומזומה מחשבת הלב ורגיל הלשון ותשמיש כח באבריו חצונים. עדיפות אדם מן הבהמה ועדיפות בהמה על הצמחים כי הבהמה מכיר את בעלה יודעת שבע שמחות ורעבין ומכיר מזונותיה יש בה כח ללכת אך אין לה הרהור ומחשבת אדם בעיני העולם אף הרהורי אכילה ושתיה אין לה. וחסרת מרגליות הלשון. והיא עודפת מצמחי השדה כי צמחי השדה אין בו רוח כ״א גדולו חסר היא מאדם חבור ותשמיש ומבהמה הילוך ורוח הוא רוח נבואה שנקראת רוח אלהים כי מתנת אלהים היא בתוספ׳ חכמת כמ״ש פרעה הנכרי, כזה איש אשר רוח אלהים בו היה יעקב מרוב צער של יוסף נסתלקה רוח נבואה ממנו והיה כאדם מובהל ואמר נסתרת דרכי מה׳ וכאשר שמע כי יוסף במצרים נהפך לבו מהרהוריו ותחי רוח יעקב בכ״מ דכתיב ותהי עליו רוח אלהים הוא רוח נבואה או רוח גבורה בכ״מ שנאמר דבר ה׳ הוא דבור כמ״ש וידבר ה׳ אל משה אין דבור בלתי רוח והרוח בלתי דבור וכדבור רוח גבורה כמו בעתניאל בן קנז ותהי עליו רוח ה׳ וגו׳ וביפתח ובשמשון ובדוד רוח ה׳ היא רוח גבורה רוח נבואה לשעות לא ידע נביא מה מדבר אך השומעים בשעה שידבר יבינו כשיכוין הנפש בכלי זמר ובנגון ויחשוב יראת אלהי׳ יבא עליו רוח אמת. אבל בעצבות רוח רעה מבעתו ע״כ ישמח הלב באהבת בוראו. רוח נבואה כאליהו ואלישע ומשה ויהושע וזקנים רוח חכמה כבצלאל רוח משרת של הקב״ה ורוח נסע מאת ה׳ ויהפך ה׳ רוח ים חזק מאד והנה רוח גדולה שלוחין הן כמו עושה מלאכיו רוחות אבל בענין יחזקאל שאמר ורוח נשאתני ותשא אותי רוח ה׳ הרוח ההוא הנושאת כסא רם ונשא עם החיות שנ׳ אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת כי רוח החיה באופנים כי כל פעם שנגלה הקב״ה בכח גבורות מרכבתו

והחיות והאופנים מכחו מתגשא יחזקאל שלא נמצא שנשאו הרוח כרם שנגלה עליו הקב״ה שנאמר ותשאני רוח קול כנפי החיות משיקות ורוח נשאתני זו פעם ראשונה ופעם שניה ודמות פניהם אלו הפנים ותשא אותי הרוח והש׳ ישית ויעל כבוד ה׳ מעל תוך העיר ורוח נשאתני וה״ד וכבוד ה׳ בא אל הבית וכל הלמוד בקול וקול בן אדם יעלה.מרוחו וכל אות ו׳ קולו׳ כגון אָ קמץ אַ פתח אֵ צרי אְ שו״א אֻ שורק או חולם אור מן מאיר צפעוני אורם אם רחץ אם הדרך אני אור הרי הא׳ יש לה ו׳ קולו׳ בין הפשוטו׳ ט״ו לכל א׳ כי תסיר מאלף בית ז׳ כפולות שהן בג״ד כפר״ת נשאר ט״ו אותיו׳ מן כ״ב אותיו׳ וכל אות יש לה ו׳ קולות ומן הברזת. הרי ט״ז אותיות שכל אות ו׳ קולות הם צ׳ קולות ולז׳ כפולות בדגש בדבור רפה יש פ״ד כי שבעה אותיות בג״ד כפר״ת לב׳ דגושה ו׳ קולות לב׳ רפויה גם כן ששה קולו׳ הרי י״ב לכל ז׳ קולו׳ הרי הן פ״ד סך כ״ב אותיו׳ קנ״ד קולו׳ רוח אדם אין להגביה בגאו׳ אך יחשוב מיוצרו שהוא ראשון לכל הראשונים ואחרון לאחרונים והוא בא׳ מי ישיבנו ושב את דכאי ושפלי רוח וכאשר יראה אדם מעצמו שגופו נוצר מן הטינוף מטפת זרע ונעשה אח״כ כעין חתיכת בשר ונופך בו רוח עליונים ונוצר בו עצמותו ונמתח הגידין והרוה הגידין בדם ועצמות נתמלאו במוח והלבישו אור ואיך נוצר קלסתר פנים וקומ׳ אפים ונחורים איך נקובים לפנים כגרון להנשים ולהריח ואזניו לשמוע חורי עינים ופרצופי עינים מכמה גונים אשוני עין וריסי עין והפה והגרון והחיך והלשון איך משוך והשפתים לפתוח ולסגור ולהתלעות ולחים ושתי דלתו׳ הפה מקום שנים וב׳ שפתים כפרוכת עליהם ושאר אצילי ידים ורגלים וחללי הגוף ואצבעו וקשריהם וצפרניהם איך משונים אחת מחברתה ואך אסור ט׳ חדשים ויצא ערום עור ופסח חרש חגר יאמר אל לבו מי פקחך מי פתח אזניך מי שם דבור בפיך מי נתן לך כח הילוכך ומשמוש ידים ורגלים וחכמה ובינה והימי בחרותך מי השחיר שערי ראשך כי תרחץ בכל מיני נתר ובורית אין אתה יכול להשחיר שער א׳ ואין אתה יכול להלבין אפי׳ שער אחד ובזקנותיך ילבינו כל שערותיך (הנה האש והאויר והמים ועפר נבראו כלם יחד בתחילי׳ יצירתו יגדל בשרו ועצמו ועורו וגידו וערקיו וקרומיו וכל שהיה ממנו הכל בבת אחת לא זה בפ״ע ולא זה בפ״ע כ״א הכל ביחד וטבע אחד כמו יקידת אש יראה עולה אור גדול ואדומים ולהבה מן האש והאור הוא הרוח והמים והעפר כי. במאמר הבורא נאסף ונקבץ הרטוב מן קצתן והי׳ מים ונבדלו רטיבת המים ממנו והיה עפר והאויר אשר נבדל ממנו הרטיבה נעשה אש ענין הסרת הרטוב וכאשר החום נעשה אש ונשאר אויר אשר הוא בעצמו חם ורטוב זהו וידעת היום והשיבו׳ אל לבבך מי הוא פעל את כל אלה אלהים הוא פעל אשר אין

דומה לו הוא פעל והוא ברא כל ומלא כל. רוח האדם בלב המלבלב כי כל מחשבות בלב מבלתי הלב אין חכמ׳ שנ׳ כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך ע״כ נקראתי לב לומר חשוב מן ב׳ של בראשית עד ל׳ של כל ישראל הרי לב ע״כ ס׳ יצירה מתחיל בל״ב נתיבות חכמה נברא העולם ויחשוב הלב הקב״ה בראני והוה עמי בכל הויותי ומעיד בי וברא מטיפת אבי ואמי גולם שיש בו י׳ דברים אלו הן עור ובשר וגידים ועצמות ושער ודם וצפרנים ושחור ולבן שבעינים לכן הקב״ה נותן י׳ דברים משלו אלו הן נשמה קלסתר פנים ושמיעת האוזן מראות עינים הריח אף ניב שפתים והרגלות לשון שמוש ידים הלוך רגלים חכמה ובינה רוח אדם סובל כל הגוף כרוח שסובב כל העולם לומר שאדם עולם קטון הוא ואין אויר בלא רוח על כן יחשוב אדם אשרי שנבראתי בצלם ובדמות ונתן לי דבור לעבוד למלך הכבוד ונתן לי רוח שבכל עת שנתי היא פקודה בידו אם יחפוץ יקח ממני איך אחטא ואעבוד לפניו בשמחה ובגילה אבטל תענוגי העולם הזה לעדני בעולם הבא. ששה קולות הן אָ אֲ אֵ אֶ אִ אְ כנגד ו׳ מזולות בגלגל שקועים ו׳ עולים ביום ובלילה ואורם מבהיק אך אין נראים ביום מפני כח החמה ופעמים נשקעים ופעמים עולים כך המלכים ו׳ בטעמים המשמשים למעלה זרקא רביעי גרשים וכו׳. למטה ו׳ אתנח תביר וכו׳. המליך את א׳ ברוח וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם אדם בעולם. ורויה בשנה. וגויה בנפש. זכר ונקבה זכר באמש ונקבה באשם פירש המליך א׳ בראש הדבור וצירף אותיות זה בזה כולם עם א׳ ועשאן ·שני יצורי׳ ובונה את א׳ אמש. והב׳ אשם וצר רוח מרוחו וצר בו אויר בעולם. ורויה בשנה וגויה בנפש כל דבר שהוא מתווך כי אלו שלשתן נבראו מרוח מן החזה והלב שהוא הגויה המתוכה בין בטן לראש ויולד נשמת הרוח בכל דבר שהוא זכר באמש ונקבה באשם יש באויר העולם המצמיח ומוליד ומפריא נקבות בין הבריאו׳ בין בצמחים בין בפירות ויש רויה המולדת ומצמיחה נקבות בין הבריות בין בצמחים בכל דבר ולכל דבר שיש להם גויה הנה אמש ואשם ורוח אלהים מלא הכל ופנה אויר העולם להיות חלל כדי שיחיה העולם בנפיחת הרוח כי בלא חלל ואויר אין בריה יכולה לחיות שאם יסתם במקום צר אין לו אויר באם שאין אויר אין רוח וימותו מיד ע״כ מרוח קדשו מלא כל חלל בכל ד׳ רוחות זהו וברוח פיו כל צבאם והרוח נשמת חיים לכן נוצר בא׳ הרוח שאין אדם יכול לאמר אָ כ״א בפתיחת פיו כשמוציא רוח. דרוח מתוך הלב באמצע הבנין שמשם הרוח יוצא וכן הרוח מן החוטם שהוא מתווך בין העיני׳. והרוח יוצא מהלב שהוא באמצע בין הקנה לריאה כי רוה״ק יוצא מן הכסא שהוא מתווך בין המחנה זהו רוח אלהים כן הארון מתווך בין המחנות שמשם יוצא רוח

לנביא ותחת כסא הכבוד חלל כאגוז שחלל תחתם ושם הרוחות שני והיתה נפש אדני צרור׳ בצרור החיים את ה׳ אלהיך והוא מתוקן בחללו של פה החיך והלשון שיש גבורה בחיך כספינה ובו הרוח. ומעין תחת הלשון כמו נהרות סביב הכסא מה שיש חלל כאגוז תחת כסא הכבוד זה אל גינת אגוז ירדתי (הנה זה עומק המרכבה) לכך וידא על כנפי הרוח שהם קלים שהרוח ראש לכל הבריות ואין הרוח שולט אלא במקום רוח לכך נקרא רוח. ר׳ בראש תיבה רוח שרוח אדם בראשו ומשם יוצא שבו נפחה שנא׳ ויפח באפיו נשמת חיים ויפח באפיו רוח וכתיב ורוח אלהים מרחפת על פני המים זה רוחו של אדם כי חי תתק״ל שנים. כמו רוח במילוי רי״ש וי״ו חי״ת ג׳ תתק״ל וכ״מ שכתב רוח אלהים זו רוח חזקה. שהנביא מרגיש שהקב״ה מתהלך בה רוח למפרע חור (והו שלח ידו מן החור) רוח בא״ת ב״ש ספ״ג כי יש לרוח חורים קטנים כמו ספר״ג וכשרוח מנשב ברוח יורד מעט מעט גשם לארץ זהו ישב רוחו יזלו מים:

ענין רוח ובהו

רוח ג׳ אותיות ג״פ יצא הרוח בלא שיעור בימי איוב אליהו ויונה וג׳ מדות עושה הרוח משבר סלעים ומפרק הרים ומוציא אש דכתיב באליהו רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה׳ וכתיב ביחזקאל והנה רוח גדולה ואש מתלקחת רי״ש בראש רוח ור׳ במספר קטן ב׳ רוח סובב לב׳ מאות שנה שנ׳ סובב הולך ואל סביבותיו שב הרוח ו׳ ברוח כי ז׳ עניני הרוחות נאמרו במשיח א׳ רוח חכמה ב׳ רוח בינה ג׳ עצה ד׳ תבונה ה׳ דעת ו׳ יראת ה׳ ח׳ ברוח ח׳ מיני רוחות הן א׳ רוח נקמה לא ידון רוחי ב׳ רוח המנשבת בעולם שנאמר ורוח אלהים מרחפת ג׳ ורוח מלאך שכתוב ולא ברוח ה׳ ות״י במלאכה רוח שכינתא דה׳ עושה מלאכיו רוחות ד׳ רוח ב״א שנ׳ אל אלהי הרוחות ה׳ ורוח רחבה לעשות משפטים זהו לרוח משפט. ו׳ ברוח שרואה דמיונות ומתפחד זה רוח אלהים מבעתו. ז׳ רוח עריצות שאינו ירא מפני כל אפילו חלש יש לו רוח עריצות וזהו ורוח לבשה את עמשי ח׳ רוח נביאים שנ׳ ואתן את רוחי עליך רוח אליהו ונחה עליו רוח ה׳ אשפוך רוחי על כל בשר הרי ח׳ מיני רוחות והמליך ל׳ אלף אלוף שהקב״ה עושה משקל לרוח בדעת בני אדם יש במקרא יש במשנה יש בתלמוד יש באגדה יש בדרך ארץ יש ברזין זהו לעשות לרוח משקל זכר באמ״ש כי מ׳ הממוצע בין אלף לשון היא מתחלפת בא״ת ב״ש י׳ הרי אמש איש ונקבה באשם כי מ׳ מתחלפת בה׳ באלף בית א״פ ב״ע ג״ס ד״נ ה״מ הרי אשה מאשם. כמו שאותיו׳ בולטות ומאירות באורים ותומים כך לפני בריאת עולם הי׳ אותיו׳ בולטו׳ בתורה וכשהי׳

בולטו׳ אותיו׳ אשם אז נבר׳ אויר חזק שמגדל בעלי כח וזכרים יותר מנקבות ופירות גדולים ושמנים. וכשהיה בולט אשה נברא אויר חלש מגדל חלשי׳ ונקבו׳ יותר מזכרי׳ ופירות כחושים ולכן יש אויר שמגדל חלשים ונקבות יותר ופירות כחושים ויש אויר שמגדל גבורים וזכרים יותר ופירות שמנים. ולפי שרוח יוצא מרוח קדשו כל חיות אדם נשמת רוח. לכן נזכר אלהים ברוח יותר מן כל שנ׳ ורוח אלהים מרחפת כי מלחלוחית הרוח בא מים ומכח מים בא אש ויש להם דוגמא בעולם אם יפיח אדם בכפות נתרטב וידוע אם אם יתחממו מים בכלי זכוכית נקיה ויותנו בחמה בתקופ׳ תמוז במדינות שאוירם חם יוכל להדליק בוערז׳ הימנו וכן מאש אבנים אם יחמם מים במקומות וירתח בו ימים רבים ימצא בתחתי׳ הכלי כמו חתיכות אבן זהו סברת הדעת ועוד שהרוח חזקה מכל גם כי כלם תלוים ברוח והרוח תלוי במאמר דקב״ה ובכל׳ כתיב ברי׳ דכתי׳ בורא רוח וכתיב והמים אשר מעל לרקיע צוה ונבראו ובחושך ובאור יוצר אור ובורא חשך למה ורוח אלהים מרחפת על פני המים להודיע שהרוח על המים לכך אל תתמה שבימי אליהו ככף איש עולה מן הים שהרוח שם ועוד ורוח אלהים זהו רוח קדשו וזהו אור החיים שהוציא מרוח חיים שברא לכבודו האור אשר שם הקדוש ומן הרוח ההוא נבראו כל הרוחות נמצא הרוח ראש לכל הבריו׳ במט׳ ובמעלה ובד׳ רוחות העולם רוח בכל א׳ מהם כי בכל ד׳ פנות העולם רוח ממש בו שמנשבת בכל יום וזהו שנ׳ בספר יצירה רוח מרוח חקק וחצב בו ברוח הפה כלול ומעורב בג׳ בו רוח ממש ורוטב ותמימות כי רוח מרוח קדשו יצא ומן הרוח יצא מים זמן המים אש זהו מים מן הרוח ובכ״מ שיש מים שם הרוח דכתיב ויולך ה׳ את הים ברוח. כי בראשי׳ מלאכ׳ המים הי׳ ע״י רוח שע״י רוח נעשה רטיבת ולחלוחית האויר כנס את מי הלחלוחי׳ לצד א׳ וחצב ממנו תהו קו הירוק המקיף כל העול׳ כמין ירוק שעל פני המים. ובהו הם אבנים המפולמות ומלחלוחית המשוקעו׳ בתהום המי׳ יוצאים וממ׳ נברא מים. מ׳ הוא מים. ומהופך כלפי ארץ ששם מים ומ׳ דוממות כשאדם קורא אות׳ משתמשת בין שפתים סי׳ למים שדוממים ומ׳ בתחילת אות מים מבוע מקור מעין מקוה ולפי שמן דבר קדשו יצאו המים כל טהרה במקוה מים הקב״ה נקרא מקוה ג״פ. ב״פ מקוה ישראל ה׳ וא׳ ומקוה אבותיכם ה׳ לכך מקוה ברום שלשה אמות מקוה גימט׳ מ׳ סאים ואומר בספר יצירה המליך את מ׳ וקשר לו כתר וצרפו זה בזה והציפו ארץ לעולם קור בשנה ובנין בנפש זכר ונקבה פי׳ שם מ׳ בראש הדבור וצירוף האותיו׳ ביחד ועשאן שני דברות ויקרא הא׳ מאש והשני משא וצר ארץ בטולה שהיא מבועי מים וקור ובטן בנפש מחמת מאכל יולד הקור זכר מאש ונקבה במשא יש ארץ שמוליד׳ דברים בין

בבריות בין בדשאי׳ בין בכל דבר כי יש נקבה לכל דבר וכמו אדם שמדבר בימות הגשמים שהוא קור ורוחו חם יש בו לחלוחי׳ בהבל פיו כך יתעלה דבורו אש אוכלה יצא מרטיבת דבורו מים לכך לא נאמר היאך נבראו לכך כתיב קול ה׳ על המים הם היו ראשונים אשר קבלו את המלך בקילוס ואמרו אדיר במרום ה׳ והתורה נמשל למים שנאמר הוי כל צמא לכו למים שהוא היתה מיועצות במלאכת׳ ומטהרת לומדיה לכך למ׳ יום קבל משה י׳ הדברות ואח״כ היה עוד מ׳ יום אחרים ב״פ מ׳ ועשרת הדברות הרי מים וברטוב הדבור נתמלא כל העול׳ מים ורוח מרחפת עליהם ממים אש ומים מרוח דבור קדשו ומכח החום הוא אש וממנו נחצב הכסא כמו שנפרש שי״ן למעלה פתוחה זו אש שהפוכ׳ לשמים שהיא של אש ושורקת בקריאתה משמעת קול סי׳ לאש בשעת הבערתו מוציא קול ושין למעלה כמו נר כשנתכבה עולה שלהבת למעלה למקום שבאה ונקראת שי״ן לשון שינוי הם שמים ואמר בס׳ יציר׳ המליך את שי״ן וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם שמים בעולם חום בשנה וראש בנפש זו״נ פי׳ המליך שי״ן באש וחקקו בראש הדיבור וצירף האותיו׳ ועשאן ב׳ דבורים וכינה זכר באשם ונקב׳ באמש וצר שמים בעולם של אש וחום בשנה והראש בגוף שמן המוח יולד חום ויש חום בשנה ויגזר מן השמים להוליד להצמיח בין בריות זכרים בין נקבות שי״ן לשון שינוי שי״ן יש לה ג׳ ענפים והיא ראש אות משמים שבו חמה אש ולבנה שלג ורקעו שחור הרי ג׳ יש באש חמה כגחלת אדומה לבנה כשלהבת לבנה רקיע כעין גחלת שכבה שי״ן הענפים כי עם שי״ן נוצר אש בו ג׳ שלהב׳ ועשן וגחלת ואין אש בלא רוח שנופחין אותו לכך חבר אלף עם שין אש באל״ף ויצר רוח ובשי״ן האש ושי״ן ל׳ שינוי שאש שמים משתנה שאוכלת המים כדכתיב ואת המים אשר בתעלה לחכה לפי שיצא מרוח קדשו לכך האש מטהר׳ דכתי׳ כל אשר יבא באש תעבירו באש וטהר למעל׳ טהרתן באש בנהר דינור ותחתוני׳ טהרתן במים נמצא בדבור העולם נתמלא׳ העולם רוח מים אש זהו אמש אויר מים אש שאש לקח המים והורידן לכל דבר מבקש מים תפקידו למעל׳ ירדו למטה להב׳ עולה למעל׳ למקו׳ שבו ורוח אלהים מרחפ׳ על פני המים רוח קדשו ולקח האש עמו במחיצתו זו נהורא עמיה שרי ועתה היה העולם מים ורוח על המים והאש למעל׳ מכלם ויאמר ה׳ בלבו אין כבוד למלך בלא צבא אברא עולמות לדעת כבוד מלכותו ויועץ המלך בכלי אומנתו הוא התורה כדאיתא בבראשית רבה ואהי׳ אצלו אמון אמרה תור׳ אני הייתי כלי אומנתו של הקב״ה ואומר במדרש ה׳ בחכמה יסד ארץ אין חכמה אלא תורה דכתיב כי הוא חכמתכם ובינתכם מלמד שברא הקב״ה את עולמו בתור׳ תדע במילוי חכמה חי״ת כ״ף מ״ם ה״ה בגימטריא תרי״ג וכתי׳ בראשי׳ ברא אלהים

אין ראשי אלא תורה דכתיב ה׳ קנני ראשית דרכו בראשי׳ בגימטריא בתורה יצר ללמדך שבתור׳ יצר עולמו תדע אל״ף אחד ב׳ שנים הרי שלשה ג׳ שלשה הרי ו׳ ד׳ ארבע הרי י׳ ה׳ חמשה הרי ט״ו ו׳ ששה הרי עשרים וא׳ ז׳ שבע׳ הרי כ״ח ח׳ שמונה הרי שלשים וששה ט׳ תשעה הרי חמשה וארבעים שים אותם לצד א׳ ועתה חשוב י״צ הרי ק׳ כ״פ הרי ק׳ ל״ע הרי ק׳ מ״ם הרי ק׳ הרי ת׳ נשאר נ׳ שים נ׳ עם מ״ה הרי הם צ״ה שים צ״ה עם ת׳ הרי תצ״ה נמצא ה׳ חסר מת״ק היא חמשה חומשי תורה נמצא התור׳ משלים למנין ת״ק והעולם נברא מהלך ת״ק שנים לכך בתור׳ יצר העולם זה שכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי בתורה הכתוב מדבר שנ׳ והגות בו יומם ולילה תדע שכל היום יהגה בתורה כשתחשוב כל פסוק תורה צוה לנו משה בלשון א״ת ב״ש מספרו י״ג אל״ף פחות מ׳ דהיינו א׳ פעם ת׳ הוא ת׳ ו׳ פעמים פ׳ הוא ת״ף ג״פ ר׳ היא ת״ר. ה׳ פעמים צ׳ הוא ת״נ. הרי תורה י״ט מאו׳ ול׳ ה׳ פעמים צ׳ הוא ת״נ ו׳ פעמים פ׳ ת״ף ה׳ פעמים צ׳ ת״נ הרי צוה י״ג מאו׳ ופ׳ כ׳ פעמים ל׳ ו׳ מאות ט׳ פעמים נת״נ ו׳ פעמי׳ פ׳ ת״ף הרי לנו ט״ו מאות ול׳. י״פ מ׳ ת׳. ב״פ ש׳ ת״ר ה״פ צ׳ ת״ן הרי משה י״ד מאות ונ׳. י״פ מ׳ ת׳ ו״פ פ׳ ת״פ ג״פ ר׳ ת״ר ב״פ ש׳ ת״ר ה״פ צ׳ ת״ן הרי מורשה כ״ה מאות ול׳. ד״פ ק׳ ת׳ ה״פ צ׳ ת״ן י״פ מ׳ ת׳ כ״פ ל׳ ת״ר א׳ פעם ת׳ ת׳ הרי קהלת כ״ב מאות ונ׳. י״פ מ׳ ת׳ ז״פ ע׳ ת״ץ ד״פ ק׳ ת׳ ב״פ שי״ן ת״ר הרי יעקב י״ח מאות וצ׳. הרי סך הכל י״ג אלפים פחות מ׳ כן ביום יש י״ב שעות וכל שעת תתר״ף חלקים הרי י״ב פעמים תתר״ף י״ג אלפים פחות מ׳ וכל בלילה זהו והגית בו יומם ולילה כ״ד ספרים נגד כ״ד שעות ביום ובלילה ו׳ סדרים כנגד ו׳ ימי השבת ד׳ סדרים יש להם גמ׳ נגד ד׳ ימים בשבוע ולא קה״ת וד׳ סדרים מעמידם ובתורה היה עצת מלך מהקב״ה בילאו״א:

בראשית ברא אלהים פתח בב׳ להודיע לבני אדם כי בב׳ אותיו׳ משמו ברא ב׳ עולמות עוה״ז ועה״ב שנא׳ כי ביה ה׳ צור עולמים העולם הזה בה׳ והעולם ביו״ד לפי שעה״ב עלה במחשבה לבראות קודם עולם הזה הקדים י׳ לה׳ וא״ת למה הקדים הקב״ה בא״ב ליו״ד כדי לצרף יה״ו א׳ אחד ב׳ שנים הרי ג׳ וג׳ שלשה הרי ו׳ וד׳ ארבע הרי יו״ד וסמיך ליה ה״ו וזה יה״ו שם הקדוש כאשר נפריש בשאר שהמות בי״ת זה עולם הזה שיש לה שלש׳ דפנו׳ כמו ב׳ י׳ שנברא בעשר׳ מאמרות כנגד י׳ דברו׳ ת׳ זו תחיית המתים לכך פתח לברוא עולמו ועוד ב׳ פונ׳ גבה לאלף לומר יחיד לעולם פנה פניך בעולמך ב׳ כתיב אצל חורבן בתים ובחורבן הבית ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אדם כן בתחיל׳ העול׳ והארץ היתה

והאור ואת צביעותם מכמה פנים ופעמים נשמע קולם ואני לא יוכל לעמוד על עיקרה ואיך נעמד על נעלם ונסתר אך כאשר קבלת אבותינו בידינו נגיד כי איך צוה למים להאיר מדבר קדשו ואומר לך משל אמת כאדם שחקק אותיות מן דמות אותם המלאכים שנטרדו וגער בהם הקב״ה והפילם משמי מרום מצאם אדה״ר ושב וחקק את דמותם מאל״ף ועד תי״ו כן המים היו מאירים ממלאכי׳ שבהם ועוד כשם שאדם מאיר נר בביתו להאיר כן כשנברא עולמו בדבור צוה הקב״ה על צלילות המים להוציא אור להאיר לעולמו ויהי אור שציור מופלי׳ בידינו שהאור נברא מן המים שבהרבה מקומות נקראו המים אור שנאמר יפיץ ענן אורו על כפים כסא אור כמו עין מאור ובו מעין מים תדע כלו בדמעות עיני לכך אור נקרא יום לשון ים מים זהו יהי אור ילכו חשכת עבים ורוח המקשרת על המים והאור בין הקליפות כי שמים ביום כביצה בתיק עולה בלא קליפה הלבנה ככדור שמים למעלה למטה העולם מוקף לרקיע כך ובין כל הקליפות אור ונבראו האור מלחלוחי׳ הדבור ברא מים מאוצרו׳ מים מטר וברק ואוצר׳ שלו. יש מקום שהמים מאירים ושם אין חשך וכן שלג ומן מטר שבא בברקים והברקים מחמת החמימות האורים וקרא אור שם אויר מנוקב מחושך והאור צריך עם כל פעולה לכך בכולן כתיב ויהי כן ובאור כתי׳ ויהי אור שכולן צריכין לאו׳ ובכולן כתיב וירא אלהים כי טוב ובאור כתיב וירא

אור רגלאן
ארץ על
מים

אלהים את האור כי טוב כי כולם צריכין לו ולפעולה ואמר טוב על האור ולא על השמים והארץ ומים כי עדין לא נגמרו כל מלאכתו לפי שלא אמר כי אם יהי אור ולא שמים ולא תהי הארץ ולא מים לכך אין כתיב כאן ויהי כן כי אם ויהי אור ונהר דינור היה מאיר בין הקליפות כי מדברו יצא האור וזה קודם לכל וזהו פתח דברך יאיר ואותה אור מתוקה וגנוזה לצדיקים וישמחו דכתיב ואור צדיקים ישמח:

העולם שליש מים שליש מדברות שליש ישוב ועוד ארץ שמים ימים ועוד העה״ז והעה״ב לימות המשיח וגומל חסד עם כולם וירושלים של מעלה שבזבול ג׳ רקיעי׳ מכאן וג׳ מכאן וכתיב הזקים כראי מוצקים א״כ למה אין רואה בעבר האחד לפי שהן המרא׳ של עופרת בצד האחד על כן אין רואין וכתיב ושמים בזרת תכן שלשה טפחים ולקח הקב״ה אש צח ומים צחין וערבן וברא שמים כי ברא שמים כראי מוצקים א״כ למה אין רואה בעבר האחד לפי שהן המרא׳ של עופרת למעל׳ וז׳ למטה נטה שמים למעל׳ כפתן הגדול וילון אינו משמש כלום שנאמר הנוטה כדוק שמים וילון דומה ליריעה שמשימין אותו על פתח פלטין בשעה שהמלך נכנס לפלטין שלו מכסין אותו ובשעה שהוא

יוצא מעבירין אותו אף כן וילון בשעה שיעלה עמוד השחר ותצא חמה לשמש עולה ומכס׳ פני הרקיע הא׳ מפני גלגל חמה וכשנכנס חמה מעבירי׳ כדי שתכנס לבנה כוכבי׳ ומזלות לשמש בעול׳ ב״ה אומר ארץ נברא׳ תחלה א״כ למה פתח בשמים מפני סדר המזלו׳ ניסן ראשון לחדשי השנה אש ואש לכל דבר שהרי אור ראשון לכולם ניסן ראש לחמימות השנ׳ וטלה אש והיא מזלו של ניסן כי טא״ק ואחר האש עפ״ר שו״ר מזלו של אייר שהוא עפ״ר שב״ג עפר ואח״כ רוח תאומים מזלו של סיון שהוא רוח תמ״ד רוח ואח״כ מים כנגד סרט״ן שהוא מזלו של תמוז שהוא מים סע״ד מים וחוזרים חלילה ארי״ה מזל אב אש בתולה מז״ל אלול עפר מאזניי״ם מזל תשרי רוח עקרב מזל מרחשון מים קש״ת מזל כסליו אש גד״י מזל טבת עפר דל״י מזל שבט רוח דגים מזל אדר מים וסימנך טש״ת סא״ב מע״ק גד״ד לכן בפסוק סדר שמים ארץ עפר רוח אלהים מרחפת על פני המים וכמו שהי׳ האור ראשון כך טלה אש ונקרא ראשון ובניסן תורמין הלשכ׳ לצורך תמידין לקנות טלאין שיהיו מבוקרין וכשקרא האור א״ל לשר של חושך סור כי אני רוצה לבראות עולמי באור׳ א״ל מפני מה ברא אותו קודם ממני אמר לו אם לא תסיר הריני גוער בך ומאבדך מן העולם כי אני בוראו באור טלה שהוא אש מזל ניסן אמר אחרי האור מה אתה בורא א״ל אותך חושך דומה לשור מזל אייר ואחרי מה אתה בורא א״ל תאומים מזל סיו״ן אדם שמשתמש באור ובחשך ובו אתן שני לחו׳ ואחריו מה א״ל סרטן שהוא מים מזל תמוז שהכל צריכין מים ואחריו מה א״ל ארי׳ מזל אב כשאדם מקפץ מדבר כארי ואחריו מה א״ל בתולה מזל אלול שעתיד אדם לעומק ואחריו מה א״ל מאזני׳ מזל תשרי כאשר אדם שמן כבתולה שוקלין אותו במאזנים ואחריו מה א״ל עקרב מזל מרחשון כמו ששוקלין אותו במאזנים ויש בו עונות שמורידין אותו לגיהנם מקום נחשים ועקרבים ואחריו מה א״ל קשת מזל כסליו כיון שיורד לגיהנם אין לו עליה כיון שמבקשי׳ עליו רחמי׳ אני זורקו מגיהנם כחץ מן הקשת ואחריו מה א״ל גדי מזל טבת שמא תאמר כיון שיורד לגיהנם ועלה אין בו כח ומשחירין פניו אלא מרקד ועולה כגדי ואחריו מה א״ל דלי מזל שבט שאני זורק מים טהורים לטהרם מעונותים ואחריו מה א״ל דגים מזל אדר כיון שעלה מגיהנם יורש העה״ב שאין העין שולטת בו כך מצינו במדרש. ועתה נחזור לקדמותינו טלה אש בניסן תורמין הנשכ׳ לצורך ושור באיי״ר עפר שתהום יוצא מתחת בדמו׳ עגל שרובץ תחת התהו׳ כדאמרינן בתענית לכך עשה שלמה דמות עגל שהתהום תחת רגליו תאומים בסיון כנגד הרוח שאין רוח יוצא כ״א בדבר המות אם בעץ מפרח סרטן בתמוז כנגד המים ששם גדולו וכל תולדות הארץ תלוי במזלו׳ לכך הקדים שמים לארץ אבל

ארץ נבראת תחל׳ ע״כ נבאר מעשה הארץ י״ב מזלות ברא הקב״ה אורם מבהיק ביום ובלילה אך אין נראין ביום מפני כח גלגל חמ׳ וכולן נראין בלילה חוץ מאותן של חמה יושבת עליו בשעת זריחתו מדת מזל אחר ביחד מהן מכוסין ומהן גלויין עלה בו בזריחה ושקיעה כוכב מזה ומזה לזה ומזה לזה על זה כולו שוקע זה זהו סדר עלייתן טלה ומאזנים בזמן שטלה עומד במזרח מאזנים שוקע במערב טל״ה כוכ״ב בטל״ה שוקע במערב כוכ״ב מאזנים טלה טל״ה כולו שוקע מאזנים כולו טלה שור ועקרב תאומים קשת סרטן וגדי ארי״ה ודלי בתול״ה דגים וכולן יוצאין במספר ונכנסין במספר כיצד עולין מן מזרח במספר ושוקין במערב במספר ואין א׳ מהם משנה את סידורן ואין נכנס בתחומה של חבירו מזל המשמש בשעת הזרע אינו משמש בשעת הקציר והמשמש בשעת הקציר אינו משמש בשעת החורף והמשמש בשעת החורף אינו משמש בקיץ והמשמש בקיץ אינו משמש בקור והמשמש בקור אינו משמש בשעת החום:

זה סדר שמושן חצי מאזנים עקרב וחצי קש״ת אלו בשעת הזרע משמשין ס״א יו׳ וחצי קשת גדי וחצי דלי משמשין בימי החורף ס״א יו׳ וחצי דלי ודגים וחצי טלה אלו משמשין בימי הקור ס״א יו׳ וחצי טלה ושור וחצי תאומים אלו משמשין בימות הקציר ס״א יו׳ וחצי תאומים וסרטן וחצי ארי׳ אלו משמשין בימי הקיץ ס״א יו׳ וחצי ארי׳ בתול׳ וחצי מאזנים משמשין בימי החו׳ ס״א יו׳ חכמי ישראל אומרים הרקיע עשוי כקובה גלגל קבוע ומזלות חוזרים חכמי אומות אומרי׳ גלגל חוזר ומזלות קבועים בו והשיבו חכמים לדבריהם לא מצינו עקרב בדרום ועגלה בצפון עגלה לא זזה ממקום לא חוזרת כמו גלגל וסי׳ טא״ק אשש ב״ג עפר תמ״ד רוח סע״ד מי׳ ואין אדם שידע עיקר שורש המזלות כ״א הקב״ה שבראם אין לעשות כמעשיו דכתיב אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך סדר המזלו׳ להודיע לבניו את מעשיו לברכו עליהם ונראה שהמזלות חוזרים שנק׳ מזל כמו מאזל שהולכים ומשתחוים לכבודו דכתיב וצבא השמים לך משתחוים כי ברוח פיו כל צבאם ד׳ למעל׳ ולמט׳ כנגד י״ב המחולקים ד׳ למעל׳ ולמט׳ טא״ק אש שב״ג עפר תמ״ד רוח סע״ד מי׳ י״ב מזלות כנגדן אות ג׳ שבו מתחילין הזיינין שהוא סוף האותיו׳ שהזיינין ג׳ אותיות בלא זיינין דהוי מ׳ הפקר וכן י״ב חדשים וי״ב חוליות גדולו׳ בידים ורגלים וי״ב שבטים וי״ב מלכים מקיפין כסא הכבוד וי״ב ברכות מוסיפין בכל תפלה וי״ב סדרי תורה אלו הן תורת ה׳ תמימ׳ א׳ משיבת ב׳ נאמנה ג׳ מחכימת ד׳ ישרי׳ ה׳ משמחי לב ו׳ ברה ז׳ מאירת ח׳ טהור׳ ט׳ עומדת י׳ אמת י״א צדקו י״ב לכך י״ב שעות ביום שתעסוק באלו י״ד סדרי תורה ואז יזדמן לך לחם לאכול שהרי י״ב לחם הפנים

שבהם כ״ד עשרונים נתן לכהני׳ המלמדים תורה י״ב שעות ביום וי״ב שעות בלילה כ״ד ספרים לכך סמך אצל ה׳ קנני ראשית דרכו טבחה טבחה ומסכה יינה שלחה נערותיה תקרא אלו הכהנים מי פתי יסור הנה אם אין רוצה לעסוק בתורה ייסרוהו לכן לכו לחמו בלחמי התורה בלחם הפנים י״ב לחם הפנים וי״ב שבתות התורה. ראשית א׳ קדם ב׳ מאז ג׳ מעולם ד׳ מראש ה׳ מקדמי ו׳ באין ז׳ באין ח׳ באין ט׳ בטר׳ י׳ לפני י״א עד לא י״ב ועוד י״ב דרכו א׳ מפעליו ב׳ עושה ג׳ בהכינו ד׳ בחיקו ה׳ באמצו ו׳ בעזו ז׳ בשומו ח׳ בחקו ט׳ אצלו י׳ לפניו י״א ארצו י״ב לומר י״ב מזלות ברא בעבור התורה וכשם שחולקים המזלו׳ לד׳ כן התורה לשקוד על דלתותי יו׳ יום בשבתך א׳ ובלכתך ב׳ ובשכבך ג׳ ובקומך ד׳ ובשנה ד׳ תקופות וחייב אדם לשמש ללמד ג׳ תקופו׳ ביום ובליל׳ מט״ו באב עד ט״ו באייר לכך סמך והאזנת למצותיו ושמרת כל חוקיו אל בחמש׳ עשר יום לחודש השני וסמך לו כן שאם ילמוד יזמן לו ה׳ כל צרכיו והולד מכסה בבטן אמו ג׳ חלקי השנה כמנין ב״ר גט״ט וכן כעצמים ימים בבטן המלאה ונימול לח׳ ימים לח׳ חדשים חש״י רבוא זר״מ חלקים מתתרי״ף לשע׳ זהו צור ילדך תשי וכתיב ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני ועוד סמך אבותיכם צור ילדך תש״י רמז לאברהם הביטו אל צור חצבת כאברהם שעסק בתור׳ ובקי במזלות ויוצא אותו החוצה צא מאצטגנותך ועוד ד׳ משוך למעלה ולמטה כנגד י״ב מזלו׳ המחולקי׳ ד׳ למעל׳ ולמטה בצד טא״ק אש נגד מעלה שכולו אש שב״ג עפר נגד מטה שהם עפר תמ״ד רוח הנה הוא נוהג למעלה ולמטה סע״ד מים גם הוא נוהג למעלה ולמטה העננים הם רוח ומים כמו בנפיח האדם בימות הגשמים רוח פיו דומ׳ לענן והוא מים בימו׳ הגשמי׳ ולא ימצא צמח בשום מרא׳ כ״א יריק בבריאתן לפי שהגשם בעלה דארעא הארץ תאוה לכך מצמחת דומה לו ירוק שאם תשים מי גשמים בכלי אבן ושהה ימים רבים יהיה ירקרק אבל בימות החמה שהמזלו׳ משמשין עם השמש והנצנו׳ מצוי בימות החמה שהמזלות משמשין עם השמש שבו כל מיני גשמים לכך מהפכין הנצנים לכל מיני מראות ולמה טא״ק הראשונים אש כי השמים שהם עיקר הבריאה והם למעלה ואש בשמים היה לו להיות תמ״ד רוח שהרי הרוח למעלה לכל מעופפים אלא שהשמים נקשרים וכן הארץ ושניהן נעשו בידו שנ׳ אף ידי יסדה ארץ הרוח תמ״ד אחז עפר לפי שהרוח נועדת כשמגעת לעפר והמים רבעיים סע״ד לפי שהמים יורדין למטה ובקורבן למקום שפל כמו וימס לבב העם ויהי למים והטל יורד דכתי׳ לבו נמס ותשפל מקימי מעפר דל וד׳ תקופו׳ בשנה תקופת ניסן חמה ולחה תקופת תמוז חמה ויבשה תקופת תשרי קרה ויבשה תקופת טבת קרה ולחה. ד׳ יסודות האדם. דם ליחה. מרה אדומה. מרה שחורה. קור חום

קיץ חורף אש עפר מים רוח ד׳ מוסדות הגוף דם וליחה ומרה האדומ׳ ומרה השחורה והתקופות כנגדן קור וחום וקיץ וחורף העולם נברא מאש ועפר ורוח ומים מרה אדומה ושהוא כנגד אש והשחורה כנגד עפר והלחה כנגד מים והדם כנגד הרוח כי הדם היא הנפש והנפש הוא המוח ועוד אלמדך פשר בריאת היסודו׳ העולם תחל׳ נברא הרוח מרוח בורא הכל ומן הרוח אשר נבראת נבראו המים והאויר ומן המים נברא האש והשלג ומן האש ההוא אשר נבראו מן המים נברא השמים ומן השלג אשר נברא מן המים נבראת הארץ ואחר אשר נברא הארץ השמים רוח החיים והשמים והאויר יולד מן השמים חום ויבש שהוא כנגד האש ומן האויר נולד רוח ומן הארץ יבש וקור ומן המים יוליד לחלוח וקור כן נבראים ד׳ יסודות הגוף רוח החיים שלו אב ואם מרוח בורא כל ומרוח חיים של אב ואם יברא הזרע והדם כנגד מים והדם נגד האויר מן הזרע אשר יוציאו אב ואם נברא מרה אדומה והלחה שהוא כשלג נבראת מרה שחור׳ בדבר ה׳ הי׳ העולם מים במים רוח והאש והאור אצלו כמין כסא על המים ומלך הכבוד ישב עליו והתורה כתוב באש לבנה על אש שחורה בזרוע ומונחת התורה בחיקו טמון שעשועים והכסא עומד בדבר פיו כי לא נבראו חיות עדיין מן הגן במינו ובאמצע היריעה פרושה של אויר ומצויר בו כל צלם בריות ונשמ׳ גנוזים באמתחת הכסא והגם משמאלו ובו שבע מדורין תשובה בין גן ובין עדן עומדת ובהמ״ק בנוי לפניו ושכינת כבודו באמצע שם מלך המשיח חקוק על אבן טובה שעל המזבח ורוח אלהים סובל אותו עד שברא העולם נתייעץ בתורה ששמה תושיה לבראת העולם השיבה תברא המלאכים שאין חוטאים וא׳ היה בסודם ואל תתנגי ביד איש שותה כמים עולה השיב הקב״ה בראתי התשוב׳ רפואה לחוטאים בנפש׳ כששבים מתרפאין ובהמ״ק להקריב קרבן לכפרתן ג״ע לנפשותן של צדיקים גיהנ׳ לעוברי מצות תורה לעסוק בה משיח לקבץ גליות מיד נתפייסה התורה ואמרה רבש״ע אתה הוא אלהי האלהים העולם מי יאמר לך מה תעשה אם אין צבא למלך על מה הוא מולך וערב לו בדברי תורה ושמע לה והרקיע שמים והדר לבושו ותמתחו לרקיעים וז׳ ארצות עמים:

ה׳ הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה הפ׳ מתחיל בה׳ ומסיים בה׳ בין השמים לארץ מה לך ת״ק שנה וכן העובי של רקיע וכן מארץ לרקיע וכן מקצה לקצה ועתה שים אזנך כאפרכסת ושמע לקול דברי ותן מורא שמים בלבך ותשכיל ותבין ענין העה״ז לקח שלג מתחת הכסא חרקו על המים וקפאו המים ונעשה עפר הארץ כי לשלג יאמר הוי ארץ כתיב הוא ארץ ומהיכן בא אותו שלג בדיבור המלך הגדול קפאו המים הלובן שבהם נעשו אוצרות שלג ולוקח שלג

תחת כסא לומר והארץ הדום רגלי ומהשלג לבן וכשנמס מימיו עכורין כך כל הבריאות לבנות וטובות מראה ולבסוף שב אל העפר ומה שלג ו' קרנות כך כל מעשה הארץ ו' ימים ולארץ ו' חקות זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ואומר בספר יצירה מים מרוח חקקו וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט עשאן כמין ערוגה הציגן כמו חומה וסבבן כמו מעזיבה ויצג שלג עליהן ונעשה עפר שנא' כי לשלג יאמר הוי ארץ תהו זה כי ירוק שמקיף את העולם בוהו אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום שמשם המים יוצאים פי' מים מרוח פיו כנף הלחלוחית לצד א' יחצב בהם תהו זהו קו ירוק המקיף את העולם כמו ירוק שעל פני המים ובהן אבנים מפולמות לחים שמהם יוציא מים כי ממים נבראו ואדם שלא יאמין לזה שאין ברא אבן ממים יקח נחשת קלל ויעשה אבן מנחשת ויקח מים צלולים וירתיח על האש וכל מה שיחסרו המים יוסיף עוד מים עליהם שנים רבות וישבר כלי הנחשת וימצא בה אבן וכן באדם ובהמה תמצא אבנים דקות מלחלוחית הגוף מרתיח המכה נעשה אבן בכבד או בכליות או במקום אחר כ"ש שהקב"ה שהיא אש אוכלה בדבריו נעשו המים הרים וסלעים ועפר כשהבדיל רטיבתו והוציא ממנו מים והי' העפר ותהו המקיף נראה למעיין ובו נאחזים עמודי שמים שהוא תולדת אש עם עמודי הארץ שהם יצאו מן המים ובהקבץ המים יחד עשו רפש וטיט ועפרורית ועשאן כמין ערוגה בעומק והציגו כמו חומה וסבבו כמו מעזיבה מכח אותו רפש וטיט כמין חתיכת מעזיבה ויצג שלג עליהן וקפאו ונשאו עפר כמו שנא' כי לשלג יאמר הוי ארץ זהו שאומר בספר יצירה עשה מתהו ממש ממה שהי' וזהו עשה ממש ורפש וטיט וארץ קבע בהן שיש בהן ממש הרי עשה את הארץ וברא את הצור על התהום וחקק עליו שם המפורש במ"ב אותיות וקבע אותו על פני תהום כדי לעכב מימיה וסימניך בב' אותיות וכל דבר חתום בשמו השמים לארץ באהי"ה אשר אהי"ה א"ה מלמטה י"ת מלמעלה כנגד הכתר הכסא חתום אי"ה יהו"ה מג' אותיות של אש ולהבה ביהו"ה שמים וארץ ברא לכך התחלתו י"ה „ישמחו „השמים „ותגל „הארץ כי בשמו הגדול הכל סובל אני ה' עושה כל והצרור שנחתמו בו מ"ב אותיות מונח על התהום שלא יעלו המים אבל כשחטאו דור המבול לקח הצרור ומיד נבקעו המים כל מעינות תהום רבה וכשדוד כרה השיתין מצא הצרור ואמר אוי לי לחנם יגעתי ע"ז תיסד בהמ"ק נתגלגל הצרור ויצאו המים ומלא כל העולם נפל דוד על פניו ואמר שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' וירד השיתין עד מאד והעלה בט"ו שיר המעלות חוץ משיר המעלות לדוד או לשלמה אותו אין לחשוב וכן לה' כנגד שם שכתוב על החרס י"ט אותיות ובו רשם י"ד אותיות מ"ה הרי ל"ה אותיות שבהם התהום נח מזעפו הבית הקב"ה

לענתנותו ורמז לרוח וגלה כל העפר שהיא על הצרור אמר הקב״ה לדוד אזור חלציך ובנה יסוד בהמ״ק הבית דוד בצרור שכתוב עליו י״ם אותיות שם המפורש וסביביו כתיב יהי כבוד ה׳ לעולם ישמח ה׳ במעשיו ועוד כתיב דוד ושלמה יבנו בהמ״ק מיד הושיט ידו ליטול הצרור אמר לו הצרור אל תגע בי ששם בוראי חקוק עלי ואני חותם של הקב״ה ואל תתמה שדבר הצרור שהרי גורל של יהושע צעק אני גורל פלוני שנא׳ ע״פ הגורל השיב דוד שמי כשם בוראי דוד מלא יו״ד דודי לי ואני לו ואגע בך נטל הצרור בכח שעליו שם המפורש והציפו המים למעלה אמר דוד להקב״ה להורגני נתכוונת א״ל לא נתכוונתי להורגך כי אם להראותך יסוד בהמ״ק מיד הזכיר השם והעמידו והיו עולין לצדדין נטל דוד הצרור וחקק עליו שם המפורש והשליכו על פני תהום וחזרו לאחוריהן:

ועתה אשכילך בנסתרות אל יהי עסקך אין לומר כמה רבבות שנים עומק תחת רץ לבך מזה אם רץ לבך שוב למקום ב״ה שנא׳ והחיות רצוא ושוב כי אם רץ לבך מחשבה זו הסירנו לבך ושוב ליחוד המקום ב״ה בעבודתו וליראתו כחיות שרוצים לזקוף מיד כופפין קומתן ורצים ושבים ומשתחוים שכן לא יעלה על לבך לחשוב עומק תחת כי כבודו למטה כמו בשמים והוד מלכותו כבודו שם כדכתיב ומתחת זרועות עולם ודע כל העולם עגול כי השמים סובבים כאגח על כל העולם כל העולם על ת״ק וים הגדול חוזר לעולם סמוך אל יסוד עולם ואותה כיפה וים הגדול וכל העולם עומד על עמוד אחד וצדיק שמו שנא׳ וצדיק יסוד עולם ואותו עמוד וכל העולם על סנפיר א׳ של לויתן ולויתן שוכן בתוך המים התחתונים כדג קטן בתוך הים והמים התחתונים על מי בראשית כמעיין קטן על שפת הים ותק׳ שמם מים בוכים בשעה שחצה המים ולקח מים העליונים בכו התחתונים בכי גדול שלא זכו לעלות ורצו לעלות ודרכן הקב״ה ומים הבוכים תלוים ועומדים למעלה מן הארץ התחתונים והארץ רקיע על המים הזדונים כדכתיב רוקע הארץ על המים ומים על עמודי החשמ״ל ועמודי חשמ״ל על אוצרות שלג ואוצרות שלג על הרי בתר והרי בתר על תהום למה הם דומים לג׳ ראשי שור שנא׳ תהום אל תהום קורא ותהום על תוהו ותהו הוא קו הירוק ממנו יצא חושך ותהו על בהו ודומה לאבנים שמשם יוצא מים ובהו עומד על הים וים על המים ומים על ההרים והרים על רוח ורוח תלוי בשערה וקשור בגופה של ארץ התחתונה ומלאך הממונה עליו ארצי״ציאי ונקרא ארץ שרצתה לעשות דבר מלך שלטון למעלה מן הארץ התחתונה תהום תהו על תהו ובהו על בהו ים על ים מים על מים עפר מארץ התחתונה ותלוייה בשערה וקשורה בכפה של אדמה ועל אדמה גדולתו וגבורתו והדרו וכחו

ותפארתו ותקפו של יוצר בראשית שנאמר אל תראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל למה נקרא שמה אדמה שממנה נברא אדם שנאמר וייצר ה׳ אלהים עפר מן האדמה ומלאך הממונה על אדמת אדמא״ל שמו למעלה מן האדמה תהום על תהום תהו על תהו בהו על בהו ים על ים מים על מים חרבה אדמה תלוייה בשערה וקשור בכיפה חרבה ומלאך הממנה על חרבה חרב״אל שמו למה נקרא שמו חרבת ששואבת ומחרבת כל מימות שבעולם שנא׳ וירא והנה חרבו פני האדמה יאורים על יאורים שנאמר ונתתי יאורים חרבה למעלה מחרבה תהום על תהום תהו על תהו בהו על בהו ים על ים מים על מים יבשה חרבה תלוים בשערה וקשורה בכפה יבשה ומלאך הממונה על היבשה יובשה״אל שמו ולמה נקרא שמו יבשה שמיבש כל מימות שבעולם שנאמר ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים יבשה ימים ונהרות וכל מקוה מים שנאמר אשר לו הים והוא עשהו ויבשת. למעלה מן היבשה תהום על תהום תוהו על תוהו ים על ים מים על מים ארקא יבשה תלוי בשערה וקשור בכפת ארקא ומלאך הממונה על ארקא ארקא״ל שמו ולמה נקרא שמו ארקא שבה נקראת גיהנם והרשעים נדונים בה באש שנאמר כדנא תימרון להון אלהא דשמיא וארקא ועל ארקא שאול ואבדון ובאר שחת וטיט היון ושערי צומות וגיהנם ורשעים בהם ומ׳ מלאכי חבלה ממונים עליהם ועובי החשך שבהם כחומה שנא׳ ורשעים בחשך ידמו והשאול חציה אש וחציה ברד והם אינם כלים שנא׳ וצורם לבלות שאול תשמתן לא כלה שנא׳ תולעתם לא תמות וכמ׳ נהרי אש ובו ז׳ מדורין גדולים בגיהנם וכל מדור ז׳ נהרי אש וז׳ נהרות של ברד אש וברד עליתים א׳ משׁשים מאש שלנו וכל מדור א׳ מס׳ של חבירו וכל מדור ז׳ אלפים חור וכל חור ז׳ אלפים סדוקים וכל סדק ז׳ אלפים עקרבים וכל עקרב ש׳ חוליות ובכל חוליא שבעת אלף כדים מרה ובו ז׳ נהרות של סם המות כאש כשאדם נוגע בו נבקע ומלאכי חבלה מחייך אותו ודנין אותו כל רגע וחצי שנה באש וחצי בברד ושלג והצנה קשה לו מן האש זה חלק אדם רשע למעלה מן ארקא תהום על תהום וכו׳ תלוי בסערה וקשור בכיפה תבל ומלאך הממונה על תבל תבל״אל שמו ולמה נקרא שמו תב״ל לפי שמחבלין אותה במעשיהם הטובים ועל תבל הרים וגבעות וכל יושביהם שנא׳ הרים רעשו וכל הגבעות תתמוגגנה ושס״ה מיני בריות עליו של בני אדם יש דומה לארי בגופו ופניו לאדם ויש ראשו כארי וגו׳ כאדם יש ראשו לנחש ויש לשור ויש משני ראשים ויש משלשה ראשים וארבעה ידי׳ וגוף אחד וכרס אחד וב׳ רגלים ועל תבל עתיד הקב״ה לשפוט שנא׳ ישפוט תבל בצדק ויחיה אותן בני אדם ומן העפר שהיו עושין עצמן כאלו שוכבים בעפר ויחלק להם שכר טוב ומנחילם אפילו בכסאו שנא׳ מקים מעפר

דל וכסא כבוד ינחילם למעלה מן תבל תהום על תהום תוהו על תוהו בהו על בהו ים על ים מים על מים חלד חלד תלוי בסערה וקשור בכפה וילון ומלאך הממונה על חלד חלדיא״ל שמו ולמה נקרא שמו חלד שמחלידים אותם בני אדם במעשיהם הרעים ואין חלד אלא הגוף ועל חלד אדם ובהמה וחיה ועוף ודגים ורמש ושרץ ורשע וצדיק תורה ומעשים טובים ויראת שמים שנאמר שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד הרי מצינו זה ארצות וז׳ תהומות שביניהם וד׳ רוחות העולם הן מרוח מזרח יוצא אור לעולם מרוח דרום טללי ברכה מרוח מערב אוצרות שלג ואוצרות ברד וקור וגשמים מרוח צפון שלא גמרו רוח של מזיקין וזועות ורוחות ושדין שנאמר מצפון תפתח הרעה ולמה לא גמרו שאם יאמר אדם שהוא אלוה אומרים לו שיגמור אותו ועזב הצפון פתוח כי השכינה במערב כל פינות שאתה פונה דרך ימין וברא עולמו כנגדו מזרח דרום מערב כמו ו׳ קדימו׳ שכתוב בתורה להודיעך שבסדרי משנה נתיעץ וברא עולמו בששת ימי בראשית. וברא עולם ששת אלפים שנה עומד והצדיקים שעוסקים בתורה תורת ה׳ תמימה א׳ עדות ב׳ פקודי ה׳ ג׳ מצות ה׳ ד יראת ה׳ ה משפטי ה׳ ו יתברכו בו יברכך א׳ וישמרך ב׳ יאר ה׳ ג ויחנך ד ישא ה וישם לך שלום ו וישמור בוי״ו שמירות שומריך א׳ שומר ישראל ב׳ ה׳ שמריך ג׳ ה׳ ישמרך ד׳ ישמר את נפשך ה׳ ישמר צאתך ובואך ו׳:

הרי במזמור שיר המעלות ו׳ שמירות ובזכות ששומרים התורה יזכו לג״ע כי ג״ן פרשיות בחומש וסיום חמשה חומשי תורה עולה בעד״ן במצרי״ם מסעיה״ם סינ״י יריח״ו וישר״אל והם שומרים מה שבלוחות שהן ששה טפחים ו׳ סדרים ניצולים מגיהנם שכתוב בו צלמות ולא סדרו הלוח ו׳ טפחים על ו׳ רצועות יהא אורך כל א׳ ו׳ וברחבה טפח תעשה כל רצועה לו׳ חלקים הרי ל״ו טפחים טפח על טפח ועובין ג״ט ג״פ ל״ו הם ק״ח כמנין גיהנם שנצולו ממנו ודע כי גיהנם וגן עדן סמוכים ובית אחד מפריד ביניהם וגן עדן מצד צפונית מזרחית שנא׳ וצפנך תמלא בטנם לכך השמש אדום במערב מחמת זוהר הפרחים ואבני אש שבעדן ולצד צפוני מערבי גיהנם ומגחלי אש לכך חמה במזרח אדומה כדם ומעיין מג״ע יוצא ומכותל מצד זה מעיין גיהנם המין אלכסנדרוס מוכיח שבא לפתח גן עדן שתחת הרקיע היא אבל מצד אחד הוא נכנס בעולם ושאר חוץ לרקיע וקליפות שבהן נהר דינור ולמעלה מהקליפות מקיפין אותו גן עדן כי שני קליפות יש לג״ע וגיהנם וכחי הקליפות נהר דינור ולמעלה מהקליפות כסא הכבוד וחיות ומתוקף הרתיכה מתגלגלים חמה ולבנה ומזלות כיורה רותחת והמים רותחין ויורדות לדבר אחר לכך הולכין ממזרח למערב וחוזרין חלילה והרקיע שעלינו מהלך ת״ק שנה ונקרא עולם שהיא קמ״ו רבו רבבן

אכה כבנין ע״ב הכל בתוך הרקיע הרי בתוך הקליפות כגר דינד
ואצליני כתהתיהם זה העולם ובסוף גמר הארץ הזאת הרי גבה כנגד
כנגד ההיאה ג״ע בהר כצד צפונית מזרחית ובין הרים יורדים לגה
העולם והר כפסיק בין העולם לג״ע ודרך אותו הר הביאו המלאכים
את הבהמות והם ההרים על עובי הרקיע שתחת לארץ גם הרקיע בקיף
גן עדן לענין זוהר החוץ לקליפות למעלה כסא הכבוד ולמטה רוח כפרה
ואין דבר בקיף הקליפות כי בפנים ג״ע וגהינם ואוקין בזה העולם
ודרך יש לנהר דינור שנכנס קצת בגיהנם והמזלות אצל הנהר דינור
ובו סיבלין ותליה אחד מששים בגן וגן אחד מס׳ בעדן ועדן א׳
מס׳ בגיהנם והעוסק בתורה שהיא א׳ מס׳ לחכמה מעלה יצל מגיהנם
ובגיהנם ויבא לג״ע שנא׳ ה׳ בחכמה יסד ארץ בכ״ב אותיות התורה א׳
אחד ב׳ שנים הרי ג׳ ג׳ שלשה הרי ו׳ ד׳ ארבעה הרי עשרה ה׳ חמשה
הרי ט״ו ו׳ ששה הרי כ״א ז׳ שבעה הרי כ״ח ח׳ שמונה הרי ל״ו
ט׳ תשעה הרי מ״ה י״צ הרי ק׳ כ״פ ק׳ ל״ע ק׳ מ״ס ק׳ הרי תצ״ה
חמשה חומשי תורה הרי ת״ק קרש״ת אלף הרי ס״ו מאות ך׳ הוא ת״ק
ס׳ ת ר ך ת״ש ף׳ ח״ת צ׳ תת״ק א׳ אלף הרי ששת אלפים והוו בראשית
ברא אלהים ר״ת בבא ובבא בא״ת ב״ש ששת יש כמה רמזים שבת
אלפים קיימי עלמא ובזכות ג׳ אבות ד׳ אמהות נבראו ד׳ רקיעי׳ פירש
ד׳ ארצות וי״ב שבטים כנגד י״ב מזלות אברהם יצחק יעקב בגימטריא
תרל״ח שרה רבקה רחל לאה בגי׳ אלף פ״ו ראובן שמעון לוי יהודה
יששכר זבולון בנימין דן יוסף נפתלי גד אשר בגי׳ ל״א מאות ס״ו
ישראל ישורון י״א מאות וד׳ תורה נביאים כתובים שלשה הרי ששה
אלפים שנה שהעולם עומד אפרים מנשה ישראל בא״ת ב״ש אלף ב״ה
הרי ז׳ אלפים כנגד ו׳ אלפים שיהיה העולם ואלף ז׳ תהו לכן גמי
יותר ל״ה כנגד ה׳ שביעית שבעה רקיעים שבעה כוכבי לכת שבעה
ארצות שבעה תהומות שבעה שיהי׳ עולם תהו לכן נשארו בימי אחאב
שבעת אלפים שלא כרעו לבעל ושבעת אלפים בימי יהואחז הנה
מנינן שבע ארצות ושבע תהומות ביניהם וז׳ רקיעים כתיב ה׳ בחכמה
יסד ארץ שיש בריאות מלאה חכמה היא דכתיב והחכמה מאין תמצא
וכתיב יראת ה׳ היא חכמה אבל בשמים שהם מלאים תבונה מבין דבר
מתוך דבר אמר תבונה בשמים ובתהומות שיש להם דעת להוציא שני
סיפין כנגד כל טפה וטפה אמר דעת בתהומות וספר גדלו והכל
עשה לכבודו:

שבע ביום הללתיך על וגו׳ אוהב ה׳ כל השביעיות ברא ז׳ ארצות
ונתן תורתו על ארץ שביעית ובחר ערבות רקיע ז׳ בחר יום
שביעי שבת כן הרבה הם וברא סביב ארץ התחתונה לאחוריו מקיפין
אש ומים אחר האש והמים מקיפין רעש ורעדה אחריהם ברקים רעמים

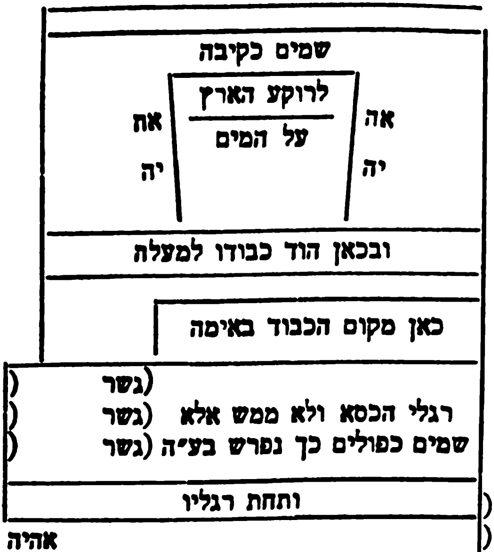
שבצפון מלאים חן וצדקה ועוז וגדולה נצח וגבורה ואותה שבדרום מלאים הוד והדר פאר ועטרה גאוה וגאון ואותה שבמזרח מלאים שיר חדש כתר מלכות וקול דממה דקה ואותה שבמערב מלאים תהלה תפארת ועת וגאוה וגילה ורנה ומבין לכל הדברים הללו שנא׳ רכב אלהים רבותים אלפי שנאן ה׳ בם ונשאר י״ח אלפים והם משרתים לפניו ואחר י״ח אלפים עולמות הללו מקיפין נהרי מים ואחר נהרי מים מקיפין נהרי אש ואחר נהרי אש מקיפין חומות אש ומים ואחר חומות אש ומים מקיפין הרים של ברד וגבעות של שלג ואחרי כותלי סופה ואחריהם כותלי סערה ואחריהם מקיפין רעש ורעדה ואחריהם מקיפין אימה ויראה רעמים וברקים ואחריהם כרובים מעופפים ואחריהם כנפי רוח ואחריהם אלף אלפים מחנות ואחריהם רבותיים ממתיקי נעימות ואחריהם משוררי שירות ואחריהם תוקעי שופר ואחריהם מריעי בחצוצרות ואחריהן ממתיקי׳ נעמות רבותיים ואחריהן מסלסלי תושבחות ואחריהן אומרים קדוש ואחריהן אומרים ברוך שנא׳ ותהלתו מלאה הארץ אחר כל אלו טיט היון ואחר טיט היון אין כלום מכאן ואלך תהו ובהו חשך עד אין חקר ועד אין מספר אין שיעור ואין סוף שנא׳ ישת חשך סתרו ובכל יום ויום הקב״ה רוכב על כרוב ושט בכולן כשהולך רוכב על כרוב קל וכשחוזר רואה ורוכב על כנפי רוח שנאמר וירכב על כרוב ויעוף וידא על כנפי רוח והוא מלא הכל וכשרוכב על הכרובים שבדרום אז הולכין לצד דרום וכן לכל הכרובים ולכל רוח ורוח וכשפונה בזה הרוח מלאכים שבאותו צד מתגברים והשרים מלמטה מתגברים אין זו הרי הכבוד שבצד זה דומה לצד השני כשרואה בו לכך אמר שלמה בתפלתו אתה תשמע השמים מכון שבתך וכנגד הכבוד שבא בזוהר ברבו המלאכים ואותן י״ח עולמות מקום ועד לצדיק והן בסוף יחזקאל ואין לומר שיש עולמות קטנות כלולות באלה כי אותם אחרים אוהבי יש י״ש עולמות ושם עולם אתן לו שם עולמות ובזוהר הכבוד שרואה ממקום כסא כבודו והזוהר סביביו מברכין קדושה וטהרה וצדקה שם גדולה ד׳ אלפים ות״ק לרוח מערב זהו ברוך כבוד ה׳ ממקומו והוא כל וממלא כל ושכינתו בכל:

ח. דורש בא״ב של ר׳ עקיבא חסד ה׳ מלאה הארץ חסד גדול נתן לנו הקב״ה לידע בתורה שנקרא חסד דכתיב ותורת חסד על לשונה מה למעלה וח׳ חנון בה׳ חומשים וח׳ רחמים ומי שחסד ורחמים ישכיל בו ללמד על כל רקיע ורקיע להורינו מה שיש בתוכו הראשון היא וילון ואמרנו למעלה חלד קשורה וילון תוא כיריעה הפרוסה על הפתח לבל יראו בבית כן הנוטה כדוק שמם ובבקר פרוס על פני רקיע השמיע להגין מפני חום השמש ובלילה מסירין אותו מפני כוכבים והמזלות ובבקר שב למקומו ומכסה הרקיע בערב בא בנרתקו ובבקר בא לכסות

ומחדש בכל יום מעשה בראשית וילון ושמים נדבקים יחד ששמים הוא
תחת לרקיע מבדיל כמו שכתוב השמים מספרים כבוד אל ואח״כ מעשה
ידיו מגיד הרקיע שוב למעלה ממנו וילון הוא כדוק ונראה ביום ודע
כי ברא הקב״ה שלש מאות ותשעים רקיעים כמנין שמים והם כפולים
יחד כנגד שכפול וכל רקיע לו שם וכנוי נקוד עליו וכל אחד משרתים
בין כסא הכבוד אבל שבעה רקיעים הם העיקר ועל שמם כוללים כל
הרקיעים וילון דוק ועתה השמים מהלך ת״ק שנה וסולם מוצב ארצה
על ת״ק וראשו מגיע השמימה כשיעור הסולם מהלך ת״ק ושרים נכבדים
ממתים שבעת הסריסים ממונים על הארצות כשעולים ויורדים יש לה׳
להביא אותם מטטרון והשמים נבראו מאש ומים בדבר ה׳ נעשו כיצד
כשדבר הקב״ה כח האש חום הדבור ורטיבת לחלוח הדבור וברא בו
השמים ושמים אשר תחת רקיע שא מים שם הרקיע הראשון וכן מתנות
מלאכי חימה ושבעה כסאות מוכנות על השמים לא לישב עליהן כי אם
להראות משרתיהן שהן עליהן שולטין ומחברת שלה׳ חוני׳ שברכותיהן
והן מאמצין לנקום נקם רצון המקום ברוך הוא ומזיקין האדם העוסק
במלאכים או שמשביעין את המלאכים מזומנין לעשות שבעה השרים
השוטרים נוצרי מאש ומראיהן כאש ואש מתלהטת כי מאש יצאו
ומחנותיהן לא יעשו דבר כי אם בעצת השוטרין וברשות׳ וישלחום אם
לטוב אם לרע אם לותר אם למחסור אם למלחמה אם לשלום תחת
השוטר הראשון שבעים שרים משרתים לפניו והן נשמעין לכל דבר
רפואה לעשות ולקרוא לכולן בשם צר״ם ובשם טהר״ה תחת השוטר
השני המשרתים לפני שרים ומלאכים והן ממולאין אף וחימה להפיל
שונאים בקרב המלחמה ולהשלים ממקומות לכולם בשם יקרא בטהרה
תחת השוטר הג׳ משרתין למניז לד׳ שרים מלאכים המודיעין לאדם
אם שובע אם רעב וכל דבר שיבא אם טוב אם רעה לכולם בשם יקרא
בטהרה תחת השוטר הששי ל״ז והן מלאכי גבורה האוזרים כח וחיל
אדם לכולן בשם יקרא בטהרה תחת השוטר החמישי כ״ב והן הנשמעים
בלילה לדבר עם הכוכבים לשאול ולדבר עם הרוחות לכולן בשם יקרא
בטהרה תחת השוטר הששי ל״ז והן מלאכי גבורה והאוזרים כח וחיל
לרוץ ולעוף בכל פנות העולם לכולם בשם יקרא בטהרה תחת השוטר
הז׳ מ״ו והן מגידים כל דבר בחלו׳ לכולן בשם יקרא בטהרה ויצליח:

עמואל המלאך הממונה על הוילון רקיע שממונה על י״ב אלפים
מלאכים והרבה דרכים בשמים וכשמאריך הדרך באורך באש
שחור ובמקום שפוסק יש הר גדול של אש לבנה מפסיק אש צח בלא
ראות ומשם והלאה מתפשט לדרך אחר בהפסק הדרך אש לבן צח וכו׳
מתעכל הדרכים ויש למלאכים דרכים זה הולך לכאן לפי דהכו ללכת
יש שהולך במסיבות עד שיעלה לסולם מרקיע לרקיע עד המרכבה

ויש מלאכים שאין זוכין לצבות (ס"א לצוות) בגוף המרכב' בכ"מ שכתוב השמים או בשמים משמע בחלל הכיפה או עד גוף הרקיע אבל השמים למעלה מן השמים כמו החדרה חדר כחדר ודע כי כל השמים עשוים כקוב' וימתחם כאהל לשבת עמודים קרקסי ווים שוים במי אוקיינוס הם אחוזים שמימי אוקיינוס בן קצוות השמים לבין קצות הארץ וקצות הארץ וקצות השמים על מי אוקיינוס הם פרושים שנאמר המקרה במים עליותיו תוכן מים עולה למעלה כאהל פרוסה ובני אדם עומדים תחתיה לקצות' למטה ותוכה למטה הן הן השמים קצותה למטה תוכן למעלה כל הבריות יושבים תחתיהן כאהל לשבת וחתם השמים והארץ בטבעת אהי"ה אשר אהי"ה א"ה מלמטה וי"ה מלמעלה והם ג' אהי"ה אהי"ה אשר אהי"ה שלחני הרי י"ב אותיות כנגד י"ב שעות היום וי"ב שעות הלילה י"ב חדש השנה י"ב מזלות י"ב שבטים וכיצד נחתמו ד' לכל רוח ורוח ב' אותיות למעלה ב' למטה א"ה מלמטה י"ה מלמעלה לג' רוחות ג' אהי"ה ורוח רביעית פתוחה ועומדים ואינה חתומה יש זמן שהיא חתומה אליו ביהו"ה י"ה מלמעלה ו"ה מלמטה וסימן ישמחו השמים ותגל הארץ "ישמחו" השמים י"ה למעלה "ותגל" הארץ ו"ד למטה בתחלת האותיות שם בן ד' אותיות ומה שפתח צפון שבו ירדה שכינה לבלבל הלשון וירד ה' לראות את העיר וגו' ירד לסיני וירד ה' על הר סיני ובו ירד לחדש ירושלים ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים ואותיות החותם כמראה הבזק ולהבות אור ורואות באלף אלפים רבבות פרסאות קומתו ומפני שחקוקים באצבעו קשורים כתרים של זיקי זוהר והאות אהי"ה אלפי"ם רבבות פרסאות קומת האחת של זיקי זוהר והאות אהי"ה אלפים רבבות פרסאות קומת האחת שעוד שהיא ע"ט שלהבת שכותב בו שלש אלפים למה השמים כטבעת (ס"א לטבעת) מפני כשאני מתעסק בהם ומשתמש היה העולם נשרף באש כי חיילות רבות של שמי אש מערכות עצומות גדודי אש רוצים לירד ולשרף העולם כיון שרואים כנפי שמי' קשורי' בכנפות הארץ וכנפות הארץ בכנפי השמים כחותם אהי"ה עומדים מכעסם ונוהגי' במדת רחמים:

הג"ה

י"ב אותיות אלה צ"ל אהי"ה אשר אהי"ה היינו את תסתכל בציור שלפניך תמצא ג' אהי' ב' פעמים אהי"ה ופעם אחת אהי"ה הרי תחום שמים וארץ ג' אהי"ה וכו' כאשר בפי':

ובספר יצירה חתום רום בידך שלש פשוטות נקבעות בשמו הגדול יה"ו וחתם בהם ו קצות ופניו למעלה וחתמו ביה"ו קורא לי"ב (ס"א לא"ב) שאין נכפלות ה"ו ז"ח ט"י לנסע ק"ג לקח יה"ו כמו שנפרש בצרוף האותיות של שמו וצרפן זה בזה ועשה הקב"ה בשמים כעין כסא ולא כסא ממש רק להודיע לכל המלאכים שהוא מלך על כולם השמים הכפולים כעין כסא זהו השמים מספרים כבוד אל ועומד כך למעלה מן השמים ים ולמעלה מן ים מים למים ברק ורעמים מרחפים לכולם וחומות חזקות של אש מקיפות אותו וסולם גדול נצב בשמים וראשו מגיע לרקיע ומלאכי' קדושים ושרים שערי נכבדים ממתים עליו ומלאכים ממונים על שערי צפון הן ה' הם ו' ועל דרום הם ו' על שערי מזרח הם ו' על שערי ערב ומלאכים שדויין בכף רגל עגל עגול) מכנפיהם ולחוץ מפוצל לקיים מה שנא' איש על עבר פניו ילכו לא יסבו בלכתם לפי שהעגול תוך הפליטות בכף רגל עגל תרגומו רגליו סגלגלים כף לרגל ומה שרגליהם רגל עגול כי החשך ראש לבריאות ודמותו כשור לכך עשה שלמה י"ב בקר תחת הים ומה רגל ישרה שאין רגל שור גדול משל אריה ולא של אדם משל נשר מה רבו מעשיך ה' ודע כי כאשר ציורנו כן הוא שלשה בליטות לכסא א' מכאן וא' מכאן והוא עגול הרי

המעלות גדולות היא קטנו׳ כל כך אלו ואלו אפרש למה ג׳ בליטות יש מעלות כמו ב׳ כך דמות כסא וג׳ בעין חשמא״ל בעין תחשמ״לה וג׳ ספיר וג׳ א׳ ממעל בקרא ועשו כמו ב׳ לכך בא״ב של ר״ע בשעה שירד ב׳ מעל כסא הכבוד רעשו הגלגלים אמר להן הקב״ה למה אתם מרעישין השיבו כי ב׳ שעל ראשינו ירדה וכל כבודינו בו מרום מראשון נאמר כבוד מלכותך יאמרו דכתיב וראש עגול לכסא ותחת רגליו עלות וא׳ קטנ׳ כנגד׳ אמר שלמה הע״ה תשמע ממכון שבתך מן השמים ב׳ כסאו והארץ הדום רגלו בית מנוחה לארון ולהדום רגלו בית אלהינו ונשתחוה להדום רגליו קדוש הוא נשתחוה להדום רגליו ולא זכר הדום רגליו וד׳ חומשים א׳ משנה ספר משנת תורה לכן משתחוה לתורה שהיתה הדום רגליו בארון כך ז׳ כסאות שבשמים כך עשה ואין כסאות אלא השמים כפולות ונראין בו ועליו השוטר הממונ׳ ועיקר הדבר נבאר כסא הכבוד בעזרת מלך הכבוד וקמוא״ל שר הצבא סדרי״אל ממתה על מלאכים שלו ובתוכם השוטר הממונה על י״ב אלפים ומלאכי חבלה עומדים על שערי שמים יש בו הרבה שמספרים כבוד אל כמ״ש השמים מספרים כבוד אל: ט׳ כנגד הרקיע המבדיל כי תמצא ט׳ פעמים רקיע בס׳ בראשית עד המים שמהללין לו למעלה מן השמים א׳ במרומים ב׳ מלאכיו ג׳ צבאיו ד׳ שמש ה׳ ירח ו׳ כוכבים ז׳ שמי השמים ח׳ והמים אשר מעל השמים ט׳ כן מכון לשבתך מכון שבתו השמים וט׳ מיני אש במעשה הרכבת כנגד ט׳ מראות במעשה רקיע למעלה מן השמים רקיע שקבועים בו חמה ולבנה וכימ׳ וכסיל וכוכבים וכל מזלו׳ מושלי׳ וכל תהום וסולם גדול נצב ברקיע ראשו מגיע לשחקי׳ ומלאכים כאשים ושרים נכבדים ממונים עליו והם ז׳ והם ממונים עליו על שערי רקיע ועל שערי מעשת רקיע בשערי מעשת רוח צפון ממונים ר׳ שרים על שערי רוח דרום ז׳ שרים על מזרח ז׳ שרים מערב ר׳ שרים וברקיע השני בו כפור וקטור ואוצרות שלג ואוצרות ברד מלאכי אש ומלאכי דינין ורוחות אימה ורוחות יראה ואותו הרקיע מלא פחד כי בתוכו מלאכים עומדין לאין חקר עשויים צבאות ועליהם שרים נכבדים ושוטרים וברקיע י״ב מעלות ובכל מעלה ומעלה עומדים מלאכים בכבוד ועליהם מכל גופה וגופה ושומעים ממעשת בני אדם לכל קריאתם בטהרה על מעלה הראשונה עומדים ט׳ שרים ושוטרים מעמדם באימה עטופים אימה אזורים יראה סבובים רעדה כמותו בתבנית אש פניהם כמראה בזק ופיהם לא ידום מדברים רבים וקולם לא ישמע כי מלאכתם לשתק ולבעת ולבהל על כל העומד עליתם:

על המעלה שניי׳ עומדים י״א שרים עומדים בכח ממולאים חיל חיבת ואהבת וכנגדם בוערת אש ורצים ומקרבים מזלות ב״א אלת לאלה. על מעלת ג׳ עומדים י״ד שרים ומרגיז ומרעיש ומכעיס ב״א

ומכשילים ב״א ומכשילים מחשבותם והם גבורים בחיל ובפחד לפניהם ורעדה לאחוריהם ושואגים ומרעידים ומהלכים ומרעישים בקול רעש ורעם בידם מקולות של אש ופניהם כזיקי אש יוצא מעיניהם וכולם נכונים לבטל ולהפר. על מעלה הד׳ עומדים ט״ז שרים ז׳ אוחזים סערה וקול צעדם כקול נחושת עפות ממזרח ופונים לצפון קולם כברק ואש סביבותם מפסידים שנה מב״א יש להטיב ולהרע. על מעלה ה׳ עומדים י״ב שרים אחוזים צנה ורומח וקובע בראשן ושריון קשקשים לבושם מימינם ומשמאלם ואבני ברד רעדה במרוצה ומהלכין על אש אחוזים בלפידים וממהרים ומלחשים מענה ופיהם לא ידום משאג תשמתן כאש בוערת ואש מלהטת מרוח אפם תבער האש כי מעשיהם באוצרי אש מהאש יצאו באש מעמד׳. על מעלה ו׳ עומדים י״ז שרים נוהגים בענוה ומלאים כבוד ולבושים בגדים לבנים והם נוראים מושבם בכסאות הרבה ונאמנים על האמת ועל הרפואה האמתית השלמה; על מעלה ז׳ עומדים י״א שרים אוחזים כח גבורתם באימה חציים דומה לאש וחציין דומה למים והם נפלאים במעשיהם ואין לעמוד על תבניתם כי אש במקומתן חיקים בעפעפיהם ועומדים באימה העומדים מתחתיהן אינם יכולים לראות במראה והעומדים מלמעלה להם נפחדים במראיהן ומהלכין לג׳ רוחות העולם. על מעלה ח׳ עומדים י״ט שרים י״ד מצבם על האמת לפניהם הממונים זריזים ומסים בחוסן וגבורת ברעש ודמות אדם להם ומחזיקים קשת וכידון ומקפצים מאש ולהם סוסי אש ויראה להם. על מעלה הי׳ עומדים. י״ד שרים מצבם על האמת מחזיקים בקולמוס אש וכותבים ספרים לא מעכבים מודיעים לכל הקורא בשמים לבריות. על מעלה י״א עומדים ט״ז שרים בגדולה ולהם מחנות משרתים במרום על פיהם והם אש מעלין פאר ומעופפין תותגים חלל ליוצרם. על מעלה י״ב עומדים כ׳ שרים מקיפין צדק וקרני הוד בראשיתן מלאים תבונה מוכנים להללו עומדים מחצה ומחצה חציים משוררים וחציים עונים אחריהם מרפא דבורם חובש וכל אשר יזכרו תהיה רפואה ברקיע אהל יפת ונאה מתקן לשמים וגדול הוא מלא אורה שנא׳ לשמש שם אהל בהם והרקיע חלק עוביו לז׳ כוכבים ושבתי למעלה מכולם כך;

מיכאל על שבתי ממונה ברכיאל על צדק ממונה
גבריאל על מאדים ממונה רפאל על חמה ממונה
חסדיאל על נוגה ממונה צדקיאל על כוכב ממונה
ענאל על לבנה ממונה

שבת״י קר ויבש כקרח וככפור. צד״ק חם ולח ממוסך בינוני. מאדי״ם חם ויבש כאש; חמ״ה כולה אש. נוג״ה קר וחם. כוכ״ב קר וחם יבש לח מעט. לבנ״ה ממוסך בקור וחום;

באלו ד׳ מעונות יודעים התחים שני חיי האדם אשר יולד במזל כוכב כיצד אין יודעים והחוזים חיי אדם בשעה שנולד יוצא לעולם המזל הצומח העולה מן המזרח הוא בית חייו ואם היה בית שבת״י מזל הצוכח שניו יהיו נ״ז. א׳ אם צדק שניו יהיו ע״ט ב׳ אם מאדים יהיו ס״ז ג׳ אם כוכ״ב נוג״ה שניו יהיו כ״ב ד׳ ואם כוכב חמ״ת יהיו שניו ע״ז ה׳ ובלבד שיהיה המזל בביתו. שבת״י ממונה על הריוח ועל העניות ועל החבורה על חולי ומכה תטמונים בגוף ועל המיתה. צד״ק ממונה על החיים ועל השלום ועל הטובה ועל השמחה ועל העושר ועל הכבוד ועל הגדול׳ ועל המלכות. מאדים ממונה על הדם ועל החרב ועל הרשע ועל השטן ועל המלחמה ועל הנקמה ועל הקנאה ועל בעלי ריבות ועל המכות ועל הפצעים ועל הברזל ועל האש ועל המים ועל המפולת. כוכב נוגה ממונה על החן ועל החסד ועל התאוה על החמדה ועל הביאה ועל פריה ורביה ועל ולדי אדם ועל ולדי בהמה על פירות הארץ ועל פירות האילן. כוכ״ב חמ״ה ממונה על החכמה ועל הבינה על המדע לפתוח כל פתח ולחשוב כל מלאכות אומנות וכל נתיב של כל לשון. חמה ממונה להבדיל בין האור ובין הלילה ולמנות בו ימים ושנים לעשות בו כל מלאכת אומנות ועל כתב של כל לשון לגלות בו גלויות מעיר לעיר ממדינה למדינה. לבנה ממונה על מפתחי שמים וארץ וערב הוא לכל הבריות להעמידן לרעה ולטובה ואע״פ שהן ממונים אין להם רשות להטיב ולא להרע אלא הכל בצווי היוצר וברצונו הכל שכן הוא אומר כי לא ירעו וגם לא יטיבו ואף ישראל לא היו צריכים לאור החמה ביום ולא לאור הלבנה בלילה שנאמר וה׳ הולך לפניהם יומם לא ימיש עמוד הענן יומם ואף לעה״ב אין ישראל צריכים לאור החמה ולא לאור הלבנה לא ביום ולא בלילה שנא׳ וה׳ הולך לפניהם יומם ונאמר ולא יהיה עוד שמשך וגו׳ מכאן ארז״ל מנהג החמה וחק הלבנה ועדן המזלות וחשבון תקופות ומדות הימים וחשבון השעות ומחלקתם תרז הראשונים וחקרו כי עז בינתם חמה מיכא״ל. כוכב ברקיא״ל. וס״א חסדיא״ל. לבנה גבריאל שבת״י משמש כל המזלות בשלשים שנה צד״ק צדקיא״ל מאדים סמא״ל חמ״ה רפאל נוג״ה ענא״ל ד׳ מלאכים לז׳ שעות שבת״י משמש עם כל מזל ומזל שני שנים ומחצה נמצא גומר ומשמש עם כל המזלות כולן בל׳ שנה צדק משמש עם כל מזל ומזל י״ב חדש נמצא גומר עם כולן לי״ב שנים מאדי״ם משמש עם כל מזל ומזל ל׳ יום נמצא משמש עם כולם י״ב חודש נוגה משמש עם מזל ומזל כ״ח שנים נמצא משמש עם כולן של״ו שנה. כוכ״ב וחמ״ה משרת עם כל מזל כ״ה ימים נמצא משמשים עם כולן ש׳ יום לבנה משמש עם כל מזל ומזל כ״ה ימים ומחצה נמצא משמש עם כלם ל׳ יום׃

סדר ז' הכוכבים כך הם חכמי הגוים אומרים הרקיע היה חלק לז' מעלות זו למעלה מזו והן ז' מעונות של ז' כוכבים האלה וזה סדורן מעלה התחתונה הסמוכה לארץ היא מעונה של לבנה ובה הלבנה סובבת הרקיע גבוה מן הארץ תש"ל חבלים בחבל ושמים כל חבל יש לו קנ"ו חבלים בחבל ארץ נמצאו כולן י"א רבוא ג' אלפים ותת"ף בחבל הארץ המעלה השניה הוא מעלה של כוכב נוגה שנ"ג חבלים בחבל השמים כל חבל ישנו קס"א חבל בחבל הארץ נמצא כולן חמשה רבוא ששה אלפים תתנ"ג. מעלה ג' היא מעון נוגה ובה סובבת כל הרקיע גובהה ממעון כ"ח חבל בחבל השמים כל חבל וחבל פ"ד חבלי' בחבל הארץ נמצא כולם ד' אלפים תקנ"ב. מעלה הד' היא אמצעית היא מעון חמה ובה רץ וסובב הרקיע י"ב חודש גבוהה ממעון נוגה פ' חבל בחבל השמים כל חבל וחבל תקי"ח חבל בחבל הארץ נמצא כולן ד' רבוא ואלף ש"מ. מעלה ה' היא מעלה מאדים ובה רץ וסובב הרקיע גבוהה ממעון חמה ל' חבלים בחבל השמים כל חבל ישנו קי"ט חבלים בחבל הארץ שנמצא כלם ג' אלפים ותק"ע חבלים. מעלה ששית היא מעון צדק גבוהה ממעון מאדים תרי"ב חבלים בחבל השמים כל חבל ישנו קי"ב חבלים בחבל הארץ נמצא כולם ו' רבוא ח' אלף ותקמ"ד. מעלה ז' היא עליונה ובה שבתי וסובב הרקיע ל' שנה גבוהה ממעון צדק תש"ן חבל בחבל השמים כל חבל ישנו קנ"ו חבל בחבל הארץ נמצא כלם י"א רבוא וח' אלפים חבלי ארץ. נמצא ממעון לבנה עד מעון שבתי רום אלף תתפ"א חבל בחבל השמים שהם כ"ט רבוא ואלף ות"ת חבל בחבלי הארץ. כל חבל הארץ נ' אמה ארבעים חבלים מיל וכל מיל אלפי' אמה נמצא ע"ב אלף וה' מאות מ"ו מיל פחות חבל אחת. (וא' מח' במיל וא' מב' מיל שהם קע"ט יום ומחצה וא' ממ' מיל זה עובי רקיע) חללה עולה מן הארץ עד לרקיע תש"ל חבל בחבל השמים כל חבל ישנו קנ"ו בחבל הארץ נמצא כלם י"א רבוא וג' אלפים ותת"ף חבלי ארץ שהם ב' אלפים תתמ"ו מיל מהלך ע"א יום וז' מיל. חכמי ישראל אומרים מן הארץ לרקיע ת"ק שנה. ואלו נאמרים באמת אלו ז' כוכבים שבת"י צד"ק מאדי"ם חמ"ה נוג"ה כוכ"ב לבנ"ה וחלקו הרקיע לז' מערכות וז' ארצות ממשלתם ובאלו ז' כוכבים ידע האדם הנולד בו הן לטובה והן לרעה. ולמעלה מן הרקיע השני מים העליונים נמצא שמזל שבת"י קרוב למים ע"כ הוא קר עד מאד מן המים והוא מרוחק מן החמה ואינו מקבל כלל מחומו ע"כ הוא קר ויבש כקרח וככפור. צדק שהוא קרוב לשבתי יקבל הקור שקרובה למים והחום של מאדים הרי הוא מתוך בין קור לחום. לכך כחו ממוסך בינוני לא חם לרוב ולא קר לרוב. מאדים קרוב לחמה והוא חם ויבש ראש חמה הוא אש כל הז' כוכבים של אש הם וחזק שבכולן חמה והוא באמצע

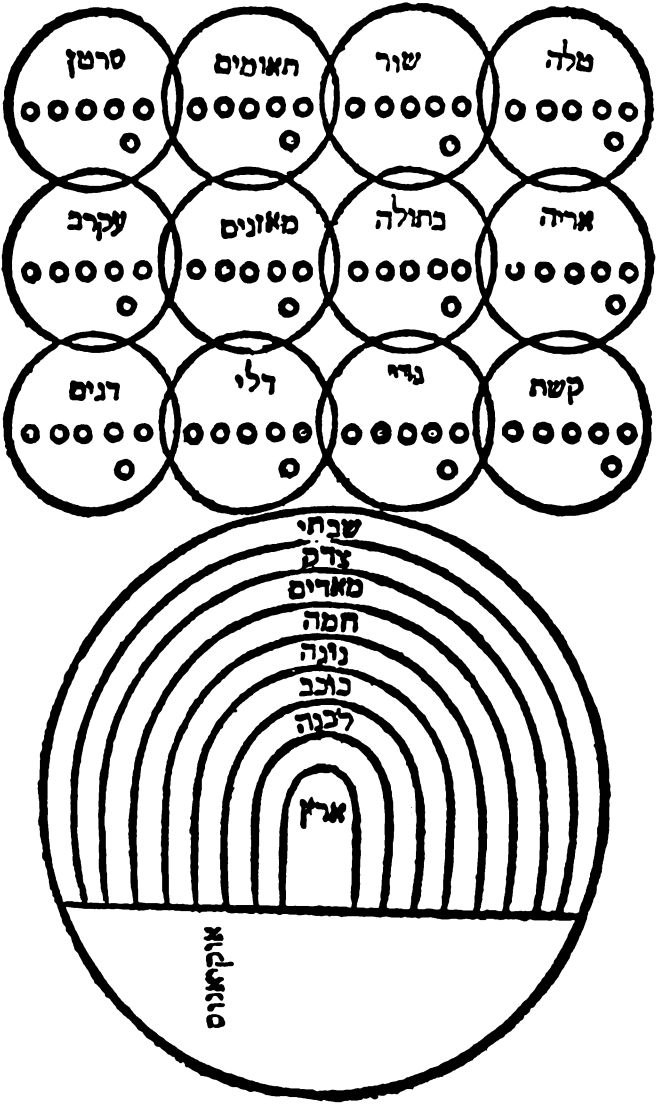
ודרך האש להעלות החום והלהב מלמטה למעלת נוגע קר מקור כוכב ולבנה ואם מחום חמה אשר עליה ינמס קורז וכוכב קר מקור הארץ ולבנה קרה כשלג וחם מקבל מנוג״ה ומכוכב שתחתיו לח מעט לבנה ממוסך מעורב קר כשלג כי מקבלת הקור מן המים התחתונים ומן הרוח שבין הארץ ונקפא הקור שלה כשלג והיא ממוסכת החום שלה שהיא מקבלת מחום המזלות ולפי שהיא גבוהה מן הארץ אינה קרה כשבת״י וחום מקבלת מצבאות חיילים ההולכים עמה ע״כ כחה ממוסך בקר וחם חמה אש. כוכ״ב חור״ב. צד״ק רו״ח. נוג״ה מטר. לבנה צונן. שבת״י קר יותר ממנה. מאדי״ם רותח. חמה חלקי הארץ גוג. כוכב דרום ארץ כבטאבי״ת. נוג״ה ארם. לבנ״ה שנער. צדק אדום. ומאדים כפתור. שבת״י הודו. חמ״ה וצד״ק שולטין במזלות. אש וחמה ביום צד״ק בלילה נוגה ולבנה שולטין במזלות. מים ונוגה ביום ולבנה בלילה שבתי וכוכב חמה במזלות. רוח שבתי ביום וכוכב בלילה ומאדים שולטין במזלות מים בלילה זהו למשול ביום ובלילה וז׳ מלאכים ממונים עליהן לכך ז׳ תגי״ן על שי״ן של ולמשול ביום ובלילה שנתן כח וגבורה חמה וכוכבים כאחת שולטין מאדי״ם ולבנה אוהבת זה לזה חמה וצדק שונאים זה לזה שבתי ומאדים שולטין כא׳ במקום יפה כאחד טובים במקום רע רעים שהם לטובה ולרעה. וצדק ולבנה וכוכב ונוגה כאחד טובים שונאים רעים כולן זה לזה ואין אוהבי״ם את זה לבנה וכוכב הנוגה כא׳ טובים שהם רעים ואוהבים זה את זה ורצון א׳ להם לא יצליח כוכב עם חמה ולא לבנה עם נוג״ה והטל״ה עם צדק ומאדים עם שבתי. חמה ונוגה ושבתי טובים לתאומים נוגה והטלה עם צדק מאדים עם שבת״י חמה ונוגה ושבתי טובים לתאומים צד״ק ושבתי כוכב טובים לסרטן חמ״ה וצד״ק כוכ״ב טובים לאריה חמ״ה ונו״גה ולבנ״ה טובים לבתולה חמה וכוכב טובי׳ לקשת צדק שבתי ונוגה טובים לגדי חמה וצדק לבנה טובים לדלי חמה ונוגה ולבנה טובים לדגים:

יו״ד ברא עולמו בי׳ מאמרות כנגד י׳ דברות וברא חמה ולבנה כנגד ב׳ לוחות ובו ברא ז׳ כוכבים כנגד התורה מזוקקות שבעתים וברא כוכבים הרבה ומשמשין עם המזלות י״ב מזלות ברא הקב״ה בעול׳ וכל מזל ומזל ברא לו חיל שהן ט״ו חיילות וכל חיל וחיל לו ל׳ חיילות שאינון ריהטון שהם רבוא ות״ת ריהטון ל׳ לגיון שהם ל״ב רבוא וד׳ אלפים בכל לגיון ל׳ גסטרא שהם תתקע״ב רבואות וכל גסטרא ל׳ שרקין שהם ט׳ אלף רבוא וק״ס רבוא וכל שרקון שס״ה רבוא כוכבים כמנין ימות החמה שהן אלף רבוא רבבות ותק״צו רבוא רבבות מה רבו מעשיך ולמשול ביום ובלילה שבעה כוכבים מושלים ביום כצ״נש חל״ם בלילות חל״ם כצנ״ש בימים ולמשול שבעה מערכות כימה ראש השור כוכבים רבים יחד מקובצים כאחד כאפרוחים תחת התרנגולת כימה

ראש הוא למזל שור כסיל הוא העגלה ועש זה ההולך אחר כימה יש אמרים שהעגלה הוא עש וכסיל הוא שהולך אחר שני כוכבים לעגלה נקראו כסיל וה׳ נקראים מושבות כסיל ולכימה שבעה כוכבים וז״ש בבראשית לממשלת היום לממשלות הלילה ובתלי׳ ולממשלות ביום ובלילה הרי ה׳ יום ב׳ יום ב״ה תלי מתגלגל ברקיע והתלי הולך ומהפך עם כל המזלות לומר משיב חכמים אחור שאין ממשלות המזלות אלא כפי חפץ מלך מלכי המלכים הקב״ה שבראם ולחכמת המזלות אין קץ על כל איש אשר נשמת רוח חיים באפיו יבין בלבו כי הקב״ה יודע מה יולד יום ומה שיהיה הנה חכם א׳ במזלות יבין כל מה שיהיה כ״ש מי שבראם שיודע כל מחשבות עד שלא יוצרו כל מאורי אור אור הגדול׳ נתנה במרום חוץ מן העגלה שהיא נתונה בצפון והמזיקים המהלכים ברקיע והמלאכים שנפלו ממקום קדושתן מן השמים עולין לשמוע דבר אחד מאחורי הפרגוד ומתרדפין בשבט איש מיד הן חוזרין למקומן וכל הכוכבים וכל המזלות נבראו בליל רביעי בתחלתן ולא קדם זה לזה אלא ב׳ ידות שעה לכן כל מעשה החמה במתינות וכל מעשה הלבנה בזריזות וחמה ולבנה הם שני מאורות הגדולים הרקיע הזה עלינו נטוי כקובה של אהל ונטוי כיריעה שכתוב נוטה שמים כיריעה וישעיה אמר וימתחם כאהל לשבת וכל הבריות מכסה הרקיע כאהל המכסה כל אשר תחתיו והגלגל המגלגל המאורות והכוכבים והמזלות ממזרח למערב וממערב למזרח להוליכה מטלה לשור ומשור לתאומים וכן עד דגים מתחיל וגמר עד שנות דור ודור מעלה ומוריד את שני המאורות הגדולים והם הכוכבים מדרום לצפון ומצפון לדרום והארץ מרוקעת על המים ושוכנת בתוך מימי התהומות כאניה בלב ים ונהר אוקיאנוס מקיף אותו מסביבותיה וזה נקרא ים הגדול ואין מי שיוכל לעבור בו או לצאת ולשתות בו ושאר המים שבעולם ממנו יוצאים וכמו מעבר לאוקינ״וס יהיה תוהו ובהו ובה מדובקים קצות הרקיע כדכתיב בספר איוב או מי ירה אבן פינת׳ וישעיה אמר בורא קצות הארץ והארץ הזאת נבראת למושב לצד צ׳ הארץ גבוה עד לכיפ׳ מדובק לו הרקיע ומגלגל המזלות והחמה היא ראש והלבנה הזנב הרוצה לדעת באיזה מקום ראש התלי יוסיף על בריאת עולם שני שני׳ ויפחות אותה י״ט שניה והנשאר בו במחזורו ויראה מה שכנגד השנה ומה שכנגד החדש לשם ראש התלי והזנב והליכתו לאחור והוא הולך לפניו ופעמים לאחריו וכן הכוכבים כשמהלכים לפניהם כל הנולד בן הולך לאחור ולא לפנים מן ראש התלי עומד במזל י״ח חדשים עד זנבו הם ז׳ מזלות וכשנכנס ראשו במזל טוב ונולד בו ותלוי בתלי י״ב מזלות ומקצת׳ זכרי׳ ומקצת׳ נקבות פרש טא״ק שהן במזרח למה שמותם זכרי׳ מפני שפנתן מזרח שהוא עלייה והיא תחלת המזלות וכל

דבר שהוא העליה תחלה הוא זכר שב״ג מפני מה הן נקבות מפני שפינת פנת דרו׳ יורד׳ וכל דבר שבירידה הוא נקבה כנקב׳ שהיא למטה סע״ר צפון נטוי בתהו ובתחתתים דמי כנקבות תמ״ד מערב והם זכרים מפני שפנתן פנת מערבי ושכינה במערב ואין כבוד שיהיו אלא זכרים טא״ק אש ושמותן זכרים לפי שפקודתם אש והאש למעלה כזכר שהוא ראוי למעלה שב״ג עפר ושמותן נקבות לפי שפקודתם עפר והעפר למטה כנקבה שהיא ראויה למטה תמ״ד רוח ושמותן זכרים לפי שפקודתן רוח והרוח בנתיים בין למעלה ולמטה ושלישי מכריע זכר הוא סע״ד מים שמותם נקבות לפי שפקודתן מים והמים למטה והשליש מכריע נקבה שהוא ראויה למטה ואלו הן א״ש רו״ח מי״ם עפ״ר׃

י״ב מזלות ברא הקב״ה בעולם וסדרן ברקיע הם וצבאם ואלו הן טל״ה שו״ר תאומי״ם סרט״ן ארי״ה בתול״ה מאזני״ם עקר״ב קגד״ד וסדרן לשמש בי״ב חדשי השנה ואורם מבהיק ביום ובלילה לכל אחד במקומו ואין נראין לעין מפני שמשהא אותם אור גלגל חמה וכולן נראין בלילה חוץ ממזל שהחמה יושבת עליו לפני החמה ששה מכוסין וששה מגולין וזה סדר עלייתו טלה. כוכב משהתחיל טלה לשקוע כוכב מאזנים התחיל לעלות אם שקע כולה מאזנים כולה עלה וכן כולם יוצאים במספר צבאם לכולן שמות ואין אחד נכנס בתחום חבירו ולא משנה מנהגו המשמש בשעת הזרע אין משמש בשעת הקציר והמשמש בשעת הקציר אין משמש בשעת הזרע וזהו סדר תשמיש חצי מאזנים ועקרב וחצי קשת משמשין בעת הזרע ס״א יום וצבאותיה חצי קשת וגדי וחצי דלי משמשין בימי החורף ס״א יום ואע״פ שאין ראיה לדבר וחצי דלי דגים וחצי טלה משמשין בעת הקור ס״א יום חצי טלה ושור וחצי תאומים משמשין בעת הקציר ס״א יום וכן הוא אומר והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן. אימתי הבאת העומר ביום ניסן וכן הוא אומר והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר חצי תאומים וסרטן וחצי ארי׳ בעת הקיץ ס״א יום נמצאת עומר מעת הזרע ועד הקציר חמה מהלכת שבעה מזלות מחצי מאזנים עד חצי טלה שהן ק״פ חלקים. וכן בשעת הקציר עד שעת הזרע שבעה מזלות מחצי מזלות עד חצי מאזנים שהן ק״פ חלקים והחלקים במזל הרקיע עשוי כקובע המזלות לכן נקראו מזלות לשון אזל שהולך על כן נקראת מעולם עגלה בדרום ועגלה בצפון והקב״ה מנהיגם בחכמתו׃

טלה
שור
תאומים
סרטן
אריה
בתולה
מאזנים
עקרב
קשת
גדי
דלי
דגים
שבתי
צדק
מאדים
חמה
נוגה
כוכב
לבנה
ארץ

עושה עש כסיל וכימה שבהם מנהיג מעמיד כאו״א בעתו בהם משנה עתים ומחליף את הזמנים מעביר את זה עש כסיל משמשין שובר כסיל שובר עוברי׳ בימות החמה וכן אומר רב מחולל כל שובר לשון הסגר והחומה כמו של עושה שבר שבישעיה כסיל שובר עובר ופתרונו אדון העולם שהוא יוצר את הכל כשהוא סוגר מזל כסיל סוגר עוברים ושבים שהרוחות מתחזקים בימות הגשמים ואין דרך מחנה ים ובספר שבת״י שמפרש ברית חשמיאל הרקיע הזה עשוי ככפה דומה לאהל הפרוס על הארץ שנאמר וימתחם כאהל לששת קצותיו למטה ותוכו למעלה ככפה דומה לאהל וכל הארץ תחתיו וים אוקיינוס מסביב וסביב יש ארץ תוהו ובהו דכתיב בס׳ ישעיהו הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ה׳ בורא קצות הארץ אינה נושבת ובאות׳ הארץ דבוקים קצת ברקיע סביב כדאיתא בספר חכמי הגוים כי הרקיע לארץ היה מכל צד ובספר חכמי ישראל שהרקיע בצד צפון אינו דבוק קצותיו עם הארץ ואינו מתוקן כי פנת צפון על תהו תולה ארץ על בלימה ומדרום סתומה פנתו כחדר סתומה עגולה כדכתיב עושה גדולות עד אין חקר עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן ממזרח וממערב מיוסד הרקיע על הארץ כדכתיב בדברי עמוס בונה בשמים מעלתו ואגודתו על ארץ יסדה וכימה וחדרי תימן שהרוחות טמונים בתוכן בימות הגשמים משמשין קב״ה אמר לאיוב המבינותך יאבד נץ פרוש כנפיו כדי שתכנס רוח הבא מן הדרום תחת כנפיו ויעמידנה ויהא בו כח לעוף והוא הדין לשאר עופות אבל לפי שהנץ גדול בכנפים ורוב הנוצה הזכיר שמו משאר עופות וכן שנינו בר״ה שכימה משמשת בימות הגשמים ונחש בריח הוא מזל תנין הנקראים בל׳ חכמים מזל תלי לפי שתלוי בו י״ב מזלות ו׳ מצד א׳ ו׳ מצד א׳ פעמים מבריח את השמים מקצה לקצה לכך נקרא נחש בריח ופעמים מתעקם מכניס זנבו לתוך פיו כנפש עקלתון ו׳ מזלות הפנימיות פנים משמשין ומנהגים את העולם באותו זמן ובעלותם לשמש ישוב ומתעקם אף מצד הב׳ כדי שיהא מכניס מזלות החיצונים לפנים שמשו בעולם ו׳ התיכונים שימשו עתה לחוץ ובשעה שמתפשט הבריח את הרקיע מקצה אל קצה והרקיע הזה נטוי על כל העולם כולה מקצה לבד מקצת פנת צפון שלא יגמר והעה״ז עשוי ומחולק לג׳ חלקים שליש מים שליש מדבר שליש ישוב והארץ ממקום מזרח תקופת טבת שהי׳ מערבית דרומית גבוה עד לרקיע זה והגבול עגול הוא סביב כנגד שפת הים אוקיינוס מכל צד והוא גבוה רבון הוא מסביב סביב מקצה מזרחי דרומי עד מערבי דרומי וזה תגבוה פתוח חלונות חלונות במזרח וחלונות חלונות במערב ממקום מזרח תקופת תשרי שהוא מזרחי דרומי של תקופת טבת ועוד המזרחי התיכוני והאמצעי של תקופת תמוז ובאמצע בתוך בין צ״א חלונות

שבקרן דרומי לבין צ"א שבקרן צפוני יש חלון אחד באמצע ושמה חלון נוגה ומצד חלון זאת מצד צפתי שלה יש חלון שבקרן ושמה תעלומה ובה האור יוצא שנא' ותעלומה יוציא אור והיא בקרן מזרחי דרומי של תקופת טבת נקרא שמה בלגה והחלון שבקרן צפתי של תקופת תמוז נקרא שמו נעמן מתחיל השמש לזרוח מחלון נעמן והולך סובב וחוזר לאחוריו ויורד מצפון לדרום חלון אחר חלון אלו חלונות ולכשתכלה צ' חלונות יש חלון א' ושמה חדר שבה רוח סופה:

תקופת תשרי מתחיל השמש לזרוח מחלון נוגה והולך וסובב לקרן מזרחי דרומי חלון אחר חלון עד שהוא מגיע לחלון בלגה ותקופת טבת מתחיל מחלון בלגה והולך וסובב וחוזר לאחוריו ועולה מדרום לצפון חלון אחר עד שמגיע לחלון תעלומה והולך וסובב ועולה אל קרן מזרחית צפונית חלון עד שמגיע לחלון נעמן ועד חלון חדר זהו חלון ששמה חדר מחשבון צ"א ונחשבות מתחלת הקרן מזרחית דרומית מחלון בלגה עד חלון תעלומה זאת החלון ששמה תעלומה מחשבון צ"א היא החלון ששמה תעלומות החלון חדר שהחלון ששמה נוגה הוא מספרם קפ"ג כאלו החלונות שבמזרח קפ"ג כנגדו יש שבמערב קפ"ג חלונות הם מבואות ג' והשמש הוא החמה בכל יום הוא זורח מחלון א' ושוקע ובא במבוא א' במערב כנגדו החלון שבמזרח ועד שהוא עובר ועולה עוביה של מבוי חלון להראות בישוב יהיה שחר שנא' וכמו השחר עלה ויאמר שלחני כי עלה השחר ועד שהוא בא והולך ונמשך במושבו של מבוי והיה עלטה שנ' ויהי השמש באה ועלטה עלטה היה ושכינה במערב לעולם שנא' סולו לרוכב בערבות חלון א' יש באמצע הרקיע שהוא בין מזרחי דרומי של תקופת טבת ובין מזרחית חלון מזרים שמו צפונית של תקופת תמוז ושמה מזרים שנאמר מן החדר תבוא סופה וממזורים קרה. ואין חמה יוצאת ונכנסת בו אלא פעם אחת של מחזור הגדל שבו נבראה חמה גלגלה היא במגלול ונרצה גלולה ויש לה ד' פנים לד' צדדין הצד א' כחו חם ולח הצד ב' חם ויבש הצד ג' קר ויבש הצד ד' קר ולח כנגד ד' תקופות השנה:

בתקופת ניסן נהפך הצד של חמה שהיא חם ד' זמני השנה חם ולח להיותו למט' לארץ יהיה העת חם ולח עד ג' חדשי'. בתקופת תמוז נהפך צד החמה שהוא חם ויבש להיותו למטה על הארץ ויהיה העת עד ג' חדשים חם ויבש. בתקופת תשרי נהפך הצד של חמה שהוא קר ולח עד ג' חדשים בתקופת טבת נהפך צד החמה שהוא קר ויבש עד ג' חדשים ואם לא היתה החמה מסובבת לד' מסיבות לא היה העולם יכול לעמוד וז' הם מעדנות כימה וה' מושכות ב' כסיל ז' והם הם י"ב סובב גלגל ד' מקושרים מב' לישוב לצד דרום והם מפותחי' מחוץ לישוב לצד צפון זורחה ז' מצפון לימין וה' לשמאלו וכנגדן

נאספו' ביום ובלילה. תאומים סוף הז' עקרב לסרטן כבין עגלה לעקרב עגלה לצפון ועקרב לדרום זורחת עגול כלפי דרום ושוקעת עגול כלפי צפון ובצפון עגלה חוזרת ומשרת את התלי והתלי למזלות לגלגל והגלגל חוזר בגלגל דלי המים והמזלות כסרטן ותלי כמלך עגלה כמנהיג וכולן ברוח שנא' ברוחו שמים שפרה חוללה ידו נחש בריח זה התלי חוזרין חוזרין נאספים מאורות במלכים וכוכבים כתרי חיילות וסודרין מזלות כמחנה הגדוד שנ' המוציא במספר צבאם וחשבון י״ב מזלות נמצא כימה וכסיל על אשר הם ז' המזלות נמצא מכימה וכסיל על אשר הם מ' המערכות כימה או מושבות כסיל תפתח אם תקשור מערכות כימה וכסיל תפתח אינו אומר כן אלא תתקשר ללמדך מאותם חמשה ומחשבון עד ז' מזה אתה למד כי הה' מערכות כימה וח' מושבות כסיל תפתח אלא הפך הקב״ה חשבון ואמר לאיוב תוכל לקשור ה' מעדנות לכימה שהם ז' ותוכל' לפתוח מושלי' ז' לכסיל שהם ה' עושים י״ב וכימה הוא מזל שור חנב לטלה ועד כימה נחשבות עם שור לכסיל י״א שהוא עגלה ועש הולך אחר הכימה וי״א עגלה הוא עש הולך אחר הכימ' שעגלה הוא כסיל וה' נקראים מושבו' כסיל כי הב' נחשבי' אל פני העגלה וה' מושבותיהם ומגולגלותיהם ולכימה יש ז' כוכבים והם מעדנות כימה ועש הוא כשהולך אחר הכימה וכשהביא הקב״ה מבול לעולם לקח ב' כוכבים מכימה והיה המבול וכשבקש להעבי' לקח ב' כוכבי' מעש וסתם המקומו' וע״ז הולך עש אחר כימה לבקש בניה יעוש שהיא עש וזהו עש על בניה תנחם לעולם כשמתחיל מזל א' לזרוח במזרח מאזנים שהוא ז' מתחיל לבוא ולשקוע במערב אע״פ שאין נראין כולן ז' המזלות ביחד מקצתן של זורח נראה ומקצתן של שוקע שהם ז' לא נראה כיצד טלה מאזנים בזמן שמתחיל טלה לזרוח עקרב מתחיל לשקוע שור ועקרב בזמן שהשור מתחיל לזרוח עקרב מתחיל לשקוע וכן תאומי' וקשת סרטן וגדי אריה ודלי בתולה ודגים לעולם הו' מזלות זורחים מצפון לימה הוא צד דרום ונראין בישוב והם הולכין בצד צפון אחרי גובהה של ארץ ולא נראין לעין ולא כן המזלות אחרי' וע״כ קראום שמואל החכם הבית של מפותחי' בלשון חוגר כמפתח כלומר שהשבע נקראים מעדנות על שהן מקושרת מבית לישוב ולא נראין לעיני היושבים ולא פנה הפ' כן כל המזלות והכוכבים. עש היא וכסיל הוא מזל תאומים כימה הוא עש ראש מזל שור על שהם ניכרים ונודעים יותר מכל הכוכבים ומכל המזלות ועל אשר הן תמיד כימה וכסיל ביחד קרובים ביחד זה לזה והולכין זה אחר זה ונכרין לעין כ״כ אמר הקב״ה לאיוב התקשור מעדנות כימה או מושכות כסיל תפתח ללמדך להביט לרקיע כשזורחת הכימה היא שור במזרח תראה מזל עקרב שהוא שוקע במערב ובזמן שזורחת

עקרב במזרח שור שוקע במערב והכסיל עם שור המזלות של אחריות (נ"א עם מזלות אחרות) מושכין המזלות האלה ממערב למזרח מצד צפון מאחורי גובהה של ארץ ע"כ נקראו מושכות כי הן מושכין את המעדנות ועוד על שזורחת הכימה במזרחית צפונית יותר מכל המזלות על כן נקראו מעדנות אלו ז' ולא אחרים ומתחיל זורחת מן הכימה וגו' בעקרב על שהכימה זורח מצפון ועקרב זורחת מדרום ושאר המזלות זורחין מן המזרח לכימה למזרחו של מערב הרי למדת ד' מעדנות והם מושכות וע"ז נאמר מושכות ומושכות הן למעדנות נחשבו עם הכסיל ה' מושכו' המעדנו' ממערב למזרח בזמן שהכסיל במזרח הם מושכות למעדנות ועקרב שוקע למערב בסוף ה' מזלות שהן בצד צפון ויהיה מושכו' עם כסיל במערב למזרח לצד דרום ממזל עקרב תמצא תאומים בסוף הז' במזרחו אחרי הכימה והמושכו' נחשבות מן המזרח למערב בצד צפון מזל תאומים הוא הכסיל בסוף הז' ונמצא עקרב בסוף ה' במערב תחלת תאומים ועד תחלת קשת י"ב מזלות הרי למדת מכימה וכסיל כי י"ב מזלות הן לא פחות ולא יותר בב"ר כימה מעדנות הפירוש פי' כימה משמשת בימות הגשמי' והעולם מצטנן וממיתה את התולעת שמשחיתין את הפירות וכסיל מושך בין קשת לקשת זהו פי' כסיל משמש בימות החמה וקודם ימות החמה הפרי עוקצו אצל שני וכסיל מחממת ומגדל ומושך הנוף מן הנץ לעוקץ הן אלה קצת דרכיו ב"ה ומבורך שמו אמן:

ועתה אשכילך על ענייני החמה שס"ו חלונות והם מעלות קפ"ג ימים עולה ברוח מזרחית וקפ"ג יורד ברוח מערבית כפי ימות שנת החמה ויוצא במזרח ונכנס במערב כי השכינה במערב נכנס ומשתחוה לפני המלך מה"מ הקב"ה ואמר רבון העולמים עשיתי כאשר צויתני:

בתקופת תשרי וטבת סובבת בקרן דרומי במימי אוקיאנוס בין קצות השמים לקצות הארץ ושוקעת שהלילה גדולה ודרך גדולה מאד עד שמגיע לחלון שבמזרח שרוצה לצאת בו ובתקופת ניסן ותמוז סובב בקרן צפונית בימי אוקינוס בין קצוות דרום וסובב אל צפון הולך לצפון בתקופת תשרי וטבת וסובב אל צפון בתקופת ניסן ששה חדשים בקרן דרומי ששה חדשים בקרן צפונית ועל סביבותיו בחלונות שבמזרח שב הרוח החמה ג' אותיות מהשם כתובים על לבו והמלאכים מנהיגים אותו אלו שמנהיגים ביום אינן מנהיגים בלילה והחמה עולה במרכבה ורוכב ומעוטר כחתן יכהן פאר כחתן יוצא מחופתו:

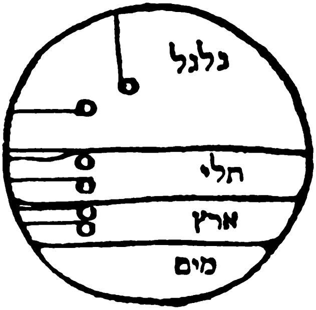
בימות החמה קרנותיו ופניו מביטות לארץ של אש קרנותיו מביטות ופניו למעלה של ברד אלולי הברד שהוא מכסה אותו היה

העולם נשרף שנאמר ואין נסתר מחמתו ובחורף הופך את פניו של מעלה למטה אלולי האש שהחמם פניו של ברד לא היה יכול לעמוד מפני הקור שנאמר לפני קרתו מי יעמוד ולשמש אהל נאה ושס״ה חבלים (נ״א חלונות) יש לו כמנין ימות החמה לכך ס״ת של שמותיו שס״ה שמש חר״ס חמ״ה ובכל יום חמה ולבנה מכסות עיניהם מאורה של מעלה ומשליכין בו חצים וכשהוא יוצא הוא גבור והוא חלש מעונותיהם של בריות ונתן בנרתק בריכה של מים של מעלה שע״ג הרקיע עוברת תחתיו ומתיש חמימותו במים אע״פ כן אין נסתר מחמתו וי״ג תיבות כתובים על לבו לכן מבראשית עד ויכלו י״ג אור וה׳ מלאכים מנהיגים אותם ליום לכך ה׳ דברים בשמש והוא כחתן יוצא א׳ ישיש כגבור ב׳ מוצאו ג׳ ותקופתו ד׳ ואין נסתר מחמתו ה׳ וכן ה׳ אור בפ׳ ראשונה בבראשית וג׳ מלאכים מנהיגים אותם בלילה הרי ח׳ מלאכים בין יום ובין לילה כנגדה יום ד׳. ח״פ אור לכך אל אדון על כל המעשים ח׳ תיבות גדלו א׳ וטובו ב׳ מלא ג׳ עולם ד׳ דעת ה׳ ותבונה׳ ו׳ סובבים ז׳ אותו ח׳ וכן כאו״א חוץ מא״ב כ״ל ש״ת אבל באל אדון כל א״ב כנגד כ״ב אותיות התורה לכך לשמש שם אהל בהם תורת ה׳ תמימה סמוכים בין יום ולילה הולך ד׳ רוחות שהן אלפים וכנגד תורה שקדמה אלפים. בבקר בבקר טבילו השמש ברניק מוסיף לו אורה והולך ומאיר עד נכון היום ומשתחוים לו ומקבל מריח ב״ו ובא השמש ברקיע וטבלוהו לטהר את עצמו וכן בכל פעם וגלגליא״ל השר הממונה על גלגל חמה ועמו צ״ו מלאכי׳ רבים ונכבדים שמריצים גלגל חמה ברקיע שס״ה אלפים פרסאות בכל יום ויום ומאיר השמש במקו׳ הטינופת ואין מזיק לו היא טובלת מאור של מעלה ואין עין יכולה לראות כדכתיב כי לא יראני האדם וחי כך עומדת הלבנה לפי שהכסא עגול מאחוריו כזה ועשוי כמו חצי לבנה סביבות השכינה ענן ומים וכן ענן וערפל סביב. וכשהלבנה מעמקת פניה העורף למטה והפנים למעלה והית מטר זהו שאמרו חז״ל כל המברך על הלבנ׳ כאלו מקבל פני שכינה ומרקדין כנגדה כמו וחיות רצוא ושוב קופצות מתחת לכסא ואוזכני״אל השר ממונה על גלגל הלבנה ועמו פ״ח אלפים מלאכים שהם מריצים גלגל הלבנה שכ״ד אלפים פרסאות בכל לילה כל זמן שהתקופה עומדת בלבנ׳ במזרח בתקופ׳ חד בט״ו לחדש של כל חדש וחדש. מדור הלבנה בין ענן וערפל ועשוין כמו ב׳ קערות כסויות כפוין זה את זה והוא בין עיניהם כשהוא מולד הלבנה אלו ב׳ עננים הופכי׳ את פניהם ברוח מערבית והוא יוצא מבין שניהם כמין שופר לילה הראשו׳ מדה א׳ לילה השניה מדה שניה וכן עד חציו של חדש עד שיגל׳ כולו אלו ב׳ עננים הופכין פניה׳ ברוח מזרחי פנת לבנה

שיצאת מתחילת מתחיל לכנס ומכסת בין שניהם בלילה ראשונה מדה א׳ בשנית מדה שנית וכן עד סוף עד שיתכסה כולו מנין שהוא כמין ענים שנא׳ אמר בשומי ענן לבוש וערפל חתולתו מנין שהוא מתכסה כולו שנאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו בכסה ביום שהוא מתכס׳ כולו תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו בכסה ביום שמתכסה כולו תקעו בחדש שופר שעה אחת מיומו של הקב״ה באים חמה ולבנה שוים לתחילת ליל ד׳ שעה שבתי בשעה שנבראו. שלהבת לבנה מגעת לחמה ביום מ׳ מעלות עובר לתוכו ומכהה את אורו:

רבי נהוראי אמר גזירת מלך היא כשישראל חוטאין ומעברין השנה כראוי שלהבת חמה מגעת ללבנה בלילה מ׳ מעלות עובר בתוכה ומכהה אורה וכשישראל עושין רצונו ומעברין השנה כראוי הקב״ה מכלה את החמה ומשלח רוגזו על אומות העולם שנאמר כה אמר ה׳ אל דרך הגוים אל תלמדו. אור הלבנה פעמים נכסה ופעמים נגלה אבל אור החמה לעולם גלוי לכל העמים ואע״פ שחמה ולבנה הלוכן קבוע לא כשבילי החמה שבילי לבנה שבילי החמה קבועין שבילי לבנה אינן קבועין אלא פעמים שהיא מהלכת את המזל בקצר׳ פעמים בארוכה כיצד פעמים שהיא מצפונית את הלוכה הרי היא בארוכה ופעמים שהוא מדרומית את הלוכה הרי היא בארוכה ופעמים שהוא מדרומית את הלוכה הרי היא בקצרה ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנא׳ עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו וכה סדר הלוכה לא ביתו של זה כביתו של זה בית שבת״י גדי דלי. צד״ק קש״ת ודגי״ם מאדי״ם על״ה ועקר״ב נוג״ה שו״ר ומאזני״ם כוכ״ב תאומי״ם בתול״ה חמ״ה לבנ״ה סרט״ן. רהטי״אל השר הממונה על המזלות ועמו ע״ב מלאכים רבים ונכבדים היא מרהיט את המזלות במסילותם ממזרח למערב וממערב למזרח שביל עשה הקב״ה לכוכבים ולמזלות שהם הולכים בלילה ממזרח למערב וממערב למזרח וכוכביא״ל השר הממונה ועמו שס״ה אלפים של רבבות של מלאכים שהם גדולים ונכבדים שהם מריצים את הכוכבים מעיר לעיר וממדינה למדינה ברקיע השמים והכל תלוי בתלי שברא הקב״ה הרקיע הזה שעלינו החליק לז׳ ברא את התלי מראש ומאש וממים בדמות תנין גדול כנחש עקלתון ועשה לו ראש וזנב והניחו בעובי הרקיע במקום חמה ונטה מקצה לקצה כבריח הנחש עקלתון והעוקל שלו באמצע ארכו וחצי נטייתו בטבעת גדולה וכל הכוכבים והמזלות אדוקים בו כל הכוכבים ושני המאורות וי״ב מזלות הוא נתמנה מלך על כולם לנהגם בין טוב בין רע והוא מכהה אורן של ב׳ המאורות והמזלות ממזרח למערב וממערב למזרח והוא המחזיר את הכוכבים לאחור והוא המעכב אותו לעמוד במקום אחד מלילך לא לפנים ולא לאחור והוא הוא המוליך אותם הילוך ישר והוא מאש וממים ומראהו

כמוס ואין נראה לעין כי אם ממסורת הסופרים הקדמונים אנו כתאוים לדעת את התלי וכחו וממשלתו ומלכותו ויראתו וטובתו ורעתו והכרת פני הנולדים בו זמן מהלכו ממזל למזל ומנהג הלוכו להפך וקצת הלוכו אחור אחר הזנב וגובהו ושפלותו והם אדוקים בו המזלות ששה מצד דרום וששה מצד צפון ודע כי הגלגל המגלגל המזלות והכוכבים המסודרות והוא סדור ונתון הוא בעוביו של רקיע והמזלות קביעים ואדוקים בו לעולם ואינם זזים ממקום קביעות והגלגל הזה עגול והוא סביב לרקיע בדרום ובצפון במזרח במערב והתלי נטוי בו מקצה אל קצה כבריח והתלי עשוי באמצע הגלגל כך והעגלה נתונה מצד צפון לתלי ובצד צפון של מזלות הדרומיים מתגלגלת עם התלי וסכח התלי מתגלגל מנהיג קצה העגלה הדבוק בטבעת תלי ומתגלגל הגלגל המזלות הקבועים בגלגל ממזרח למערב ומצפונית ממערב למזרח מעולם ועד העולם ולשבעה הכוכבים גלגלי קטנים והגלגל של מזלות מוליך את ז' הגלגלים של ז' הכוכבים שבת״י צד״ק מאדי״ם חמ״ה נג״ה כוכ״ב לבנ״ה עם הכוכבים ועם י״ב מזלות ממזרח למערב ממערב למזרח מגלגל העגל' המנהגת את התלי מניח נהיגת התלי מתגלגל הגלגל של מזלות וז' של כוכבים וכלו ברוחו של הקב״ה וברוחו שנאמר ברוחו שמים שפרה חוללה ידו נחש בריח זה התלי וכתיב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם והאל ית' קרא שמות הכוכבים ומונה דכתיב מונה מספר וכו' וכתיב גדול אדונינו ורב כח ללמדך כי יותר גדלו בסדר מעשה מלאכת הכוכבים והמזלות והתלי והגלגל והעגלה ממה שנראה גדלו בשאר מעשה העולם שאין חכמה רחבה ועמוקה ומופלאה בעולם כחכמה זו ולב התלי עוצם שמים וחושב מחקרי העולם וגלגל המזלות ותלי אין חכמה א״א אדי״ה ושימושו מחקרי העולם וגלגל המזלות אין חכמה חמה אם יהיה בהם מולד או תקופות כולם חמים ויבישים כאש והשר מיכא״ל שמו שור עפר מאזנים רוח שמושי נוגה אם יהיה בהם מולד או תקופות מבולבלין הרטובים והרוח מזיל מים נוגה וממטר ושר ענא״ל תכ״ק (נ״א תב״ק) תאומים רוח בתולה עפר ושמושן כוכב אם יהיה בהם מולד או תקופה מזיל במקצת ויבש במקצת על יסוד העפר והרוח והשר רפא״ל ס״ל סרט״ן מים ושמושו לבנה אם יהיה בו תקופות או מולד כולן לחיים והשר גבריא״ל קד״ש קש״ת אם דלי רוח ושמושן שבת״י אם יהיה בהם מולד או תקופה מחציתו יבשים בנחת על סוד וחציים מבלבלין ברוח לח ומזיל מים והשר קפצי״אל גד״ץ גד״י עפר דגים מים ושמושן צדק המולד התקופה שבהם חציים יבשים בנחת וחציים מזילים מים והשר צדקיא״ל טעם טלה אש עקרב מים ושמושן המולד והתקופה שבהם יבשין בנחת חציים מזילים מים והשר סמא״ל:

אלמדך אותות השמש אם בזריחת שמש יהיה שמש זך וטהור בחמימתו יגיד על תכונת אש האויר וטוהרו ואם בזריחת יהיה השמש זך וטהור בלבת אש מלהיב אדום יגיד על רוחות רבות וגדולות ואם תראה טרם יזרח השמש כי יהיו ענגים ירוקים ואדמדמים יגידו על גשם ועל מטר ואם יציצו ניצוצי שלהבת החמה טרם יזרח יגידו על חקות הסתו והחורף ואם יזרח השמש מתוך העננים כמו מתוך המים כאשר יזרח יראה כמו להב יגידו על חורף וסתיו אם יהיו ניצוצי השמש זורחים זוהרי השמש ומעוננים יגידו על חורף וסתיו וגשם ומטר ואם בזרוח השמש במערב יתיר העננים מסביבותיו יגידו על תכונות טוהרי הרקיע והאויר ואם יבא השמש ואם ישוב מרוח צפון וינתק העננים אדמדם מצד צפון ועננים שחורות מצד דרום יגידו על תכונות טוהר ויגידו חורף וסתיו ואם יקימו עם רוח נגב יעידו מטרות גשם ואם מכל צדי השמש לפנות ערב יהיו כמו עננים אדומים וצחים מזוהרים כשמש הם עננים יגידו על רוחות חזקות ומעוטות ואם יהיו אותם עננים עם רוחות יהיו מפה ומפה לשמש יגיד על חורף וסתיו לרוב ואם יראה הרקיע שחור לרוב כשחרות הקדירה יגידו כי יבשה ויחרבו הנהרות המעינות והבארות ואם כזרוח השמש יהיה מסביבות כמו הקפה עגולה יגיד על חורף וסתיו וכאשר יזרח השמש כמו שעה ואחר נחלש ויפזר משם ויריק את ניצוצי זהרו שלהבת מתוך העננים מגיד על מטר יחד עם ברד מעורב וכאשר יהיה בשקיעתו סלר׳ נ״א כלו מגיד על מטר יחד עם רוח והרוח מאריך תחילה באויר העולם ואם יבער השמש לרוב ישלח ניצוצי זהר שלה בו כלפידי אש ויורדף מכולן מגיד על מטר עם רוח יחד ואם זוהר זך מגיד כי ישב רוח צפון ועצם השמים לטוהר כי רוח צפון מטהר את האויר בגזירת הבורא ית׳ על אשר הוא נושב בארץ ממקום גבוה ורם יותר מכל מקומות גבוהים ורמים לפיכך מטהר עוביו של אויר חומו ועלטתו יגיה השמש בלא חשך וענן וערפל כנוגה אור אם תראה הירח מיום הראשון כי יסתר מחבא הקרן העליון של ירח יגיד כי יש רוח צפון ואם יסתר רוח צפון ואם יסתר רוח התחתון יגיד כי ישב רוח הכוכב ואם יראה הלבנה בימי מחציתו יגיד על תכונות האויר. ואם יראה בימי קטנות הירח ערפלו ועננו זך וטוהר לרוב מאד יגידו כי ישתנה הרוח אשר נושב באותו יום ואם יראו את הירח עבים יגידו על חורף

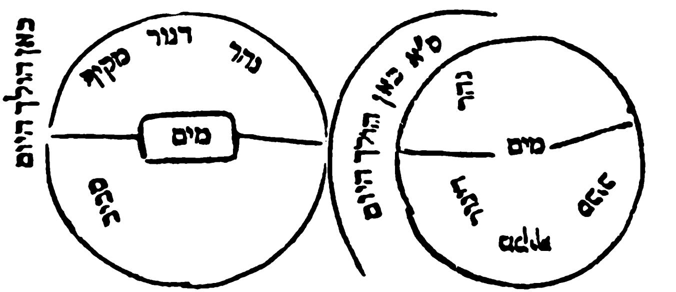
להבין מעשה כל אדם וצדקתו ורשעתו ולגזור על כל אחד ואחד לפי מעשיו העתיד לעשות בין טוב ובין רע ומנה כוכבים ומזלות עליה' ומנה כוכבו ומזלו שיזרע בשעת זריעתו ובשעת מולדו בין טוב ובין רע וכל אלה עשאה האלהים בחכמתו ובתבונתו קודם שיזרח העולם שנאמר ה' בחכמה יסד ארץ אף על פי שמנה כוכבו ומזלו של כל אדם טרם שיברא העולם לפי מעשיו שעתיד אדם לעשות ולא נתן הקדוש ברוך הוא לכוכבים ולמזלות רשיון להרע או להיטיב תחלה עד שראה שהאדם לבראות שלא היה נבן בלא יצר דכתיב כי יצר לב האדם רע מנעוריו ועל זה האלהים רחום וחנון הוא ונחם על הרעה ערך ותקן התשובה מתחלת הבריאה בטרם הרים ילדו וגו' תשב אנוש עד דכא שאם יחטא וישוב שינחם ה' אלהים זהו אין מזל קבוע כי הכל לפי מה שהאדם באותה שעה דע כדכתיב בישמעאל באשר הוא שם ובמזלות המאורים שבם יראו כל הזמנים לכך אומרים בלילה ומחליף את הזמנים ומשנה העתים ולא בשחרית והתרנגול כשמשכים לקרוא בלילה ישתנה הזמן ולמחר יהיו ענגים כי הענן נכנס בחרטומו ופעמים לבנה בלילה פעמים אינה מאירה זהו ומחליף את הזמנים ובמשנה עתים ובשלשה כוכבים לילה. זהו ומבדיל בין יום ובין לילה אבל בבקר אע"פ שראו עשרה חשוב יום זהו דכתיב עושה שחר ועיפה וגו' ה' צבאות שמו. למד כנגד ה' המאורות מה ל' גבוהה על כל האותיות כך הקב"ה על כל בריותיו וצופה הכל מתחלת בריאת עולם במאמר יהי אור זהו נהר דינור שממנו הולכין כל המאורות כדאמרינן בהרואה אלמלא זנב כימה בנהר דינור אין בריה יכולה לעמוד בקור ולכך חמה בלבנה וכוכבים נראין אדומים ומה שעתה הולכת חמה ביום היתה הולכת נהר דינור ובמקום הליכות חמה ביום נהר דינור הולך ואותו הלוך קורא יום שנקרא עת היום ובמקום הליכות חמה בלילה הי' הכל מים והיה לו כמו רפיסת שהולך בהם ולאותו מקום נקרא לילה זהו ויבדל אלהים בין האור נהר דינור ובין החשך חשכת מים עבי שחקים זהו ויקרא אלהים לאור יום כלו' נהר דינור שבהן בטלות המאורות ממהלך שאם לא תאמר כן מאי ויהי ערב ויהי בוקר והרי נתלו המאורות אלא נהר דינור מהלך כמו עתה החמה כלו' לאור יום נהר דינור ולחשך קרא לילה לחשכת מים שהם דרך החמה ובהשכמה יהי' אור נהר דינור עד חצי יום שנהר דינור עולה למזרח ולמערב ביום רביעי הוציא מנהר דינור כמו בחצי היום שנהר· דינור עולה ולבנה וכוכבים עולין נאמר במדות שמים לפי לכת· בערכן מדדו חכמים ש"ס מדריגות וי"ב מזלות צמודין בו ושמות' טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן ארי"ה בתול"ה מאזני"ם עקר"ב קש"ת גד"י דל"י דגי"ם וכל מלך נ"א מהלך מהם ל' מדריגות וכל

מדריגה ומדריגה ס׳ גסטראות וכל גסטרא ס׳ ברקונות וכל ברקון ס׳ אולות וכל אולות ס׳ אורות וכל אורות ס׳ סוסות וכל סוסות ס׳ רפיסאות וכל רפיסאות ס׳ הרזפות כהרף עין נטל זה חשבון בידך עד י״א וי״ב דברים אחרים מן דקדוקי חשבון אבל הכוכבים היורדים והעולים ומנהיגים את העולם ושמותן שבת״י צד״ק מאדי״ם חמ״ה נוג״ה כוכ״ב לבנ״ה וכל אחד ואחד יש לו חלק בכל האחד מן אלו הכוכבים בחולי דראקו״ן דינור היה מקיף אז כמו עתה המזלות והתלו שמגלגלין והולכין בשמים כי בתלי י״ב נותנים ז׳ מעדנות כימה וה׳ מושכות המזלות והתלי שמגלגלין והולכין בשמים ובארץ ד׳ וה׳ הם י״ב סביב הגלגל מקושרין מבית והם פתוחים מבחוץ זריחות שבעה מימין לצפון וה׳ מצפון לימין וכנגדם נאספים ששה ביום וששה בלילה תאומים בסוף השבעה ועקרב בסוף ה׳ מן התאומים לקשת ומעקרב לסרטן כמו כן ונאספים עגלה לעקרב עגלה בצפון עקרב בדרום וירח עגול כלפי דרום שוקע נוטה כלפי צפון ובצפון עגלה זורחת ומחזרת את התלי והתלי למזלות והמזלות לגלגל והגלגל חוזר בגלגל דלי ומזלות לסרנים ותלי כמלך מנהיג בראש הששה וזנב התלי בסוף הששה הראש מהלך ישר והזנב מהלך הפך כן היה מתחלת העולם נהר דינור סובב ולאחר מכאן פ׳ יום ביום ד׳ הוקפה מנהר דינור האש וברא חמה להאיר ביום על הארץ ונהר דינור אצל המזלות לחמם קור כימה ושלג לבנה וכיוצא בהן:

ע״כ נבראו כוכבים קטנים אע״פ שאין מאירין אלא לחמם העולם לאור שלהבת שלהן שאם לא תאמר כן למה נבראו מה צורך לעולם בהן אך כל מה שברא להנאת העולם ומן כח הנור של כוכבים רצים במסילתם דגם המזלות והמאדים רצוא ורהטיא״ל השוטר רץ עמהם ונ״ג שרים נכבדים עמו להריץ הזלות והמאורות על כן נקרא רהטיא״ל לשון רץ וירץ מתורגם ורהט כי כל המלאכים נקראים על שם מה שממונים כגון רזיא״ל שמסר ספר הרזים ובו משכיל אדה״ר ובו מלאכים על החדשים שפיעא״ל נשיא על חדש ניסן ל״ו מלאכים רגהיא״ל נשיא על אייר ועמו מ״ג מלאכים. ארינאו״ר נשיא על סיון ועמו ס״ה מלאכים תע״ץ בו״ן נשיא על תמוז ועמו כ״ח מלאכים תת״ר גא״ר נשיא על אב ועמו כ״ט מלאכים מוריא״ל נשיא על אלול ועמו כ״ח מלאכים פחדרו״ן נשיא על תשרי ועמו כ״ט מלאכים. לרב״ג נשיא על מרחשון ועמו כ״ז מלאכים ארבגדו״ר נשיא לכסליו ועמו כ״ט מלאכים אברביא״ל נשיא על אדר ועמו כ״ח מלאכים לפי שהנשיא נקרא אברביא״ל בל׳ ברכה תחתיו מלאכים הנקראים בסוב כגון רומיא״ל ברכיא״ל טפריא״ל שלמיא״ל מלכיא״ל וכל כיוצא בהם הרים הקב״ה והוריד למרדכי ואסתר בחדש אדר חן וחסד

וכפר הזכרונות ובא לשלום למרדכי והיה משנה למלך ונתון ברכות למלך הכבוד בוריא״ל על דינור שמשיא״ל ירחיא״ל על הירח כוכביא״ל על הכוכבים שופריא״ל על ספרי החיים על שם אמרי שפר זשוכיא״ל על זכויות ישראל יהודיא״ל על המלאכים זהו ולתתך עליון נקראו כל המלאכים על שם ממשלתם וכאשר צרף הקב״ה האותיות ועשה גלגל הדבורים וראה כל הפעולות שהיה לו לבראות וקרא ובא למעלה בשמות בחכמה ולפי שהשמש והירח והכוכבים נבראו מנהר דינור ע״כ הוא ברקיע השני הוליך מזל לסיום מזלות הקדים ועשה בריכת מים לפני השמש לקרר חום השמש ולהפליג צנתן ביום ד׳ הוציא מנהר דינור חמה ואח״כ לבנה ואח״כ כוכבים ושתלו ברקיע ובדינין מדיני שרותח וזורקו אחריה רתוחה לכך כוכבים הולכים לצד אחד כאדם המתקן גבינה תחלה יוציא מן החלב הגבינה וממה שנשאר מחלב המבשל ויהיה כמו גבינה אינו כל כך לבן לכך החמה לבן מירח וירח מכוכבים וממעט לבושת ירח אורה על המים ונברא נהר דינור ומהם נבראו האורות ומה שאמרו חכמים שנהר יוצא מזיעת החיות והחיות נבראו בשני שנים הם אחד מזיעות אצל כסא הכבוד ועל ראש רשעים יחיל:

ברקיע השני נהר דינור אחד שהמזלות נדונין ממנו שאמרו רבותינו אלמלא זנב כימה בדינור אין ניצול מפני הקור והמזלות ברקיע השני כחגוגה ומה שחמה הולכת ביום דינור הולך ביום ראשון ונקרא יום ובהלוך חמה בלילה הולך דינור בחשכה כי העולם היה מים וסביב למים שקליפה שתופש המים וסביב אותה קליפה דינור הולך בקליפה אחת ומה שלמעלה בקליפה היה הולך והיה בהלוך חמה ביום ומה שלמטה בקליפה זה היה במקום חמה בלילה:

ואז היה הולך בחשכת מים למים שמים ולמטה בקליפה היו עבים שכן דרך המים אבל למעלה צלולים כתיב ולחושך קרא לילה כלומר במקום

חשכת נק׳ מקום לילה כשהי׳ חמה הולך שם בלילה כך מה הי׳ לכל מזל ומזל יש עליה בצד שהרקיע הקצה מהרקיע לקח מאשו הגדולה ומלחלוח דבר קדשו ורוח קדשי וערב יחד ובא כמו זכוכית והיה לח ורקעו וטפחו דכתיב ימיני ספחה שמים וכשנתייבש הרקיע זה הרקיע עשו לשחקים כלומר הרקיע כשהי׳ לח חזקים כראי מוצק זהו כשנתייבש נוטה שמים לבדו ודורך על במתי ים זהו בשנתייבש לאחר וימתחם כאהל לשבת שמתח השפע והכל ע״י הרוח כדכתיב ברוחו שמים שפרה ומן הרקיע עצמו למעלה היה מוצא קורות שהן בולסין וכן השמים מלא מים ובין קורה לקורה נקרא עליה ויש מהם המים מונחים בה ויש לכל מזל ומזל עליה למעלה זהו המקרה במים עליותיו ועל כרחך אתה צריך לומר שהקורות מן השמים עצמן ומחוברים שאם כך שם קורות על השמים הלא כתיב וימינו טפחה שמים וכתיב כי מגרעות נתן לבית סביב לבלתי אחוז בקירות הבית שלא הי׳ מנקב החומה והבליטה ראשתה והשניי׳ למעלה מן הראשונה אותה קורא מגרעת לפי שהחומה נגרעת שממעטין עובי החומה כדי שיהי׳ מקום בולס אבל אותו שלמעלה בסוף החומה קורא מטפחת כי למעלה בחומה הי׳ כמו מקום גבול שהי׳ הקורה מונחת באותו מקום אבל מגרעת היה כל החומה מקצר בעובי ולפיכך למטה היה רוחב ה׳ למעלה ו׳ למעלה שבעה לכך כתיב היציע התחתונה חמש באמה והתיכונה שש באמה והשלישית שבע באמה רחבה אבל למעלה לא היה כי אם מקום גבול לקורה וזה נקרא מטפחות כתיב כל אלה אבנים יקרות במדות גזית מגורה במגרה מבית ומחוץ ממסד עד הטפחות כלומר מן היסוד עד הטפחות והואיל וגבי שמים כתיב וימינו טפחה שמים צריך אתה לפרש שהקורות בולטות למעלה לשמים והקור הוא אחר השמים ואותן הבליטות כמו שהיא בחומה זהו המקרה במים עליותיו וגם תוכל להבין במקום שמים המחוברים כמו כן יש לארץ מקום גבול לקבל השמים ולשמים בליטה שנכנס לתוך הגבול וכן הוא כמו כוס של כסף שעשוי בו מקום לקבל הכסוי וזהו שכתוב אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים ודבוקי׳ זה בזה ולמעלה מן הקורות יש כמו שמים והוא עשוי כמין כיפה דכתיב לשמש שם אהל בהם ולמעלה יש נהר דינור כב׳ קליפות ומשם יורד למעט נהר דינור ויורד לכל מזל ומוליך את המזל ברתיחות וזהו שכתוב נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשתיה כמו את נהר דינור המלאכים שמשמשין אותו להוליך לכל מזל ורבו רבבן קדמוהי יקומון לפני נהר דינור להכניס כל נקב ונקב אבל הראשונים מצויין המים לילך ראש זה לכאן וזה לכאן והם אלף אלפים זהו ויתן אותם אלהים ברקיע השמים בין אותם קירות הבולטים יהי מאורות ואורות לא נאמר אלא מאורות כמו מקום האורות שהרי השמש

מונחת כמו הזכוכית והאורה יצאה חוץ לזכוכית ועל אותו הזכוכית אמר יהי מאורות בשמים וזהו מלאים זיו ומפיקים נוגה כמו הזכוכית מלא זיו ומפיקים לחוץ מה שאומרים בשבת הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח כי עובי הרקיע ממקום שנכנסה החמה בבקר מהלך חמשים שנה ויש דלתות במקום עובי הרקיע וחלונות יש לרקיע במקום שכלפי העולם הרואה את הארץ וכשחמה נכנסה בפתח הדלתות אז הוא עמוד השחר והם רחבים לכך אמר דלתות שערי מזרח ולשם אינו בוקע כי יש לחמה ריוח כשבא לצאת לעולם יש חלונות קצרים לכך אמר ובוקע חלוני רקיע ואינו הולך בתקפו מעצמו כי היה שורף כל העולם כולו והקב״ה מוציאו בנחת זהו מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה היא כפת השמים שיש לשמש והיא כמין קערות כפות נאות ללבנה זהו ולבנה ממכון שבתה וכשמש בבוקר או בערב יוצא ומתפשט אורו בכל העולם לכך שמש בלשון נקבה יהי מאורות ולא אמר מאורים זהו אם זרחה השמש בלשון נקבה שפרה ורבה וכשהשמש הוא בתקופתו אמר בלשון זכר השמש יצא על הארץ כשמאיר והולך וכך השמש בגבורתו ששה ביום ד׳ מנהר דינור שהיה עומד בין הקליפות הקפיא נהר דינור כגבינה וברא את השמש ונשתחרר׳ מראית דינור כחלב שכבר נעשית הגבינה ולאחר שהבדיל את הרקיע למעלה מקליפה דינור ולמטה חשכת מים שהי׳ חשכה וברא שמש וירח וככבים ומזלות ולכל א׳ מדור לפי כבודו:

ודע שהכוכבים עומדים ברקיע בין יום בין לילה אלא מפני זוהר השמש שאין מניח לראות בהם כאדם שנותן להבה בשמש אינה נראית למרחוק לחוץ מפני שהוא צלולה ואם תשים גחלי אש בחמה נראה כאפר לבן ביום וזוהר השמש מכסה אורה ואין נראית אבל בלילה כשחמה למטה מן הים אוקיינוס הכוכבים נראים ואם תאמר למה נבראו הכוכבים הקטנים הדקים כיון שאינם מאירים לפי שהמים העליונים קרים וברא צבא השמים לחמם אותה ובבקר מה שנראה בכוכב היוצא ממקומו זהירות היום בא ונראה כזהרות כוכב היוצא ממקומו יורה כחץ והכוכב ילך מסילתו ולא ימוש ואיש לא נעדר ובליכת׳ הם מהללים לו ותקן להם שבילין בשמי׳ ובמקום השבילי׳ תקן מעשה הרקיע ירקרק כדי שיתרא׳ יותר בטוב לחוץ כדי להאיר על הארץ נתנם בעובי התחתון של רקיע הסמוך לארץ נמצא שעל הארץ מאיר ולא ברקיע ובככבי׳ ומזלות כל אשר יהי׳ על הארץ יכול אדם לדעת בין טוב בין רע ותן בלבך שהקב״ה יודע את הכל שהרי בשר ודם יראה כל דבר במזלות כל שכן ממ״ה הקב״ה שהוא יודע הכל שהרי הוא מודיע לכל בשר ודם ואין צריך לומר שהוא יודע הכל ברוך הוא ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים לא כ״ש

וק״ו בנו של ק״ו. מים מ׳ במים קשר לו קשר וכו׳. בספר היצירה הוציא הקב״ה רוח ברוח קדשו וחקק וחצב באותו הרוח שנפח שיצר בו ד׳ רוחות העולם ורוח בכל אחד להבדיל כמ אומן שעושה כלי זכוכית לוקח כלי ברזל נקוב מקצה אל קצה ולוקח מן הזכוכית מכור הכבשן ונותן קצה הכלי בפיו את כל הקצה מכלי ההוא הנכנס בפיו נופח ברוח פיו והרוח עובר מתוך הכלי הנקוב ומגיע עד הזכוכי׳ הדבוקי׳ בקצה הכלי הנקוב והרוח רוח פיו שנפח מזכוכית המותכת ונעשה כלי קטן או גדול ארוך או קצר או רחב או מד׳ פאות בכחו מזער כ״ש האל הגדול הגבור והנורא כשהוציא רוחו במתח חללו של עולם והוציא מים מן לחלוחו הרב לאין שיעור וחצב וחקק כסא הכבוד וכל צבא מרום ולא רצה הקב״ה לעשותה מהאש הגדולה פן ישוה לו שהוא אש אוכלה אש ולקח מים אש ורוח וברא משרתיו וחלק המים לג׳ חלקים מחלק א׳ הקפיא את המים והרתיח המים באש ובעשן רעש ועפר ונעשית הארץ חלק השני עשה כל צבא מרום ושמים העליוני׳ חלק השלישי כשהרקיע רקיע שעלינו להבדיל בין מים למים היו חצי׳ למעלה וחצי׳ למטה והמים שלקח מלמטה היו שמחים ואומרים אשרינו שיש לנו להיות קרובים אצל בוראנו ולהיות שמחים וסמוכים תחת כסא הכבוד מעופפי׳ בשמחה רבה תותנים שבח והודאה :קלוס ומכתירים כתר ותהלה ליוצר עולם שנאמר מקולות מים רבים אדירים במערב תמצא י״א פעמים מים ובאלה תולדות נח י״א פעמים מים לומר בדור י״א היה נח והיה מבול והקב״ה ידע שהמים יחזרו לעולם ובסוטה י״א פעמים מים לפי שבדור המבול חטאו באשת איש כסוטה וגזר הקב״ה על המים שהי׳ ממי מרום וגזר להביא מים על מצרים י״א פעמים מים בתיבת מים ב׳ ממין הרי כ״ב ממין בפסוק ויאמר ה׳ אל משה אמור אל אהרן קח מטך ונטה את ידך על מימי מצרים על נהרותם על יאוריהם ועל אגמיהם וגו׳ לומר עם הבל נתנה כי אין חדש תחת השמש לכך בוירשע תמצא ים ומים מן השירה עד ויסע משה י״א פעמ׳ וגם ביהושע י״א פעמ׳ מים ח״פ מי הירדן וג״פ מים שהתנה לחלק מי הים לפני בני ישראל וכן וישב הים לפנות בקר לאיתנו לתנאו שהתנה עם הים משׁשת ימי בראשית והמי׳ העליוני׳ תלויי׳ במאמר הקב״ה בין המים אשר על הרקיע לא נאמר אלא מעל לרקיע כלומר שתלויין במאמר: פלג אלהים מלא מים מלמד שפלג אלהי׳ את המים ונותן חצי ברקיע וחציים באוקיינוס הרקיע דומה לבריכה ולמעלה: מן הבריכה ,טיפה ומחמת הבריכה טיפה מזעת והיא מזעת טיפין עבות והם יורדים לתוך המים המלוחים ומים העליוני׳ צלולי׳ מכל דבר ומים העליוני׳ יתרים במים התחתונים שלושי׳ מדות זהו בין מים למים שלשי׳ מים זה שיר למעלות ל׳ מעלות מה שיש למעלה מלמטה

ולמה קרא למעלה יותר מלמטה כי הלובן צחצחות המים בלל בזה ובמים וברא המלאכים כאשר נשרף בעינים המלאכי׳ ומים העליוני׳ הם זכרים והתחתונים נקבות ובין עליונים לתחתונים ג׳ אצבעות הרקי׳ הרקיע מבדיל ביניהם לכך בישעיה פתח מי מדד בשעלו מים להם מים שמים וארץ רוח בסדר עולם שאלו הן מים עליונים כי הרקיע יש להן כמין גביעי׳ בית קבול מים שנאמר מי מדד בשעלו מים הוד או בכף הרגל ואח״כ שמים ואח״כ ארץ ואח״כ רוח חיות כי הרקיע רוח והרוח מרחף על פני המים למעל׳ ולמטה הרים תלוין ברוח סערה אבל בבראשי׳ שמים וארץ רוח מים בסדר המזלות והכוכבים של אש טא״ק של א״ש שב״ג עפ״ר תמ״ד רו״ח סע״ד מים ולמה אש קודם והלא עפר תחלה לבית הלל אלא שמים ·אש ושכינה בשמי׳ ע״כ קודם טא״ק אש וטלה הוא ראש למזלות ע״כ אש קדם בראשית ברא אלהים את השמים וטא״ק ואחריו שב״ג עפר שאש שורף עפר ועצים ויהיו עפר ואחריו תמ״ד רוח כי תמ״ד מייבש הארץ ויעבר אלהים רוח על הארץ והארץ מקבל הרוח שלא ישחית את הזרעי׳ ואחריו סע״ד מים ישב רוחו יזלו מים והולך אניות הים ואחר מים אש כי סרטן מים ואחריו אש אריה שהוא אש שהמי׳ מכבין את האש ואחר אריה שהוא אש בתולה שהוא עפר שהאש שורף העפר ואחר העפר מזל בתולה יש מאזנים שהוא רוח שהעפר והרים גדולים שוברין הרוח ואחר מאזנים רוח עקרב שהוא מים שהרוח שובר גלי הים ומנשב מים ועננים אבל עקר בקהלת והארץ לעולם עומדת והזכיר תולדות הארץ דור הולך שמת וישוב העפר כשהיה וחוזר בא לתחיית המתים והרוח תשוב ואח״כ הארץ אמר תולדות וזרח השמש כי לא הוצרך שמים להזכיר כי אין ·ניכרין כי אם ע״י שמש ואחר שמים רוח סובב סובב הולך הרוח ממש כי הרוח לארבע פאות כי הולך עם השמש לאחר רוח מים כי הנחלים הולכים אל הים ולפי שבקהלת סמכם סיים וכתוב יושר דברי אמת אבל דוד שסמכם בענין אחר בדבר ה׳ שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם כונס כנד מי הים ייראו מה׳ כל הארץ לומר ברוח שמים שפרה לכך רוח ארץ ומים ואחר רוח ים שהרוח מכנס גלים ושוברם ואחר ים ארץ על שם האותי לא תראו נאם ה׳ אשר שמתי חול גבול לים ודוד שסמכם בענין אחר שמים רוח ארץ וסדר איתן מלמעלה למטה עוטה אור כשלמה ונהורה עמיה שרי למעלה נוטה שמים כיריעה הם השמים העליונים השם עבים רכובו העננים שתחת השמים ומהלך על כנפי רוח כי כל האויר מלא רוח תחת העננים לכך כל עוף פורח למעלה כי הרוח נותן לו כח לעוף עושה מלאכיו רוחות הנשלכים בארץ על ענייני העולם והואיל והזכיר המלאכים המשוטטין בעולם הזכיר שם לפניו משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכוניה הארץ שאנו

עליה תהום כלבוש כסיתו אלו שבעה תהומות שהם בין ד' ארצות על הרים יעמדו מים הוא תחת הארץ מים דכתיב לרוקע הארץ על המים המים על ההרים וההרים תלויין בסערה ובסוף משלי סדרם בענין אחר שמים רוח מים ארץ מי עלה שמים שהם למעלה מי אסף רוח שהיא אצל השמים לפי שהרוח אצל השמים לפי שברוחו שמים שפרה ורוח מביא ענגים. מי צרר מים אחר הרוח. הרוח ישב רוחו יזלו מים הגשמים באים ע"י רוח הקים כל אפסי ארץ שהעננים מימיהן על הארץ יריקו ובתחלת משלי ארץ שמים מים ולא רוח לפי שהארץ נבראת תחלה ואח"כ לפי שהזכיר יסוד העולם הארץ והשמים קשורה עליה ומים למעלה ולמטה ועוד התחיל יסוד ארץ שזרק שלג במים תעשה רפש כערוגה זהו ה' בחכמה יסד ארץ ואח"כ כונן שמים בתבונה שלקח כח אש מצחצחות המראה ומים הזכים וברא בתבונה השמים ואח"כ בדעתו תהומות נבקעו שנבקעו תהומות תחת ואח"כ ושחקים ירעפו טל לברכה על כל מקום שיבא טל אין רוח ע"כ הזכיר רוח:

ולפי שהארץ יסוד בכל מקום שיזכיר יסוד יקדים ארץ לשמים ובתהלים רוח שמים ארץ ים מלמעלה למטה שהרוח סביבותיו שכתוב וישת חושך סביבותיו סוכות חשכת מים עבי שחקים ושם הרוח זהו אנה אלך מרוחך ועוד הוא אומר אנה מפניך אברך אמר אם אסק שמים שם אתה ואח"כ אציע שאול כעפר באחרית ים גם שם ידך תנחני וגו' חשך זהו לשחור העולם שם לא יחשיך ממך ובתהלי' ארץ שמים רוח מים לפי שהזכיר מוסדי הרים ירגזו ונפלאותיו עשה בארץ ותגעש ותרעש הארץ ואחר כך ויט שמים וירד זהו למעלה ואחר כך וידא על כנפי רוח זהו למעלה סביב ואחר כך חשכת מים עבי שחקים זהו סביב לו הרי חשיב מלמטה למעלה ובאיוב ארץ מים שמים רוח תולה ארץ על בלימה וכתיב לרוקע הארץ על המים לכך אמר אחריו חוק חוג על פני המים עמודי שמים על אוקיינוס לכך סמך עמודי שמים ירופפו ואח"כ ברוחו שמים שפרה ועוד מלמטה למעלה ארץ ואח"כ שבעננ' צורר מים בעוביו ואח"כ שמים שהם למעלה מן העננ' ואח"כ רוח שהוא אצלו ובאיוב מים שמים וארץ רוח מדבר בעניין ומטר בתחלה מים מחום הזיעה שברקיע יורד המטר והמים על הרקיע ויורדי' על הארץ והרוח כי מנשב בירידת המטר כי יגרע נטפי מים מהיכן אשר יזלו שחקים במפלג מלא או מהיכן אלו שחקים מן המים שבעי' שותים וזהו ושרשי הים כסה ואחר כך ואורו על כנפות הארץ יריקו וישוב הרוח מן החדר תבא סופה ובאיוב ארץ מים שמים ולא רוח לפי שהזכיר יסוד קדמי הארץ שהוא יסוד ואחר כך הים שהיה סביב

לה ואח״כ שמי׳ שמחובר בים איפה הייתי ביסדי ארץ ומי ירה אבן פנתו מה יש סביב לה הים ויסך האש בדלתים ים לשם אחוזים כנפות הארץ ואח״כ הידעת חקות שמים שקשר בים ולפי שהזכיר מוסדי ארץ ומים לומר שרקע הארץ ואח״כ ברא שמי׳ ולא הזכיר רוח שאין ניכר לעין ועוד אינה בראה כל כך שהוצרך לומר שהתורה קדומה על כן אמר מקדמי ארץ באין תהומות בהכינו שמי׳ שם אני ובירמיה ארץ שמים עשה בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו לקול תתו המון מים בשמים אינו מדבר בבריאת עולם אלא משיב כה אמר ה׳ אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו אל תלכו כי היו עושין ע״ז ומצפין בכסף וזהב ויפהו במסמרות והיו מדברי׳ כדכתיב בזכריה התרפים דברו און והנביא היה עושה שלא היו מדברים ומעציר אם יהי׳ טל ומטר כי אם לפי דברי כדי להכחיש התרפי׳ זהו מה שאומר בזכריה שאלו מה׳ מטר בעת מלקוש ה׳ עושה חזיזי׳ ומטר וגשם יתן להם לאיש עשב בשדה כלו׳ מהקב״ה תשאלו אבל התרפי׳ דברו און כמו כן בכאן עושה ארץ בכחו מדבר באותן המלאכי׳ כדכתיב על מצרי׳ ועל יהודה ועל אדום וגו׳ ואומר אל תיראו מהם כי לא יראו וגם הכיב אין אותם מאין כמוך ה׳ אלהי׳ וגו׳ ה׳ אלהים אמת לקצפו ותרעש הארץ ולא יכילו גוי׳ זעמו מה יעשו להם יאבדו מארעא מעיירות ומכרכרין ומן תחות שמיא מעצירת גשמים שיביא עליהם ומשיב עושה ארץ בכחו על ההרים כדכתיב מכין הרים בכחו על ההרים כדכתיב מאותם הרים אבדו מכין תבל בחכמתו סמוכים על תבל הארץ מקום רבוי עם ובלבול והקדוש ב״ה יעשה בחכמתו כדכתיב בירמיה בכל לשון שמעו עצת ה׳ אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב על כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן. הכפירים יקבצו עליה למלחמה ובנבוכדנצר כתיב בישעיה אמרת בלבך שמים אעלה אי אפשר לו אלא שהיה מתקן כרכים על ההרים כדכתיב ערים גדולות ובצורות בשמים ובתבונתו נטה שמים מלמעלה לקול תתו המון מים בשמים כשהיה אומר יהיה מטר היה הקב״ה משנה ואינו עונה על בריותיו של עולם ומה שאומר נוטה שמים ולא אמר ברא שמים לפי שאותם חוזים שלהם אין יכולין לראות אלא כשהמים מלאים ככבים כמו תחלת החודש אז סוף ואו שייך לומר נטיה כדבר הנטוי שתראה הכל כך רואים אז כל הכוכבים לפי שהשמים צלול בשבילך נראין לכך כתיב לקול תתו המון מים שאין רעמים אלא ביום שהוא מעונן כי כל אלהי העמים אלילים כמו העולה הזה שעושין ע״י המזלות אבל ה׳ שמים עשה בכח עשה את המזלות לפיכך נאמנים וכתיב בדבר ה׳ שמים נעשה עשה ארץ בכחו ומניחין אותו לכך יאבדו מארעא ולשם כתיב למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ ה׳ עשה בשמים ובארץ

בימים וכל התהומות מוצא כולן שוין שמים לכך במזמור אחד כתיב שמים תחלה כדכתיב כל אשר חפץ ה׳ עשה בשמים ובארץ בימים ובכל תהומות מוצא כולן שוין שמים תחלה שעונה על אלהינו בשמים לכך כל אשר חפץ ה׳ עשה בשמים וממה ששם כתיב לקול תתו המון מים בשמים מים קודם רוח לפי שאותו יום שהשמים צלול כשהוא בא רעמים בא מים בלא רוח והיינו דכתיב בתבותנו נטה שמים נטה כמין עמים כפה נראין העננים ביום שהיה קשת כמו בימות הקיץ ובאיוב כתיב ארץ ושמים רוח ימים שם בענין הגזירה שהקב״ה גחר אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה באיזה מקום ישלח הגשם וכמה כי הוא לקצות הארץ יביט שאין צריך למצוא שתחת כל השמים יביט לעשות לרוח משקל כמו שלפחוית שהולך לים זרת ארכו חרת רחבו ויעמוד מלאך וימלאהו מים והקב״ה מכין מיד הרוח ובזה מנשב שמתחלק בסיפת (ס״א תמלא שלפחוית נוצית וינשב בו יפרדו) ומים תכן במדה לכל ארץ וארץ דכתיב מי מדד בשעלו מים שעל הוא כלי כדכתיב בנביאי השקר ותלכנה אותי על עמי בשעלו בפתותי לחם ושעלי שעורים הוא כלי שמודדים בו השעורים וימד שש השעורים ובמלכים גבי מלך ארם אם יספוק עפר שומרון לשועלים לכל העם אשר ברגלי כלומר אמלא העיר עפר וכל העם אשר ברגלי עד אין ספק למדות ושמים בזרת תכן הרים הגבוהים עד לשמים בזרת תכן ידי יסדה ארץ וימיני ספחה שמים ושמים הרים כדכתיב בעמוס אם יכמון בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם ומפרש אם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים הנה הקרקע קורא שאול וכרמל בשמים במלכים בשירה כתי׳ מוסדי השמי׳ ירגזו ובתה מוסדי ארץ ירגזו אם בין כוכבי׳ שים קנך הם סלעים ותתקים בדה״י ואמציה התחזק וינהג את עמו וילך גיא מלך ויך את בני שעיר י׳ אלפים וי׳ אלפים חיין שבו בנו יהודה ויביאם לראש וישליכם מראש הסלע וכולן נבקעו ובכל מקום שכתוב ביסוד ארץ מזכיר תחלה ארץ ואח״כ שמים ומה שכתוב בישעיה באנכי אנכי ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטוע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה מה לשון לנטוע אצל שמים והלא הם נטועים ועומדים אלא שמים הם הרים גבוהים יהיו מיושבין לפי שסנחריב תפס כל הבצורות שבערי יהודה דכתיב ויהי בארבעה עשר שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם וברחו כל ישראל מן הערים לכך נאמר לאמר לציון עמי אתה שלא ברחו ועל אלו שבערי יהודה שברחו כתיב במלכים ויגל ישראל מעל אדמת אשורה עד היום הזה ובדברי הימים משמע שהחזירה חזקיה כדכתיב וישלח חזקיה אל כל ישראל ויהודה לבא לבית ה׳ בירושלים לעשות פסח לה׳ אלהי ישראל. ואף זה כתוב בישעיה אמרו לערי יהודה הנה

אלהיכם בא מבשרת ירושלים כלומר ירושלים למקומות אחרים שיבאו לכך פסוק אחד אומר מה נאוו על ההרים רגלי מבשר פירוש המלך המשיח וכתוב א׳ אומר על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון פירוש ציון המבשרת אמרו לערי יהודה הנה המלך בכבודו הוא עד שהעלה הקב״ה המים העליונים לתקן את הבריות אשר בארץ שלא היו יכולין לחיות אפילו רגע מזער מפני כח האש הגדולה שעל השמים העליונים אבל מרוב הגבוה ומרוב שפעת מים העליונים ומרוב עובי הרקיע המבדיל שנחלק לז׳ רקיעים לא יוכלו לחיות כל הבריות מאש עליונים המים העליונים מקרר את העולם מאש מלמעלה ואש של מעלה מחמם את העולם מקור מים העליונים והמים הם תלוים באויר ורחוקים בן הרקיע מהלך ת״ק שנה ומאותם יטהר את עמו שכתוב אמר וזרקתי עליכם מים טהורים ומחום הכפה מזיעת מים מהם הגש׳ כאדם שנותן כלי בבית המרחץ והוא מלא מים מפני החום כל שכן מפני חום השמש האש הגדולה הם זכרים וכשיורדים התהומות למטה תאיבים ושניהן טסין מן התהום כדכתיב תהום אל תהום קורא כי הם נקבות והנקבה מתאוה לזכר כך הארץ והתהום מתאוים לירידת הגשם זהו מאי מטרא בעלא דארעא לכך כל טהרת טבילה במים או באש תעבירו וטהר לפי שהמים יצאו מרטיבת דבור קדשו והאש מכח חום הדבור משניהם נעשה כלל השמים ועל כן מברכין על המים שהכל נהיה בדברו וכמו המים תלויין במאמר הקב״ה ברוך הוא וברוך שמו לנצח:

ועל הרקיע ממתה חרדניא״ל אמרו עליו על חרדניא״ל שגבוהה מחבירו מהלך ס׳ רבוא פרסאות וכל דבור ודבור שמוציא מפיו יוצאים עמו י״ב אלפים ברקים של אש לבנה ושר צבאו ברקיא״ל ממונה עליו ומלאכים ברקיע שמגידים שבחו והיאך מתנהג עם העולם שנאמר ומעשה ידיו מגיד הרקיע:

נו״ן נ׳ זה הקב״ה שיש לו נ׳ שערי בינה וכולם מסודרים למשה חסר א׳ כנגד מ״ט יום מיום הראשון של פסח עד שבועות. וביום נו״ן נתנה תורה נ׳ רוב״ץ נ׳ זקר״ף ואומר בא״ב של ר״ע הקב״ה הנאמן יושב נאמן עומד גוזר ומקיים הקב״ה יושב ומלאכים עומדים כמו ז׳ שאין להם קופצים שנא׳ שרפים עומדים ממעל לו ובחכמתו הגדולה קשר ז׳ ארצות יחד והארץ עליונה חלד תלוים בסערה וקשורה בכפת וילון וילון תלוי בסערה וקשורה בכפת הרקיע רקיע ת״ל כס׳ וק׳ כב׳ (נ״א תלוי בס׳ וק׳ בב׳) מכון ומכון תלוי בס׳ וק׳ בב׳ ערבות וערבות תלוי בס׳ וקשור בזרוע של הקב״ה והצדקה בשחקים שנאמר שחקים יזלו צדק וכת׳ ויצו שחקי׳ ממעל ודלתי שמי׳ פתח וימטר עליהם מן לאכול ירגיז שמי׳ שיש מלאכי׳ בשמי׳ בשחקי׳ שטוחנין מן לצדיקי׳ וזהו ועזו בשחקי׳ מה שהי׳ לכם עזה ועוז בגי׳ עם המלה מן למה נשתנה השחקי׳ מכל רקיעי מרומים

מפני שגבורתו של הקב״ה בתוכה ועזו גאותו שכינתו תורתו ירושלים ובהמ״ק עזו דכתיב תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים גאותו דכתיב רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים שכינתו דכתיב ויצו שחקים ממעל אין ציוי אלא שכינה דכתיב ויצו ה׳ האלהים שקב״ה צוה שחקים מיני מאכל מזונות לישראל שנאמר וימטר עליהם מן לאכול תורתו דכתיב ועזו בשחקים ואין עז אלא תורה שנאמר ה׳ עז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום ירושלים ובהמ״ק כשהיא בנויה באבנים טובות ומרגליות באבן ספיר ובברכה וכל מיני אבן יקרה שנאמר ושחקים יזלו צדק אין צדק אלא ירושלים ובית המקדש דכתיב צדק ילין בה ועתה מרצחים וירושלים ובהמ״ק עומדים ותלוים בשלשלאות של אש ובשחקים וביום הולך ומבהיקים בגלגל חמה ומלאכי צבאות מחנות כתות בתוכו וסולם נצב בשחקים וראשו מגיע לזבול מלאכים קדושים י״א ישרים נכבדים ממונים עליו ועל שערי שחקים רוח שערי צפון ר׳ שרים לשערי דרום ו׳ שרים לשערי מזרח ו׳ שרים ולמערב ר׳ שרים וברזי״אל שר הצבא ממונה עליו ולמה נקרא שחקים ששם שוחקים מן לצדיקים וטל ומטר ויגל לישראל בעה״ז ובעה״ב ואמר שחקים א״ת שחקים אלא שחקי שהם משחקים בכל מיני שיר ובכל מיני שבח ובכל מיני זמרה לפני השכינה בבהמ״ק שבמרום שנא׳ הוד והדר לפניו כי בזה בי׳ מקדשו שבשחקים שזיוה מכסה את כל חדרי רקיע ממרומים שנא׳ כסה שמים הודו ד״א שחקים מלמד שתתרנ״ח מחנות עומדים בבהמ״ק בשחקים לזמר לפניו בכל יום ובכל מחנה תתרנ״ח רבוא מלאכים המשרתים שכך שחקים עם המלה בגימטריה תתרנ״ח כי המלה ת״ר ואלו תתרנ״ח מחנות שהם סובבים לפני השכינה שבשחקים ורוממין שמו של הקב״ה בכל מיני שבח וזמרה מבקר עד ערב ואומרים ק׳ ק׳ ק׳ ומבקר עד ערב אומרים לפניו ברוך כבוד ה׳ ממקומו מפני מה מפני שהשכינה עלתה בלילה למרומים לבית מסתרם שנאמר אתה אל מסתתר:

הרקיע הג׳ מלא אוצרות ערפל וממנו רוחות יוצאות ובתוכו מחנות רעמים וברקים ממנו יוצאים ויוצאים ג׳ שרים על כסאות׳ ודמות הכסאות לאש והאש מבהקת כזהב משולים כל מלאכי אש והם באש גאותם וקולם באש קול רעם ועיניהם כצנורות השמש ומושלים בגלגלי להב ולהט ולהם כנפים לעופף צהלת פיהם כסוסים מראיהן כלפידים מדברים ומרעידים שואגים ומעופפים דאים לכל קול רוח ומעופפים לכל פינה:

אלה שמות השרים המשרתים במעון הג׳. השם הראשון יכניא״ל ושם י״ט מלאכים משרתים לפניו והם ממונים לכל דבר של אש להבעיר ולכבות. ושם הב׳ רהטיא״ל וס״ג מלאכים משרתים לפניו

מושלים בכל דבר על רכב אש וסוסי אש להריץ ולהכשיל. ושם הג׳ דלקיא״ל וי״ט מלאכים משרתים לפניו מושלים על להב אש להדליק הבית ולהשקיע שחקים בו שחקים בכל כלי שיר לפני הקב״ה וסנדלפון ממונה עליו וקושר כתרים לקונה ומעשה המרכבה אומר סנדלפון קושר תפילין בראש צור עולמים ה׳ אלהי ישראל ובתפילין כתיב מי כעמך ישראל:

ואלה גם הם שמות המלאכים המשרתים במעלה הג׳ עם דלקיא״ל העומד שם והוא מושל בלהבי אש נודה אויל מלכיה חוליאל חרי״אל חבי״אל שלחי״אל עגרי״אל כמבי״אל עקרי״אל ססני״אל גובי״אל תומי״אל אמלי״אל תלמנר״ף וטחני״אל ארפי״אל אבגי״אל משרי״אל אמנגנא״ן:

ואלה שמות מלאכים המשרתים בכל ז׳ המעונות במעון הראשון עניאל במעון הב׳ צדקיאל במעון הג׳ חסדיאל במעון ד׳ הורניאל במעון ה׳ גבריאל במעון הו׳ ברקיאל במעון ז׳ מיכאל:

ואלה הם המלאכים המשרתים בים בכל מה שש בו את קותיאל חוחיאל חכריאל נקיט וגאוה:

ואלה מושלים על המטר מעריבות מלכיאל מרמראות טרטיאל סכניאל לקביאל חניאל גדיאל כרמיאל יסעיאל מטריאל ליתיאל: **זהו** שם המפורש והוא ראשית לכל השמות והתחלה בשם עליונים ותחתונים וסודו זכר ונקבה ברא״ש אד״ם וחו״ה בן ד׳ אותיות **יהוה** זהו השם הנכבד והנורא הוא מודיע לנו מציאת העצם הנקרא סבה ראשונה לכל נמצא אשר הוא מחוב המציאות בבחינת עצמו ומאמתת חיוב מציאותו אשר נמצא כל נברא בחכמתו וברצונו כפי אשר גזרה חכמת רצונו ית׳ וממנו נגזר ג״כ שם בן י״ב אותיות זה ר״ל של י״ב תיבות וזה צרופם. יהוה יההו הוהי הויה ההיו והי׳ וההי ויהה היהו היוה ההוי:

אלה השמות התחייבו לפי צרופם מן השם המיוחד ושורש ידיעתם הוראת ונתבאר מן השמות אשר נכתב אחרי זה:

וזהו שם בן ארבעים ושתים אותיות:

אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקוצית:

זהו השם קדוש ומקודש והוא נודע מצירופי והוא יוצא מן הפ׳ הראשון שבתורה הוא מן ב׳ של בראשית עד ב׳ של בהו וידוע שכל התורה כולה מן שמותיו של הקב״ה ית׳ וזהו מופת תוריי וידוע ומושכל למקובלי׳:

חזהו: **והו ילי סיט עלם מהש ללה אבא כהת הזי אלד לאו ההע יזל מבה הרי הקם לאו כלי לוו פהל נלך ייי מלה חהו נתה האא ירת שאה ריי אום לכב ושר יחו להח כוק מנד אני העם רהע ייז ההה מיך וול ילה סאל ערי עשל**

מיה והו דני החש עמם ננא נית מבה פוי נמם ייל הרח מצר ומב יהה ענו מחי דמב מנק איע חבו ראה יבם היי מום :

דע כי אלה השמות כולם הם מצורפים פה בפירוש הסודות של ע״ב אותיות אלה שמהם ישנו למתנבאים חיי העה״ב:

אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותך **יהוה** השם הנכבד והנורא מפורש בע״ב שמות היוצא מפי כ״ג בקדושה ובטהרה כאשר היה מקובל בו כראוי והוא היוצא מג׳ פסוקים הידועים היוצאים מן המדה ויצאו כולן בדרך תוך ראש סוף לג׳ אותיות בכל שם ואלו הדברים נוראים ונעלמים מאוד כי הם כחות המדה העליונה ואותיות נוראים ועליונות אשר חלקם משה לג׳ פסוקים נוראים מאד בסוד נשגב ונעלם כאשר נודע לו ובהם ידעו המשכילים כל סוד נשגב ונעלם אשר בהם סוד שמים וארץ העליונים מסוד האותיות והם חלוקים לג׳ כתות וסימנם ושמתי כ״ד כ״ד שמשותיך אבל בפי׳ הנורא הם חלוקים לי׳ חלקים נוראים ז׳ בכל חלק ובהם רמוז כל סוד יציאת מצרים העליונה הם עניניהן. וסוד מלאך אלהים וסוד ענני כבוד וסוד כח הים והמים וסוד הטיית יד משה על הים וסוד מחנה מצרים ומחנה ישראל ואור וחושך יום ולילה וסוד רוח קדים וכל אלו הם דברים נוראים עליונים הרמוזים בכח סוד י׳ ספירות וזה פירושם בסוד נשגב ונורא בסוד ל״ב הפירושים שהם מפורשים בסוד העמוק במקומם ופי׳ כי מלאך כאלהים הם כחות נוראות עליונות עד יכי״ן ובע״ז והמסבבי״ן ומקיפין נצח והוד לישראל הזקן ומסתלקין הב׳ עמודים ועולים זה מצח וזה מצח עד מקום אצילת הענן לאור וחשך לאש וישראל הזקן מוקף יכין ובועז בתוכם והלילה הבלולה מכולם להאיר מן האור ולהחשיך מן האש ובזה יבדל מחנה מצרים החיצונית מכחות הטהורות הדבוקות בה ויאיר האצילות הלילה להאיר להם כמותם ואז לא קרב זה אל זה שנא׳ יקוו המים אל מקום אחד ואז וקרא זה אל זה מיכא״ל וגבריא״ל עומדים בימין ובשמאל ונותנים רשות זה לזה ויקרא ליבשה ארץ וגם מקור המים והנה כי טוב כל״ח וי״ט משה ציורו התעלה בנצחו אשר הכה לז׳ נחלים שברוח הקדומה וכח קדוש הנעלם בכל הוי״ה והוי״ה וכל אלו הם סודות פליאות נוראות כחות עליונות שיוצאים כולם מכח הבינה שהוציאם לאור הנתיבות וענני כבוד והשמיטות וכל מלאך וכח עליון אשר נתבררו כולם מסוד מצרים העליונה אשר ממנה כחות עליונות ונוראות רשומות דקות ונעלמות זכות טהורות אשר הוא כללם וחברם ציור בציורו וכח בכחו וכלל׳ בסוד הקפותיה ודיניה הנקראים סנהדרי גדולה עליונה דבוקה ונכללים בה הם ע״ב רוחות ונראות עליונות חלוקות וג׳ חלקים לכ״ד כ״ד שמות וכל חלק כח בפ״ע ועוד הם חלוקים

לי׳ חלקים ז׳ בכל חלק כל א׳ כח נשגב בפני עצמו ומכל חלק פעולת נוראות וחזקות מכח חיבור שמות ציורם וכחם המפורשי׳ במקום׳ למבין: **ועוד** הם חלוקים לע״ב דברים מדברי המלאכים העליונים ובלשונות ע״ב שמות וכל דבור ושם כח נשגב ונורא בפ״ע:

ועוד הם חלוקים למ״ו אותיות נוראות עליונות צורות שמחוברים וכחות עצמות כל אחד בפני עצמו. ועוד הם חלוקים לש״: (נ״א לר״י) ציורים דקים רשומים נוראים עליונים ונעלמות אשר מהם כחות עליונות צבאו צבאות י׳ כתות לצורות ואותיות שמות עליונות ודברים נוראים חזקים ודינים עליונים הנקראים הכל בכלל שם המפורש הכלל מכולם ודבוקים בכללם בשם הנכלל מהם ובכל כחותיהם יהיו משם אדנ״י א״ל אלהים חיים צבאות וכל הכינויים הנוראים ונקראים בלה״ק שמות המפורשים בכל אלו הכחות הנזכרים שהכל נכלל בשם אדנ״י הנאצל משם הנסתר והנעלם מזה הכל שנראה באותיותיו ואינו נקרא אשר לא ישיגהו מחשבה ורעיון ולא דעת וחשבון ולא כח ודמיון כ״א ד׳ אותיות נוראות ולא נקראות אשר בהם סוד היחוד בסוד י׳ ספירות מחוברות ליחוד מיוחד היחוד הגמור ומהם הנאצלים לכל הנזכר ב״ה וב״ש ומאחר שהכל נאצל מסוד ד׳ יסודות אותיות עליונות נוראות נעלמות ונסתרות אשר כח היחוד בהם ומהם עשר ספירות עליונות עם כל פעולתם ודרכם והקפתם וצבאותם הכל כלולים זה בזה ביחוד מיחוד זה בזה ליחוד אחד. וסוד ע״ב נוראים הנקראים שם המפורש וכל אלו הם כחות קדושות טהורות וחזקות פועלות בכל דבר שמזכיר אותם האדם המקובל בהם ובכחות ופעולת וסוד הציור והכח והמלאך היוצא מכל ציור ואות משמם במדתם בלשונו שכ״א שם מן הספירה אשר לכל ממנו יבין אדם שמו׳ וכחו ומלאכו בשם כל אות משם הספירה אשר בהם משתלשל הכל ממנו יודע כח כל דבור מלאך גלגל וכוכב וכל דבר עליון ואז ישכיל כל משכיל וידע דברים נוראים ויתגלו לו כל סוד נורא ונשגב שהוא נעלם ונסתר ויבין סוד הפוך האותיות וסודם וטעמ׳ וציור׳ וכל תנועתם ידוע לכל משכיל ומכאן יבין המבין לחבר שמות ואותיות עליונות ולצרף אותיות השם הנכבד והנורא וכבר כתוב ומבואר ומפורש כל שם בכחו וחלופו הפוכו וציורו וחשבונו ושם כחם במדתן לפעול כל דבר ופועל כאשר הוא מפורש ומצייר רק בקדושה ובטהרה כמחכר שם ואז יחשב שלם כאחד מפמליא עליונה ועל זה שים לב נבון וכוונה שלימה להבין כל אלו הדברים הנוראים ופי׳ שם נורא ונשגב שם היחוד שם בן ד׳ אותיות נוראות ופי׳ בציורו י״ה ובכחו הנורא ובפי׳ ו״ה בסודו הנזכרים שם וכל שם ושם בפי׳ נגלה ונסתר ובהפוך וחבור והאות והציור והכל מהם במדה ידועה לדמות בכחו ולמקומו הנשגב והנעלם מאד כל אחד לפי הכח והציור הבא לכל אות בציורו ובכחו ומכאן תבין כל דבר על בוריו:

ותדע כי כל כח שם הנכבד והנורא בסודו הנסתר וזה לך פי׳ של שם ארבע אותיות הנוראות והם מורים בסוד האמת הגדולים המחוברים ומדובקים לאמת ובעבור סוד השמטה ועניינה להיות אור קטן בס.דות הנעלמים כי יה״י או״ר אשר ממנו מצות עשה דכתיב אנכי ה׳ אלהיך ומצות ל״ת דכתיב ויהי אור כמרז״ל אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום וע״ז אם בת יהיה״ האם״ לבת״ והבת״ לאם״ אז תבין סוד הה״א בציורה ובסוד השמיטה ויהיה נקראים שלום שהוא שלום וגם בצורה כי כן שם הנשמה בסודה ה׳ ראשונה של שם ה׳ אחרונה וסוד הדבר ועניינה לחברת הם שתי ידות לקדש הא׳ י״ה רמוזה לג׳ ענינים עליונות לשתי ידותיו והיה לקשר הא׳ כמו שנ׳ יו״ד וקיצו וזנבו והוא צורת ה׳ יו״ד דל״ת י״ד ו״ה ל״ה ספירות ויו״ד אחרת בגי׳ אחד עם המלה. עד קיצו לג׳ אחרות עליונות רחניות בסוד י׳ וזהו סוד נשגב ונעלם בסוף אל״ף נעלם כי היה ד׳ דבקים ולא דבוקים בעבור השמיטה של יצחק תמיד ודל״ת וא״ו דבוקים ה׳ לעולם היובל דבוקים זה בזה עתה יה״ו כי הה״א למטה וכעלו׳ יקר״א יהוה יתחלף הה״א לא״ב בשם ד׳ אותיות הנזכרו׳ א׳ לעליוני׳ וה׳ לתחתוני׳ דבוקי׳ זה בזה וזה במקו׳ זה עתה ולעתיד עתה כתיב מבין שני הכרובים ידבר ולעמ״ד ל״ך יום אף שנא׳ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב יצחק באמצע ולעתיד יעלה ה״א במקום י״ה ונאמר בסוד עליון האל הגדול הגבור והנורא לחבור שלום ובהיות הי׳ בונה פלטין יאמר שם מלא על עולם מלא ליחוד. אמת ושלום בסוף וא׳ רמז לב׳ כרובים וו׳ לתפארת ע״כ הם דבוקים תמיד ושם י״ה להיות מחובר לעליוני׳ ומצוי׳ בתחתונים בסוף השמטה ותשוב אל בית אביה כנעוריה שנא׳ לך יום אף לך לילה וגו׳ בסוד יה״י או״ר כי זה סוד שם הוי״ה בין הכל כי בראש יה״י או״ר ויה״י יה״י בסוף למקומו ואז יהי שם בן ד׳ אותיות מלא ושלם והאותיות מחוברות לשם ומתעלות אל מקום אצילת בשם יה״ו עליון ונורא ונעלם הנקרא בסודו שלום דכתי׳ ויקרא לו ה׳ שלום ויקרא לו אל בזמן השמיטה ומתחלפים בעבור סודו וזהו סוד נשגב בכולם

הגה״ה

זנבו גופו רמז לג׳ ספירות ה׳ לה׳ ספירות הרי זו קיצו של י״ד אינו מן המנין ליו״ד של יה״י רמז לג׳ אחרונות הרי י׳ ספירות נרמזים במלת יה״י:

ויו״ד וא״ו דבוקים

הגה״ה

עשו יהיה לקפ״ח קנ״ח וארגמן ויכר׳ ולישראל עת קץ לשמיטה בגי׳ שס״ט עם אותיות והמלה הרי סע״ו כמנין שלום ופי׳ שע״ו מני אמרר. והוא עשו הרשע אשר עליו אמר יעקב אע״ה ושבתי בשלום אל בית אבי ויהי׳ שלום לי תחת עשו הוא שו״ע בן כנעני ואם תשים מספר אח״י אצל עשו הרי שצ״ה כמספר נשמה אשר עליו אמר הצילני מיד אח״י מיד עש״ו והזכיר ב״פ מיד בגי׳ ד״נ הצילני רמז הקץ עם אותיותיו הוא צח״ק חצי מספר שצ״ה עם המלת והתפלל על צרות שיהיו לעת הגאולה ליתן הרווחה ביניהם ונזכה ליושב בשמים יצחק להם תגלה מלכותו עלינו הרמז ביצחק בתוספות יו״ד הוא כתר כידוע ויש כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי עש״ו בגימטרי׳ מושל. שלום:

וה׳ עולים וה׳ יורדים נמצאו ליחוד אחד באמצע ונורא מאד ב׳ עולים
וב׳ יורדים נמצאו באמצע הסולם לא׳:

והחכמה מאין תמצא מאין יבא עזרי להנחיל אוהבי יש אשר
ממנו וה׳ בסודו כי משם יפרד והיה ומה עצמו ראשיהם
וכל חילה וכל מחנותיה ובה ועמהם סוד הקרבן להיות אדם מקריב מן
הבהמות אדם כי יקריב מכם קרבן מן הבהמה בסוד ופני שור שנהפך
לכרוב הטהורה ומן העוף הטהור בעבור השמטה הגורמת בבהמה ותהיה
הבהמה טהורה בסוד המטהר במים המטהרים כי מן השמיטה נשאר
לצורך העולמות כמדת במים וחסד וכן לכל השמטה שנשארו מהן ולצורך
הנהגת העולמות היוצא מכל שמטה וכן זו השמטה המטהרת מקרבת זו
הצאן עיקר הקרבן שנאמר תקריבו את קרבנכם ועל ידי בית חסד
זבול וזה סוד נעלם ואם מן העוף טמא בסוד נעלם ואם לא נזכר בראיתם
לרום העלמתם וגם אם בזה נתחברו עליונים ותחתונים לא בראש ששם
שלש עשרה מדות גבורות שאינן חוזרות ריקם בעבור מקום יניקתם
אשר שם י״ג גבולי אלכסונים · ומהם עיקר השבועה בהקיפה והדבר
מרמז משה באמרו ועתה יגדל נא כח כי עם זה יהיה חבור שלם לתרי״ג
מצות שלמים ושם מלא ושם על״ן כי משם מתגלגל הכל וע״ב גשרים
לע״ב שמות נוראים פעולותיו מאוד וזהו הראשון:

והו מורה בשם הגדול והנכבד בחבורו וציורו ד׳ כחות המורות
והכללות בעשירים ויותר שהוא עטרת תפארת הנקרא וה׳ ועזאב״ה
כי השפע יורד במקדש יהו״ה ומשם יורד לכל העולם:

ילי רמז הוא ה׳ העליון ית׳ המתעלה עליון הרחמים גמורים כולו לבן
אשר ממנו הגבורה לעליונים והגבורה לטללי ברכה וציורו ד׳
כחות המורים בדבר ועזאב״ה כי הוא קדמון לכל קדמון וחבורו וציורו
מורים בדבר:

סיט מורה רחמים גדולים גמורים ואשר אינם גמורים אשר בהם
משפט וצדקה בארץ החיים וחבור ג׳ כחות המורים בדבר וציורו
ד׳ כחות כי הב׳ מחוברות והב׳ זה בתוך זה שכינה תוך משכן והה׳ מהם
ז׳ מורה במקום החיים בנצח ועזאב״ה היה והוא חי וקיים לנצח:

עלם מורה בב׳ הויות שהם במקום הגמורים יה״י נשגב בדיינים
עליתים וביניהן לדין הכל וציורו ז׳ כחות דבוקות המורים
בכל הבנין ועזאב״ה כי הוא הראה ורשותו בדיינים לעשות דין במצרים
עם ג׳ פסוקים אשר מהם הכל ומסוד חבורם יסוד לעטרת צב״י תפארת
עליון אמצעי והם מורים על הדבר:

מהש מורה סוד ארבעה בתים שבתפילין ותדבק הי׳ באור העליון
ונסתר וחבורו מורה עטרת ת״ת תת״א תוך הה״א הכלול מן
התפילין ש״ן וציורה מורה בנין שלם לבושי הכהן המורים בדבר

ועזאב״ה בכח נצח המנצח שהוא ב״ח הח׳ ציורו המנצחים לדבקה בצדקת האבות ובהם:

ללה מורה מרכבה למיחוד בסוד שני ועולים וחבורו תפארת ותפארת לרחמים גדולים דבוקים ליחוד א׳ ציורו ו׳ כחות המורים בדבר ועזאב״ה שנברא העולם ברחמים ובעשרה מאמרות מן המאמר הידוע הא׳ אחרונה ומחבירו תבין הדבר:

אכא מורה ביסוד אשר כל הנשמות והשמטות באות לו לחיים נצח בדבוק הנשמ״ה והשמטה וחבורו מורה ג׳ ספירות המורה בג׳ נקודות חול״ם שור״ק חיר״ק וציורו ז׳ כחות המורים כי הוא תדבק בתוכם ועזאב״ה כי מורה כפרה ומרגוע וחיים ומתוך אלו הכחות תבין כח הפעולות במדתם וכן לכולם:

כהת מורה כאשר אמר בעל הפעולה וציורו ה׳ כחות המורות כולם ביר״ד המתלבשות בבנין אלו הצורות הבאים לה מן התורה ומחבורם תבין כי היא תתעלה על שלום צדק לצדק ועזאב״ה אמר ברוך כי הוא ברית אלהינו שבשמים כרותה מן חכמי עילאה:

הזי מורה כי היחוד הוא דבוק בחסד ועזאב״ה ה׳ רם על כל רמים רוצה לומר על כל המדות וציורו ד׳ כחות המורים בדבר וביחוד וחבורו השני הה״י ביו״ד והמנצח המורים בדבר למשכילים כי היר״ד תתעלה לה׳ ושניהם בנצח ליחוד אחד:

אלד מורה מרכבה לא׳ תפארת ועזאב״ה כי יתעלה למעלה וחבורו ג׳ כחות חסד ותפארת בתפארת עליון בבינה וציורו ששם צורות עטרת תפארת לאחד.

לאו מורה בשני פועלים המקבלים מן הבינה ועזאב״ה כי נתעלה היר״ד דין במצרים המקום המשל ופחד וציורו ו׳ כחות המחברי׳ לאחד ומורים בדבר וחבור יחוד ג׳ לאחד:

ההע מורה מה שמורה בעל הפעולה ומן החבור מורה כב׳ פועלי׳:

יזל מורה היו״ד בשם הגדול בכח נצח וציורו ארבעה כחות המורים בדבר למבין ועזאב״ה ביו״ד פעל הכל וברצונו כל כחות גלגל ומלאך מכח נצח וחבורו מורה בשני פועלים המושלים בכל כח בכח נצח:

מבה מורה כי שם הגדול שם כחו בע׳ הנקראות ח׳ ד׳ וציורו ו׳ כחות המורים בששה קצוות ובדבר ועזאב״ה כחו של הקב״ה אשר שלח למשה בעצמו ובכבודו וחברותם תפארת בחכמה בעטרה ובכל דבר א׳ וכח א׳ ומתוך אלו הכוחות תבין כח הפעולות:

הרי מורה שם המיחוד ומחובר מכל היה וחבורו שלשה כחות לדבר א׳ הנקראים ארץ החיים דבוקים וציורו ארבעה כחות המורים בדבר ועזאב״ה כי הוא א׳ בעליונים:

הקם מורה בשני פועלים וי״ב גבולי אלכסון הנשבע בהם וחבורה

עטרה דבוקה עם הבינה ות״ת המורה על הדבר ו׳ כחות המודים בבינה המשביע לב פועלים ועזאב״ה זכרון לה׳ בשמו:

לאו מורה שלשתם בתפארת וציורו ששה כחות עטרת ת״ת דבוקים ותפארת בין שני חכמות שנאמר מבין שני הכרובים בדבר ות״ת שבה נכלל והכל נחלק לג׳ קדושות ועזאב״ה מורה בקדושה של מעלה וחבורו שם א׳ להם:

כלי מורה בשם הכלול מארבע דלתות העולם העליון ועזאב״ה הכלולי׳ ברחמים וציורו ד׳ כחות המורים בדבר וחבורים עטרת תפארת וחכמה המורה בכל הבנין:

לוו מורה במאמר כ״ה הנשבע בי׳ וציורו מורה כן החקוק בי״ב מזלות של ישראל:

פהל מורה בשני פועלים זה בתוך זה ועזאב״ה כי רחמיו של ה׳ הם תמיד מאחר שהם זה בתוך זה וחבורו מורה בכך וציורו ו׳ כחות המורים כי העטרה נדבקת ונקשר בחסד וברחמים ומתקרב לעליונים גמורים:

נלך מורה בשם הגדול המשביע בכח מטה של משה בכחו לפעול נוראות וחבורו מורה מן הבינה לב׳ וציורו כחות המורים בדבר ושזה מקבל מזה ומתוך זה יוצאות הפעולות הנזכרות:

ייי מורה הב׳ בסוד הג׳ נקודות מיוסדת מאהי״ה עליון דרך קו האמצעי עד היה הדבק בשבת ג׳ ועזאב״ה כי אחרון הוא עליון בהדבקו במנוחת עולם אשר היא שבועה לכל הוא עמהם ביובל לכח א׳ וכח העולם ברמז וחבור מורה כך וציורו ג״כ:

מלה מורה בשני פועלים שהכל מתגלגל תחת ידם לכל כח אחד ויחוד א׳ וכך אב״ה וחבירו מורה בכך וציורו ו׳ כחות המורים ובת תשוב לאמה:

חהו מורה בארבע יסודות אשר תחת היו״ד מכח הת״ת ועזאב״ה מכח ארבעה יסודות וחבורי מורה במדת אהרן המתקרב על יד ה׳ אחרונה בתפארת וציורו ה׳ כחות המורים בדבר ובכל הבניין:

נתה מורה לאדם אשר ממנה רשות למחבל אבל עצמה לו התוכש (נ״א התופש) את העולם בצדק לדבקה בצדיק ועזאב״ה והוא כלול בב׳ מדות וחבורו מורה כך וציורו ה׳ כחות המורה בסוד הנשמות היוצאות מן הבינה ועוברות ברשות צדי״ק לאמונ״ה ואמר בגבורת הגדולה בעבור שמחובר מהם הת״ת:

האא מורה בג׳ מדות הכלול בשם אהי״ה הגמורים ועזאב״ה ובכח א׳ ומדת אחת וחבורו מורה בו׳ הכלולי׳ מהם וציורו ח׳ כחות המורים בדבר בכל הכלול ביעקב צורת חסד ואמת וזהו סוד צורות בנין השלם עליון וראשון ואחרון למבין סודו הנורא:

ירת מורה שכולה וזים והוא אינו זז ממקומו נצח ועזאב״ת ביחודו שהוא קיים לעד וחבורו מורה כב׳ מדות המקבלים זמ״ז עד פחד וציורו מורה כי הכל יתחבר בי׳ ובקוצו כסוף שאינו זז נצח׃

שאה מורה נצח בתפארת בכחו לפעול במצרים חצונה של מעלה ועזאב״ה כי יצא ממקומו לדון במצרים כי הז׳ נדבק בו לבעבור עבור במצרים לנגוף וחבורו מורה בדבר וציור ט׳ כחות הפועלים כולם במצרים ומתוך זה תבין פעולתו׃

ריי מורה אותיות הספירות היוצאים מן הככב והבינה מן החכמה ועזאב״ה מן השבת האחרון החכמה וחבורה מורה כך וציורו כחות המורי׳ בידרושת חכמה וחכמה עלית׳׃

אום מורה בשני פעלים הנקראים בשם בא׳ ויסוד בתוכה שהוא עוד להם ועזאב״ה צדיק יסוד עולם וחבורו מורה בכך וציורו ששה כחות המורים ששה קצוות׃

לכב מורה כסא לכסא א׳ ועזאב״ה הרוכב על האבות וחבורו מורה לעטרה בין החכמה והבינה וציורו חמשה כחות דבוקות עם תפארת וח״ט בר״ח דפי״ם׃

ושר מורה קיום השבועה בהקיפו ובסוף לדבקה וכך א׳ בעל הקבלה וחבורו מורה בכך וציורו ששה כחות המורים בדבר׃

יחו מורה שני פועלי׳ מן השש ליחוד א׳ ואמר בה׳ וחבורו מורה בהם ובכל התגי״ן וציורו ד׳ כחות המורים בב׳ מאורו׳ ובסוד ב׳ פועלי׳ לא׳ וחבורו בכך׃

להח מורה בשני הויות שהם במקום חכמ״ה ובינ״ה הנשפעים בי׳ שהיא במקום אדם עליון או הוא ממש וחבורו מורה בבינ״ה הנשפעת בי׳ וציורן כחות המורים בדבר׃

כוק מורה השם עם הדינים לכח אחד וחבורו מורה בעטר״ת תפאר״ת ובינ״ה וציורו ה׳ כחות המורים במלכות הדבוק עם הבינה ובשר פועלים בכאן תבין כח הפעולה׃

מנד מורה כשעלה משה למרום וכבר הוא מפורש עם חבורו וציורו שהבינה פועלת בחסד בב׳ פועלים ומשפיעים׃

אני מורה כי זה מלה מזה להיות היו״ד שלם וכלול מן היו״ד ומחמישים שערים ועזאב״ה בגון קדש של מעלה וחבורו בת״ת ויו״ד דבוק בבינה וציורו ה׳ כחות המורים בדבר׃

חעם מורה בכח כחות מחנות לבנה בי״ב שבטי ישראל והת״ת בין שני מדות לא׳ ועזאב״ה חקוקים בשם כי הכל ממנו ובו וחבורו מורה בכל הבנין וציורו שבעה כחות המורים בדבר׃

רהע מורה הי׳ הרוכב בערבות על היו״ד החיות והשרפים והענפים הכל תחתיו וסודו כי הכל מרכבה לי׳ וגם הכל לת״ת ועזאב״ה

ושם בן ד׳ על הכל וחבורו וציורו מורה בדבר:

ייז מורה באותיות כ״ב מרכבה לא׳ וה׳ לח׳ אחרונות ליתן טעם בת ועזאב״ה מדת ה׳ ולה׳ אחרונה וחבורו שני חכמת בנצח המורה בדבר וציורו כך:

ההה מורה בינ״ה גבור״ה ועטרת ומהם כח החיונית עטרה וחבורו כך וציורו המורה בחס״ד הכחות ששה:

מיך מורה שלשה עשיות גלגל מלאך ולבוש וי׳ מחם חם כסא לי׳ והם כח הענפים ועזאב״ה כי עליון ושפל כללו בית הכל וחבורו שם היחוד על הכל וציורו ארבע כחות המורים ומזה תבין כח הפעולה:

וול מורה בשני פועלים שהוא שם מ״ב ויתעלה ביחוד ויקראו יסוד העולם אשר שנים עשר גבולי אלכסונים ועזאב״ה כי הם בי״ת המקדש והשם עליו וחבורו וציורו מורה בדבר:

ילה מורה עילאה ותתא״ה חכמה ועזאב״ה כי ה׳ מדות של י״ג מדות הד׳ רחמים וחסדים והחמישי כלול מכולם הי״ג וחבורו כך מורה וציורו ה׳ כחות הי׳ מקבלת מכולם:

סאל מורה כי הם שלשה מלאכי׳ אסתריא״ל אדריא״ל סנדלפו״ן והם כ״ח ג׳ היכולת בעשר ספירות ועזאב״ה בכח ג׳ אותיות המנהיגים את העולמות מכח העליון והעליונים רחמים והג׳ כלול וחבורו ג״פ תפ״א ליחוד א׳ וציורו ז׳ כחות:

ערי מורה כי העטרה לה שבעים מעלות הם כחות אשר תחת ידה כל הענפים הם כחות אשר תחת ידה כל עד העשירי קודש לשם הנכבד ועזאב״ה עם היו״ד קדש כולם כפולים כי העשירות כפולה בכל ובלילה בכל וחבורו מורה בכך וציורו ה׳ כחות מהמורים בדבר:

עשל מורה כי העטרה קיום השבועה ומחנות הלבנה בי״ג גבולי אלכסון ועזאב״ה כי הם חותם הקשת לקיום הארץ וחבורו וציורו תשעה כחות המורות בדבר ובסוד:

מיה מורה בשני פועלים ליחוד אחד ועזאב״ה כי לא נודע שם הנסתר מהם כי הם למשה וחבורו ת״ת והיא והי׳ עם עטרה וציורו ה׳ כחות המורים בעד המקבל מאמו הימין בסוד:

ווה מורה כבר ג׳ שהוא חלק ג׳ והו׳ באומרו נעוץ סוף הראש ליחוד א׳ ועזאב״ה והוא סוד ה׳ אחרונה של שם בחלק הג׳ אחרון וחבורו כל הבנין ליחוד מיו״ד לעטר״ה וציורו ד׳ כחות המורים בדבר ומזה תבין:

דני מורה שהוא שורש ג׳ שמות לעטרה ג׳ אותיות משלשתן ועזאב״ה כי הוא שורש השם מהן יהי״ז בג׳ קדושות עילאה ותתאה ואמצעית וחבורו מורה כך וציורו ג׳ כחות המורה הכל יחוד אחד:

החש מורה עיקר הבנין בשם והכל כלול ביו״ד ועזאב״ה והג׳ כלול

הכל בנצח עילאה וחבורו מורה בדבר וציורו ה׳ כחות המורים בכל הבניין:

עמם מורה לענפי האילן מן היו״ד ומן הה״א כח לכל ועזאב״ה מענפ״י האילן כח לגלגלים וכוכבים מכח המנענעים וחבורה מורה עילאה ותתאה לחבור אחד ביסוד עמם וציורו ז׳ כחות המורים בדבר:

ננא ביסוד מורה בסוד ארבעה כחות שהם מכח של החיים הברכות והם כחות נוראות יוצאות מזיו זוהר החכמה והכל נעלם בחכמה ק׳ יום עליתים ונוראים ויחוד אחד על כל נסתר ונעלם ועזאב״ה כי כחות העליתים משבחים לשם בכל יום ממאה מיני שבחות ועל זה תקנו ישראל ק׳ ברכות חבורות וציורו ה׳ כחות המורים בדבר:

נית מורה בסוד התי״ו שהוא נותן רשות למחבל ונהפך לברכה על ישראל ועזאב״ה כי הוא צדי״ק אשר לו כח הי׳ ומשם לעולם הידוע והכל חותם אחד וחבורו מורה כך וציורו ד׳ כחות המורה יחוד שלם:

מבה מורה בכח העטרה עם חילותיה הכל מצויר באדם ועזאב״ה צוה לירד בתוך האדם שהוא עולם קטן וחבורו מורה בכל ליחוד א׳ וציורו ו׳ כחות המורים בי׳ וכלולים בה׳:

פוי מורה בעצמו ובכבודו שפעל במצרים ועזאב״ה שקולים הם העשר מכות עשר הדברות וחבורו מקדש תוך מקדש וחבור שני פועלי׳ וציורו ד׳ כחות המורים בדבר ומתוך כחות אלו תבין הפעולות:

נמם מורה באור הלבנה בחמה ואור חמה שניהם דבוקים בנ׳ ואז תהיה שכינה שורה בזמן שישראל עושין שמטה ויובל לדבקם יחד ועל זה אמר כי הקודש שהוא הנו״ן בקדש העטרה וחבורו מורה שני אורות לחברם ביובל וציורו ה׳ כחות המורים סוף שמטה ביובל:

ייל מורה כי יתעלה הי״ד על כל אשר ברא לעשות ועזאב״ה כי יתעלה אותו בכח על כל וחבורו מורה על הבניין ועמם ליחוד אחד וציורו ארבעה כחות המורים בדבר:

הרח מורה ביחוד גמור וכך אב״ה וחבורו מורה ארץ החיים לבניין שלם וציורו ה׳ כחות הכלול בכל:

מצר מורה כאלה שני שמות שמתחלף פעולתן לפני המקום הנמצאים שם לצורך השעה בסוד ועזאב״ה והכל אחד ואין שני בכח וחברו מורה בכח ועטרת תפארת בבינ״ה וציורו ה׳ כחות המשפיעים אתו ובכללן בי׳:

ומב מורה ד׳ כחות של השם בי״ב הגבולים לסביב היום להאירו והלילי׳ בחנותה ועזאב״ה להנהיגם ממזרח למערב ליחוד אחד וחבורו מורה כך וציורו ה׳ הכל בסוד היה כלול:

יהה מורה ביחוד מיוחד עם העטרה ועזאב״ה סוד הה״א שתופש

עולמו ממה שקבל וחבורו מורה כך וציורו ה׳ כחות המורות כי הכל בי׳׳:

ענו מורה כי שקולה כנסת ישראל עם העליתים וע״ז כשמקדישים ומיחדים אלו גם אלו יחד להיות דבוקים וכלולים עליתים וגם תחתתים אבל הענפים הם חוץ ומפחורים ועזאב״ה שמירה בניפוץ הלשונות וחבורו מורה בדבר וציורו ה׳ כחות והכל כלול בעטר״ה ומתוך זה תבין כח הפעולה:

מחי מורה השני קדושים כנסת ישראל דבוקים בעליון ליחוד יחיד א׳ בעליונים ובשפלים לחבר את האהל ועזאב״ה כדי שיהיה עמם בכח אחד ולחבור אחד וחבורו מורה סוד שני פועלים עם כל הבניין וציורו ה׳ כחות המורים שהכל כלול בעזי הרצון:

דמב מורה שבעה נרות מן התפארת ושבעה בעטרה ועזאב״ה כשם שמאירים שבעה למעלה כך למטה ז׳ והם הצדיקים שבעה וחבורו כך מורה וציורו ה׳ כחות מורה כי הכל כלול בי׳:

מנק מורה בשם ד׳ שב׳ מדות סביב לתפארת כך מהם ב׳ כחות מלאכים מכחם סביב העטרה הנקרא עץ החיים מגדל ירושלים הידוע ועזאב״ה כי מהם משפיע בגן עדן כח עליון חבורו מורה חבור הבניין כולו זה בזה לכח אחד וציורו חמשה כחות מורה כי הכל בעטרה:

איע מורה בשני פועלים והפכה משה בסוד צורך עצמו שלא יראה נפשו בירושלים עליון ועצמו בירושלים שפל והיה מבקש מעליון לעליון ומתראה לעצמו ועליון קבלו ותתאה לא קבלו בעבור סוד העליון הנעלם ועזאב״ה כי בזה השם בקש לבוא בארץ ולא נשמע לו וחבורו מורה תפארת ועטרה על שבעים דייני׳ ובסודו הנעלם ונשגב שלא בא לארץ וציורו ששה כחות המורים בדבר:

חבו מורה ביחודו הגמור ועזאב״ה וגם חבורו חב״ת לאחד וציורו ה׳ כחות מורים על הדבר:

ראה מורים על שמנה שמות השבעה בשמטות הרמוזים כנגד ז׳ שמות של שם מ״ב וב״ח כלול הכל ביובל ועזאב״ה כי הם ספירות ח׳ במחשבה וילד בזמן השמטה וכן בהתחברם זה לזה עד מקומן הראשון חבורו מורה כך וציורו ששה כחות המורים בכלל הקצוות:

יבם מורה כי העטרה מכח התפארת דבקים זה בזה לכח אחד ועזאב״ה רמז למדה אחרונה כוללת הכל וחבורה מורה בדבר וציורו ה׳ כחות המורים בדבר כי כל כלול בי׳:

היי מורה כי המה נרמז כל סוד הבריאה וסוד עשר ספירות בסוד ג׳ קדושות בם אשר כל אחד מורה עשרה בענין דומה בית ה׳ למקדש כאמרו יר״ד על יר״ד וי׳ והם ג׳ הללו׳ בעניין סוד הספירות אצילותם והם ג׳ עליונים אמצעים שלשה באמצע ובהם רמז התורה שלשה אחרונים כל מאמר וכל עשירי׳ ולכל מצוה ובכלל השמטה ובכלל הכל

נמצא כל סוד דרכי השמטה וחוקת׳ ומהלכ׳ וסופם ביסוד להם והיסוד הוא אזי נקרא יסוד הבינ״ה כי ישוב הכל לאשר לו הארץ הנקרא יציאת מצרים העליתים בלילה וביום להיותם דבוקים דבוק חזק כולם לא׳ בסוד ג׳ יום ומשם לג׳ העליוני׳ הנעלמים ונסתרים מאד בסודם הידוע ועזאב״ה כה תאמר אל בני ישראל זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר וגו׳. כל הכתוב שם וחבורו מורה כדרכו וציורו ארבעת כחות נוראות המורים בקדושת ובכל הבנין:

מום מורה כי חתם בשני פועלים אשר בהם והם הכל ועזאב״ת כי תחלתו וסופו בכח רחמים כד״ל כי כל אחד כלול בששת קצוות שמקדשים תמיד הם שני פועלים כח שאמר את השמים לרבות ואת הארץ לרבות וחבורו מורה׳ כך וציורו חמשה הכלול בו והבל וכל בו:

הנה נשלם סוד שם המפורש הנשגב ונעלם מאד והוא מפורש בסודותיו הנוראים אשר בו כל סוד שמים וארץ וכל פעול׳ יקרת מכח חבורו וציורו וחשבונו בכח כל שם ושם המפרש בסודותיו הנוראים כאשר הוא מבואר בכל שם ושם בכחות נוראות ונשגבים ועליתים מאד אשר כולם באו מכח הבינה ואיחור נתיבותיה הנוראים הדבוק בחמשים יום הם חמשים שערים נוראים בשבעה שבתות תמימות וכח קדוש נפש כל אחד ואחד והכל כלול בכח סוד שנים פועלים והם כולם הי׳ כוללי׳ תדבקים וממנה כחות לאלפים שכלים נבדלים ומלאכי׳ קדושי׳ וכל כוכב וגלגל ורקיע ואופן וחיה וכל שר ושלטן וכתות פנימיות וחצוניות שהוא ושאינם טהורות ורחוקות וכתות עליונות נוראות משונות זו מזו איש על מחנהו ואיש על דגלו ושמות נוראות והכל מכח אחד ע״ב שמות בחלופם וחבורם ובציורם ובחשבנותות כל אות ואות בכחו וציורו כחות עליונות ונוראות מכח עשרים ושתים אותיות נוראות עליונות אשר מהם רשומות דקים מא׳ ציורם בכחתם הנוראים ונעלמים כולם סתומים וחתומים בכח שער חמשים תוך חמשים יום עליונים נעלמים בסוד היו״ד וקוצי הנשגב בסודו חללויה ומשם נאצלו בבינה והבינה הוציאו לאור כל ציורים עליונים וכל אחרונים להיות כלי המטהרת מקשה אחת וכח קדושה הנעלם בבינ״ה הרי הם חמשים שלמים מחוברים ומחבירים כל ציור בציורו וכל כח בכחו וכח ציורים לה׳ צורות מחוברות בסוד ה׳ אחרונה כאשר היא חברם צורה לחברת וחקקם לכסה״כ כל א׳ במקומה להיות סביב כסא השם הנכבד והנורא וחקוק בו להיות מהם כל אצילות וכל כח ופועל לכל אשר ברא אלהים ונהיה בכח ובפועל כל כח ופועל עליון כל צבא השמים והארץ בכח עליון וצווי ומאמר ודיבור וקריאות וכל גזירות הבאה מכח האותיות המצויירות ומחוברות וחקוקות בכסא רם ונשא אשר הם חקוקי׳ סביב הכסא הנקרא ערבות אשר בו הכל

כמו שכתוב במסכת חגיגה ערבות שם גנזי צדקה ומשפט ברכה חיים ושלום של תחיית המתים וכוחות נשמות והוא הנקרא כסא לכסא כבודו הנקרא שמים המקבל מעטרת תפארת על כן יש בו אוצרות הרבה של נשמות הצדיקים וכלל עשר ספירות בשלשה היכלות נגד שלשה חלוקי הספירות והיכל מלאכים בגן עדן ועולם הבא ומקדש למקדש כלומר בהיכלו ואוצרו כאשר הם מצוירים שם ושרפים וחיות הקודש והקדושה והאותיות סביבות הכסא חקוקים במעון קדשו הנקרא בשם שמים המקבל מן העטרה וכל זה הכל כלול בו כמו בעטרה כי הוא כסא לה׳ ומשם כל גזרה וציור לכל אשר ברא אלהים והוא חלוק לג׳ מחנות והיכלות נגד היכל ה׳ היכל הקדש אשר הכל בו הנקרא מעון שנאמר השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל כי משם באה הברכה וגם כל דבר כי הוא כסא וכסא ה׳ ואלו הם כ״ב אותיות עליונות חקוקים בכסא כבוד וחמשה כפולות רמז לסוד האלף אחרונה של שם ליתן כח וטעם בדבור ובמבטא וכך הם כ״ז אותיות מתחבאות סביב הכסא חקוקות ומהם נתחבא שני כחות נוראות ליתן כח וצורה לכולם והם יו״ד ו״ו והם שני שמות לכל אחד אשר בם כל סוד הבחירות והנתיבות והשמטות וכל סוד נשגב תעלם מהם והם א״ש ורוח דבוקים זה בזה מהם כל כח ומלאך ושר עליון והכל לכח אחד וציור אחד הכלול מן הכלל ומהן צורה א׳ נוראה ועליונה משני אותיות יו״ד ו״ו הנקרא אלף והוא ראשון נותן כח וצורה וחבור לאותיות ובו כח הספירות והקדושות לששה קצוות ואשר בם כל עליון ושפל וארבע דלתות העולם וזה הכלי קרא סוד בעשר ספירות ועשרים ושתים אותיות נוראות הם סוד שני לל״ב נתיבות נוראות ונעלמות בחכמה ובקוצו של יו״ד הם הן ימים עליונים ונעלמים הנקרא הללויה ואשרי איש ירא את ה׳ וישמור נפשו מאד לבא אל הדרך הזה בלא קבלות חזקות מאד בכל דבר ובכל אות ואות בצורו וכחותיו הנוראים ואם ישיגהו השם בהם בדרך ישרה ובקבלה טובה אז יקרא הוא מלאך אלהים חיים ויהיה שכלו ונשמתו דבוקה ברוח אלהים חיים ונפשו טהורה וקדושה מאד ואז ידע סוד ה׳ הנכבד המפורש בסודותיו וכל פעולותיו וכחותיו ועליו נאמר כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן:

הגמר״ה

אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי ויהיה עוצם הדבר על הארץ נשבע ה׳ בימינו ובזרוע עוזו ואמר ובשמו תשבע

ויהיה סודו של דבר זה עד הפסוק שבו נתגלה הדבר ובו הרב הגדול היה מתחנן והוא באמרו אדני ה׳ אתה החלות וכו׳ **אאא העא אגו יהו יעב מוב** כי גדול אתה וגדול שמך בגבורה ימינך ה׳ נאדרי בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב ימין ה׳ רוממה ימין ה׳ עושה חיל לך זרוע עם גבורה תעוז ידך ותרום ימינך והוא באמרו נהדר בקודש השם עליותיו במעלות העליונות באמרו אל רם ונשא שוכן עד כל פלאיו אשר הפלא באמרו רם הוא ונפלא בפלא גדול ונורא ונשגב ונתעלה בסוד קדושו׳ רבה אמרו ונתגלה רז הגבורה באמרו כי לא יעש ה׳ אלהי׳ דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים ושם נתגלה הסוד הנורא והנעלה אשר נורא באלים ונשגב לבדו בסוד קדושים שרפים ואופנים מלאכי קודש וכל צבא מרומים באימה ופחד עומדים וארץ ושמים מרעישים שמעו שם שם צבאות יושב הכרובים ואשר לא ראו כבוד אלהים חיים ושד גבורות באמרו לא נודעתי להם אמנם שם נתגלה סוד גבורות שמו לאיש נאמן ועניו באמרו בכל ביתי נאמן הוא ויהי׳ הסוד הזה אשר נאמן כי יד על כס יה באמרו איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי ואת כל אלה ידי עשתה כי בי״ה ה׳ צור עולמים ואשיבה ידי עליך עוד כתיב היתה עלי יד ה׳ הללויה כי שם ה׳ נקרא עליך ואין להאריך בעמקי המקום הוא התהום הגדול באמרו תהום רבה ומי אשר קבל בציור האלפא ביתא אז יבין רז גדול ונורא כי החרים חכם גדול ונורא הם הגאונים הקדמונים שלא לגלות זה הסוד הוא שם העצם וכתוב גן נעול מעין חתום:

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה כי האחד והשני האחד **יה** והשני **וה** הוא **יהוה** ואיזה מקום שם הקדש ואין זה בלא זה באמרו זה לעומת זה עשה האלהים אבל זה הכח וזה הפועל ויצא מן הכח אל הפועל והוא אמרו אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי כי הוא הפעולה שאינם משתנה כי הבל הולך אל מקום א׳ כי שם ה׳ אקרא ויהיה סוד הדבר אשר אלהותו ויחודו ומציאותו כמו בסוף הספר באמת אשר גבורת שמו מתחלק לחלק גבורותיו אשר עולים במעלות מה למעלה כמו למטה והוא אמרו ועשו לי מקדש מכוון שכנגדו והוא מקדש שלמעלה באמרו רם ה׳ ונשא ושכנגדו ווי העמודים אשר הם יחוד הבנין כמו ואבני בהו כי על היסוד בונין הבנין וע״ז ווי העמודים הם בכל כלומר כי גבוה מעל גבוה זה בהמ״ק של מעלה הוא הקדש הפנימית ויצא מן הכח אל הפועל של מטה כדי לפעול הפועלים התמימים הישרים השלמים אשר סודם נעלם ונתתם הם הקרבנות ועולות ושלמים וזבחים כדי לכפר אדם פעלו התחתית ואז ישוב הרצון לרצותו והפעל אשר פעלו והמפעל והכח שנתנם וישוב הרוח אל האלהים אשר נתנה ויהיה

כמו שכתוב במסכת חגיגה ערבות שם גנזי צדקה ומשפט ברכה חיים ושלום של תחיית המתים וכוחות נשמות והוא הנקרא כסא לכסא כבודו הנקרא שמים המקבל מעטרת תפארת על כן יש בו אוצרות הרבה של נשמות הצדיקים וכלל עשר ספירות בשלשה היכלות נגד שלשה חלוקי הספירות והיכל מלאכים בגן עדן ועולם הבא ומקדש למקדש כלומר בהיכלו ואוצרו כאשר הם מצוירים שם ושרפים וחיות הקודש והקדושה והאותיות סביבות הכסא חקוקים במעון קדשו הנקרא בשם שמים המקבל מן העטרה וכל זה הכל כלול בו כמו בעטרה כי הוא כסא לה׳ ומשם כל גזרה וציור לכל אשר ברא אלהים והוא חלוק לג׳ מחנות והיכלות נגד היכל ה׳ היכל הקדש אשר הכל בו הנקרא מעון שנאמר השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל כי משם באה הברכה וגם כל דבר כי הוא כסא וכסא ה׳ ואלו הם כ״ב אותיות עליונות חקוקים בכסא כבוד וחמשה כפולות רמז לסוד האלף אחרונה של שם ליתן כח וטעם בדבר ובמבטא וכך הם כ״ז אותיות מחובאות סביב הכסא חקוקות ומהם נתחבא שני כחות נוראות ליתן כח וצורה לכולם והם יו״ד ו״ו והם שני שמות לכל אחד אשר בם כל סוד הספירות והנתיבות והשמטות וכל סוד נשגב תעלם מהם והם א״ש ורוח דבוקים זה בזה מהם כל כח ומלאך ושר עליון והכל לכח אחד וציור אחד הכלול מן הכלל ומהן צורה א׳ נוראה ועליונה משני אותיות יו״ד ו״ו הנקרא אלף והוא ראשון נותן כח וצורה וחבור לאותיות ובו סוד הספירות והקדושות לששה קצוות ואשר בם כל עליון ושפל וארבע דלתות העולם וזה הכלי קרא סוד בעשר ספירות ועשרים ושתים אותיות נוראות הם סוד שני לל״ב נתיבות נוראות ונעלמות בחכמה ובקוצו של יו״ד הם הן ימים עליונים ונעלמים הנקרא הללויה ואשרי איש ירא את ה׳ וישמור נפשו מאד לבא אל הדרך הזה בלא קבלות חזקות מאד בכל דבר ובכל אות ואות בצורו וכחתיו הנוראים ואם ישיגהו השם בהם בדרך ישרה ובקבלה טובה אז יקרא הוא מלאך אלהים חיים ויהיה שכלו ונשמתו דבוקה ברוח אלהים חיים ונפשו טהורה וקדושה מאד ואז ידע סוד ה׳ הנכבד המפורש בסודותיו וכל פעולותיו וכחתיו ועליו נאמר כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן:

הגמר״ה

אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי ויהיה עוצם הדבר על הארץ נשבע ה׳ בימינו ובזרוע עזו ואמר ובשמו תשבע

ויהיה סודו של דבר זה עד הפסוק שבו נתגלה הדבר ובו הרב הגדול היה מתחנן והוא באמרו אדני ה׳ אתה החלות וכו׳ **אאא העא אגו יהו יעב מוב** כי גדול אתה וגדול שמך בגבורה ימינך ה׳ נאדרי בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב ימין ה׳ רוממה ימין ה׳ עושה חיל לך זרוע עם גבורה תעז ידך ותרום ימינך והוא באמרו נהדר בקודש השם עליותיו במעלות העליונות באמרו אל רם ונשא שוכן עד כל פלאיו אשר הפלא באמרו רם הוא ונפלא בפלא גדול ונורא ונשגב ונתעלה בסוד קדושו׳ רבה אמרו ותגלה רז הגבורה באמרו כי לא יעש ה׳ אלהי׳ דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים ושם נתגלה הסוד הנורא והנעלה אשר נורא באלים ונשגב לבדו בסוד קדושים שרפים ואופנים מלאכי קודש וכל צבא מרומים באימה ופחד עומדים וארץ ושמים מרעישים שמעו שם שם צבאות יושב הכרובים ואשר לא ראו כבוד אלהים חיים ושד גבורות באמרו לא נודעתי להם אמנם שם נתגלה סוד .גבורות שמו לאיש נאמן ועניו באמרו בכל ביתי נאמן הוא ויהי׳ הסוד הזה אשר נאמן כי יד על כס יה באמרו איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי ואת כל אלה ידי עשתה כי בי״ה ה׳ צור עולמים ואשיבה ידי עליך עוד כתיב היתה עלי יד ה׳ הללויה כי שם ה׳ נקרא עליך ואין להאריך בעמקי המקום הוא התהום הגדול באמרו תהום רבה ומי אשר קבל בציור האלפא ביתא אז יבין רז גדול ונורא כי החרים חכם גדול ונורא הם הגאונים הקדמונים שלא לגלות זה הסוד הוא שם העצם וכתוב גן נעול מעין חתום:

והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה כי האחד והשני האחד **יה** והשני **וה** הוא **יהוה** ואיזה מקום שם הקדש ואין זה בלא זה באמרו זה לעומת זה עשה האלהים אבל זה הכח וזה הפועל ויצא מן הכח אל הפועל והוא אמרו אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי כי הוא הפעולה שאינם משתנה כי הכל הולך אל מקום א׳ כי שם ה׳ אקרא ויהיה סוד הדבר אשר אלהותו ויחודו ומציאותו כמו בסוף הספר באמת אשר גבורת שמו מתחלק לחלק גבורותיו אשר עולים במעלות מה למעלה כמו למטה והוא אמרו ועשו לי מקדש מכוון שכנגדו והוא מקדש שלמעלה באמרו רם ה׳ ונשא ושכנגדו ווי העמודים אשר הם יחוד הבנין כמו ואבני בהו כי על היסוד בונין הבנין וע״ז ווי העמודים הם בכל כלומר כי גבוה מעל גבוה זה בהמ״ק של מעלה הוא הקדש הפנימית ויצא מן הכח אל הפועל של מטה כדי לפעול הפועלים התמימים הישרים השלמים אשר סודם נעלם ונחתם הם הקרבנות ועולות ושלמים וזבחים כדי לכפר אדם פעלו התחתית ואז ישוב הרצון לרצותו והפעל אשר פעלו והמפעל והכח שנתנם וישוב הרוח אל האלהים אשר נתנה ויהיה

הכל אל מקום אחד ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ובזה נמצא שם של ד' אותיות שלם בשם י"ה במילואו כמו ו"ה בחשבונו עם ו"ה עולה כ"א מוסיף בו ה' הוה שם שלם כי הכח הוא י"ה וכתיב בי"ה ה' צור עולמים וה' רמז אל הת"ת שהם בינה גבורה מלכות ג' לג' מדות אחרונות והפועל הוא ו"ה כתוב אם לא בריתי כי אין זה בלא זה כמ"ש לעיל כי ע"ז נקרא עצם כי כל אות לעצמו כמו ה"פ י"ה ישר ה' קיימת וכן כל אות מתחלף ה' לה' לבריאות התחתונים בה' בראם עומד בגבורה בוראו ב"ה והיה ראוי לאמר כי שם העצם הוא יה"ו וכבר מפורש במקום אחר בסוד י' אותיות והם י' ספירות תקרא מפורש בעבור כי מגלגל לע"ב זה מפורש כמ"ש לישועתך קויתי ה' ואמר דוד לישועתך קויתי ה' ואמר אורך ימים אשביעהו ואראהו **יה** **יהו** **יהוה** ומשם יוצאים ז' איש הזקנים אשר כל העדה כלם קדושים בתוכם **יהוה** כא"א בגדולתו ובגבורתו איש חרבו על ירכו הם הולכים באור הא' המלך אחר הצורה הנזכרת למטה להוציא לאור יפיו ושבחו ושם קדושתן בצורת' עליהם שכתוב ויעבר מלכם לפניהם וה' בראשם והנה נקרא הראשון:

מפ	רש

יה	וה

והו וציורו יכ"ו מורה על יהוה ועל ווי העמודים על וי"ו בראשם:

ילי וציורו יכר"י מורה ועמו האות שם אהיה כי הם שם הגבורה והגדול:

סיט וציורו כוי"ט מורה כו' ועמם האותיות אשר אהי"ה השני:

עלם וציורו ונב"ו כ"ו מורה ב' הויות ונשגב בע' שמוק הקדש:

מהש וציורו כודי יי"י שהיו זכרון הקשת אבל תורה על שאמר הפסוק בא"ל שד"י ושמי ה':

ללה וציורו כ"ו ד"י מורה על ד' רוחות העולם אשר נבראו בעשרה מאמרות עם כחם בהויות:

אכא הנה זה השם בקדש הקדשים הוא יום שביעי אשר לע"ל ונחת' באכ"א באמרו אך בעשור לחודש הזה אין כך אלא אכ"א אשר הוא מנוחה וכפרה לנפשות הזכות והטהרות אשר לעתיד לעה"ב וציורו בב' שמות העצם ועם האות שם בכחו:

כהת וציורו כדיד"ו מורה ל"ב נתיבות החכמה וב' לוחות הברית וכו' שבשמים ולמטה מזכיר סוד הת"ו:

הזי וציורו דידי"ד מורה כ"ו והאל"ף אחרונה ובכללו רם מורה אל רם תשא:

אלד וציורו כ"ו כ"ד מורה שני הויות וד' אופני המרכבה:

לאו וציורו כ"ו כר"ו מורה הוא שם המושל בפמליא של מעלה והב' בפמליא של מקדש כנגד מקדש והם ו' קצוות העולם:

ההע וציורו מורה די דינ"ו מורה בשם עצם ומפורש בשם ע"ב החקוקים על מצח אהרן כ"ג בבואו אל קדש הקדשים:
יזל וציורו יזכ"ו מורה כי שם ה' אשר נשגב על עשרה גלגלים ומושל בז' רקיעים אשר בו כסאו וצבאו:
מבה וציורו כדוד"י הוא השר הגדול כי ה' קראו דודי באמרו דוד"י צח ואדום דגול כי הוא יושב על מרכבת הקודש והוא יהו"ה עם שני אותיות:
הרי וציורו דיד"י אשר בחסרון הט' נקדש בי' בשבתות בחבור האותיות של מעלה וע"ז נשגב לבדו בא':
הקם וציורו דיכר"ס מורה עצם ומפורש וי"ב אבנים שהיו מפותחים בקדש אולי השמות:
לאו וציורו כוכו"ו מורה ב' הויות והר' כנפים אשר הם מקדשים אותו תמיד:
כלי וציורו ככו"י מורה כוכ"ו והדל"ת על ד' דלתות העולם:
לוו וציורו מורה כור"ו דחקוק בי"ב מזלות של ישראל שבטי יה עדות לישראל:
פהל וציורו כודיכ"ו מורה שני הויות ושם של אהי"ה עם ג' שלשה אותיות עצמן:
נלך וציורו נכו"ך מורה עצם וע' שמות שהם החקוקים במטה באמרו זה אלי:
ייי הוא ראש השביעית של אהי"ה כי הם כח הנבואה של משה ושל ישעיהו כאמרם זה האזינו וזה חזון אשר בשם אכ"א חקוקים והם מעידים על ג' קדושות אשר העולם עומד בהן א' בי' הדברים וא' בי' הספירות וא' בי' הנפלאות של מצרים והם בסוד אהיה:
מלה וציורו כ"ו ד"י השם מושל בי' של מעלה והשם מושל בז' של מטה הוא השם המגלגל אותם בכח הגדולה:
חהו וציורו דור"ו מורה ששה ועשרים וארבע יסודות העולם:
נתה וציורה נדוד"י לא נזכר צורת הג' עד הנה כי הוא אחרונה מסולם ומשובחת ויהיה הרגל ג' בכף רגל צדק כי הוא הנפש את העולם בחסד אשר יסוד העולם וראשו למטה נגד שפע העולם כי הוא גלגל המנהיג את העולם השפל בחסד וצדק וחשבונה בחסרון הט' ומכוונת ומהופכת כנגד האלף כי האלף בקדש והתי"ו עמוד מקדש של מטה והוא אות הקודש המנהיג את כל העולם במשפט כמ"ש הכתוב וחסד ה' מעולם ועד העולם על יראיו וצדקתו וגו' ומורה כי הוא שם העצם אבל עצמו מורה שם של ע"ב בגבורתו הגדולה:
האא וציורו ד"י כ"ו כ"ו כי יתחנן הצדיק באמת ה' ה' אל בי"ג מדות וכולם בכח א':

ירת וציורו ירד״ו מורה הדעת הכתוב למעלה מן התי״ו ועם היו״ד ממשית אשר הוא השם של אהיה:
שאה וציורו שכו״די אשר הוא מורה שם של רחמים והשם התקיף:
ריי בחשבון הראשון והוא שם של עשרים ושתים אותיות אשר אהי״ה וה׳ בראשם אשר בראש השביעית:
אום וציורו כווכ״ו שני הויות והעמוד בתוכם הוא העמוד אשר אור העולם ויסודו והוא צדיק יסוד עולם:
לכב וציורו כוכו״ד מורה ב׳ הויות ומורה מרכבת האבות:
ושר וציורו וייי״ר הנה רז וג׳ יודי״ן הם כנגד ג׳ ראשי תי׳ של אבות והקשת למטה הוא קשת של נח אשר כרת ברית לארץ לעתיד לקיים לזרעך אתן הארץ הזאת וכן כתוב גם כן לאברהם ליצחק וליעקב:
יהו וציורו יד״ו מלאך יה״ו תרשיש הדמות הזהב בלהב כמ״ש ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש והוא גם כן מורה כי הוא שם של כ״ו:
להה וציורו כ״ו ד״י ד״ו הוא שכל הפועל אשר שמו מטטרו״ן שקראו השם דודי ירד לגנו השפל ואם הב׳ אותיות מורה ג״כ שני הויות:
כוק וציורו כ״ו כ״ו מורה שם העצם שהוא מפורש בע׳ שמות:
מנד וציורו כונ״ד הוא רומז לנ׳ מהיובל אם תקח א׳ מן הנ׳ ושם בתוך הד׳ יהיה ה׳ וישארו מ״ט הם שערי בינה ותחסרהו מעט מאלהים מהיות ה׳ עשרות הם קדושות מאש ומרה בשם העצם ובשם אכ״א ול״ב נתיבות חכמה:
אני וציורו כונ״י מורה בשם אדנ״י עם הדל״ת של דנ״י עם האלף של אני הוא אדנ״י כמו שמפרש במקומו:
חעם וציורו דיכו״ו והוא שם של ע׳ שהיה חקוק בשם י״ב שבטי ישראל לבד שנשגב שמו לבדו שהיה מבין שני הכרובים:
רהע וציורו רדינ״י אדנ״י היושב על המרכבה של מעלה כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה׳ אדנ״י וד׳ מן המרכבה והיא בע׳ ממש עם שבעים ואדנ״י הוא הכל נתאחד כי אדנ״י על ע׳ אומות ועל ע׳ מעלות רוכב והוא המרכבה והוא סוד:
ייז עולי כ״ו וא׳ הוא שם וגם כ״ב אותיות והה״א הוא רומז לה׳ מדות השם בכ״ב אותיות חקוקות הם בתורה:
ההה וציורו ד״י דיד״י מורה עצם השם ביחוד בסוד גדול כי הם ג׳ חציים לג׳ עשרון כי הם ג׳ מדות וכך הם חצי השם כ״א חצי הא׳ נשלם העולם ובו נמצא הדבר ג״כ למבין אבל ציורו הוא השם שהוא החיה אשר לה ו׳ פנים בסוד וע״ז הוא ציורו יהו״ה וי״ו פנים:
מיך וציורו כוי״ך מורה השם עם ג׳ עטרות החתומים הנה אשר כתב

עליהם ה׳ והקדישם לקדש כסא כבודו כי הם יסוד העולם כמו שמפורש למטה:

ולל וציורו ווכ״ו מורה כי שכן ה׳ על ורי העמודים ומושל בי״ב מערכות וזה הוא מה שאמר יושב תהלות ישראל:

ילה וציורו יכודי״ מורה על ב׳ הויות עם הי״ל עצמה ומורה המדות לשם אבל האמת הוא הציור שנאמר ואת כל אלה עשתה ידי:

סאל וציורו כ״ו כ״ו הוא שכתוב היכל ה׳ היכל ה׳ היכל ה׳ ג׳ פעמים הי׳ ירושלים הרים סביב לה והב׳ ויעבור מלכם לפניהם וה׳ בראשם והג׳ כי אל דעות ה׳ והם ג׳ היכלות חקוקות בכסא ה׳ והם האלפ״א בית״א וזה השם יש לו סוד גדול באמרו ה׳ ה׳ אל רחום וחנון ג׳ פעמים ביחד:

ערי וציורו נור״י כי ע׳ מעלות יש בכח הגלגלים ומורה כי שם של ע״ב הוא באלה המעלות שבשבת וכח י׳ גלגלים הוא באמרו כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך:

עשל וציורו נויכ״ו בא לזכור ברית נח בעבור ג׳ אבות שיש בו שלא לשחת העולם יותר וכתיב וזכרתי את בריתי זה אחר זה עד ברית הקשת וזהו באמרו והארץ אזכור והוא כמו שזכרנו בציור השם וחשבונו כ״ו וע״ב שמות ואחר שמו על הכל רוכב:

מיה וציורו כויד״י מ״ש אני ראשון ואני אחרון ומתחיל ויעבר מלכם לפניהם וה׳ בראשם ושמו יהו״ה כמו שמפורש בסוד הציור באמרו ושמי ה׳ לא נודעתי להם כי לא נודע לשום בריה מן הראשונים וחשבונו כ״ו כ״ו:

והו וציורו ודי״ו כראשון כאחרון וע״ד אני ראשון ואני אחרון הוא שנ׳ ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי פעמים וזהו שהתחיל וה״ו וחתם מי״ה והתחיל וה״ו וחותם מ״ם כי סוד הראשון כאחרון ואין להאריך בסודות העמוקים:

דני וציורו עצמו והוא שם ה׳ והוא ה׳ מן האמות וע״ז נחסר ממנו האלף כמי שיחסר מיהו״ה להיות אמות והוא שורש העצם לכל קדושת השם שהם אמות על סוד גדול והוא מורה לשש כנפיה הם קצוות העולם וע״ז נחסר ג׳ ונשאר ג׳ כדי להביאה הדבר בשורש הציור ונמצא כן שני הויות וב׳ ווין ל״ו קנים וו׳ גביעים והויות חלוקות בהם כדי להאיר אותם מזיו השכינה אל פני המנורה יאירו של מעלה:

החש וציורו דידוייי הוא שם של שד״י כי השי״ן בציורו מורה שנראה לג׳ אבות והוא אמרו וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שד״י כי אזר שכל הפועל אשר נטע בהם באומר ז׳ וז׳ מוצקות לנרות אשר על ראשה כי תרכיב אותה על עשר:

עמם וציורו נ״ו כ״ו כ״ז מורה שני הויות והעי״ן לעין מלאכי השרת

שמקדשים אותו בכל יום ומשתחוים למול כבודו וכתיב וישתחו לו כל אלהים כי הם ז׳ כתות היושבים ראשונה במלכות והציור מורה לגלגול ה׳ כי שם הם כח נפשות הככבים המקבלים גזרה מאלו השרים;

ננא וציורו נגכ״ו מורה הגונין על מ״ש שנת הנ׳ שנה קדש והם כ׳ קדושות וגם הא׳ בכור קדוש הנה ג׳ קדושות באות לקדושה אחת כי הם ק׳ ברכות שישראל מתפללים בכל יום והקב״ה עליהם שומר וכתיב מה ה׳ אלהיך שואל מעמך וגו׳ אל תקרי מה אלא מאה ויש עליהם שומר ויעבר מלכם לפניהם וה׳ בראשם:

נית וציורו ניד״ו בא להזכיר גבורותיו של הקב״ה בכח התי״ו וכאשר ברא כל העולם והעמידו על עמוד א׳ כאמרו וצדיק יסוד עולם כי בחשך היה כל העולם עד שקם העמוד להעמיד את העולם באור התי״ו כי הוא שם של כ״ו כמו שפירשנו למעלה כי הוא אור השמש הגדול כי לא רצונו להאריך שם כי אור השמש הוא אור היסוד זהו התי״ו הוא כ״ו והנשאר באמרו ס׳ גבורים סביב לה לתי״ו שהוא שם הקדש היוצא מן הפסוק הידוע שהוא ברכה לישראל:

מבה וציורו כודוד״י ב׳ הויות עם ב׳ אותיות והוא שמו של מטטרון כי השם קראו דודי באמרו דודי ירד לגנו לעולם קטן:

פוי וציורו כיו״י הוא השם שנקדש שמו בעשרת הדברים והראה גבורתו בעשר מכות שהביא הוא על המצרים:

נמם וציורו נבוכ״ו הם שני שמות היחיד הנקדשים על הקדושה העליונה והוא כאמרו שנת החמשים שנה קדש כי בזמן הקדש קדש כי בקדש נקדש שמו:

ייל וציורו ייכ״ו שמו שנקדש מקום כסא כבודו על י׳ גלגלים ורוב גדלו בעשרה מאמרות באמרו השמים כסאי והארץ הדום רגלי וכתיב כמחולת המחנים:

הרח וציורו דירד״ו הרי״ש בחסרון והוא שם של כ״ו כאמרו והוא באחד ומי ישיבנו:

מצר וציורו כ״ו ינ״ר ואדני עם הג׳ אותיות השם והיא אמרו יהו״ה אדנ״י חילי וישם:

ומב וציורו וכ״ו ד״ו הם ד׳ יסודות המפורשים לי״ב מזלות הם כח השעות המושלות ביום ובלילה:

יהה וציורו ידיד״י בריך הוא וקדושתו וגבורתו בי״ה משמו להודיע בה״ה האמיתית בלא שום ספק כי הוא ההו״א באמת וברור היא על שם הציור העמוק המפורש הנה ואחריו ד׳ כי אחר אמתותו ואחדותו אין להרהר ואמר די הרפא ואין להאריך עוד:

ענו וציורו נונ״ו נ״ו נ״ו תמיד מקדשים אותו ומגדלים אותו במדת רחמים א׳ על ע׳ לשונות וא׳ בד״ פנות העולם הבלול ברחמים

וכתיב וירד ה' כי שם בלל ה':

מחי וציורו כוד"וי סוד ב' קדושות שמקדשין אותו תמיד הם סוד הכרובים והאמת הב' קדושות אלו הם ב' כתות כת אחת ישראל למטה וכת ב' שמות המוני מעלה אשר הם מקדישין אותו תמיד:

דמב וציורו נכוד"ו כ"ו דו"ד שבעה שבעה מוצקות לנרות המאירות לפניה:

מנק וציורו כר"נ כו ומורה על הג' חיילות בנ"ן שמלאכי השרת המהלכים בשליחות השם תמיד אשר שליחותם כ"ב יסודות כחם ועצמם סביב הכבוד שומרים הכבוד הכסא והם בשליחות בוראם כאמר עושה מלאכיו רוחות משרתו אש לוהט. ומהם שומרים להט החרב המתהפכת בתוך הגן והשני מורה בשם אהי"ה עם אות ציורו המפורש והעצם שהוא על הכל:

איע וציורו כ"ו יג"ל מורה בשני שמות הנוראים אשר להם התחנן הצדיק באמרו ה' אלהים אתה החלות וגו' עם ב' אותיות:

חבו וציור דוד"וו פתח ואמר א"ת אל"ה גדול"ה אדנ"י קדוש ונורא שמו לעולם כי הוא לעולם כי הוא העצם לבד בנה יתברך שמו:

ראה וציורו רכד"י האמת כי בזה השם הזכיר הנביא שמות גבורתו ועצמו לקראת כחם על הילד הנולד וקראת בשמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום ושם העצם בתוכם להראות כי כחם מהגבורה והגבורה עצמה כחם והם הנקראים ראו כי שרו של הגבורה בה' נכללים הם במחשבה ה' הנראה לפני והוא מורה כי הם היושבים על קדושה אחת שהוא שם הגבור אשר בתוכם:

יבם וציורו ידוכ"ו השם עצמו מורה כי הוא רוכב על גלגלים כאמרו סלו לרוכב בערבות אבל ציורו מורה כנקדש שם בן ארבע אותיות ונתגדל בג' עשרות הנזכרות למעלה במספר אהי"ה באמרו אהי"ה אשר אהי"ה ג' הם אהי"ה לי' דברות התורה אהי"ה לי' ספירות אהי"ה לי' מכות במצרים ובעלי הקבלה מזכירים אותו בשם אהי"ה המרעיש את כל העולם כולו עשרה של תורה עם עשר מאמרות ועם עשרה של מצרים והאמת בו תלוי הכל ותגעש ותרעש הארץ והוא כאמרו ואשמע אחרי קול רעש גדול וזכר חזקה מאוד ויש בו סודות הרבה לפי שנמצא במספר שם אכ"א אשר בו סוד השביעית והספירות עם האלף השביעי ונאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא ועוד כתיב זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור כי בו חתם הגבורות וכל הקדושות וכל מצות התורה וכל הכחות אשר היה בהם כאשר פרשו חכמי הקבלה היה והו"ה ויהיה היה בסוד חתם בעשרת הדברים והו"ה חתום לעשרה מאמרות ויהיה נחתם בעשרה מכות לעולמי עולמים ועל זה צוו חכמים מצוה גמורה להזכיר יציאת מצרים ביום ובלילה שנאמר למען תזכור את יום צאתך ודרשו על

משיח עד לעולם הבא ואין עוד להאריך כי הוא סוד גנוז וחתום לבעלי הקבלה כי הוא רמז מן האינו ומן חוץ וכו׳:

חיי וציורו ד״ייי מורה על קדושות כל אחד מעשרה וד׳ על הכל:

מום וציורו טו״כו מורה כי הוא מחזיק יחודו וגדולתו כתפארתו באמ׳ כי חתם בשני שמות העצם לאחד כי הוא ראשון והוא אחרון ועוד כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי וביניהם הו״ו רמז לששה קצוות אשר המה הכל בהם והם מזרח מערב צפון דרום מעלה ומטה רמז לששה כנפים שמקדישים אותו תמיד שהם השש קצוות העולם שנאמר מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ וצדקתך אלהים עד מרום ומשפטיך תהום רבה:

כבר נשלם פי׳ חבור וציור מספר חשבון בקדושת קבלה המקובלת מפי הגבורה למשה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה כי הם היו בעלי חכמה בעלי קבלה בעלי יראה בעלי כבוד ובעלי בינה ועליהם נאמר סוד ה׳ ליראיו והם גנזוהו בתוך סודות התלמוד כי הכל קבלה למשה מסיני ואין מוסרין אותו ללצים ולא לרקים ולא לנערים כי אם לאיש נבון וחכם ואשר לא מלא כרסו מכל אוכל אל יכנס לפרדס ומוסרים אותו לאיש נבון וחכם ירא אלהים וסור מרע כדי שיכון דעתו ושכלו השלם ויפתח עינו ולבו ביושר ויביט באור החיים ויביט קצת דרכי השם יתברך ויתרומם ומכחותיו הנוראים והגדולים כי מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך ואז יבין קצת אור העליון המאיר בעיני נבונים וכתיב זרח בחשך אור לישרים ומזהיר השכל הטהור הטוב ומשיבים אותו באור העליון שנאמר בו כי נר מצוה ותורה אור ואם ישיגהו יהיה לשום שכלו דרך ישרה להבין ציור וחבור הספר קדוש ותרועת השם הנכבד והנורא מפורש בקדושה ובטהרה אשריו ואשרי יולדתו אם תמיד יכון לשם שמים אז ישיג אורו ושכלו למעלה עם אור המלאכים כי מלאך ה׳ צבאות הוא. כי הציור הוא חקק בכסא לכסא רם הם עשרים ושתים אותיות התורה כאשר הם סוד אהי״ה והם אור לכל בריה מלאכי מעלה וישראל למטה אות אחת חקוקה בהם וכתיב והיו לטוטפות בין עיניך והם חקוקות בג׳ היכלות הכסא והציור הוא ציור האלפא ביתא אשר קבל משה מפי הגבורה כמו שהיא כתובה כך חקוקה בכסא ובחר בד׳ אותיות בי״ה וה״י וכח היכר ביו״ד והו״ו כי הם שני שמות העצם הקדש אם תחקרם וכל אחד לבד עצם לעצמו. וכח השני ביו״ד וי״ו כי השם בחר בהם לפי כח גבורתם וחזק גדולתם בהם לבדם כי בהם דמות הגבורה כי הא׳ אש והשני רוח ככתוב באש הוא האלהים ורוח אלהים והמלאכים אשר סביב כסא הכבוד הם אש ורוח שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש והם ב׳ אותיות בגבורה

דומים לבוראם להראות כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים כי גבורתם בהם לבדם וכחם לעצמם ואינם מקבלים לא ציור ולא כח לא גדולה ואינם מתנענעים ואינם זזים ממקומם אבל הם מכחם נתחבר צורה קדושה בת מלך פנימה במלך גדול וגבור קדוש כבוד יחיד לעמו נותן כח וגדולה וציור קדוש לכל עמו הבאים אחריו ושמו כשם בוראו וגם כחה דומה לבורא לאמר כי הוא זן ומפרנס ומנהיג במדת רחמים והממשלה להיות לו לבד מעשה ידיו ועוזרין אותן ומקדישין אותן וממליכין אותם ומשתחוים לעומתן ומכח גבורתם נתחנן משה באותן הימים כשנודע לו ובקש רחמים מלפני הגבורה וכך נתחנן ואמר ה׳ ה׳ אל רחום וחנון נגד שש כנפים שמקדישין אותו תמיד כי יירא והתחנן כך לפניו נגד הקדושות כי ב׳ במקום ב׳ והוא רמז לכלול עשרה ספירות שהזכיר דוד שהבין רמז הדבר וסודו וא׳ לך ה׳ הגדולה והגבורה והם בכלל עשר כמו שפירשו אותם המקובלים בסוד הגדול כי הם התיבות נגד חמשה שהזכיר משה אלו ואלו הם שם בכלל עשרה כמו שהתחנן משה ה׳ אלהים ה׳ ה׳ אל וזהו נגד סוד הקדושות שלשה כי שלשה לששה הם כמו שנים לארבע ותבין זה הסוד כי ביה ה׳ צור עולמים והשלשה שהם סוד ג׳ אמות המפורשות על סוד עשר ספירות לעשרים ושתים אותיות התורה וכולם תחת מלכם מתחברים כל אחת לצורתם ולציורה והם הם כ״ב אותיות והם האוכלות בשלחן המלך מקבלת ציור כל אחת לציורה ולצורתה לפי מעלתה ומזיום אל זיו מלכם ונאמר ויעבר מלכם לפניהם וה׳ בראשם כמו כי שמו כשם רבו כמחכר למעלה ומציורם נתפרש כחו של שם העצם וכח של שם משמות הקודש ומהשם המפורש שנקראים שם של ע״ב הוא שם המפורש הוא כח שם העצם מפורש עצם כי הכל הולך אל מקום אחד והכל דבר אחד ובו בטחנו וברחמיו אנחנו נשענים ובישועתו נשמח לבנו ותגל נפשינו ולעבוד אותו בלב שלם ובנפש חפצה בפחד ובמורא נגיל ונשמח ויסלח לעונותינו ולחטאתינו ככתוב ויאמר ה׳ סלחתי וגו׳ והוא ישוב שבותינו וירחם עלינו דכתיב ורחמתי את אשר ארחם כי מלך רחום וחנון הוא ומרבה להטיב. ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן:

הפעולות

אבא בגבורות ה׳ אלהים אזכיר צדקתך לבדך אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך אזור כגבר חלציך בני אם חכם לבך ישמח לבי מי חכם ויבן אלה ויתבוננו. ועתה בני החכם אייסר אותך כאשר ייסר איש את בנו ואשכילך בדרך זו תלך כי הנה החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח ה׳. ועתה בני החכם תמים תהיה עם ה׳ אלהיך ופקח עיניך הסר כל ערלה

מלבבך וכל רעיונך יהיו מסורים בידך ובכל עת יהיו בגדיך לבנים ושל נעלך מעל רגליך כי מקום אלהיך מובאיך ובחוץ תעמוד עד בא האיש הנושא אליך ודרשת וחקרת כי היכלך פן כי יאכל גדיש או קמה או שדה ועשית מעקה לגגך כי יפול הנופל מעליו אצלך והיה האיש הוא הקדוש אשר יבחר מעמך מן הכהנים עם לויך כי בם בחר ה׳ אלהיך מכל שבטיך ולדרוש ולחקור בכל חפצך והוא יקריב את קרבניך חד לא יאכל ולא יסור לבבו רק בכל נפשו ולבו והחי יתן אל לבו: ועתה בני החכם הזך והמעולה ירא אלהים וסר מרע ראה והבין ושים לבך אל אל בשמים כי על כל אלה יביאך אלהים במשפט ואם תחייבני ואם תאשימני בדברי אלה לך ושם ינחו רעיוניך ולבש הכהן הגדול מאחיך ומעמך המקריב את קרבנותיך או הלוי המתלוה עמך ועל השם יכעד לבך והיו חייך תלואים למושבך אבל אם הסבת לראות ולהביט בחוריך ובנביאים וכל קדושיו בידך ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה׳ אלהיך. ועתה בני החכם והתם סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור ואבאר לך הקבלה בפירוש השם הנכבד והנורא מפורש בכחותיו וסודותיו הפליאות והעצומות כאשר רבינו הקדוש ורבינו ישמעאל בדור׳ היה משתמשין בו ובסוד החשבון האותיות והגה ציור והפעול מהם והכל במועדים ובשעות ובעתים ידועים ואם זך וישר אתה ותבין דברי בחכמה וטמנם במעיך וכתבת על לבך הנקי ובשכלך הזך כי כבוד אלהים הסתר דבר וגו׳ ודע לך באלה העניינים כי החליף בחכמה וכח לעצמו וההיפך חכמה וכח לעצמו והחשבון חכמה וכח לעצמו וכולם כחות צורות פליאות ועצמות נוראות אם בא יבא המשכיל בטוהר לב ודק ישר ותמים בשבחות בשיר בניגון בניצוח ובשמחת לבו ובעיון שכלו לעיין בהם על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון לעלות בלא סולם ובלא מעלות וכי יפול הנופל מי יקימנו:

ועתה שמע אלי בני החכם ואשכילך איך תעלה ואיך תבא בסודם ואיך תמצא כחם ופעולתם ופתח ארן וזה אשר תעשה להם אם תקח התחלתם תמצא סופם וכך תבין מאוד וחקור ודרוש הג׳ פסוקים מוצאם ומובאם בפשוט ועוד חקור אותה בנסתרות ועוד חקור התיבות לחקור כל האותיות כל אחת לעצמה ועוד חקור חלופם הבנוים וחבורם ציורם וחשבונם וכחותם בשם קדושתם ומה מורא כאו״א מהם אח״כ תחקור בפעולתם ואבאר אותם לבד ורק שתהיה תמים עם לבבך בדברים הכתובים למעלה ואומר לך שכבר ידעת מה שכתוב ויסע מלאך האלהים ויסע עמוד הענן כי הם כחות העליונות חזקות נוראות ומחנה בני ישראל ביניהם כי הם כח אל להפריד בנתים והן מסבבין אותו כי רמז הג׳ פסוקים בזה השם הוא כולו גבורה עצומה וגם הוא הפועל ורוח הקדים גם הוא כח הגבורה המדה הקשה מכל כחות העליונים מפני כי כח הים

חזק וזאת הגביר עליה וכתיב ברוח קדים תשבר אניות תרשיש ורוח הקדים נשא את הארבה ומה שכתוב ויולך ה׳ את הים התחיל לו באהבה וברחמים ולא שמעה מיד בא עליך במדה עזה כל הלילה מפני מדת לילה ואז נהפכה ונחסר עד מאוד ונזדעזעו כל מלאכי העולם כי שמעו קולה ומה שנתן הפסוק הג׳ ביניהם כדי להפריד שני מדות חזקות כי הוא מדה רפה ונתן ראשו למעלה וסופו למטה כי הם כחות חזקות יורדין לדין וזה עולה להפריד ביניהם והסוד הוא כ״א לא היו כך אבל היו על דרך אחרת מחוברות חזק עם חוזק ואש עם אש אז היו משרפים את כל העולם ומאבדין את כל העולם והיה נחרב ברגע כל העולם ולא היו יכולין לפעול עמהם כ״א להחריב ולאבד כי כחם לזו אבל עתה ימצא למקובלים בו גם לטובה גם לרעה לדין ולרחמים לאהבה ולשנאה לשלום ולמלחמה וגם לרפואה ולהרחיק רוח רעה וקשה מכח ציורו ומכח חשבונם ותרועתם הנמצא בם:

ועתה בני החכם והנאמן אשביעך בה׳ אלהי השמים שלא בכל עת ובכל זמן תבא לעיין באלו הדברי׳ שמא תאשימני ואני כבר הגדתי לך תחלת דברי כי אם בעתים ידועים שידעת שלבך טוב וישר ודעתך מיושב היטב ונשבעתי לך באמת כי כאשר יראה לך כי אתה קרוב מהם אתה רחוק מאד עד שתעיין בהם הרבה פעמים ותראה פי׳ כל שם וכל כח לפי שמורים בחשבונם ובציורם ובפירושם ותבין במה שאמר כי י״ה הוא יד״י בציורו והוא ממש כח יתברך אבל יש בו ג׳ מדות והם ג׳ אותיות נגד כתר עליון חכמה ובינה אבל האמת הג׳ מדות רמז לרבות האמת והכל כח אחד כי ה׳ שנים נמצאים בו כמו היד ה׳ תקצר הנה רחמים וגם יד ה׳ היתה בם הנה הדין. והמקובלים בו יהפכוהו על אותו כח שרוצים לפעול בו וגם זה הוא כנגד השפלים והוא כח ה׳ הכל כחד ושם אחד וגם בציורו הוא יד״ו ה״ו כנגד עמוד העולם הוא בית המקדש של מטה והיה הוא לעולם הארץ וכתיב מלא כל הארץ כבודו במקדש ומן המקדש לכל הארץ וגם שבעים הקודש שיוצאים מכח זה השם כל אחד לגבורתו ולכחו:

הפעולה ראשונה

והו מורה כי השפע יורד לבית המקדש ומשם יורד לעולם:

ילי מורה כי השם קדמון לכל קדמון:

סיט מורה כי הוא היה והוא חי וקים:

עלם מורה כי הראה גבורתו באלו הג׳ פסוקים הנפלאות אשר נעשו עמהם במצרים ובים:

מהש מורה קיום ג׳ אבות הם ג׳ מדות השם בכח נצח שמנצחים בעבורם

ללה מורה על בריאת העולם ברחמים וגם נברא בי׳ מאמרות:

אכא זה מורה לעוה״ב וכפרה וסליחה ומרגוע לנפש ומורה לתחיית המתים מציורו ברחמים ואלו הם ז׳ שמות הקדש שאם לוחשים אותם או כותבים בטס כסף לחולה שהוא נטה למות ויכתבם הבקי בהם בעבור כי כחם לנצח הרעה ולהשבית כל רוח רעה ומדה קשה והלוחש אותם בשעת השמשות והכותב אותה ביום ראשון בשעה א׳ ומזכיר הכח רוצה לומר המלאך ההוא על אותה ביום ראשון בשעה ויזכיר הכח טהורה ויהיה טהור מתשמיש:

כהת מורה כי החכמה העליונה היא התורה והיא ברית אלהינו שבשמים ובארץ ועל זה לא הזכיר התי״ו:

הזי מורה כי החכמה ההוד הגמור שהוא אל שהוא רם על כל רמים:

אלד מורה כי הוא נתעלה על מרכבת השרפים של מעלה ומטה:

לאו מורה כי כשראו נפלאותיו במצרים מעלה ומטה אשר עשה בשמים ובארץ או המשל ופחד עמו יראו ממנו כל העולם:

ההע מורה כי מסר משה לאהרן שם שבו יבא במקדש להזכיר כחותיו של הקב״ה אשר הם מסורים בחשן והוא השם של ע״ב אותיות:

יזל מורה כי הקב״ה נתעלה גבורתו וישב הוא למלך על כסא כבוד מלכותו כדי לדון כל באי עולם וגם לדון את הכוכבים אשר הם בז׳ רקיעים ולא הניחם על מי שהיה עושה כל דברי דין במצרים:

מבה מורה כי כחו של הקב״ה הוא הכח בעצמו ובכבודו אשר שלח הקב״ה למשה לפעול בשם י״ה ע״פ ה׳ ואלו ז׳ שמות הטהורים ללמוד חכמה הכותב אותם בטס של כסף וישתה אותן עם מים חיים ממעין חי בראש חדש ניסן או יתלה אותן עליו. וטובים לשמירת האדם מכל רוח רע ועין ומכל מזיק תלואים עליו כתובים בקלף צבי בקדושה ובטהרה ממדת אהרן ויומו ושעתו והראשון הוא מדת משה:

הרי מורה כי הוא אחד בעליונים:

הקם מורה על שבט״י י״ה מפותחים באבנים לזכרון לפני ה׳:

לאו מורה הקדושות של מעלה:

כלי מורה כי ד׳ דלתות העולם הם פתוחים ברחמים:

לוו מורה כי י״ב שבטים אשר שם הקדש בתוכם ומדתם למעלה:

פהל מורה כי רחמיו של קב״ה תמיד הם:

נלך מורה איך היה השם חקוק במטה משה שהיה פועל בהם הפעולות אלו ז׳ שמות הקדושים טובים לעשות קמי״ע לנערים לכל רוח רע ועין רע ופחד ובכו והוא טוב לבקש רחמים לפני השם שיציל אותו מכל פחד ויאמר אותם לארבע רוחות העולם ז׳ פעמים יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי בשם השמות האלה אשר בהם כח הרחמים שתצילני מן הפחד הזה יום א׳ במדת אברהם ביומו ובשעתו ובמלאכו וגם הוא טוב לנער הנפחד לבד בטהרה ובתענית ובטבילה טהורה:

ייי מורה ג׳ שבתות ייי כנגד ג״פ אהיה כי האחרון הוא העליון בלשון נקיה רמז למדה האחרונה והיא מכח צחות רומז לג׳ קדושות השם והוא הכל כח אחד וכח העולם לרמז העליונים:

מלה מורה כי עליון ותחתון כח א׳ מנענע אותם:

ההו מורה השם אשר מכחו ארבעה יסודות:

נתה מורה התי״ו עצם אבל הרי״ש דומה לרקיע וראש לעולם השפל אבן הו״ו צדק יקראהו לרגלו והוא כלול משתי מדות והוא צדיק:

האא מורה כי י״ג מדות כולל אותם במדה אחת וכח אחד לכתר הנקרא גמורים:

ירת מורה ביחודו של שם שהוא קיים לעד:

שאה מורה כי השם יוצא ממקומו לדין במצרים ולהראות שם גבורתו ואלה השבעה שמות הטהורים טובים להולכי דרכים להשביע עמהם שם מקום הפחד אלו השמות יהיו נכתבים בטס נחושת ויזכירם ויכתבם בטהרה ובטבילה בשם יצחק ובמדתו ובכחו וביומו ובשעתו ויום ד׳ הוא יומו:

ריי מורה כ״ב אותיות התורה מכח שם אהי״ה שהם למעלה משבת האחרון והם סוד שבת שלישית:

אום מורה זה ג״כ על צדיק יסוד עולם:

לבב מורה על שם אשר הוא רוכב על האבות:

ושר מורה הקשת רומז לג׳ מדות בג׳ מיני צבעים הם מדת זאת שבועות ארץ ישראל להנחיל אותם לעם קדוש ולשכן שמו שם:

יחו מורה כחו של יהו״ה בתרשישים רמז תר״י ש״ש:

להח מורה הוא רוח אלהים חיים חכמ״ה בינ״ה הנשמעת באדם עליון שהוא עולם קטן שכל הפועל:

כוק מורה הוא כי שם של כ״ו הוא עצם א׳ ואלה ז׳ שמות הקדושים המזכיר אותם בקדושה ובטהרה הם טובים ללמוד תורה וחכמה ואומנות וכתובים על טס א׳ של כסף טובים על שכחה מכל מה שלמד ביום שני במדתו וכחו ושעתו כתובים בקדושה ובטהרה:

מנד מורה כשעלה משה למרום ונמסר לו כל החכמה ובינה ל״ב נתיבות החכמה ורמז החכמה הקדושה העליונה כחות הכח העליון:

אני מורה קדש של מעלה כנגד י׳ היכלות קדש של מטה:

העם מורה כי י״ב שבטים חקוקים בשם הקדוש:

רהע מורה כי כח עליון כנגד התחתון המגלה בע׳ אומות שכנגדה למעלה שבעים מעלות ושם בן ד׳ אותיות על הכל וסוד כי כחצי גורן הם הע׳ וי״ב בקר והים עליהם רמז ליעקב ובניו:

ייז מורה למדות הי׳ הכחות שבאות הה״א:

ההה מורה לכח ג׳ מדת השם ל״א וכח החיה הרפה מהם והיא כח

יבם מורה כי הוא רומז למדה אחרונה אשר היא כלול׳ מן הכל:

היי מורה כי אלו ג׳ עשירות הם שבתות שלשה והם קִיום שמו הגדול כי בהם נתנה התורה ונברא העולם ובג׳ מהם נחתמו גבירות ה׳ והוציא כחותיו הנוראים במופתים גדולים וחזקים בעליונים ותחתונים כמו שכתוב ונתתי מופתים בשמים ובארץ מכות גדולות ונאמנות אשר העולמים נזכרים עד כל הדורות הבאים וזהו שכתוב כה תאמר אל בני ישראל אהי״ה שלחני זה שמי לעולם לכל באי העה״ז ולעולמי עד חה זכרי לדר דר לתחיית המתים ודר דר ששת אלפים כל ימי חייך לעולם עד דר לשמטה שנייה הב׳ והוא שכתוב הצור תמים פעלו השם שהוא חי וחזק לנצח נצחים:

מום מורה כי תחלת מעשה השם ברחמים וסוף ברחמים וע״ז כל בריותיו משבחים אותו ומגדלים אותו ומכירים ויודעים כי הוא אל זן ומפרנס את הכל ומשבחים אותו הכל ובתוכם מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ:

ועתה בני החכם הנה בארתי לך את הגדולות ואת הנוראות וחזקות וגם פעולות יקרות ומפוארות ברורות הנם כתובות ואל תחמוד בם לחזות ואל תבא בכל עת אל הקדש עד שכתנת בד תלבש אתה הכהן הגדול והעם לא יעלו עמך כשתבא לראות את פני ה׳ אלהיך בפחד ובמורא בלב זך ובכונה שלימה במחשבה ברורה ומפוארה להוציא לאור המראה הגדולה השם הנכבד והנורא רחמיו ונפלאותיו חבורם חלופם והפוכם ציורם ומספר קדושתם אשר השלם בכל ראויים אשר שבע דברי אלהים חיים ולא לאחרים הרעבים וצמאים לשתות מים חיים ונוראים ואז יבין סוד ציור האלפא ביתא אך היא חקוקה בכסא מרומים וכל צבאיו לו משתחוים כי הם ג׳ היכלות שם חקוקים כולם הם כחות נוראות מאלהים חיים מושנות זו מזו מתחלפים בכחות זו מזו גבוהים זו מזו נוראים זו מזו פליאות זו מזו חזקות זו מזו טהורים זו מזו זכים זו מזו נקיים זו מזו ישרים זו מזו תמימים זו מזו שלמים זמ״ז מאירי׳ זמ״ז ספירו׳ זמ״ז שרופי׳ זמ״ז חיים זמ״ז פנימי׳ זמ״ז קדושי׳ זו מזו כולם אש להבים זו מזו בפחד ובמורא עומדים ביראה ומקדישי׳ ומעריצים לאל אשר ברא אותם ואשר שם לכל א׳ בממשלתו לעשות רצון בוראו וכ״ב אותיות אשר בג׳ אלו היכלות חקוקי׳ וציורם כל אות לעצמו והם באמת הנקראים כחות עליונות ואגלה לך סוד נסתר ועמוק ונורא ועתה בני תהיה לי ישר ונאמן וכוונתך תהיה נכון ודע לך כי אלו הם ממש כחות השם באמת הנקראים כחות עליונות אשר בכסא הם חקוקות וחתומים כל אות לעצמו מן הציור בכחו והם הנקראים מלכי אלהים חיים ונוראים ואותות קדושות ועליונות ואז נתחברו כי משה חברם כדי שיצאו מחבורם ומציורם ומכחם שלא ישרפו הלומדים

אותם כי הם אש זך דולק ושורף והמקובל בצירופ׳ ובציורם לחלפם כל כח בעצמו ולכחו ויזכירהו לפעולתו ואז יקרא אותו מלאך אלהים חיים וכח עליון כי מאותם הכחות נשפע לאלו של מטה ויפעל ויתחבר כח לפי תנועתם וכוחם וסודם לפעול בהם ודע לך כי לא ירד השפע הראוי כי אם בכח גדול וטהרה גדולה וקדושה רבה ובעיון דק וישר ואם כי אתה תבין דברי כי בארץ הטמא אין נמצאים חוזי׳ ולא נביאים כי אם לצורך השעה כי אין השפע יורד חוץ לארץ. וזהו סוד שאמרו רז״ל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו אלוה ואם תכריחם בהכרחה או תהיה בקי בהם הרבה אז ישרפוך ויאבדוך ועל זה אמרו רז״ל שהוא איסור גדול להכריח כחות של מעלה בלא צורך גדול עד מאוד וזה ביאר לך הכסא כתר חכמה ובינה הוא רוח אלהים חיים והם כחות פנימות לפניו ועצומות ונוראות ושרף מפה ומרכבת האבות ביניהם ומה שאומרים כי האבות למעלה מן השרפים זה רצתם עם כל זה אלו ואלו כחות פליאות ועצומות אבל הפסוק מעיד על זה כי שרפים עומדים ממעל לו מכל כחות העליונות והם אש חלק סביבותם ורצים ועפים בכל כחותם מיום ילדותם יום ולילה ועתים חמנים במרוצתם כדי להגיע כבוד יוצרם ככתוב ויעף אלי א׳ מן השרפים וקוראים זה לזה ושואלים זה מזה איה קדושתו ואיה כבודו וקוראים קדוש ואומרים קדוש ועונים זה לזה קדוש ה׳ צבאות ומרוב כח מרוצתם וקדושתם בקול רם משתחוים ומקדשים באימה ופחד ואומרים ברוך כבוד ה׳ ממקומו וכל העליונים נרתעים ומפחדים ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והמרכבה ושאר שרפי מעלה ושאר הכחות העליונות ומלאכים תשמות הצדיקים עם ישראל למטה יחד כולם באימה עונים ואומרים ביראה ק׳ ק׳ ק׳ ה׳ צבאות ובאותו שעה נשגב ה׳ תתגדל ונתעלה ויתקדש ויתעלה על כסא מלכותו וישב על כסא חסד ורחמים ואומר גם הוא לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר אשרי אדם המבקר בכל יום לשבחו ולפארו ומעריצו באימה ופחד ומקדישו לאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד והבוטח בה׳ חסד יסובבנהו וכל אלו כחות משונות זו מזו לפי כחו ומעלתו כלם כתובי׳ בהיכלו ר״ל במקום הראוי לפעולתו כולם זה למזרח וזה למערב וזה לצפון וזה לדרום זה לרחמי׳ זה לדין זה לטוב וזה לרע זה לגמול חסד זה לגמול פשע זה לצדק זה למשפט זה לצדקה זה לצעקה זה לשלום זה למלחמה זה להרוג ולאבדון וזה לשלום ולהציל מן הרע זה לשנאה וזה לאהבה והכל ברצון בוראם ומלכם אשר הכינם ותכנם איש איש על עבודתו ועל משאו וכולם כחות חיים נוראים ולו משתחוים בכל יום ואומרים בשכמל״ו ואשרי איש ירא אלהים ומבין באלו נוראות הגדולות וישי׳ לבו גם לזאת וישלך ממנו הבגדים הצואי׳ וילבש בגדי

ישע ובבגדי לבנים כי הם חייך ואורך ימיך:
וגם תיקון האותיות הוא כך האל"ף והמ"ם והתי"ו שהם בדרך א' והשם עליהם כי הם כחות בתוך כחות גדולי' ונוראים וכשנגמר השם חותם עמהם אם לרחמים אם לדין וכשתחברם נקראי' אמת והוא שארז"ל כי אמת חותמו של הקב"ה כי מלפניו יצא הדין ונהפך לרחמים וכל אותיותיו נתונים בציור א' ועומדין עד א' בכסא מה שאינ' כך למטה כי הא' יש לו ג' אותיות הב' ב' ג' ב' ד' שוכבת על דרך א' ואין לה חבור כי הוא אות קדוש ה' ד"י בב' צורות כי אינם מחוברות כי הם קדושים ו' עמודי הקודש ז' ח' ט' כך חבורו והנה ציורו כך אחרון לחשבון וממנו נברא התהום והחשך כי ממנו יצא החשך לעולם ושם נידונים רשעי אומות העולם י' היא נקודה כולה קודש פנימה ונשגב ה' לבדו וכן שאר אותיות בקודש ל' כ"ו כ"ז כ' קודש מ' כ' כ"ו ע' כ"ג פ' כ"ו צ' י"ב ק' כ"ו ר' קדש ש' אבות ת' ר"ו כי כל דבר מכוון כנגד מעלה וארבע אבות המרכבה לד' רוחות העולם כי הם עמודים שעומד עליהם העולם בצדקת' והיכל מטטרו"ן הוא השכל הזך שממנו נשפע אל נפש האדם השלם השכל הזך והנקי והיכל השכלים הנבדלי' הם שכל המלאכי' משכל הצדיקים ושכל הנשמות והנפשות והוא עולם העליון אבל עוה"ב הוא היכל יעקב היכל מטטרו"ן כי שם באים נפשות הצדיקים אשר מעולם השפל הוא מטטרו"ן הוא שכל הפועל והוא כח שד"י והכל כח א' ונקרא מטטרו"ן כי מלמטה בא כי הוא זך ונקי תפרד מן החומר ובא משם אשר הוא מקומו אל מקו' מחצבה היא הנשמ' הטהור' והוא עולם ג"ע של מעלה הזך והישר והכל כח אל עליון וגם האותיות הם כחות גדולות עצומות לאין חקר ומהם מקפלות שאר הכחות וראה כי הכל הוא א' היו"ד וי"ו הוא ראש כל הכחות העליונות ונתחבר צורות הא' מהם בזמן שעלה משה לקבל תורה וידעו כי משה היה רוצה ליורדם ממעלת' ומקדושת' ונתחרטו הרבה ורצו לשרפו. אבל צוה השם עליהם שירדו לעולם החומר ורמז להם בעבדי במשה כי נפשות הצדיקים גם הם נלקחים מן העליונים ומן הקדושה להיותם בתוך גוף האדם ועל זה יש להם מעלה משאר כחות מעלה ורמז כי רם ה' ושפל יראה וא' סולו לרוכב בערבות וא' אבי יתומים ודיין אלמנות ואתה בין תבין ר"ל כי כחות השם אשר הם גבוהים מכל והם שפלים לכל ועל זה אמרו כי נפשות הצדיקי' למעלה מן המלאכים וכשמעם דבר ה' מגערתו נזדעזעו כולם ומיד נתחבר כל אות לצורתו וחבורו ובאו למשה וירדו עמו חקוקות בלוחות ושם למדו לו סוד הקדושות והספירות אשר הם כ"ב אותיות הקדש אשר נתחברה כל התורה מהם כי מאורם הוא אור העליון ותחתון וע' שמות מהם ושם העצם הכל כח א' והכל דבר אחד וכל אלו כחות עליונות דברים נוראים

סדרות סתומות וחתומות מסגר על מסגר חזקו׳ ועצומות יקרים ספירי׳ עמוקים מאד ורחוקים לבאר אותם לרבים גם ליחודים כי אם לאיש כהן גדול ויודע אורים ותומים אשר לו המחשבה הברורה להכיר ויודע עתים חמנים ואז יזבחו זבחי צדק שעירים יקרים מן הצפורי׳ הטהורי׳ ושאר העם בטלים ומרחוק יעמדו וישתחוו ואם יתקרבו אפילו אחד מהם יבטל הכהן עבודתו ויורד אש מן השמים וישרפם ויאבדם וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה הנסתרות לה׳ אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת אשרי איש ירא ה׳ במצותיו חפץ מאוד בילא״ו:

יה חדש בסוד נקוד שם המיוחד הידוע לכל מקובל שהוא שרש ועקר הכל חשבון אותיות בין זה ומדותיו ג׳ הרי אדנ״י:

וְהַהֵי וְהֵי היו הֵי שזה השם מיוחד היו וזה חשבון נקוד של הראשון שהוא זה הכתוב כאן עולה הכל אלף תחת תחת וסימן המוכרח תחת השי״ן ואם הש׳ עולה תחלה ובין עד מאד בהבנתו ואז יתגלה לך סתרו:

דע כי הכלל היוצא מן האותיות והניקוד המצוייר לעיל הוא משביע שם המיוחד שבחוץ מיד השר מטטרו״ן אז אמור אם תרצה השבעתיך וכ״ן ש״ר ב״א ודע שסוד זה השם הוא כנגד כחות השמש וחביריו וכך פירוש סודו עזא״ל וחמה ואש ואור ויום כנגד אותיו׳ שבהם חותם מטטרו״ן זה כמו שהודעתיך בסוד הנקוד מהאותיו׳ שכך הוא השם הראשון באותיותיו תקודו ודע לך בזאת ההערה בזה הענין והה״י והנני כותב עכשיו בשני שמות שהם נשארים הם:

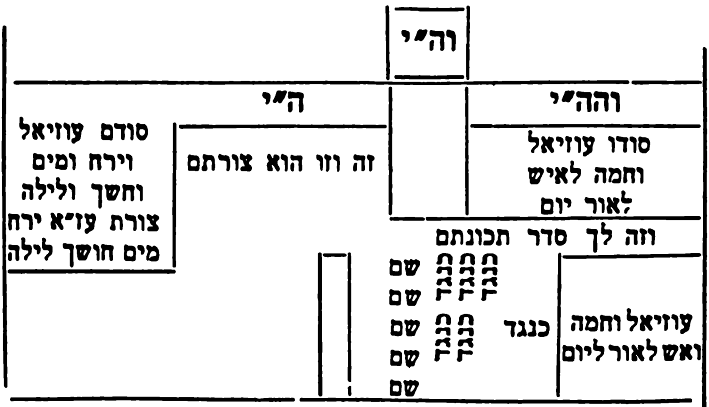
וְהֵי הֵי כבר הודעתיך כי השם הראשון שהוא עחיא״ל וחמה ואור ואש ויום כלומר שכח השם מכריח אלו לעשות מאמר השואל הנה כמו״כ השם השני שהוא האמצעי מורה שני שמות השולטים על הבריות שאודיעך בעז״ה וזהו השם האמצעי אשר הוא מורה על שניהם:

וְהֵי והכלל עולה בידיעה מנקודת ואותיות הוא רל״ח מורה על שני השולטים שהם עזא״ל ועחיא״ל וזהו מכריח בינתיים וסודו זהו עזא״ל ועחי״אל כבר מורה לך כך שני השולטי׳ כשמנה השרי׳ כאשר אפרש ואחר שהודענוך סוד זה השם האמצעי ואודיעך בחוש השם השלישי וזה הוא:

הֵי דע לך כי הכלל העולה בידינו מודה השם בנקודו ואותיותיו סימני המוכרח תתק״נג הוא סודם עחיא״ל וירח ומי׳ וחושך ולילה ואחר כן הנה זה השם מכריח בשם המיוחד כנגד ששה אותיות שמשם השר הידוע ואחר שהודעתיך ברמז ענינו נחזור וכשיהיה נזכיר לך שלשתן בכלל דע השם הגדול המיוחד מכריח שני שרים שהם זה הפך זה לשבת יחדיו ואין א׳ נכנס בגבול אחיו ולא קרב זה זולתו כי השם

האמצעי כמו שהודעתיך הוא מכריח בין שניהם כלומר בין עז״א ועזא״ל והנני מציירך עוד כדת רמז תמורת׳ בכחותיהם זה כנגד זה והשם האמצע שהוא החותם:

יהו הוא קשר של קיימא ומקיי׳ את שניה׳ וזו היא צורת עמידתן:

הנה לך צורת עמידתם זה כנגד זה וזה הפך זה והמקיים בנתיים כדי להעמיד ואחר שדברנו לך מעט בעניין קיומם נחזור ונדבר מעט בפי׳ שמונה השרים האלה דע כי שם עז״א מורה את החכמה ושם עזיא״ל מורה כסא הכבוד והוא כהן גדול ובשת תבל בסודם אז יתגלו לארבע תעלומות חכמה והם יצליחו דרכינו ויודיעו בדרך נלך ויצילנו מן מה שכנגדו אשר ידעת מן יסוד מות וחיים ביד לשון שביד האדם נמסר הכל ואם תהיה מאוהבי ה׳ משתדל לדעת שמו לכבודו ובחרת בחיים:

וְהַהוֹ וְהוֹ הוֹ דע אחי כי חשבון השם הזה הקדוש מורה הכחות העליונות כמו כן השפעתם שם בן והם ב׳ הכח שהם ב׳ פנים כלומר אש ומי׳ והם נמסרים ביד מטטרון והנני רוצה לפרש לך כמו שהם ודע כי השם א׳ מאלו הוא זה:

וְהַהוֹ וחשבונו המוכרח תתי״ז ועם השם תתל״ט וזהו פי׳ השבעתם על כבית האש כי אני משביע גלגלי המרכבה בכח זה האדם העליון הממונה בכח התכוני האש מיד בכח בזה ובין עד מאד בדבר כי הוא סוד מועיל ודע כי כמו שדברנו בג׳ השמות שהם שני הפכים ומכריע האמצעי ביניהם כמו כן בזה האמצעי שלהם שר כחות העליונים ואני רוצה לפרש לך השם האמצעי המכריע והוא בשני דרכים בחזרת חלילה כמו שאתה יודע ובין בו הא׳ כמשמעו וזהו:

יהו והוא סימן המוכרח תק״ט והוא על האמצעי וסוד וזהו מטטרו״ן אמצעי כלו׳ כמושל עליהם ומגלגלים ועשה מהם חפצו ורצונו בכח בוראו ית׳ כמו שבידו נמסרו הכחות יש בו השם הדרך הב׳ שאמרנו מטטרון שליט בכח מחזיר גלגל על המים ואש וזהו הסוד המופלג היוצא ממנו ואתה בינה ושמע זאת אם אתה בעל שכל וראה כח אלו הו׳ היוצאים מהשם המיוחד ית׳ איך הם עצמם פועלים ההפכים להם כמתים ומכריחין אותו לעמוד בכחם ואחר שדברנו לב׳ שמות נחזור ונדבר בשם הנשאר שהוא הפך האש כלומר מים וזהו:

הו וחשבונו המוכרח תתקי״ט והכלל המובן ממנו פי׳ אומרים ובא״ד אומר הא׳ אשביעך השר מטטרו״ן הממונה באדם על את״ג ואבג״ד הגלגלים עליונים ושפלים והכריחם לפני בכח זה השם המיוחד למלא בו רצונו מיד ובזה התבקעו המים העליונים והתחתונים וזה עוד האדם התחתון וזו היא ההשבעה יוצאת מסודו ודע שזהו רמז מופלג מן הנזכר בתוך ב׳ תיבות והבן זה מאד והזהר בו מאד בהכנת עניינים אלו כי הם סודות עמוקים וסודות וקבלת קדושים עליונים שים לבך בני לחכמה ובקש משם את ה׳ אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך ואדריכך בדרך זו תלך בכל השבעה שתדע עזרה ושרשה לעולם השתדל לשקול מלאכתן וסתרה לפניו המושבע ואם תשביע שום שם שידעת עזרו ושורשו ואופנו וכל המושך אחריו ממה שראו לו אל תשביעהו אליו אלא לכבוד השם בראשית עניניך ונתכבד בו את השם כמה פעמים אולי יענך בכל אשר תרצה בה׳ וזו היא צורת ההשבעה על דרך משקל בשם:

יהוה שממנו סובב הלוחות מטטרו״ן שר הפנים שר צבאות בתנועה הגלגל הנה כבשה העולם כולו בכח גלגל משה ואהרן ומרים מפיק ליה הבורא ית׳ מחכמת הדעות בבריתו כמה פעמים אני משביע במראה בצלם אלהים בבורא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב בשם המפורש:

יְהֹוָֽה שתודיעני יסוד הנבואה בכ״ז שאבקשנו בפי ושתלמדנו העה״ה ושתלמדני מן המלאך סוד א׳ כאלו אני בן בית:

יהוה אלהי לדעת דרכיו העצומים ולדעת דרכי הקדומים והתמיד בידו וסוד זבח הרחני האמתי האט״ד הבינה עתה ועד עולם אמן:

סוד קין הבל שת הגוף ונפשה ושכלה	חתצ״י	שלהבת נקי

ק׳ קמץ שאם בא תחת השם מיו״ד ה״א וא״ו ה״א כשיהיה בי׳ יוכל אדם לעשות ממנו ממשלה בפתח יוכל לתקן ממנו עושר וכשיהיה בצירי יוכל להזיקו להחרים וכשיהיה בסגול יוכל לעשות אהבה ואחוה וכשיהי׳

בחולם יוכל לעשות שמחה ולהסיר דאגה וכשהוא בחיריק להפיל שונא וכשהוא בשורק גדול לדעת מה אחריתו ושכשיהיה שורק קטן יוכל לנצח לכל אדם וכשיהיה בשבא להרוג וכשיהיה בשבא ובקמץ לעשות אהבת וכשיהיה בפתח לנתוש ולנתוץ וכשיהיה בצירי לממשלה וכשיהי׳ בסגול לעלות על וכשיהיה בחולם להעשיר וכשיהיה בחיריק לדעת מה עתיד לבא וכשיהי׳ בשורק גדול שלא יזיקו לו כל מזיקי׳ שדים וכשיהי׳ בשבא לרפאות חולה וכשבא בשורק קטן לדעת מזלות וכשיהיה בקמץ לנצח חבירו וכשיהיה בפתח להחכים לפתי וכשיהיה בצירי להעשיר וכשיהיה בסגול לאהבה וכשיהיה בחולם להצלחה וכשיהיה בחירק להפיל שונאו וכשיהי׳ בשורק גדול לכבוש שלטון וכשיהי׳ בשב״א לצאת ולבא וכשיהיה בשורק קטן לחן ולחסד. נשלם סוד רמז השם והמבין יבין. בילאו״א:

תפלה נוראה וקדושה כשמגיע לשומע תפלה

רבש״ע גלוי וידוע לפניך שחטאתי ושעויתי ושפשעתי וכל עבירות שבעולם עשיתי ואיני כדאי לבקש דבר ממך ובשביל שאתה מלא רחמים כמ״ש בתורתך ה׳ ה׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה באתי להתפלל לפניך ולשמך הגדול האמיץ העיזוז הטהור המפורש היושב על כנפי רוח מרום וקדוש הנכתב ולא נקרא אלהי הצבאות הקדושים בכתר הנורא שלך אשר יָהָוָה יָהֹוָה יֶהֶוֶה שמם בך נשביעכם גביא״ל משגביא״ל שתצילני מכל דבר רע ומכל פגע רע אני וכל ביתי ותצוה ברכה בכל יגיעי ועמלי ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעינך ובעיני כל רואי ברוך אתה ה׳ שומע תפלה. ואח״כ יאמר רצה ומודים שים שלום:

זה סוד השם המיוחד הנכבד והנורא

שאלת חלום יכתוב זה השם בקלף משורטט וישים אותו תחת ראשו ויאמר אתה שר החלום משביע אני אותך בשם הגדול הגבור והנורא שתבא אלי בזה הלילה ותגד לי את שאלתי ובקשתי בין בחלום בין במראה בין בפסוק בין בדבור בין בדבר הלכה בין בכתיבה בענין שלא אשכח ואזכור שאלתי א א א ס ס ס וזה הוא השם **מאברית אברית ברית רית ית ת** נקוד **יהוה** כשיהיה אדם בצרה יכוין בשם ובנקודות והם הנקודות כמו שהוא נקוד לעולם ה׳ דברך נצב בשמים יאמר יהי רצון מלפניך השם העזוז האמיץ האדיר החזק הזה שתצילני מכך וכך או תעשה עמי כך וכך: קבלתי בו נקוד אחר שהוא באליהו אחר כי בי חשק: בילא״ו:

עם ה״א עשה הקב״ה שמים וארץ שנאמר בהבראם בה״א בראם עם היו״ד שמש וירח שנא׳ מעשה אצבעותיך והמבין יבין עם וי״ו עשה את האור והחשך ורמש ושרץ וחיות ובהמות שנאמר ושובבתי׳ וששאתיך עם ה״א החביק והתקין הכל ונכפל כמו אהי״ה אשר אהי״ה והמבין יבין וכל היודע זה השם ואינו משמרה חבר הוא לאיש משחית וכל היודעו ומשמרו בטהרה יאריכו ימיו ושנותיו ויהי׳ מכובד לעולם ובהעולם העליון הנאה שנא׳ נוצר תאנה יאכל פריו עליו נאמר ושומר אדוניו יכובד כלומר השומר והמכבד לאדוניו יכבדהו שנאמר אחלצהו ואכבדהו אשגבהו כי ידע שמי זה היודע כבוד יוצרו שנאמר כי על כבוד חופה והמבין יבין: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. בילא״ו:

סליקא

בשם ה׳ אלהי ישראל אתחיל זה הספר מספרי הרזים שנתן לנח בן למך בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן בן אנוש בן שת בן אדם מפי רזיאל המלאך בשנת ביאתו לתיבה לפני כניסתו ונכתב על אבן ספיר באר היטב וממנו למד מעשה פלאים ורזי וערכי בינה ומחשבות ענוה ועשתונות עצה לעמוד על חקר מעלות מרומי׳ ולשוטט כל אשר בשבעה מעונות ולהסב כל בכל מזלות ולהתבונן בכל מנהג ולבקר חקר הלבנה ולידע מסילות עש כסיל וכימה ולהגיד מה שמות שבכל רקיע ורקיע ומה מלאכתן ובמה יצליחו לכל דבר ומה שמות משרתי השוטרים בכל עונה ועונה ונשמע להם לעשות כל חפץ כל הקרב אליהם בטהרה ולידע ממנו מעשה מות ומעשה חיים להבין הרע והטוב לחקור עתות ורגעים לידע עת ללדת ועת למות עת למחוץ ועת לרפאות לפתור חלומות וחזיונים לעורר קרב ולהשלים מלחמות ולמשול ברוחות בפגעים לשלחם וילכו כעבדים להביט בארבע רוחות הארץ להיות מחוכם בקול רעשים לספר מה מעשה ברקיע ולהגיד מה יהיה בכל חדש וחדש ולעמוד על עסק כל שנה ושנה אם לתבואה אם לבצורת אם לשלום אם למלחמה להיות כאחד מן הנוראים להבין ולהשכיל באצרות מרום:

ומחכמת הספר למד נח לעשות תיבת עצי גופר ולהסתיר ממי שטף וממי המבול להביא עמו ב׳ וז׳ ולהכניס מכל אוכל ומכל מאכל ויתנם בארון זהב ויביאהו תחלה לתיבה לידע ממנו עתות יום ועתות לילה ובאיזה עונה יעמוד להפיל שועה וכשיצא מן התיבה בו היה משתמש כל ימי חייו ובעת מותו מסרו לשם ושם לאברהם ואברהם ליצחק ויצחק ליעקב ויעקב ללוי ולוי לקהת וקהת לעמרם ועמרם למשה ומשה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים לחכמים וכן בכל דור ודור עד שעמד שלמה המלך ונגלה לו ספר הרזים והשכיל מאד בדברי הרזים בינה ומשל בכל הרוחות ובכל החפצים והפגעים

המשוטטים בעולם ואסר והתר אותם ושלט עליהם ובנה והצליח מחכמת הספר הזה כי הרבה ספרים נמסרו בידו וזה נמצא יקר ונחמד מכולם אשרי עין שראה ואזן ששמע ולב שיבין ותשכיל חכמתו בשבעה הרקיעים וכל אשר בהם ממחנותם ללמד ולהשכיל בכל דבר ולהצליח בכל מעשה לעשות ולחשוב מחכמת הספר: שם הרקיע הא׳ נקרא שמים ובו מחנות מלאכים וח׳ כסאות מוכנים שם ועליהם ז׳ שוטרים יושבים ומוקפים להם מחנות מזה ומזה ונשמעים לבני אדם בשעת עסקם וכל העומד בעסק שמותם לשמור ולהזכירם באותותם בעונה הנשמעת להצליח מעשה ובכל מחנות המלאכים האלה ז׳ שוטרים האלה מושלים לשלחם בכל חפץ לרוץ ולהצליח. ואלה ז׳ שמות היושבים על ז׳ כסאות שם הא׳ אורפניא״ל שם הב׳ איגד״א שם הג׳ דוה״ל שם הד׳ פלמי״א שם ה׳ אסימ״ר שם ו׳ פסכ״ר שם ז׳ פוא״ל נוצרו מאש ומראיהן אש ואשם מלהטת כי מאש יצאו ולא יצאו המלאכים המשרתים להם בלא רשות לעסוק בדבר מעשה עד שיצא להם אומר מפי ז׳ השוטרים יושבי כסאות המושלים עליהם כי תחת העצם הם וברשות יתהלכון וכל א׳ מהם עומד על מלאכתו ומועדים להם אל אשר ישלחום אם לטוב אם לרעה אם ליותר או למחסור אם למלחמה אם לשלום וכלם קוראים בשמו מיום שנוצרו. ואלה שמות ז׳ המחנות המשרתים לז׳ השוטרים כי כל מחנה אחת לא׳ מן השוטרים והזכיר שם המלאכים המשרתים לפני ז״פ ואמור כך מבקש אני פלוני בר פלונית מלפניך שתצליח ע״י רפואה של פלתי בר פלונית וכל אשר מבקש לרפואה אם בכתב אם בשאלה טהר עצמך מכל טומאה ונקה בשרך מכל זמה ואז תצליח. ואלה שמות המלאכים המשרתים את אורפניא״ל חמוד״י דמנ״א אפו״ד אלפ״י אמו״ך קטיכ״י פטאפ״ר געת״י פאחו״ר נרות״ק רקהח״ו אודנ״א מאו״ת פרוס״ה אקוי״א הרקח״א ברוק״ו חעדור״א אתננ״י גולא״ן חמ״ת אדנו״א אבכ״א נתנא״ל אריא״ל אנו״ה הרואו״ר עבדיא״ל עו״ן אלי״ן טו״ל לל״ף ואספ״ת רחגא״ל רומאל״ו וכת״ו אדניא״ל אשמ״י יאו״ש קפי״ן כרב״י גורשר״ם פריא״ץ ששמ״ע פיכי״ן כריא״ל זבדיא״ל אגדל״ן מיגא״ל גפיא״ל כדינ״ה כולד״ה דיגא״ל אלבו״י תוחל״י סוכל״ת אדוא״ל א״ל שסיא״ל סוקמ״ה אשכ״ה נותנ״ה חליא״ל אסתיא״ל תנ״א מימא״ל נתניא״ל אפונ״ה הלגיא״ל נפנ״ה אוסתיא״ל:

ואלה מלאכי מחנה ב׳ המשרתים את איגד״א אכסת״ר מרכ״ס כרבי״ב כמש״ן אישטי״ב רדתא״ל ארירא״א גב״א אנכי״ר כבי״ר תיל״ה כרית״ך הרכו״ם כנופיא״ל נדיא״ל הדהו״ן שלהבי״ן אשלכ״ת משתי״ב גה״א האת״א הגר״א אמימיא״ל הגל״ת לג״א מנותי״א תנימיא״ל אברית״א בריח״א רכיא״ל חשת״ך פת״ש אסתירו״ן או״ר פניא״ל אשגו״ר מלכיא״ל אד״י ש״ר שני״ת המי״ך תרנ״ה זמכי״ת הצניפ״א הצניפנה״:

ושור״א אשפיוור״ר אר״ק קנימוא״ל נקיא״ל גדיא״ל אר״ק רמימיא״ל פרד״ג רהתא״ל זגדיא״ל אבניטר״ך דורניא״ל דלפ״ת הכ״ל הליא״ל אליא״ל מר״ת אוכא״ל פניא״ל פותפרא״א לפו״ת אורנומ״ך אדליא״ל איסתדרי״ן אזוט״י איסטר״ד טי״ר אותו״ח ברגמ״י דמ״ו דיגר״א פרוטיא״ל קומי״א דגרדנ״א דלגיא״ל ערותי״א:

ואלה מלאכי מחנה שלישית המשרתים את דוה״ל אחרכב״ו אנבוש״ל כרתוביא״ל דלוביא״ל אוחיא״ל ברכתי״ן ברכ״א דאני״ם אמ״ך אביא״ר רתלג״א אותר״ת אשתונא״ל אשפו״ך תרגיא״ל אמפיא״ל אתרש״ו אוריא״ל אכמו״ר אסהו״ן אכתל אנאר״ך אסכיר״ה לפיא״ל א״ל עוש״ה חסניא״ל למישות״ת דו״ד תיא״ס אלפ״י אמו״ך ארגל״ר מיא״ל אליא״ל:

ואלה המלאכים המודיעים. סב דבלא וכתוב על אוקיר גליימותא וכתוב כל כתב וכתב לעצמו וקח צלוחית חדשה ותן לתוכה שמן טוב ותשליך הדברים האלה לתוכה ועמוד כנגד השמש בעת הצהרים ואמור משביע אני עליך השמש המאור לכל העולם בשם המלאכים המבינים המבוננים חכמות התורות וסתומות ועושי מדע שתעשו לי שאלתי ותודיעני מה יהיה בשנה הזאת ואל תכחדו ממנו דבר: ואלה המלאכים המשרתים במחנה ד׳ את בלמי״א אברי״ר דמני״א אמנא״י אמונה״ר ואמנו״ך פעאכיז״א טוביא״ל גילא״ל אעיר״י מת״י אורניאל פריפיה״ו אופיר״י אר״ק לטמוא״ל אורינ״י תומנ״י עומריא״ל מנוא״ל גרמט״ו סרט״ו צבקטנ״י בורתיאו״ס סרסי״ת פרסו״ן אמא״ף פבהי״ר הסתי״ר סתריא״ל אליס״ס הלסיא״ל סטרסט״י קרסטו״ם מלכיא״ל ארר״ק חסדיא״ל אחס״ף אמוא״ל פרטם גדא״ל סבכיא״ל כוכ״ב הניג״ה שהי״א אפרודיט״י ומלאכו חסדיא״ל:

זה הרקיע החמישי מעולה למאור יקר במאה רבוא ענני יקר ומלא מלאכו גאוה ובתוכו ישתוקקון בפחד ומעמדם חיילות חיילות מפארים לחצבם מלהב וקול מרוצתם כגעשת הים ומהלכים בגלגלי רעש ושם י״ב נשיאי כבוד יושבים בכסא הדר ודמות כסאותם כמראה האש מרובעים באמצע רקיע ופונים לד׳ רוחות העולם ומשמרתם יצאו ברקים ולהב כנפי אש ומזיו פניהם יבהק הרקיע והם ממונים על י״ב חדשי השנה ומבינים מה שיהיה בכל חדש חוץ מהם לא יהיה דבר כ״א לבקר נוצרו ומעמדם שיעמדו שמודיעים לחדשים את אשר יבא בכל שנה:

ואלה שמות שנים עשר נשיאים

שם הראשון שעפיא״ל והוא עומד על חדש ניסן שם הב׳ דגהר״ל והוא עומד על חדש אייר. שם הג׳ דידנאו״ר והוא עומד על חדש סיון שם הד׳ תעכנ״ו והוא עומד על חדש תמוז שם הה׳ תחרג״ר והוא עומד על חדש אב שם הו׳ מורא״ל והוא עומד על חדש אלול שם הז׳

ההדא״ן והוא עומד על חדש תשרי שם הח׳ ירלנ״ג והוא עומד על חדש מרחשוון שם הט׳ אנחתגו״ד והוא עומד על חדש כסליו שם הי׳ מפניא״ל והוא עומד על חדש טבת שם הי״א תשגדרניס והוא עומד על ח׳ שבט שם הי״ב אברכיא״ל והוא עומד על חדש אדר. אלין מוליא ואלין מלאכיא דאינון משמשין עם כל חד וחד. חמה ומזלו אריה ומלאכיה רפא״ל והוא משמש בחד בשבתא ובתריה ט״ו מן חנכ״ל שצ״ם באמצע. יום ב׳ לבנ״ה ומזלו סרט״ן ומלאכיה גבריא״ל אלין משמשים בשני בשבת בשעתא קדמיתא. יום ג׳ מאדים ומזלו טלה ועקרב ומלאכיה סמא״ל: יום רביעי כוכב ומזלו תאומים בתולה ומלאכיה עכא״ל. יום ה׳ צדק ומזלו קשת ודגים ומלאכיה צדקיא״ל יום ששי נוגה ומזלו גדי ודלי ומלאכיה קפציא״ל. יום ז׳ שבתאי ומזלו שור ומאזנים ומלאכיה מיכא״ל. ליל א׳ כוכב ומזלו גדי שור מלאכיה מיכא״ל שעה ראשנה ליל ב׳ צדק ומזלו קשת ודגים ומלאכיה צדקיא״ל. ליל ג׳ נוגה ומזלו תאמים ובתולה ומלאכיה ענא״ל. שעה א׳ ליל ד שבא״י ומזלו גד״י ומלאכיה קפציאל. שעה א: ליל ה׳ כוכב חמה ומזלו אריה ומלאכיה רפא״ל. שעה ח׳ ליל ו׳ לבנה ומזלו סרטן ומלאכיה גבריא״ל. שעה א׳ ליל ז׳ ומזלו טלה ועקרב ומלאכיה סמא״ל:

ואלה שמות המלאכים המשרתים במחנה הששי את פסב״ר איא״ל ארביא״ל טריפר״ן פלכר״ס פסתמ״ר לוניא״ל קדנוא״ל שוכר״ן סביר״ן עוזיא״ל פניא״ל תכמיא״ל תממיא״ל צרמיא״ל נימוס״ם גדוני״א בארזב״א זנריי״ם חכמיא״ל טרדיא״ל פניא״ל קדמיא״ל כפלי״א אדמוא״ל טרמר״ן הרמר״ד עביסא״ל נ״א טכסיא״ל ספריא״ל קתניא״ל שבביא״ל ארמינר״ס טומיפר״ס פסניא״ל סטפיא״ל פרסמר״ו נחליא״ל:

ואלה מלאכי הגבורה האזורים חיל וכח לרוץ בכל מקום ולעוף בכל פנותם ולהביא את כל אשר יברח ולהביא אדם שהוא בארץ רחוקה או שברח קח ד׳ טסי נחושת וכתוב על כל אחת מהם שמו ושם אמו ושם פסכ״ר ושם המלאכים המשרתים אותו ואמור מוסר אני לכם מלאכי הגבורה את פלוני בן פלוני שלא תאחרו אותו בכל מקום שהוא יושב בו ותהפכו את לבו אם בעיר אם במדינה אם ביום אם בלילה אם ביבשה אם במאכל אם במשתה ותעופו אותו כעוף ותביאהו שלא כרצונו ולא תעזבוהו להתמהמה לא ביום ולא בלילה ושים ארבעה טסי נחושת בארבע פנות הבית והביאו אם הוא בעיר או במדינה הן אדם או עבד שברח הן כל אשר ברח:

על מעלה הששית עומדים אלה אבי״ד קנר״ר דלקיא״ל סחריא״ל אדר״ך נחליא״ל תמבוא״ל סמכי״ה רבעיא״ל וקלמיא״ן שמיהר״ד מהריא״ל דומיא״ל בירכר״ס וחקאנ״ן קניא״ל פסטל״ן את עבוד׳ רישיהון כלהון איסטרינגלי״ל אלה העומדו׳ על מעלות הר׳ נוהגים בענוה ופניהם

מלאים כבוד ולובשים בגדים לבנים יוצאים כאנשי מדות נוראים כאנשי ישיבה ומושבם בכסאות כבוד נאמנים על האמת ועומדים על הרפואה ברוך יוצרם ובוראם שיצר הכל במאמרו לך ה׳ הגדולה:

זה מעשה בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. אל תהיה קורא בראשית אלא בר״א שי״ת. וכן אתה מוצא שלא כתוב אלא בר״א שי״ת מת״ל בראשית אלא בראשית אותיות שנבראו בהם שמים וארץ שנא׳ כי ביה ה׳ צור עולמים יה שתים יהוה ד׳ הרי שש הא למדת שבאלו ו׳ אותיות ברא אלהים את השמים ואת הארץ וכי תאמר שמים וארץ בלבד נבראו ובאלו ו׳ אותיות שנאמר כי ביה ה׳ צור עולמים מלמד שבאלו שש אותיות נבראו שני עולמים העוה״ז והעוה״ב לכך נאמר בראשית מהו בראשית באות אחת ברא אלהים את השמים ואת הארץ וחתמן מן האש ואיזה היא אות אחת שבה נבראו שמים וארץ ה״א שנ׳ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם א״ת בהבראם אלא בהא בראם באות זה ברא אלהים את השמים ואת הארץ העה״ז והעה״ב וחתמן מן האש של גיהנם מחציתם ברד ומחציתן אש ורשעים נידונים מן ברד דולק בהם כאש ונידונין מן האש לוחך אותם כברד (נ״א נדונין בברד מן ברד לאש דולק ומן אש דולק לברד) ויורדין עליהן מלאכי חבלה ומשמרין נשמתן בגופן שנאמר כי תולעתם לא תמות וגו׳. ובכל יום ויום יורדין עליהן מלאכי חבלה. ובכל יום ויום יורד עליהם מלאכי המות וטורד אותן מן ברד לאש ומאש לברד כרועה שהוא טורד צאנו מהר להר שנא׳ כצאן לשאול שתו מות ויורדין עליהן מלאכי חבלה ודנין אותן בגיהנם י״ב חדש ולאחר י״ב חודש מורידין אותן לשערי צלמות ודנין אותן בשערי צלמות י״ב חדש ולאחר י״ב חדש מורידין אותן לטיט היון ודנין אותן בטיט היון י״ב חדש לאחר י״ב חדש מורידין אותן לבאר שחת ודנין אותן בבאר שחת י״ב חדש ולאחר י״ב חדש מורידין אותן לאבדון ודנין אותן באבדון שנים עשר חדש ולאחר שנים עשר חדש מורידין אותן לשאול תחתית ודנין אותן בשאול תחתית שנים עשר חדש עד שיהיו רואין אותן כל הצדיקים ואומרים לפניו מי שרחמיו על כל מעשיו דיין הללו אמר להם האל הקדוש לא נפשי שבעה מהם מפני שהחריבו את ביתי והרגו את בני שנא׳ לא ישוב חרון אפו עד עשותו ועד הקימו מזימות לבו ולאחר י״ב חדש מורידין אותן לארקא תחת נהר של אש שהוא יוצא מתחת כסא הכבוד שנא׳ הנה סערת ה׳ חמה יצאה וסער מתגורר על ראש רשעים יחול היורד לארקא שוב אינו עולה שנא׳ אלהא די שמיא וארעא לא עבדו יאבדו מארקא זה התהום החמישי. למעלה מן ארקא תהום למעלה

מן תהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים למעלה ממים תבל ועל תבל הרים וגבעות וכל יושביהם שנאמר הרים רעשו ממנו והגבעות התמוגגו. וזהו התהום הו׳ למעלה מתבל תהום למעלה מתהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים חלד אדם ובהמה וחית השדה ועוף השמים ודגי הים ותורה ומעשים טובים ויראת שמים שנא׳ האזינו כל יושבי חלד זה התהום השביעי למעלה מן חלד וילון נכנס ערבית ויצא שחרית ומחדש בכל יום מעשה בראשית ולמעלה מן וילון שמים שנאמר הנוטה כדוק שמים ולמה נקרא שמם שמים לפי שגבל הקב״ה אש ומים וטפחן זה בזה וברא בהם שמים שנא׳ אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים אל תקרי שמים אלא אש ומים למעלה בשמים ים ושמה דגן ותירוש ויצהר. בזמן שהקב״ה רוצה לברך את הארץ מוריד טל ומטר בעתם ועל הים מים ועל המים רקיע ובין המים לרקיע תלויים ועומדים גלגלי חמה ולבנה כוכבים ומזלות שמשם יאיר כל העולם ומושלים בכל תהום ותהום ואורם יורד על הארץ התחתונה שנא׳ ויתן אותם אלהים וגו׳ למעלה מן הים מים ובין מים לים זקוקי ברא ורעמים מרעפים לכולם וחומות דקין של אש מקיפין להם שנא׳ השמים ושמי השמים ועל שערי שמים של רוח צפון שרים ממונים אלה שמותם אל א״ל וא״ל בי״ם בלעי״אל בלע״י ובגל א״ל ומפתחי רוח צפון בידיהם: ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם דורנא״ל דרכיא״ל הומ״ן דונא״ל נאניא״ל ומפתחי רוח דרום בידיהם ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותם דורניא״ל גבריא״ל גדריא״ל עדרוא״ל מודי״אל רחמי״אל וחניא״ל ומפתחי רוח מזרח בידיהם. ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אל צי״ן סוקיא״ל זנסי״אל ובחי״אל ובקטמיא״ל וטרפניא״ל ומפתחי רוח מערב בידיהם ולמעלה מן רקיע שמים שבהם קבועים חמה ולבנה ומזלות וכנפי רקיע דומין כמין כפה וחמה ולבנה וכוכבים ומזלות וכנפי רקיעים מושלים בכל תהום ותהום ואורם יורד על הארץ התחתונה שנאמר ויתן אותם אלהים ברקיע השמים וגו׳ ועל שערי רוח צפון רקיע של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם טוא״ל ידע״ל ינא״ל גנא״ל וחל״קים וחגיא״ל ומפתחי רוח צפון בידיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם כל א״ה בחליא״ל בלהיא״ן צוא״ל יליא״ל נקריא״ל ומפתחי רוח דרום בירם. ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותם מסי״ם כרמוא״ל וחתמה בטבעת אהיה אשר אהיה ומפני זה חתמו בחותמו שאלו לא חתמה בחותמו אין כל בריה יכולה לדרוש באותיותיה מפני שלהבת אש וכל מי שהיה בא לפתוח ולדרוש באותיותיה מיד היה מתמלא אש לפיכך סתם באותיותיה וחתמן בחותמו לכך נאמר בראשית מהו בראשית

בראשונה ברא שמים וארץ נתן מעונות והפיק תהומות התקין ז׳ מעינות למעל׳ וכנגדן למטה ז׳ תהומות נטה שמים למעל׳ כנגדו יסד אדמה למטה נטה שחקים למעלה כנגדו יסד יבשה למטה נטה מעון למעלה כנגדו יסד ארקא למטה נטה זבול למעלה כנגדו יסד תבל למטה נטה ערבות למעלה כנגדו יסד ארץ למטה כסאו כונן למעלה ומכבודו נטה למטה אלו מעשה יום ראשון:

ובשני פלג את המים מהם לקח למטה ומהם לקח למעלה שנאמר ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים:

בשלישי אסף את המים למקום אחד והראם את היבשה וקרא להארץ והוציא ממנה עצים ועשבים וכל מיני זרעים ועץ עושה פרי וכל מיני נטיעות בענפים ובפרים שנא׳ תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו וגו׳:

ברביעי ברא מאורות להבדיל בין היום ובין הלילה ונתן השמש להמשיל ביום וירח וכוכבים למשול בלילה שנאמר ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים:

בה׳ ברא דגים וכל שרצי המים והעוף אשר על פני הארץ שנא׳ ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ וגו׳:

בו׳ ברא בהמות וחיות ורמש שנאמר תוצא ארץ נפש חיה למינה לאחר הכל ברא אדם למשול בכולם והכין צבאיו ולכל אחד ואחד צוה על עבודתו מלאך גדול בראש וכולם מקיפין סופה וסערה מקיפין או׳ קדוש או׳ ברוך שנא׳ ותהלתו מלאה הארץ זהו התהום התחתון:

ולמעלה מתהום תהו ולמעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים חרבה ועל חרבה יאורים ומטפי תהום שנאמר ונתתי יאורים חרבה זה התהום שלישי למעלה מן חרבה תהום למעלה מן תהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים יבשה ועל יבשה ימים תהומות וכל מקום מים שנאמר אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו. זה התהום הרביעי למעלה מן יבשה תהום למעלה מתהום תהו למעלה מתהו בהו למעלה מבהו ים למעלה מים מים ועל המים ארקא ועל ארקא שאול תחתון ואבדון ובור שחת וטיט היון ושערי מות ושערי צלמות וגיהנם ורשעים שבהן מלאכי חבלה ממונין עליהן:

מדור העליון. שאול תחתית עמקו מהלך ש׳ שנה :

מדור שני. אבדון עמקו מהלך ש׳ שנה :

מדור שלישי. באר שחת עמקו מהלך ש׳ שנה :

מדור רביעי. טיט היון עמקו מהלך ש׳ שנה :

מדור חמישי שערי מות עמקו מהלך ש׳ שנה :

מדור ששי. שערי צלמות עמקו מהלך ש׳ שנה :

סחור סביבי. גיהנם עמק מהלך ש' שנה :
האש של שאול תחתית היא חזקה ס"א מן האש של אבדון :
האש של אבדון. היא חזקה ס"א מן האש של באר שחת :
האש של באר שחת. היא חזקה ס"א מן האש של טיט היון: :
האש של טיט היון. היא חזקה ס"א מן האש של שערי מות :
האש של שערי מות. היא חזקה ס"א מן האש של שערי צלמות :
האש של צלמות. היא חזקה ס"א מן האש של גיהנם :

וגבריא"ל בראש שרים הללו חמרה וטעם שיר ותשבחות בגרון כולם ויעש לו בהם נתיבות ולהם דרכים עשה זה לזה אומר מה נעשה ומלאך יהוד מלמד אותם כ:למות עזה זה לזה שבהם עולים ובהם יורדים עולים בהם לומר שבחו ובהם יורדים לשום שלום בעולם:

ארץ של עולם מהלך ת"ק שנה וב' שנים ורחבו מהלך ת"ק וי"ח עגול הוא וים הגדול חוזר לעולם כלו וכלו כמין כפה ועומדין בכלן והעולם כלו על סנפיר של לויתן עומד ולויתן שוכן במים התחתוני' כמו דג שהוא בתוך הים ומים התחתונים על מימי בראשית כמעיין קטן על שפת הים, ומימי בראשית עומדים על מימי אוקיינוס כמעיין קטן על שפת הים ואוקיינוס עומד על מימי אוקיינוס כמעיין קטן על שפת הים ואוקיינוס עומד על מים הבוכים כמעיין קטן על שפת הים ולמה נקרא שמם מים הבוכים לפי שבשעה שפלג הקב"ה את המים מהם לקח למעלה ומהם נתן למטה המים שנתן למטה היו מתרגשים ומייללים וצווחים וקוראים ובוכים-ואמרו לא זכינו שנהיה קרוב ליוצרנו מה עשו העיזו פניהם ובקעו תהומות ובקשו לעלות למרום עד שגער בהם הקב"ת וכבשן תחת כפות רגליו שנאמר כה אמר ה' הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה אמר להם הקב"ה הואיל ועשיתם כך לכבודי אין להם רשות למים העליונים לומר שירה עד שיטלו רשות מכם שנאמר מקולות מים רבים אדירים משברי ים ואחר כך אדיר במרום ה' אל תקרי משברי אלא מקול שירה שיאמרו המים ואח"כ נוטלין מים העליונים רשות ואמרו אדיר במרום ה'. לפיכך נקראו מים הבוכים והמים הבוכים תלויין ועומדין למעלה מן הארץ התחתונה והארץ תתחתונה דחוקה על המים והמים עומדים על עמודים של חשמ"ל ועומד על הרי ברד והרי ברד עומדין על אוצרי שלג ואוצרי שלג עומדין על המים והמים על אש ועומדים על התהום:

ותהום עומד על תוהו ותהו עומד על בהו. ובהו עומד על הרוח. והרוח תלויים בסערה. וקשורה בכיפה של אדמה. ואדמה תלויים בסערה. וקשורה בכיפה של חרבה וחרבה תלויים בסערה. וקשורת בכיפה של יבשה. ויבשה תלויים בסערה וקשורת בכפת של ארקא וארקא תלויין בסערה וקשורה בכפה של תבל. ותבל תלויים בסערה. וקשורת

בכפה של חלד. וחלד תלוייה בסערה. וקשורה בכפה של שמים. ושמים תלוייה בסערה. וקשורה בכפה של רקיע ורקיע תלויין בסערה וקשורה בכפה של שחקים. ושחקים תלויים בסערה וקשורה בכפה של מכון. ומכון תלויים בסערה. וקשורה בכפה של מעון: ומעון תלויים בסערה: וקש רה בכפה של זבול. וזבול תלויים בסערה. וקשורה בכפה של ערבות וערבות תלויים בסערה. וקשורה בזרוע עזו של הקב״ה שנא׳ עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו לכך נאמר מה רבו מעשיך ה׳ כלם בחכמה עשית וגו׳ ואחר הארץ התחתונה מקיפין האש והמים ואחר האש והמים מקיפין סופה וסערה: ואחר סופה וסערה מקיפין אומרי המולה ואחר אומרי המולה מקיפין כרובים מרופפים ואחר כרובים מרופפים מקיפין דמות חיות. ואחר דמות חיות מקיפין רצוא ושוב אחר רצוא ושוב מקיפין אומרים קדוש ואומרים ברוך:

ובארץ התחתונה יש בה חיות הקודש וכסא הכבוד כסא כבוד הדום רגליו של אדון כל הארץ שנא׳ השמים כסאי והארץ הדום רגלי ונאמר ואראה החיות והנה אופן אחד בארץ וכשם ששיכנתו למעלה כך שכינתו למטה שנא׳ ושם העיר מיום ה׳ שמה מקיפין לה י״ח אלפים עולמות שנא׳ סביב שמונה עשר אלף. ורוח צפון ארבעה אלפים וחמש מאות לרוח דרום ארבעה אלפים וחמש מאות לרוח מערב ארבע אלפים וחמש מאות לרוח מזרח ארבע אלפים וחמש מאות וסביב י״ח אלף עולמות עולם של רוח צפון מלא תהלה כבוד כח וגבורה שבח וחמרה. והעולם של רוח דרום מלא תהלה וכבוד כח וגבורה שבח חמרה ומלא הוד והדר רנה וכבוד גאה וגאון ועולם של רוח מזרח מלא קדושה וטהרה עוז וצדקה נצח וגבורה ועולם של רוח מערב מלא פאר ועטרה כתר ומלכות וקול דממה דקה ולאחריהם מקיפין האש והמים ולאחר האש והמים טהריא״ל נוריא״ל כגבי״אל. ואחר שמונה עשר עולמים אלו מקיפין האש והמים ואחר האש והמים מקיפין סופה וסערה ואחר סופה וסערה מקיפין רעש ורעדה ואחר רעש ורעדה מקיפין אימה ויראה ואחר אימה ויראה מקיפין רעם וברקים ואחר רעם וברקים מקיפין כנפי רוח ואחר כנפי רוח מקיפין נהרי אש ואחרי נהרי אש מקיפין נהרי ים ואחר נהרי ים מקיפין נהרי מים ואחר נהרי מים אין כלום אלא חושך עד אין קץ ואין מספר ואין מדה ואין מנין ואין חשבון שנא׳ ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו והמקיפין לאלו נוהרי״אל ונוריא״ל וגבריא״ל ומפתחי רוח מזרח בידיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם קריא״ל פד״אל סכני״אל ענ״אל ומפתחי רוח מערב בידיהם למעלה מן הרקיע שחקים שם אוצרי שלג ואוצרי ברד ואוצרי טל ואוצרי מן ואוצרי בשמים של תחיית המת׳ שנ׳ ובגאותו שחקים ועל שערי שחקים של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם פנ״אל פני״אל רפא״ל

רמיא״ל דרמיא״ל ומפתחי רוח צפון בידיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותיהם פדוא״ל צריא״ל קניא״ל שסתניא״ל שמעיא״ל שמעא״ל ומפתחי רוח דרום בידיהם. ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמותיהם צדקיא״ל קדיש״א תירטא״ל תרניא״ל תור״ת עמא״ל ומפתחי רוח מזרח בידיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותיהם חורניא״ל קרניאל רניא״ל מלטיא״ל פלטיא״ל ומפתחי רוח מערב בידיהם למעלה משחקים מכון שבו מקדש בנו ומזבח הקטורת ומזבח העולה ומיכא״ל שר הגדול עומד ומקטיר על המזבח ומעלה עולה על המזבח העולה שנ׳ מכון לשבתך פעלת ה׳ מקדש ה׳ כוננו ידיך. ועל שערי מכון של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם רחומי״אל חנוני״אל בהי״אל שרפי״אל מסי״אל שר״אל ומפתחי רוח צפון בידיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם שמותם רחומי״אל חנוני״אל בהי״אל שרפי״אל שר״אל ומפתחי רוח צפון בידיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם סהדריא״ל מחניא״ל גדיא״ל חושיא״ל וענגא״ל וקשיא״ל ומפתחי רוח דרום בידיהם ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלו שמותם סרחיא״ל בבלי״אל בגגא״ל רממא״ל קלב״ם אטרז״ן ומפתחי רוח מזרח בידיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אלמהקנא״ל אסתקנא״ל לובקי״ם סומכ״ם והל״א ומפתחי רוח מערב בידיהם. למעלה ממכון מער״ן שבו מלאכי׳ וגדודי׳ וכל צבא מרו׳ שנ׳ מעונה אלהי קדם. ועל שערי מעון של רוח צפון שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אחיא״ל אניא״ל וחזקיא״ל מדגפיא״ל שתפיא״ל ומתנג״אל ומפתחי רוח צפון בידיהם ועל שערי רוח דרום שרים ממונים עליהם ואלה שמותם כבריא״ל נפליא״ל קדשיא״ל הודריא״ל נחמיא״ל ומלכיא״ל ומפתחי רוח דרום בידיהם. ועל שערי רוח מזרח שרים ממונים עליהם ואלה שמות׳ שמשיא״ל וברקיא״ל ירעשיא״ל תדריא״ל ושרפיא״ל ויהל״ק רב״א ומפתחי רוח מזרח בידיהם ועל שערי רוח מערב שרים ממונים עליהם ואלה שמותם אנח״אל פלל״אל ופלל״אל צורט״ק שם קדוש טישפ״ח פיללא״ל כא״ל שם השם למעלה ממעון זבול שנאמר הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך למעלה מזבול ערבות שנאמר שירו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבות. ובערבות יש בו צדק וצדקה ומשפט וגנזי חיים וגנזי ברכה וגנזי שלום ונשמתן של צדיקים וטל שהקב״ה מחיה בו גופי מתים לעתיד לבא שנאמר כי טל אורות טליך וארץ וגו׳ :

כיפי הקשת נתונות על גבי ערבות גבוהות אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד עירין וקדישין למעלה מהם גלגלי אופנים נתונים· על גבי הקשת גבוהים אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד שרפים ואופנים וגדודים למעלה מהם רגלי החיות נתונות על גלגלי האופנים

גבוהים אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד השרים הגדולים:
וקלפי הקשת נתונות בראשי החיות ומהם יוצאות קרני ההוד ורקיע כעין הקרח הנורא נטוי על קרני ההוד גבוה אלף אלפין ורבי רבבות מנגד אלפי שנאן למעלה ממנו מכן ומראה הנוגה ונתון על הקרח הנורא גבוה אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד רכב אלהים רבותים אלפי וגו'. למעלה ממנו מעון ומראהו נוראים ונתון על מראה הנוגה וגבוהים אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד קרני ההוד ורכיבי כבוד למעל' ממנו כסא אבן ספיר ונתון על מראה הנוראים גבוה אלף אלפים ורבי רבבות מדה כנגד עוזז וגבור: למעלה ממנו כסא הכבוד נתון על אבן ספיר גבוה אלף אלפים ורבי רבבות מדה ואדון כל העולם וכבודו נתון עליו שנאמר ואראה את ה' יושב על כסא רם ונשא ונאמר תחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכל העולם תלוי כלו בזרוע עחו כקמיע שנאמר ותחת רגליו וגו' ונא' ומתחת זרועות עולם ומקיפין לו סביב זוהר ספיר וברקת מפני מראית העין שנא' לא תשורני עין כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו:

זה התפלה צריך לומר בכוונה גדולה

ברוך אתה ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ אתה הוא ממ"ה הקב"ה ית"ש יתגדל שמך יתהדר שמך יתוועד שמך יתנצח שמך ישתבח שמך יתנשא שמך וזכרך לעולם ולעולמי עולמים מושבך על כסא הכבוד וחיות עולות בכסא כבוד אתה אש וכסאך אש וחיות הקו' אש ומשרתך אש לוהט אתה אש שר על כל השרים ומרכבותיך על האופנים שלח אלי פב"פ אמתך להדרך מ"ן בר"א דרמ"ן דהוא ממונה על משרתי יה וירחיב לבי ופי כמעיין המתגבר וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וגו' בא"ה על שמות שמך הגדול רומה ה' בעוזך נשירה ונזמרה גבורתך יודו שמך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא אשירה לה' בחיי אזמרה לאלהי בעודי:

א"ר ישמעאל א"ל מטטרו"ן שרא רבא מעיד אני עדות זו ביהו"ה אלהי ישראל אלהא חיא קיימא מרנא ורבנא רומיה מבית מותיב יקרא ולעילא קי"ח רבבות ומבית מותיב יקריה ולמטה. קי"ח רבבות רמיה רגליו רבבות אלפים פרסאות מזרוע של ימי' ועד הזרוע שלו של השמאל ע"ז רבבות גלגלותיה דבראשיה ל' רבבות עטרות שבראשו ס' רבבות כנגד ס' רבבות של אלפי ישראל לפיכך נקרא האל הגדול הגבור והנורא. כליתיה ידידות אל חי כלתא עוותא המקיק תקטף הקטף הקטם קטף בעבור משוש בשכמל"ו.

אמרו כל היודע רז זה מובטח לו. שהוא בן עה"ב וניצול מדינה של גיהנם ומכל מיני פורעניות ומיני גזירות קשות המתרגשות לבא

בעולם ומציל מכל מיני כשפים שהוא ממלט לנו ומשיזיב לנו ומפרק לנו ומפלט לי פב״ב ותציל אותי מכל דבר רע מכל גזירות קשות ומכל מיני פורעניות למען שמו הגדול:

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל ולפאר ולשבח ולרומם לברך ולגדל ולקדש וליחדו להקדיש ולהמליך מלך אמת מלך אביר מלך אחד מלך אחרון וראשון מלך אדון מלך אמיץ מלך ברוך מלך ברור מלך בחור מלך בורא מלך בוחן מלך גדול מלך גבור מלך גאה מלך גואל מלך גבוה מלך גנון מלך דר במרומים מלך דגול מלך דייק מלך דורש דורים מלך דובר שלום מלך דורש צדקה מלך הדור בלבושו מלך הוגה המולה מלך הוד מלך הדר מלך ועד מלך ותיק מלך אומר ועושה מלך זך מלך זן מלך זוכר נשכחים מלך זוקף כפופים מלך זוכר רחמים מלך חסין מלך חסיד מלך חנון ורחום מלך חי העולמים מלך חי וקיים לנצח מלך חזק מלך חונן דלים מלך חוקר כליות מלך חי החיים מלך חוצב להבות אש מלך טוב ומטיב מלך טוב וישר מלך טהור ומטהר מלך טוב לטובים ולרעים מלך טוב לקויו מלך יחיד מלך ישר מלך יקר מלך יודע ועד מלך יושב בסתר מלך יציב מלך יתרזנן מלך כבוד מלך כביר מלך כתן כסא בצדקה מלך כובש כעסים מלך לובש צדקה כשריון מלך לעד לעולם ועד מלך לוהט מלך לובש רחמים מלך מוחל וסולח מלך ממית ומחיה מלך מכפר מלך מעביר על כל פשע מלך מכסה מלך מהודר מלך מוריד ומתעלה מלך מוריש ומעשיר מלך משפיל ומרומם מלך מטריף ומכלכל מלך מפרנס ומעודד מלך מרום תשא מלך מלא רחמים מלך מלא זכיות מלך מהולל בתשבחות מלך מלכותו לנצח מלך מושל על כל מלך מפליא פלאות מלך מצמיח ישועה מלך מבטח ומשען מלך מתיר אסורים מלך מוציא אסורים מלך ממליך מלכים מלך משובח ומפואר מלך נורא עלילה מלך נערץ מלך נשגב מלך נשא ונפלא מלך נאמן מלך נכבד מלך נעים ונחמד מלך נוצר חסד מלך נאה מלך נושא עון מלך נבון מלך נצח נצחים מלך סומך נופלים מלך סובל עולמים מלך סתור מלך סתרון להבי אש וענני כבוד מלך סולח עונות מלך סגיא עז וכח מלך עזוז וגבור מלך עליון ונורא מלך עונה בצרה מלך עובר על פשע מלך עושה פלא מלך עושה בראשית מלך עתיק מלך עריץ ואמיץ מלך פודה ומציל מלך פועל ישועות מלך פותח יד לכל מלך צדיק וישר מלך צח ואדום מלך צופה עתים צור עולמים מלך צח צבי צבאות מלך קדוש ונורא מלך קרוב לקוראיו מלך קנא ונוקם מלך קונה שמים וארץ מלך קדושתו למעלה מלך קדם למעלה מלך רם ונשא מלך רחום וחנון מלך רם על רמים מלך רוכב ערבות מלך רוכב על כסא כבוד ועל הכרובים ועל כנפי הרוח מלך רוצה בתשובה מלך שוכן שחקים מלך שומע תפלה מלך שדי מלך שוכן במעלות מלך תקיף מלך

תמים דרכו מלך תולה עולם על בלימה מלך תהלתו במעלה ובמטה מלך ששמו מלך מלכי המלכים הקב״ה ולו המלוכה והרחמים והסליחות מלך סולח לכל עוניכי הרופא לכל תחלואיכי מלך עושה עמנו אות לטובה בעבור שמו הגדול שנא׳ מגיד דבריו ליעקב:

לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך אדוני האדונים הממלכה והמתנשא לכל לראש מי ימלל גבורות ה׳ ישמיע כל תהלתו ממ״ה ומי יוכל לספר ולהשמיע תהלתו ומי יוכל להגיד גבורותיו וכח מעשיו מי יוכל לספר רוב פלאותיו ומי יש בו מחשבה לספר חסדיו אשריהם ישראל אשר שמו בטחתם עליו ובמצותיו חפצו מאד שהקב״ה אוהב אותם ומרחם עליהם כרחם אב על בנים ומדריכן באורח חיים ומצילן מדרך המות הדריך אותי פב״פ בדרך חיים אשר בסחוני שמתי עליך מי כאדונינו מי כאלהינו מי כמלכנו מי כמושיענו אין כאלהינו אין כאדונינו אין כמלכנו אין כמושיענו נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלכנו נודה למושיענו נברך לאלהינו נברך לאדו׳ נברך למלכנו נברך למושיענו לך הגדולה לך הגבורה לך נאה הגדולה והמלכות לך ההוד לך נאה הדר ומלכות לך העוז לך נאה הכבוד והעת כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך אתה הוא ה׳ לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים וכל צבאם והארץ וכל אשר בהם יודוך ה׳ אל ראשון ואחרון כי אתה ה׳ ראשון לכל ראשונים אחרון לכל אחרונים אתה גבור חיל ורב להושיע ה׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך:

אמר רבי ישמעאל אני ראיתי את ממ״ה יושב על כסא רם ונשא וחיילותיו עומדים לפניו מימינו ומשמאלו ואמר לי מלאך שר הפנים ששמו מטטרו״ן רוח פסקיני״ה פסקי״ן אסמרי״ן היגרו״ן סיגרו״ן סרטרו״ן סניגרו״ן מיקרו״ן הסכר״ם סתי״ם השכ״ם חקירי״ן נ״א דיקירי״ן זינ״א רב״א גנטר״ש זנטי״ף הביק״מ רב ישמעאל אומר כמה שעור של הקב״ה שהוא מכוסה מכל הבריות פרסיו (נ״א כף רגליו) רגליו מלא כל העולם כלו שנא׳ השמים כסאי והארץ הדום רגלי גובה פרסותיו (נ״א גבוה כל כף) שלש רבבות אלפים פרסאות כף רגליו של ימין פרסי מיא עטרקט״ם שמה ושל שמאל אגחמ״ן שמה מכף רגליו ועד קרסוליו אלף רבבות ות״ק פרסאות גבהו וכן של שמאל קרסולי של ימין (חצנגותניה טששקם) שמו של שמאל (אסמן) שמו מקרסוליו עד ארכבותיו י״ט אלפים וד׳ פרסאות גבהו וכן של שמאל שוקו של שמאל (קנגגי מהרוח טססקים) שמו וכן של ימין (ממגא חר״א) שמו מארכבותיו עד ירכותיו י״ב רבבות פרסאות ואלף וד׳ פרסאות גבהו וכן של שמאל (מגהבו הרוח) כמו ירך של ימין (ששפיסת פרסב) שמו ושל שמאל (תפנ״ס חזיז״א שמו מירכותיו ועד צוארו כ״ד אלפים רבבות פרסאות

ומותני מותניו למותנהו אתהגה ידידיה) שמו ועל לבו כתובים ע׳ שמות:
צץ צדק צחיאל צוד צבי צדיק סעף סרעף בוחן צבאות שדי אלהים
יה והי צח דגול ואדום ססס עאא אאא איא אהו רביה הו וה צלץ
פפץ כן הה חי חי רוכב ערבות יה הה וה ממם צנן הו יה חסץ
הצץ אי זב תעא אעא קקק קשר רז זך גבור יא יא יוד האי אלף דימן
פאף כוף ראו ייי יא ככב טטט בכך פלל סיים אותיות בשכמל״ו:
צוארו י״ג אלפים רבבות ות״ת פרסאות גובה צוארו (סנגהו ובהתקן
שמו. עיגול ראשו ש׳ אלפים רבבות ולג׳ ושליש פרסאות מה
שאין הפה יכולה לדבר ואין האזן יכולה לשמוע (אתר בודריה עססיה
עטטיה) שמו זקנו רבוא ואלף ות״ק פרסאות הדרא סמיא) שמו. ומראה
הפנים כמראה הלסתות כדמות רוח בצורת שמה אין כל בריה יכולה
להזכיר גויתו כתרשיש זיו מבהיק נורא מתוך החשך וענן וערפל מקיפין
אותו כל שרי הפנים ושרפים לפניו כתיקון אין בידינו מדה אלא
שמות מגולים לנו החוטם לגגתי״א שמו אברג״ג טטפי״ה שמו לשוני
מסוף העולם ועד סופו שנא׳ מגיד דבריו ליעקב וגו׳ כל מי שאינו יודע
לחתום זה הפסוק שוגה שנא׳ מגיד דבריו ליעקב אססגיידהו ואיא שמו
רוכב מצחו מססגיידהו ינאיי אנגה שמו ועל מצחו כתיב ייה והה יהה
ויה הא הי הי הי׳ הא הה ווה ייי הו ויהו הה יה אי הה יה יה יא הו
הוי היי היה היה יהו הס הא איה ויה:
שחור שבעין ימינו רבוא ואלף ת״ק פרסאות וכן של שמאלו של
ימין אזורייה אטטיטוס שמו והשר שמו רהב אל ועל שמאל
(מטט גרופמצוא) שמו חיקוקין היוצאים ממנו אוריהן לכל בריות:
הלבן- שבעין ימינו כ״ב רבבות וב׳ פרסאות וכן של שמאל ושמו
(בזקותא) משכם ימינו ועד שכם שמאלו ט״ז אלפים רבבית
פרסאות שכם של ימין שמו (מטטגריאא) ענגן ושמו של שמאל
(תתמהינס) ושם א׳ יש לו (שלמה ינגניאל) מזרוע ימינו עד זרוע שמאלו
י״ב אלפים רבבות פרסאו׳ זרועותיו כפולים זרוע של ימין (גברהזזיא
עכבוי) שמו ושל שמאל (מטגהצציהו) שמו אצבעות ידיו ט״ו אלפים
רבבות פרסאות בכל אצבע וכן של שמאל של ימין תתמצעץ גנמית
גגשמש ושל שמאל חץ מף תתמת אגגמץ אגנמת ושושנים וכן אתה
מונה מן הגודל והולך כפות ידיו ד׳ אלפים רבבות פרסאות וכן של
שמאל של ימין הזז״יא אט״גריי׳ שמו ושל שמאל אשהר״זית שמו
אצבעות רגליו של ימין עשרת אלפים רבבות פרסאות בכל אצבע
ואצבע וכן של שמאל של ימין (אתרמץ אדרעת ברמנם ברתהמים
ואהת) ועל שמאל (זכיין בזביין החמת אהוז) ובשל הידים אתה מונה
והולך לפיכך נקרא האל הגדול הגבור והנורא שנאמר כי ה׳ אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדני האדונים האל הגדול הגבור והנורא:

אבל אמר לי אמוד חשבון פרסאות כולן כמה שיעורן כל פרסה ופרסה ג' מילין וכל מיל ומיל י' אלפים אמה וכל אמה ואמה ב' זרתות בזרת שלו וזרת שלו מלא כל העולם כלו שנא' מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן:

רבי נתן תלמידו של ר' ישמעאל אומר אף החוטם נתן לי מדה מימין ומדה משמאל וכן השפתים ולסתות ואע"פ שנתן לי מדת המצח נתן לי על כל מדה ומדה מדיה רוחב המצח כגובה הצואר וכן השכם כאורך החוטם אורך החוטם כאורך האצבע קטנה גובה הלסתות כחצי עגול הראש וכן מדת כל אדם שפתותיו ע"ז פרסאו' שפתי העליונה גברה סי"א שמה ותחתונה הזרגי"א שמה פיו אש אוכלה אש משהוא מדבר אסדר"א שמו ומי שהוא רוצה נוכח כינויי כתר שבראשו ת"ק אלף על ת"ק אלף וי"ש שמו ואבן יקרה שבין קרניו י"ש שמו עמו אליו יש עמו אלי חקוק עליה דודי צח ואדום דגול מרבבה ראשו כתם פז קוצותיו תלתלי' וגו' עיניו כיונים על אפיקי מים לחייו כערוגת הבושם ב' אלפים רבבות פרסאות וכל מי שאינו חותם בפסוק זה ה"ז שוג"ה:

לחייו כערוגת הבושם מגדלו' מרקחים שפתותיו שושנים נוטפו' מור עובר ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת ספירים שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים. אגטיה טחון יחון טוב טהור יוד יוד יהיה חסין ק' ק' ק' ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו. גביניו כמדת עיניו של ימין הד"רז ול"ד שמו ושל שמאל אפר"ה צציהו שמו גובה אזניו כגובה מצחו של ימין אצטהיי"א שמו ושל שמאל מנוגהו ציא שמו נמצא כל השעור כלו רבו רבי רבבות אלפים פרסאות גובה ואלף אלפי רבבות פרסאות הם של רוחב:

אמר ר' ישמעאל כשאמרתי דבר זה לפני ר"ע אמר לי כל מי שהוא יודע שיעור של זה יוצרינו ושבחו של הקב"ה שהוא מכוסה מן הבריות מובטח לו שהוא בן העה"ב וייטב לו בעה"ז מטוב העה"ב ומאריך ימים הוא בעה"ז:

אמר ר' ישמעאל לפני תלמידיו אני ור"ע ערבין בדבר זה שכל מישהו יודע שעור זה של יוצרנו ושבחו של הקב"ה מובטח לו שהוא בן העה"ב ובלבד שהוא שונה אותו במשנה בכל יום ויום קומתו מלא כרסיי"ו של אש דת ב"ג ב"ג ג"ב הומ"ג שמו קוצותיו קומתו דבור ברוך דוב"ג שמו ויש להם חצי כנוי ג"ל שר"ב שמו ועינו א' שהוא רואה מסוף העולם ועד סופו אכס"ת שמה חקוקין היוצאים ממנו אוריהם לכל הבריות ועינו אחת שהוא רואה לאחוריו בה מה שהוא

עתיד להיות אסטס״ת שמה גופה דומה לקשת וקשת דומה לקסאשי״א שמה הציו מ״ן במ״ץ שמו. חרבו מצמצית מני״א שמו. וכסא כבודו דורכ״ז פירוסא שמו את מקום מושבו דורפ״ז פרורפ״ז שמו והן כנויו ורגלי כבודו הן החיות. החיות העומדים תחתיו רגל כסא הא׳ שהיא חיה עגליו חצביי״ה שמה. רגל כסא ב׳ שהיא חיה בגב״ב פלבי יפס״י שמה. רגל ג׳ שהיא היה כבב״ב אלגי״י שמה רגל ד׳ שהיא חיה אצביי״א בזכ״ו שמה אלגיי״י שמה דמות פניהם טיבע של ארי״ה וחותם של נשר ודמות השור ופני אדם סתום ד׳ פנים לאחת הד׳ פנים לפינה וד׳ פנים לכל פנה ופינה ס״ד פנים לכל חיה וחיה ד׳ פנים וכנפים לא׳ וד׳ כנפים לכנף וד׳ כנפים לכל פנים ופנים כנף וס״ד כנפים לכל חיה וחיה שר פני אדם הוא אלי״ה אמצ״ב אמ״ץ אמ״ת כע״ץ שמות שר פני ארי״ה הד״ו די״ה הידוע״ה א״ל אורי״א הודר״ו הוי״ה תעגמ״ץ שמו שר פני השור שור אלי״ה צמצממב״א מסכי״א שמו ושר פני נשר עפפ״י אלי״ה ממצי״ת נהוריריא״ל שמו וכשחטאו ישראל נגנז פני השור והביא תחתיו כרוב שר פני הכרוב טמחמנ״י אלי״ה כרובי״ה שרוב״ה פספסי״ה פצפצי״ה הנקנקי״א שמו הן הן אומרים ק׳ הן הן אומרים ברוך שנאמר מגיד דבריו ליעקב וכל מי שאינו חותם בספר בראשית ובסדר מעשה בראשית הרי זה שוגה בתפארתו של הקדוש ברוך הוא תפארתו מלא הכל גדודים של רעם חעף מימינו וסיוע של זעף משמאלו וסימנים של זעף לפניו ובתוך סימנים זוהר וחשך וענן וערפל וסיס היוך ולפניו שדה זרועים ככב לככב מקור של ברקים בין ברק לברק פתחו של חשמ״ל ומלמעלה רוחות ורעמים וקולות וברקים וקלפי הקשת וחבלים של חותם עולין ויורדין בו על הקב״ה חן וחסד וכבוד ורחמים והוד ועטרת והדר ותפארת וגאות וידו של הקב״ה ושמו מטטרו״ן אומרים עוזו וגבור ואומרים קדוש וברוך ואומרים המולה באין לפניו ועומדים לפניו הנער היא מטטרו״ן בא והשתחוה לפני הקב״ה אה״ה שמו משבח ומפאר ואומר ברוך כבוד ה׳ ממקומו יהו הי יו יה יה ברוך כבוד ה׳ ממקומו וכו׳ וכן אומרים הם אחריו ברוך כבוד ה׳ ממקומו וברוך שם כבוד מל״ו ונכנס לפני תחת כסא הכבוד ומהלכין מימינו אבנים של אש ואבנים של ברד וכותלו של זעף ולרוח שמאלו מהלכין כנפות סערה וגבורה של סוטה וכשהוא נכנס מטטרו״ן לפני הקב״ה תחת כסא הכבוד מחזקו ברוב כנפים וכל מלאכי השרת באין לפני הקב״ה. ואומרים האל הגדול הגבור והנורא ומשבחים להקב״ה ג׳ פעמים בכל יום ויום ע״י מטטרו״ן שר הפנים שנכתב השר הגדול על כל השרים ועל כל מלאכי השרת והם עומדים לפניו והוא עומד למעלה למרום ומשמש לפני אד״ם אש אכלה אש כסא שמה זה מושב מטטרו״ן שר הפנים שנכתב באות אחת שבה נבראו

שמים וארץ וחתמה בטבעת אהיה אשר אהיה ונכתב בשבע אותיות ובז׳ אותיות ובכ״ד אותיות ובשבעים שמות ושבע קדושות ונותן על ששה משמותם ונחקק על י״ב אבנים ונכתב בז׳ קולות בששה על רום ששה ונתון בחדרי חדרים ובסתרי סתרים ובפלאי פלאים למשה רבינו ולא נתן הקב״ה רשות להשתמש בו לא לאדם הראשון ולא לשם בן נח ולא לאברהם ולא ליצחק ולא ליעקב אלא למשה בלבד שנא׳ הנה אנכי שולח מלאך לפניך והזהיר הקב״ה למשה שישתמש בו שנ׳ השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו ומשה אמר לפני הקב״ה אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה ומלאכים אשר עמו באים וסובבים לפני כסא הכבוד הן מצד אחד וחיות מצד א׳ ושכינה על שכינת הכבוד באמצע וחיה אחת עולה על השרפים ויורדת על משכן מטטרון ואומרת בקול גדול קול דממה דקה וזה כסא הכבוד מיד שתקו האופנים דממו המלאכים גדודי ועירין וקדישין חשים ורופפים לנהר דינור וחיות נותנות פניהם בארץ מטטרון מביא אש החרשית ונותן באזניהם של חיות כדי שלא ישמעו את קול הכבוד של הקב״ה ואת שם המפורש המטטרון מזכיר באותה שעה וכך הוא קורא לקב״ה בשמו החי והטהור והקדוש ואדיר וההדר והחזק העזוז והאהוב והגבור ונכבד ונורא אדריהו אהרכי החיים יהיה אהיה אשר אהיה החי ואה הכה הה וה הוה והו הה היא הוא הה והי הי יהיה יהוה חי העולמים זה שמי לעולם חה זכרי לדר דר וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ופירשו בלשון טהרה יהו ההיו היה הי יה יה ההי היה והי יהו ההי ויהה יהי הי ההיו היי הו יהוה יהו היהו הי יהוה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אל במאמרך אדונינו צדק צבא ישראל מיחלי צדקך בך יצדקו סלה צדקותיך ירוממו לרומם לך יפצחו פה ויענו ויאמרו ה׳ אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים אתה קדוש ושמך קדוש אתה אדיר ושמך אדיר אתה אמיץ ושמך אמיץ אתה אמת ושמך אמת אתה ברוך ושמך ברוך אתה בחור ושמך בחור אתה גדול ושמך גדול אתה גבור ושמך גבור אתה גאה ושמך גאה אתה דגול ושמך דגול אתה הדור ושמך הדור אתה ותיק ושמך ותיק אתה ועד ושמך ועד אתה זך ושמך זך אתה זקוק ושמך זקוק אתה חסין ושמך חסין אתה חי ושמך חי אתה טהור ושמך טהור אתה יקר ושמך יקר אתה ישר ושמך ישר אתה יחיד ושמך יחיד אתה כביר ושמך כביר אתה לוהט ושמך לוהט אתה מרום ושמך מרום אתה מתוק ושמך מתוק אתה נורא ושמך נורא אתה נעים ושמך נעים אתה נערץ ושמך נערץ אתה סובל ושמך סובל אתה סומך ושמך סומך אתה עזוז ושמך עזוז אתה עתיק ושמך עתיק אתה פאר ושמך פאר אתה צדיק

ושמך צדיק אתה צח ושמך צח אתה קדוש ושמך קדוש אתה רחום ושמך רחום אתה שפיר ושמך שפיר אתה שדי ושמך שדי אתה תמים ושמך תמים בא״י האל הקדוש א״ס:

עלינו לשבח ולפארך ולגדלך וליחדיך צור העולמים אדון כל העולמים ואדון כל הבריות ואלהי כל הנפשות חי החיים ראשון ואחרון:

מזמור ה׳ מלך גאות לבש לבש ה׳ עוז התאזר אף תכון תבל בל תמוט נכון כסאך מאז מעולם אתה נשאו נהרות ה׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה׳ עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קודש ה׳ לאורך ימים:

מזמור לדוד הבו לה׳ בני אלים הבו לה׳ כבוד ועוז הבו לה׳ כבוד שמו השתחוו לה׳ בהדרת קדש קול ה׳ על המים אל הכבוד הרעים ה׳ על מים רבים קול ה׳ בכח קול ה׳ בהדר קול ה׳ שובר ארזים וישבר ה׳ את ארזי הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים קול ה׳ חוצב להבות אש קול ה׳ יחיל מדבר יחיל ה׳ מדבר קדש קול ה׳ יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד ה׳ למבול ישב וישב ה׳ מלך לעולם ה׳ עוז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום:

לדוד מזמור לה׳ הארץ ומלואה תבל ויושבי בה כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ו בא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אתה ה׳ לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים אתה הוא ה׳ האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמורי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש ואתה מושל בכל ובידך לגדל לחזק לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. ה׳ אלהים שדי צבאות (יה אהה יהא יה אהיה אהיה אשר אהיה יהוה יהוה) אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמר יגדל נא כח ירחמנו

וכעסך ודוגזך ואפך ועברתך תרחק ממני פלוני עבדך בן אמתך פלונית וכל אשר לי ומכל בני ביתי ומעמך ומעירך ומנחלתך ויהי רחמך ה׳ עלינו ותחוס ותרחם עלינו ועל סגולתך ויאמרו הכל ה׳ הוא האלהים ואתה תפיל מלפניך ושח יושב שמים שוכן בשמי שמים דר פ״ד פלוני רוכב בערבות יושב זבול שוכן מעון יושב שחקים יושב על כסא רחמים וברקיע השביעי כלו אור שבעתים ומאורו יבהיקו כל המעונות ובו כסא הכבוד נכון על ארבע חיות כבוד ובו אוצרות חיים אוצרות נפשות ואין חקר ואין תכלית למאור הגדול אשר בו ומרוב תורה תאיר הארץ ומלאכים אחוזים בעמודי אור ואורם כאור נגה ולא יכבה ועיניהם כניצוצי ברק ומעמדם ע״ג אור מפארים באימה ליושב בכסא רם ונישא כן הוא לבדו ואין זר אתו ואין אפס בלתו ולפניו נהרות אש מושכים ומשאתו יגורו אלים ומשאגתו ירופפו עמודים ומקולו ינועו אמות הסיפי׳ וחילותיו עומדים לפניו ולא ישורו דמות פניו כי הוא נסתר מכל ואין אותן יכולין לראותו ויחרדו ודמות מכל נעלם ודמות כל ממנו לב נסתר מגלה עמוקות מני חשך ויוצא לאור צלמות ויודע מה בסתרי אופל כי אור עמו חונה וכשלמה עוטה אור יושב בכסא האור וסביבותיו עינים אור וחיות והאופנים ינשאוהו המה מעופפים ולהם שש כנפים ובכנפיהם יכסו פניהם ולמטה יתנו פניהם ולארבעתם פונים פניהם ולא יריחו למעלה פניהם מפחדו ואימתו והם על גביה׳ עומדין לפניו כתות כתות וטובלי׳ בנהר טהרה מתעטפי׳ כסיות אש לבנה ועונין בקול חזק ואמיץ ק׳ ק׳ ק׳ ה׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו והוא מקום לכל המעשים והוא מקדם לכל העולם והוא מקדם לג״ע והוא עוד עד לא שמים וארץ והוא לבדו אין זר אתו ואין אפס בלתו תולה בזרועו מעונה ובכל מעונות יראתו כי בריח פיו נחצב ונהדר נחצבו והוא אחד ואין לו שני ואין לו תמורה ואין דומה לו ואין זולתו ואין בלתו וג״כ צוה אין לו בטול חי ממ״ה הקב״ה מלך על כל מלכי הארץ והמתנשא על כל מלאכי שמים חקר לבבות עד לא נוצר ויודע מחשבות עד לא תהייג׳ ה׳ שמו מבורך יקר הדרו לעולם ולעולמי נצחים לעדי עד לעקב עולמים כי אין בלעדו ואין אלהים זולתו והוא בקולו מרעיש את הארץ ומנתיק הרים ומפרק הרים באפו ומרגיש הים בכחו ומשוטט עמודי עולם במבטא ונושא הכל בזרוע ונעלם מעיני כל חי יושב בכסא כבוד גדול מלכות קדשו ומשוטט עמודי עולם ומשוטט בכל העולם ואינו נראה והוא יודע כל הנסתרות ויודע מה בחשוכה והוא הופך צלמות לבקר והוא מאיר לילה כיום וכל הנסתרות לפניו גלויות כשמש ולא יפלא ממנו דבר והוא המלך הקדוש המהלך על כנפי רוח והוא מושל בכל העולמים ואין עוד מלבדו ושמש וירח וכל כוכבים וכל מזלות משתחוים לו והוא הנגלה בג״ע והוא הנוטע

עץ החיים בגנו ב״ש בכל דור ודור ומבורך במעוני מעלה ועתיק ועמו עתק וצדקה ברוך כבודו ממקומו ומבורך בתפארת יקרו ממלא ומבין דעת לברואיו לחקור ולידע אז יראת שמו:

ברוך שמו במושב יקרו ומבורך בתפארת עזו ב״ש באוצרות שלג ומבורך בנהרי שלהבת ב״ש בערפלי זיו ומבורך במעונו הוד והדר ב״ש ברוכב ערבות ומבורך באלפי שנאן ב״ש בשרשרות ומבורך בסיתרי להבות ב״ש בקולות רעמים ומבורך בריצת ברקים ב״ש בפי כל אשר בארץ ומבורך בתהומות בארץ ב״ש בכל המדברים ומבורך בגלי הים ב״ש לבדו בכסאו ומבורך בישיבת עזו ב״ש בפי כל נשמה ומבורך בפי כל בריה ב״ש לעולם ועד ומבורך לעולמי עולמים:

ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן סלה הללויה בני תורתי אל תעזוב ומצותי תצפון אתך מוסר ה׳ בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתי שמור מצותי ותורתי כאישון עיניך והנה לא ימוש ספר התורה הזה מפיך תהגית בו יומם וליל׳ למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערוץ ואל תחת כי עמך ה׳ אלהיך בכל אשר תלך יומם יצוה ה׳ חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי ברוך לעולמים שם גודל מלכותו אריוהו אהרכו החיי אהיה אשר אהיה יהוה ואי הכה הה וה הו הה הי הה יהי הי הי הי היה חיה״ע זה שמי לעולם חה זכרי לדר דר בשכמל״ו יהי ההיו היה יהוה הה הי הו הוה ויהיו יהי ההי והי הה יה יהי הו ההיו הרי הו יהוה יהו ההו הי הוה בשכמל״ו:

כשמו כן תהלתו וכגדולתו כן תהלתו וכתהלתו כן מלכותו וכמלכותו כן קדושתו וכקדושתו כן תפארתו וכתפארתו כן אורך שניו וכאורך שניו כן אורך אפו וכאורך אפו כן רוב חסדיו וכרוב חסדיו כן גבורתו וכגבורתו כן נקמתו וכנקמתו כן גדולתו וכגדולתו כן רוב רחמיו וכרוב רחמיו כן טובתו וכטובתו כן רחמיו על כל מעשיו. לך נאה לכבוד שמו הגדולה והגבורה והממלכה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ שמך ממנו לבך שם כבודך ומעולם שמך בכבוד לעולם ועד עליונים יברכו שמך ומפואר שמך ומקודש שמך ומשובח שמך ומרומם שמך על ברכה ותהלה כי שמך בך ובך שמך כי לפני כל נכון שמך ולעולמי עולמים נכון שמך משמך ירעדו גדודי אש מפארים שמך גדודי להב משבחים שמך שרפים מהללים שמך וחיות מקדישים שמך ואופנים מטהרים שמך כי שמך עשה את כל הבריות ושמך לא חזו משמך ינוס הים לאחור וכל משבריו וגליו מאדירים שמך וכל דרי מעלה וכל מעון ומעון ירעדו יפחדו שמים וארץ ודריה ותהום ואבדון ציה וצלמות אדם ובהמה הרים ובקעות וגבעות ימים ונהרי אש וברד שלג וקיטור רוח גדולה ומלאכי אש ומלאכי מים משמך ירופפו וכל

אשר נשמת רוח חיים באפו ישים כבוד לשמך ואני פב״פ עפר ואפר נכה לב ושפל רוח רמה ותולעה צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחנתי לפניך ותפלתי למצוא חן בעיניך וחן וחסד וצדקה ורחמים לפני כסא כבוד מלכותך כי אתה קרוב לכל קוראיך ומצוי לכל דורשיך קדוש ונורא כי אתה מלא רחמים כי אתה זך וישר חנון ורחום כי אתה זך אל טוב וסלח כי אתה זך עשה נא תפלתי ושאלתי ובקשתי מלפני כסא כבודך ותפתח לי פב״פ עבדך שערי תפלה ושערי תשובה ושערי בינה שערי חכמה ושערי דעת שערי צדקה שערי רחמים שערי יראת שמים שערי ברכות שערי פרנסה וכלכלה ותכתבני בספר החיים עם הצדיקים ותן חלקי בתורתך וגורלי לחיים טובים בעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא המפורש והאביר והאמיץ והחזק והנפלא והקדוש והנסתר והנכבד קדוש קדוש קדוש ה׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו:

אשר מלאכיך צבאיך לך יתנו לך יהדרו לך יאמצו לך יכתירו לך יצלצלו ולך יפארו ולך יקדישו ולך ירוממו ולך ישמחו ויפתחו בשיר׳ וקלוס תהל׳ שירה וזמרה ברכה שבח והלל וקלוס תהלה שירה תודה חירות נצוח נגון הגיון גילה צהלה ושמחה וששון רננות ונועם ענוה ונאוה ונוה אמת צדיק וישר וגילה וגדולה פאר ועוז עזוז ועלוי סגוב פלאות וישע נחת מנוחה נחמה שלום השקט ושלום ושאנן בטח טובה אהבה חמדה ונחמה חן וחסד ליופי תאר אור חמדה ונחמד זיו זכות זוהר זורח הופע ועטור נוגה אור וענף ועטור נוגה רוקח ממולח מאור אור ועריצות כח גובה ויקר חוזק ממשלה ואומץ ושאון רוממה וזהירן קדושה וטהרה ונקיון עזוז גבורה וחיל גדולה גאוה ומלכות והוד והדר עטרת גאות וכתר נוראות ששמו ערב וזכרו מתוק הדר לו והודו נאה לו וכבודו נחמד לו ומשרתיו מנעימים לפניו ויש עזוז נפלאותיו מגידין מלך מלכי המלכי׳ ואלהי האלהי׳ ואדוני האדונים המסוב בקטרי מלכות המוקף בענפי נגירי נוגה שבעוף הודו כסה שמים ובהדרו הופיע ממרומים מפיו תבערו תהומות ומתארו נתזו שחקים גאים מפלט תארו ואיתנים מפוצץ ויקרים טורם חלקו וכל עצבו שמחו בדברי וירננו דשאין בשמחות ודבריו יזלו בשמים טורדין ויוצאין יקרים בלהבי אש וחזות נותנין לשוחרים בשלוה למקומיכם מלך אהוב ונחמד ונקי המגביה על כל גאים נאה המתהדר על הדורז הדר המתנשא על האיתני איתן ומרומם על הנוראים פאר למלכים תהלה לקרובים גילה לקדושים ומצוי לכל מיחלי שמו טוב בכל דרכיו ישר בכל מעשיו ונעים בכל מדותיו זך בעצה ובדעת ברור בבינה ובעלילה דיין לכל הנשמה ועוד לכל דבר ושופט לכל מלה מלך אביר בחכמה בכל רז זריז בטהרה ובכל קדושה. מלך אמת ויחיד מלך חי וקיים לעולמים מלך ממית ומחיה מלך יוצר כל מכה ובורא כל רפואה מלך יוצר כל ברכה ומכין כל

טובה מלך זך בכל מעשיו ומכלכל כל יצוריו מלך רם לכל שפל ולכל אמיץ חזק הוא מלך רם ונשא ונשגב ונפלא יקר ונכבד ידיד ישי חוק ואמיץ עליון וענו קדוש וטהור צדיק וישר נאמן וחסיד וחסין גדול וגבור אז איתן היושב על כסא רם ונשא עוז אדיר יקר נורא שהוא סליל על כל קשירי נאוה ומתוקן על כל עטורי פאר בחדרי היכל גאות צופה במסתרים ורואה במעמקים ובכל מקום שם הוא ולא להשיב על דבריו ולא לאחר את רצונו וחפצו לא להמיר ולא מקים לנוס ממנו ולא סתר להחבא ממנו ימלוך לעולמים ימלוך כסאו לדור ודור מלך רחום וחנון סלחן ומחלן מגלגל ומעביר תתהדר בכל שיר תתפאר בכל נועם תתרומם בהיכלי גאוה תתנשא בכל פאר תתגבה בכל המעשים תתגאה על כל היצורים תתכבד על כסא כבודך תתיקר על כל חמדתיך תתברך בכל הברכו' תשתבח בכל התשבחו' תתהלל בכל קלס תתקלס בכל הברכות תתגדל לעולמים תתקדש לעדי עד: סטרים יהוה אלהים ישראל מלך על כל המעשים וחכם בכל הרזים ומושל בכל הרוחות אלהים א' ושר העולמים ואדון כל המעשים מלך יחיד אשר נצח נצחים סלה:

יהי שמך מבורך לעול' ולעולמי עולמי' מי כמוך מלך הנקרא טטרסי: יהוה אלהי ישראל אדון האדונים יהלל כסא כבודך לך יתנו גאות וגבורה לך ישכנו עח ותפארת לך יחזקו לך יחדשו לך ירננו לך ישמחו לך יברכו לך ישבחו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו לך יגדלו לך יהדרו לך יזמרו לך ויחדו לך יצחצחו לך יקלסו לך יכתירו לך ינצחו לך יסלסו לך יעלזו לך יקדישו לך יהללו לך ישירו לך ינעימו: לך טטרסי לך יהוה אלהי ישראל יהדרוך שרפים לך יביעו רננות לך טטרסי יהו"ה אלהי ישראל משרתיך יכתירו לך כתרים וישירו לך שיר חדש וימליכך לנצח ובכל ממשלתך ועל הכל ממשלתך. ותיק אתה לעולם ועד מטרס"י יהו"ה אלהי ישראל בא"י מלך על כל הרזים ואלהי כל הנסתרות וכשהקב"ה קורא את הנער כך הוא קורא אותו וזהו בריא"ל זה והד' זה ת"ר והוב"ד וכינויו אה"ה דיע"י אחד"ר גז"י ההו"ה מלהטת אש ערבות אנדר"י רורי"א זה שמו של נער דלא יליף קטלא חייב ודאשתמש בתגא חלף ממראה מתניו ולמטה דומין זה לזה וממראה מתניו ולמעלה אין דומין זה לזה שמו של נער כשמו של רבו שנאמר כי שמי בקרבו שמו של הקב"ה ע"ב אותיות ושמו של נער ע"ב אותיות כשהוא עולה כ"ו אותיות וכשהוא יורד כ"ו אותיות כבוד אלהים הסתר דבר כדי שלא תטרד מן העולם ע"ב דמלכא דעלמא מכאן ואילך אין לך רשות לדבר שכן כתוב בס' בן סירא במופלא ממך בל תדרוש במכוסה ממך בל תחקור במה שידעת התבונן ואין לך עסק בנסתרות וחד בחד ילפינן שכן שנו רז"ל אין דורשין בעריות בשלשה ולא במעשה בראשית בשנים ולא במעשה

מרכבה אפילו ביחיד אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו מוסרין לו ראשי פרקים:

השם יאיר עיני להבין מ״ש ראשית בגין הכי נפיק מן יו״ד שבאלב״ם וסליק ליו״ד שבאלב״ם ה״י נפיק מן הז׳ ומן הז׳ שבאח״ם ומן למ״ד שבאלב״ם וסליק ליו״ד שבאח״ם דא פנים נפיק מן יו״ד ומן פ״ה שבאח״ם ומן למ״ד שבאלב״ם וסליק ליו״ד שבאח״ם זהו שם המפורש בא״י אמ״ה אקב״ו ועל דברי שם הקדוש אמר ר״ע כיון שפירש׳ ירידה ועליה זו לבני ישראל קבעו לי ג׳ ברכות בב״ד של מעלה וב״ד של מטה וכל השונה בסדר מעש״ב קבעתי לו ברכה בכ״י ויום בב״ד של מעלה וב״ד של מטה בבית ששונים בו עאכ״ו ברכות ועוד שאני אוהב אותו ופודה אותו:

וכל מי שרוצה להחכים בכל יום ויום יקח הספר הזה ויקרא בו מראשו ועד סופו והבית אשר בו הספר הזה לא יפול בו אש ולא חבלה ולא משחית ולא חסרון שאלו חיות את מרע״ה שם המשמש למעלה:

שאלת חלום בדוק ומנוסה רחוץ ידיך טהור ומשח ידך השמאל במי חבצלת וכתוב עליה כך אתון מלאכיה קדישא דא״ק שמיכן באו והגידו לי כל שאלתי בפי׳ כמו שהגדתם ליוסף פתרון החלום ועתה אם ישכם עושים חסד ואמת הגידו לי (אאא ססס) נצח נצח נצח ושכב על צדך הימנית טוב שיהי׳ השמאלית ותראה ותתמה. שאלת חלום בדוק ומנוסה צום ג׳ ימים בטהרה ובענוה ויראה ותלבש בגדים נקיים לבנים ותתנקה מכל טומא׳ וטהר עצמך ג׳ ימים יום שני יום שלישי ויום ד׳ ואל תאכל עד יום ה׳ וליל ה׳ הדלק נר בביתך ותשכב על עפר בחצי ביתך ופניך יהיו לאור הנר ותדבר שאלתך ובקשתך ותשביע אותו אשביעך בשם המפורש היושב בעבי שמים העליונים שתבא אתה בזה הלילה ובעין יפה ובלב שלם ולא תבא אלי אלא באהבה ותדבר שאלתי לי מה שאני מבקש ממך ותפתור לי שאלתי כמו שפתר גבריאל ליוסף חלום פרעה והיו דבריו אמת כן תבא אלי בזה הלילה באמת ותפתור לי שאלתי ובקשתי בשמך כי שמך הכר מטטרו״ן בשם המפורש היושב על גלגלי המרכבה בשם חי וקים היושב בערבות בי״ה שמו ועלזו לפניו בשם האל הגדול והנורא שהוא אהוב ונחמד ונאמן והשבעתיך השר מטטרו״ן באהי״ה אשר אהי״ה הוא שנגלה למשה בן עמרם מתוך הסנה בא״י למדני חקיך בשם הנתפרש בשבעים לשון והמעולה בשבעים שמות ומשביע אותך בשם המרעי״ש את העולם משמו ירעדו גדודי עליונים ותחתונים ומקצפו תרעד הארץ ולא יכילו גויים זעמו ברוך כבוד ה׳ ממקומו וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

השבעתי עליך השר מטטרו״ן בשם אלהי ישראל אלהי אברהם אלהי

יצחק ויעקב ששם המלאכים דקיימין קדם אלהא רבא ואלו הם המלאכים שבעה מיכא״ל גבריא״ל רפא״ל ענא״ל יצוריא״ל טריא״ל עזיא״ל על שמך ועל אמתך שמך חנון ורחום שמך בשכמל״ו: אשבעית עליך השר מטטרו״ן בשם השרים הממונים על ארבע תקופות השנה. השנה ראשונה נוריא״ל צדקיא״ל שנייה עזיא״ל סמא״ל ענא״ל ושלישי׳ זבדיא״ל סמניא״ל ד׳ גבריא״ל רפא״ל אשביר״ה השרו״ן שליטן בכל תקופה ותקופה באותה השנה: אשבעית אותך השר מטטרו״ן בשם ברוך ומבורך שמו ומרומם על כל ברכה ותהלה בשמך כי שמך בך ובך שמך כי לפני כל נכון שמך ולעולמי עולמים יעמוד שמך ומשמך ירעדו גדודי עליונים ותחתונים מפארים שמך וכל גדודי מעלה הכל שמך מפארים ושמך לא חזו משמך ירעדו הכל והים ינוס לאחור מיראת שמך וכל משבריו וגליו מאדרים ומפארים שמך ארץ תרעד בהביטך בה ועמודיה ימוסו ויפחדו משמך ועל הכל שמך מעולם ודיירי עולם יפחדו וירעדו מאימת שמך ודיירי תהום ואבדון ציה וצלמות יזעו משמך וג״ע וכל חסידיך ירננו לשמך וכל אשר נשמת רוח חיים באפו בנעימות לשונו ישים כבוד לשמך וחן כבוד לשמך ואני עפר ואפר רמה ותולעה נכה לב ושפל רוח צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחנתי לפניך לבקש רחמים מלפניך ולפני כסא כבודך כי אתה קרוב לכל קוראיך ומצוי לדורשיך עשה נא בקשתי ברצון מלפניך ומהר שאלתי ברחמים ועשה חפצי כי אתה יצרתני:

אחר כל זאת דבר רצונך ופניך יהיו למטה והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו וירד ה׳ בענן ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו:

ויעבור ה׳ על פניו ויקרא וגו׳ נוצר חסד לאלפים וגו׳ ה׳ שמעה ה׳ סלחה ה׳ הקשיבה וגו׳ ויצא יעקב מבאר שבע וגו׳ ויפגע במקום וילן שם וגו׳ ויחלום והנה סולם מוצב וגו׳ והנה ה׳ נצב עליו והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת וגו׳ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך וגו׳ תאמר אלו הפסוקים כלם בכוונה ופניך יהיה למטה ותראה חפצך:

זהר שם המפורש שהזכיר מרע״ה בסנה וכל מי שיזכיר אותו על השד יברח ועל האש יכבה ועל החולה יתרפא ועל הרהורית יתיר״ש ואם יזכור אדם ממנו ויכתוב אותו על השונא ימות ועל השלטון יאהב אותו והזהר שלא תקרא אותו אלא אם אתה טהור ונקי מכל טומאה וכל מי שיקרא אותו ואינו טהור ונקי ימות וכך צריך לומר גזרתי עליך תניאל ותסדיאל וצדקיאל בשם הזה שתעשו לי כך וכך והוא השם היוצא מן שלשה פסוקים של ויסע ויבוא ויט והוא יערבם זה עם זה ראש

וסוף ראש: וזהו השם הנכבד והנורא והוא מפורש בשבעים ושתים שמות ואלו הן:

והו ילי סיט עלם מהש ללה אכא כהת הזי אלד לאו ההע יזל מבה הרי הקם לאו כלי לוו פהל נלך ייי מלה חהו נתה האא ירת שאה ריי אום לכב ושר יחו להח כוק מנד אני חעם רהע ייז ההה מיך וול ילה סאל ערי עשל מיה והו דני החש עמם ננא נית מבה פוי נמר ייל הרח מצר ומב יהה ענו מחי דמב מנק איע חבו ראה יבם היי מום בשכמל״ו ובילא״ו:

אם תבקש להסיר לב האשה ולא תשמע אלא אליך קח מזיעת אפך ופניך בכלי זכוכית חדש וקח טס נחשת אחד וכתוב על הטס קסיטרו״ן שם השוט״ר ושמות למלאכים והלך לתוכה ואמור על דעת פניך משביע אני עליכם מלאכי מדע (נ״א מזע) שתהפכו את לב פלונית או פלוני בן פלונית ולא תעשה דבר בלעדי ותהיה לבה או לבו מהרה אלי וקח הצלוחית וטמנה במקום מעברה חה כתוב ביום ה׳ בד׳ שעות ביום שאין יום ה׳ אחריו באותו חודש ואלו המלאכים והשוטר היא פלמי״א ואלה משרתיו אברי״ה אזמד״הי רמנ״הי אמנה״ר אפמ״ך פסיב״זא טובי״אל גלו״אל אופר״י גמת״י אודני״אל מני״אל ובמת״ו סרט״ן סבקת״ני במרתיא״ל סרפי״ת כרסו״ין אמא״ף ככהי״ד הסתי״ד סתריא״ל אליס״ס הלסיא״ל סורס״פי קרכוטו״ת מלכיא״ל אחס״ף אמיא״ל פרט״ס גדיא״ל סבכיא״ל כוכ״ב אלה הם המלאכים המשרתים בט״ס ואלה הם המלאכים המסיתים אל לב המלך ודעת הגדולים ואת לב בני אדם:

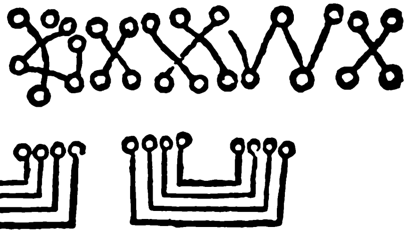
ואם תרצה להביא אדם נכבד או אם בקשת להראות דיוקנו לאהבך או לריעך מאלו הדברים המופלאים של ספר הקדוש והנכבד הזה הנזכרים הזכיר שמות המלאכים הקדושים האלה ושם השוטר ותצלח. ואלה שמות המלאכים משרתים את דלקי״אל העומד במעון השלישי והוא מושל בלהבי אש נור״ה או״ל מלכ״י חוליא״ל הריא״ל שלמיא״ל חבוא״ל נגריא״ל כמכיא״ל עקוא״ל ססניאל בנביאל חומניאל עמליאל תלמס״ף וטחניא״ל ארפיא״ל אגניא״ל משריא״ל אמגנאו״ל ואמור כה וכה תעשה והם עושים ותצליח רק בטהרה:

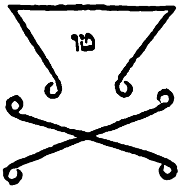
אם תרצה למלאות הבית עשן ואש שהוא לוהט ולא ישרוף מאומה קח עג״ר אגר״י או פריון ותנהו על גחלי אש ויעל עשנו בתוך הבית ותזכיר שם השוטר והמלאכים האלה בעלות העשן ואמור כך משביע אני עליכם מלאכים העטופים אש במי שכלו אש ומושבו על כסא אש ומשרתיו לוהט ומחנהו אש משרתי אש לפנ״ו בשמו הגדול אני משביע אתכם שתראוני הנס הגדול הזה ולא אפחד וכאשר תשלים לדבר תראה הבית מלא אש ואם תרצה להשקיע אמור זאת משביע אני עליכם מלאכי הגבורים שתכבו את האש הגדולה הזה ולא תעמוד שעה אחת בבית ובהשלימך תשקיע האש ותכבה מהרה לשעה בלא אפר בלא כלום רק עשה בטהרה ותצליח: אלה הם שמות המלאכים המשרתים במחנה הששית את פסכ״ר אזיא״ל אדביא״ל טר׳פו״ן פיכבו״ם פסתמ״ד לנגיאל קרונ״רל שוכ״הן סבור״ן עוזיא״ל תרמי״אל הממי״אל צהמיא״ל בימסום גרזנ״יית גודצטא״ל בארוב״א ערמו״ר הדמו״ר זבנו״ס חסמא״ל טרדיא״ל פניאו״ן קרמיא״ל בפליי״א ארמיא״ל ערמ״ן עפוס״אל ספריא״ל קתניא״ן שבביא״ל ארמיי״נוס טופמ״וס פצליא״ל חטפיא״ל פרסימ״ון נחליא״ל:

ואלה הם המלאכים הגבורים האזורים כח וגבו״ר׳ לרוץ ממקום למקום ולהביא אדם שהוא בארץ רחוקה אל ביתו ולעוף בשעה אחת כעוף או כדי להביא עבד שברח קח ד׳ טסי נחשת וכתוב על כל א׳ וא׳ מהם שמו ושם אמו ושם פסכ״ר ושם המלאכים המשרתים לפניו ואמור מוסר אני עליכם מלאכי הגבורה את פב״פ שלא תאחרו אותו בכל מקום שהוא יושב בו ותפנו את לבו אם בעיר אם במדינה אם בים אם ביבשה אם במאכל אם במשתה ותעופו אותו כעוף ותביא אותו שלא ברצונו ואל נא תעזבוהו להתמהמה ולא ביום ולא בלילה ושים בד׳ פנות הבית:

חסין יה אהיה חסין יה אהיה
חסין יה אהיה חסין יה אהיה
חסין יה אהיה חסין יה אהיה
חסין יה אהיה חסין יה אהיה
חסין יה אהיה

אישון נוריה

ברשות השם הנכבד והנורא השבעתי עליך אשמדאי מלכא דשידי ולכל כת דילך ואגרת בת מחלת ולכל כת דילך שלא תזיקו ולא תפחידו ולא תבהילו את פב״פ אך עזרוהו וסמכוהו מכל צרה וצוקה ומכל פגע רע ומכל חולי הנכנס ברמ״ח איברים בשם ד׳ מפתחין דיוה״ן פתיחי״ן ידיהו״ן סגרו״ן יברכך ה׳ וישמרך יאר ד׳ פניו אליך ויחנך פספסים ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום. השבעתי עליך מלך קדוש וטהור שתעקרו ותכרתו כל אישתא חמימתא וקרירתא וכל שד ומזיק וכל איסור וקשיט וקשר וכל חרשין וכל כישופין מזה פב״פ בשם דיהון שה״ו שמו״ת מפרס״א בשר״י בשם ש״ל החקוק על הכתר אאא ססס:

כל מי שרוצה לכתוב קמיע צריך לכתוב תחלה המלאכים הממונין על התקופה כזה תקופת ניסן סמא״ל ועניא״ל וגנשרי״ש ושם שריהם הוא או״ר פניך. תקופת תמוז כדניא״ל וצדקיא״ל ועכניא״ל ושם שריהם הוא אבה״ל אבה״ם תקופת תשרי ברקיא״ל ואיסטריא״ל וגבריא״ל ושם שריהם הוא אלבריאו״ר תקופת טבת גבריא״ל אוריא״ל וברכיא״ל ושם שריהם הוא דביא״ל תקופת בענין אחר ניסן אוריא״ל. אייר אמריא״ל סיון צפניא״ל תמוז סריא״ל אב ברקיא״ל אלול פניא״ל תשרי צוריא״ל חשוון כבריא״ל כסליו אדניא״ל טבת צפיא״ל שבט ירימא״ל אדר סומיא״ל ואדר סנדלפו״ן יום א׳ אריא״ל יום ב׳ אספמיא״ל יום ג׳ אריא״ל יום ד׳ הכביא״ל יום ה׳ יהועיא״ל יום ו׳ הדריא״ל יום ז׳ ישרא״ל תקופת תשרי גליצו״ר והדרניא״ל תקופת טבת ברזיא״ל וסממיא״ל תקופת ניסן סמיאל ועניאל תקופת תמוז נמציאל וצדקיאל:

ספר המזלות

ניסן מזלו טלה ואוריא״ל המלאך אייר מזלו שור ומלאך להטיא״ל סיון מזלו תאומים ומלאך פניא״ל תמוז מזלו סרטן ומלאך

זוריא״ל אב מזלו אריה ומלאך ברקיא״ל אלול מזלו בתולה ומלאך חניא״ל תשרי מזלו מאזנים ומלאך נוריא״ל חשון מזלו עקרב ומלאך גבריא״ל כסליו מזלו קשר ומלאך מאדוניא״ל טבת מזלו גדי ומלאך שניא״ל שבט מזלו דלי ומלאך גבריא״ל אדר מזלו דגים ומלאך ריומיאל: **יום א׳** כוכבו חמה ומלאך אוריא״ל יום ב׳ כוכבו לבנה ומלאך סמא״ל יום ג׳ כוכבו מאדים ומלאך וירוא״ל יום ד׳ כוכבו כוכב ומלאך להביא״ל יום ה׳ כוכבו צדק ומלאך וירוא״ל יום ו׳ כוכבו נוגה ומלאך אשריא״ל יום ז׳ כוכבו שבתי ומלאך אשריא״ל (נ״א ישראל): תקופת ניסן סמא״ל. תקופת תמוז נמציא״ל וצדקיא״ל. תקופת תשרי יקמיא״ל וירמר״ת. תקופת טבת ברקיא״ל וסממיא״ל המלאכים. סא״ק נבראו מאש וזכרים הם ושמושיהן במזרח. שב״ג נבראו מעפר וזכרים הם ושמושיהם בדרום. תמ״ד נבראו מרוח וזכרים הם ושמושיהן במערב. סע״ד נבראו ממים ונקבות הן ושמושיהן בצפון. חמה ביום אריה נוגה ביום שור ובלילה מאזני׳ כוכב ביום תאומים ובלילה בתולה לבנה ביום ובלילה סרטן שבתי ביום גדי ובלילה דלי צדק ביום קשת ובלילה דגים מאדי״ם ביום קרני טלה ובלילה עקיצת עקרב וי״ב מזלות סא״ק תמ״ד זכרים שב״ד סע״ד נקבות זכר אם נולד במזל נקבות לא יחיה ונקבה אם נולדה במזל זכרים גם היא לא תחיה: ואלה השעות מימי השבוע הראוים לכתוב בהן קמיעין יום א׳ שעה שביעית יום ב׳ שעה חמישית יום ג׳ שעה ראשונה יום ד׳ שעה שניה יום ה׳ שעה רביעית יום ו׳ שעה חמישית ועשירית וסימן מן השעות ז״ה אב״ד ה״י: ואלה ימי החדש אשר הן ראוים לכתוב קמיעין א׳ כל היום ב׳ בקר ג׳ לא כלום ד׳ כל היום ה׳ בקר ו׳ כל היום ז׳ בקר ח׳ בקר ט׳ לא כלום י׳ לא כלום י״א בקר י״ב כל היום י״ג לא כלום י״ד בקר ט״ו לא כלום ט״ז בקר י״ז ערב י״ח לא כלום י״ט לא כלום כ׳ לא כלום כ״א בוקר כ״ב כל היום כ״ג לא כלום כ״ד בקר כ״ה כל היום כ״ו לא כלום כ״ז בקר. כ״ח כל היום כ״ט לא כלום ל׳ בקר: וכך יכתוב הכותב קמיע יאמר בשם די ברא שמיא וארעא אכתוב זה הקמיע לפלוני בן פלונית ובשם המלאך הממונה בשעה של יום פלוני: פתיחת הלב שעשה משה רע״ה ליהושע וכתוב אותו על טרפי אתרוג וימחה אותו ביין ישן וישתה אותו בר״ח ואלו הן ר״ד טב״א יר״ד טיה״ו בוטה״א אא״א נ״ס:

אחרת בר״ח ניסן אמור על כוס יין ישן ז״פ אלו השמות פתחיא״ל רפא״ל ענא״ל יה״ו יה״ו טרפיא״ל יהוא״ל ואח״כ תשתה אותו. **אחרת** אמור מ׳ פעמים מה אהבתי תורתך כל היום וגו׳ ואח״כ כתוב אותו על גבי אתרוג או תפוח ואחר כך חזור לומר אותו כאמור לעילא משלשה פעמים ואחר כך אכול אותו דרך הכתיבה. אחרת משביע אני עליך גליצר״ר המגל׳ טעמי תורה ומשביע אני עליך יפיפי״ה שר הפנים

משביע זגנזנא״ל שר התורה שתפתחו (פב״פ) בתורה ובחכמה ובבינה בשם י״ה י״ה א׳ צבאות אא״א נ״ס. אחרת קח ביצה בתולה ובלשנה בנורא וקליפה עמה ואח״כ כתוב האותיות פ״י פ״י יר״ת פ״י פ״י יו״ת חי״ל פ״י פ״ו יו״ת אכר״ת חי״ל צו״ד יט״ו טאטי״ס ק׳ ק׳ אא״א נ״ס. אחרת בשם ומספ״ר מספר״א חס״ד פספס״ל אמסר הגדול פתחו לבי פב״פ ללמוד תורה ולכל דאילוף לא אשכח מעתה ועד עולם אא״א נ״ס:

אחרת עיקר עשייתו בר״ח סיון ובערב שבועות אע״פ שאין אכילתו עד למחר והמתעסק בו בכל ר״ח לא יפסיד וצריך לעשותו

אדימס
אבריסס
ארמימס

בנקיית גופו ולבו וכוונתו לשמים וכך משפט עשייתן יקח קמח שעורים ואם לא ימצא יקח של חטין אבל שעורים טובים יותר וילוש בנקיות ויאמר לשם פלוני אני מתעסק בזה יר״מ אלהינו שבשמים שאצליח בזה פתיחת הלב שאני מכוון לשם פב״פ שיהיה פתוח לת״ת ולכל דבר ולא ישכח כ״מ שילמוד וכל מה שידע בגזרת עירין פתגמין ובמאמר קדישין שאלתא בשם י״ה ה׳ צבאות וילוש יפה הקמח ויעשה סולת נקייה ומן הסולת יעשה עוגה טפח על טפח עגול ויקח דיו ויעשה בעוגה ד׳ שרטוטין מרובעין כזה באמצע העוגה ויכתוב בתוך הרובע אלו ג׳ שמות כתובות כאלה כתיבה גסה ותמה זה למעלה מזה ולא יכתבם בשורה א׳ ולא בב׳ כי אם בשלשה שורות האלה ומאחורי העוגה

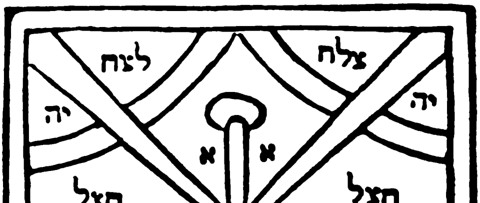
אסיאל
אנסיאל
אנסיפיאל
ופתחיאל
ופתחא

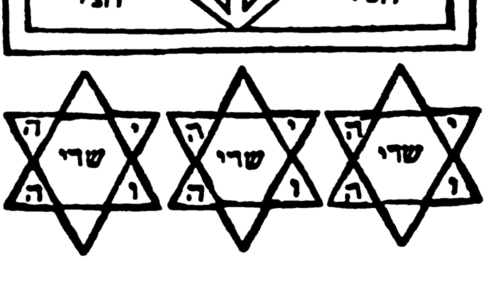
כנגד אותו רבוע שעשה כבר יעשה רבוע אחר כזה ויעשה ששה שרטוטין מדיו ויכתוב בהם אלו הה׳ שמו׳ זו למעלה מזו כל שם ושם בפני עצמו כתיבה גסה ואחרי כתבו כל השמות מב׳ הצדדין של העוגה ואפה העוגה על תנור ויחמה אותו התנור עם עצי גפנים ולאחר אפייתו יקח כוס של יין אדום ויקח ח׳ טרפי הדם ויכתוב עליהן הח׳ שמות הכתובים למעלה ברבועם ויכתוב כל שם בעלה הדס אחת לבדו וימחיק אותו ביין אדום וישים גם העלים בכוס היין ולא ישתה עד שיאמר ז״פ אדא בר פפא רפרם בר פפא רמי בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא דרו בר פפא חמא בר פפא אחי בר פפא נחמן בר פפא מרי בר פפא ברוך אתה ה׳ למדני חקיך תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרני טוב אתה ומטיב ברוך אתה ה׳ הטוב והמטיב אשבעית עליך פותה (נ״א פוטה) שר של שכחה שתסיר ממני לב טפש ותשליך יתיה על טוריא רמתא בשם שמהתא קדישתא חליו ארימס אברימס ארמימס אסיאל אנס״אל אנספיאל ופתחיאל ופתחא ונח מצא חן בעיני ה׳ ויאמר עוד זה ו״ה ואח״כ יאכל אותה העוגה. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

קמיע טוב בדוק ומנוסה לעין הרע לרוח רעה לחן ולתפיסה לחרב ולפתיחת הלב ולדרוש תורה ברבים לכל מיני חלאים ופורעניות מלהיות יורד מנכסיו בשם שדי די ברא שמיא וארעא ובשם מלאך רפא״ל הממונה על חדש ולכם סממא״ל הגנא״ל ונגשור״ש סנדורים נדמ״ה קמיא״ל סטריא״ל אברי״ד גורי״ד הממונים על תקופת תמוז ולשר שלהם אורעני״ד למלאך השעה והמזל בשם ה׳ אלהי ישראל יושב הכרובים האל הגדול הגבור והנורא. יהו״ה צבאות שמו ובשמך אלהי רחמנא ובשם אדירירון אלהי רופא נאמן אשר כל פמלא של מטה ושל מעלה בידך ובשם יהו״ה הצליחני בכתיבת זה הקמיע לכתוב בשם פב״ב לשמרהו לכל רמ״ח איברים שבו מתפיס׳ ומחרב פיפיות ועזרוהו ויצליחוהו ויפלטהו וימליטהו מאדם רע ומולה״ר ומבע״ד קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית וכל הקמים עליו להרע לו בין במעשיהם בין בלשון בין בעצה בין במחשבה הכניעם השפילם ומגר ופגר והכנע ונענע ושבר ופגר בלי עליית אבר כל מבקשי רעתו ויכלמו כל חפצי רעתו והצילוהו וחלצוהו מכל כ שוף ומכל מיני פורעניות ומן העניות ומאנשי בליעל וממיתה משונה ומכל מיני פורעניות ומן העניות ומאנשי בליעל וממיתה משונה ומכל מיני יצר ומכל מיני יסורים וחלאים רעים ותן לי חן וחסד ורחמים לפני כסא ה׳ ולפני כל הבריות הרואין אותו ותהא אימתו מוטלת על הבריות כאימת מפגיע על הארי משביע אני פב״פ בשם אורירו״ן ואדירירו״ן בילא״ו: **קמיע אחרת** אדניא״ל סרגיא״ל נדגיא״ל אתנא״ל צמתינא״ל עמתניא״ל שמנא״ל יוה״ך יוב״ך יוב״ב יוב״ש א״ז ב״ו ו״ה אבריא״ל ברביא״ל גלא״ך דלקיא״ל הודריא״ל ועריא״ל זרקיא״ל חניא״ל טהריא״ל יחיא״ל כרוביא״ל להטיא״ל מהמניא״ל נוריא״ל סוריא״ל נמריא״ל פניא״ל צפהא״ל קתניא״ל רעשיא״ל ושפריא״ל תוקיא״ל אוריא״ל רפא״ל מיכא״ל אתנא״ל סנסנ״ה קנקנת״א מועק״ה מכשפ״ר״ל והגדריא״ל וקפנר״ט אבי״ג ית״ץ טה״א גר״ד הג״ב נמא״ל טוריא״ל יפיפי״ה גליצי״ר צורת״ק אגל״א שרי התורה ובשם ופ״ת וא״י בת״א רכ״ב צר״ר יי״ה אתם חי״א בי״ז רתי״ך יח״ד חק״ו יו״ה י״א עפ״ר קא״ן ות״א בב״ד ור״ך אי״ר שתפתחו לבו של ליב בן שרה ללמוד תורה ונ״ך ותלמוד ירושלי׳ ותלמוד בבלי ומדרש ותוספו׳ וספרי וטעמי תורה וסודי התורה ועומקי תורה ויהיה לבו כמעיין נובע הו״ה מדע והשכל וכל סדור החכמה וכל דברי תורה וישמרהו ויצילהו ויפלטהו וימלטהו מכל מיני כשול ומתפיס׳ ומכל מיני פורעניות ומכל מיני יסורין ומחרב פיפיות ומאדם רע ומלשון רע ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שהוא אינו בן ברית וכל הקמים עליו לרעה בין במעשה בין במחשבה הכניעם והשפילם ומגר כל מבקשי רעתו ויכלמו חפצי רעתו ויצילהו

ויחלצהו מכל מיני פורעניות ומן העניות ומאנשי בליעל ובמיתה משונה ומכל מיני יצר הרע ומחלאים רעים והגבר עליו לב סוב על לב רע ותהא אימתו על הבריות כאימת מפגיע על הארי בשם יהו״ה יהי״ה יו״הה היו״ה הו״יה י״הה וה״הי הה״יו הו״הי ובשם אב״ג ית״ץ קר״ע שט״ן נג״ד יכ״ש בט״ר צת״ג חק״ב טנ״ע יג״ל פז״ק שק״ו צי״ת וה״ו ינ״י סי״ט על״ם **אנקתם פסתם פספסים דיונסים** יברכך ה׳ וישמרך. יאר ה׳ פניו אליך ויחנך. ישא ה׳ פניו אל ך וישם לך שלום. שמע יושב ישראל בסתר ה׳ עליון אלהינו בצל י״י שדי אחד יתלונן ואהבת אומר את לה׳ ה׳ מחסי אלהיך ומצודתי בכל אלהי לבבך אבטח ובכל בו נפשך כי ובכל הוא מאודך יצילך והיו מפח הדברים יקוש האלה מדבר אשר הוות אנכי באברתו מצוך יסך היום לך על ותחת לבבך כנפיו ושננתם תחסה לבניך צנה ודברת וסוחרה בם אמתו בשבתך לא בביתך תירא ובלכתך מפח בדרך לילה ובשכבך מחץ ובקומך יעוף וקשרתם יומם לאות מדבר באופל ידך יהלוך והיו מקטב לטוטפות ישוד בין צהרים עיניך יפול וכתבתם מצדך על אלף מזוזות ורבבה ביתך מימינך ובשעריך אליך ליב בן שרה לא יגש שום מזיק יהו״ה ישמרהו מכל שידין ומזיקין ולילין ורוחין בישין ומכל פחדין בשם יהוה אלהי האלהים ואדוני האדונים ואלהא רבא בעגלא ובזמן קריב אא״א אז בו גה תתא מגינו ברוך אתה ה׳ מגן דוד מצמצמית נערורין מטטרו״ן:

קמ״ע אחרת והוא להרויח אדם במשא במתן והצלחה גדולה בע״ה כתוב זה בקלף ותלהו בצדך השמאלית וזה אשר תכתוב והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך סנמכד סנף כרכ זג מככ יתם עוך סג ססי סמסכרך תביסס קתקדר:

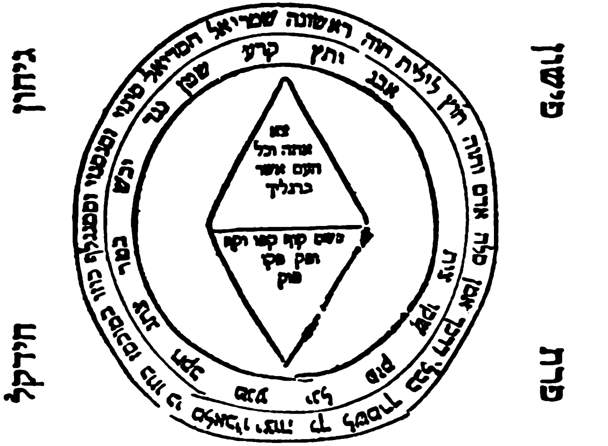

יהי רצון ה׳ אלהי ישראל שתצוה למלאכיך אלו לבא אל בית פב״פ וללכת עמו ויצליחו אותו בסחורתו ובכל מעשי ידיו בהצלחה ובהרוחה גדולה בין ביום בין בלילה בין בבית בין בחוץ לבית בין בעיר בין בחוץ לעיר ושמן והתמך הק׳ ירחיבו במעשיו ובביתו והצליח לפב״פ אמן סלה:

בדוק ומנוסה לשמירה ליולדת ולולדה מן הכישוף ומן עה״ר ובשעת לידה שלא ישלוט בה

ובולדה שום שד ופגע רע. שיר למעלות וכו׳ שמות היוצאים משיר שיר למעלות המה אשא עיני אל ר״ת ע״ב וזהו שם הוי״ה במילוי יודי״ן וכן ס״ת עיני אל ההרים מאין יבא ק״ל וזהו ה׳ רוכב על ע״ב ק״ל וגם ס״ת ההרים מאין יבא אדנ״י הוי״ה משולבות עזרי עזרי מעם יהוה ס״ת אדנ״י שמים וארץ ס״ת ק״ל הנה לא ינום ר״ת הוי״ה במילוי אלפי״ן אדם עליון. יד ימינך יומם ר״ת ג׳ יודי״ן משם ע״ב שהוא כולו רחמים לעורר רחמים מאדם עליון הוי״ה במילוי אלפין וזהו השמש לא יככה ר״ת הוי״ה במלוי אלפין וגם כל אות אחד השם הוי״ה נוטריקון **עשציי** זה השם טוב מאד לשמירה גם בכל לילה קודם שינה צ״ל כל אדם זה שיר למעלות ולכוון זה השם. ואח״כ ויעבר את מעבר יב״ק. ויעבוד ע״כ רי״ו זהו ע״ב שמות שהם רי״ו אותיות יב״ק אדנ״י הוי״ה אהיה משולבות. ואח״כ שם של ע״ב כאשר תמצא ואח״כ הפסוק יב כך וגו׳ עם השמות כאשר תמצא לעיל ואח״כ עמוד העיגול וזה ציורו בימין העיגול שמע משולב עם ויהי נועם בדף הנ״ל והצד השני יענך ה׳ ביום צרה גומר ויוצא מזה המזמור ד׳ פעמים יב״ק ביום צרה ישגבך קדשו בגבורות ישע ונפל ואנחנו קמנו יעננו ביום קראיו וידי״ק הוא ג׳ שמות אדני הוי״ה אהי״ה משולבות וד׳ כחות הם סגולה לכל צרה וצרה לינצל ממנה ובפרט ליולדת ואח״כ הנה ה׳ רוכב: והשמות היוצאים מזה הפסוק טוב מאוד לשמירה שלא יזיק שום כישוף הנה בגי׳ בלי זהו שם משם ע״ב לשבר כל כישוף כי לא יוכל למעבד שום כישוף אלא ע״י כלי ע״ב שם של ע״ב הוא משבר כל הקליפות כידוע ואח״כ לישועתך כל ג׳ אותיות הוא שם בפני עצמו וברוך שם כבוד וגו׳ ג״כ ג׳ אותיות שם בפני עצמו ואח״כ בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור בשם יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה מי״ך וש״ר צי״ת עש״ל צמ״ם רה״ע אלו שמות טוב מאד לעין הרע היוצאים מן הפסוק בן פרת וראיה לדבר עש״ל בגימ׳ עין רע וגם נמ״ם רעה בגימטריא עין הרע ואח״כ שבעים שמות מלאכים חמה טוב מאד לכל השמירות כידוע ואח״כ אלו השמות וציוריהם כאשר ראה וחקק אדם הראשון את ציוריהן טוב מאד לשמירת יולדת עם הולד:

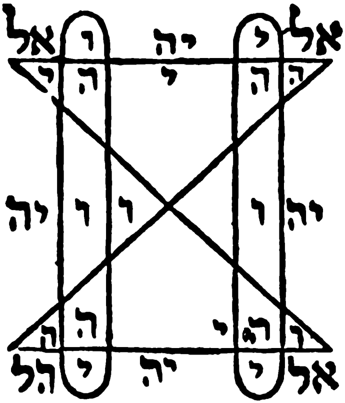
להמקשה לילד קח קלף צבי וכתוב עליו בשם קוף קפו וקף ופק פקו פוק וקשר לה על טבורה ולחוש לה באזנה הימנית צא אתה וכל העם אשר ברגליך בדוק ומנוסה :

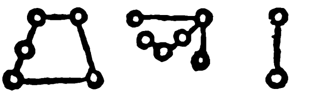
אשבעית עליך חוה ראשונה בשם שהוא יוצרך ובשם שלשת מלאכים ששלח יוצרך בשבילך ומלאך באיי הים ונשבעת להם במקום שתמצא שמותם שלא תזוקו אתה ולא אחת ממחנותך ומשרתיך לכל מי שישא שמותם לכן בשמותם ובחתומים הכתובים פה אני משביעך ואת מחנותיך משרתיך שלא תזיקו את יולדת פב״פ ולהילד שנולד לא ביום ולא בלילה לא במאכלם ולא במשתם לא בראשם ולא בלבם ולא ברמ״ח איבריהם ולא בשס״ה גידיהם בכח השמות והחתימות האלה אלו אני משביעך ואת מחנותיך ומשרתיך:

בשם אהיה והא ההא אא בב או מאב אאא

למיכאל גבריאל רפאל נוריאל קדומיאל מלכיאל צדקיאל פדיאל תומיאל חסדיאל צוריאל רמאל וסיאל סטורי גזריאל ודריאל להריאל חזקיאל רחימאל קדשיאל שכניאל ברקיאל אחיאל חניאל לאהרל מלכיאל שבניאל רהסיאל רומיאל קדמיאל קדאל חכמיאל רמאל קדשיאל עניאל עזריאל חכימאל מחניאל ניאל גריאל צורטאק עוספיאל רחמיאל סנסניה ודרגזיה רססיאל רמיאל סניאל טהריאל ועזריאל נרים סמכיאל עינאל חסריה רגאל צוריה פשיסיה עזריאל סמכא מחניה חנוניה ירואל סטרוסיה חוניאל זכריאל ועריאל דניאל גדיאל בריאל אהניאל:

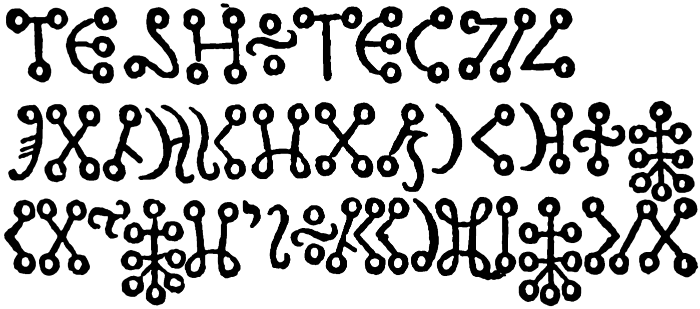

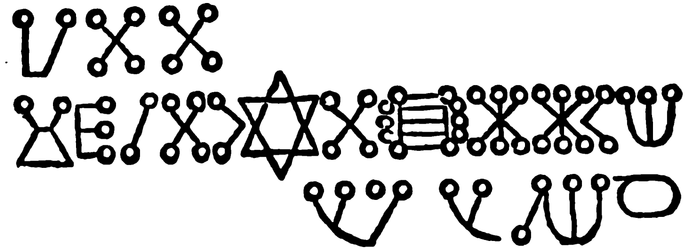
קמיע אחרת והוא לשום אהבה בין איש לאשתו או בין איש לתבירו ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך יהר״מ ה׳ אר״א לשלוח מלאכיך הקדושים לפב״פ ולפב״פ לשום אהבה ביניהם ואלו השמות ומלאכיך הקדושים הממונים על האהבה פתצשאתא מצפץ תכצמל (נ״א הוהי כי הלא) שלך כששל פשלך טובל כשלך יתקל אתם מלאכי אהבה שתשימו אהבה ואחוה בין פב״פ ובין פב״פ ולא יהי׳ בהם לא שנאה ולא קנאה ולא קטטה ולא דבר רע אלא לב שלם ולב טוב ואהבה ואחוה מעתה ועד עולם א״ס: וצריך שיהא זה הציור:

קמיע אחרת לאהבה כתוב במי שושנים וכרכום ובקולמוס של נחושת על קלף כשר בשם פב״פ שיהא קשור לב פב״פ לאהבה פב״פ לעשות רצונו וחפצו, מכח זה המזמור וכח אלו הטוטפות ברכי נפשי את ה׳ ה׳ אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכתיה בל תמוט עולם ועד תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם גבול שמת בל יעבורון בל ישובון לכסות הארץ המשלח מעיינים בנחלים בין הרים יהלכון ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד ישבעו עצי י״י ארזי לבנון אשר נטע אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה הרים הגבוהי׳ ליעלי׳ סלעי׳ מחסה לשפנים עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו תשת חשך ויהי לילה בו תרמוש כל חיתו יער הכפירים שואגים לטרף ולבקש מאל אכלם תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב מה

רבו מעשיך ה׳ כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו תתן להם ילקוטון תפתח ידך ישבעון טוב תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה יהי כבוד ה׳ לעולם ישמח ה׳ במעשיו המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו אשירה לה׳ בחיי אזמרה לאלהי בעודי יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה׳ יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה׳ הללויה:

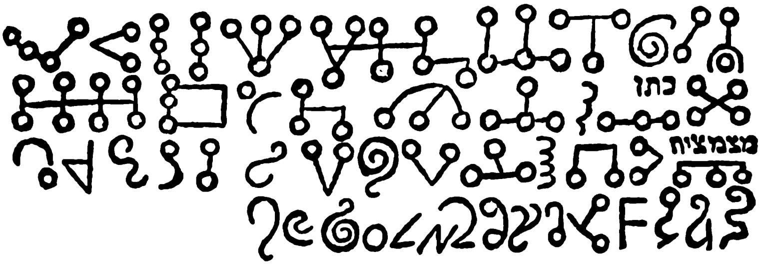

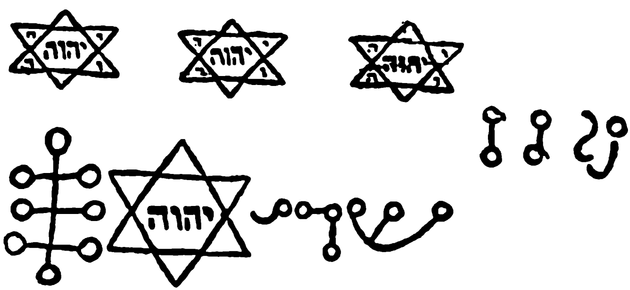
קמיע אחרת לחן ולחסד כתוב על קלף צבי כשר בשמך דחנינא וחסד יהוה בעולם יהי חסדך יהוה על פב״פ כשם שהיה עם יוסף הצדיק שנאמר ויהי ה׳ את יוסף ויט עליו חסד ויתן את חנו בעיני כל רואיו בשם מיכא״ל גבריא״ל רפא״ל אוריא״ל כבשי״א יה יה יה יה
יה יה אהיה אהה אהה יהו יהו יהו יהו
יהו יהו יה

סמיע אחרת שלא ישלוט באדם שום כלי זיין כתוב בקלף של צבי כשר ותלו בצוארך שמות הקדושים האלו עתיא״ל וריא״ל הוריא״ל המרדי״אל שוברי״אל עורריא״ל שוריא״ל מיכא״ל

גבריא״ל הגרי״אל הגדה״דל שוברי״ל צבחר עתניק צורטן אנקתם פסתם פספסים דיונסים ליש ועת כקו יתי יהוה אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקו צית קבצאל אהמנתיאל ומסתיה הירשיתאל עאצה פיה אלעה אבג יתץ אנעה עה עזור לפלוני בן פלונית:

לחכמה אמור יתי׳ שבעה זמנין על כוסא דמיא ושתה בכל יום עד מ׳ יום ואלה דברי התבונה אשר נתנם למשה מתוך הסנה מתוך החכמה מתוך הבינה מתוך המדע מתוך הערמה מתוך המחשבה מתוך ההשכל מתוך שכל טוב מתוך הישרות מתוך הזריזות מתוך התקנה מתוך הטהרות מתוך הענוה מתוך הרחמים מתוך השלום מתוך נחת רוח מתוך הפרישות מתוך יראת חטא מתוך הסודות מתוך רוה״ק ע״י ספפיא״ל שר התבונה ע״י אפפיא״ל שר המדע ע״י כתתיא״ל שר הבינה ע״י ערמיא״ל שר העטרה ע״י יהוא״ל שר התעודה וע״י נהנא״ל שר התושיה וע״י רחא״ל שר רזי השכינה וע״י אשמויל״י שר התורה כשם שהשרו שכינה על משה רוח חכמה ובינה רוח דעה והשכל רוח ערמה ומדע רוח רזי תושיה רוח מאת אלהים כן תשרה שכינה חכמה ובינה רוח עצה וגבורה ומחשבה יפה רוח דעת וחכמת אלהים רוח רז מהשכל בשעתא דא על פב״פ בשם שקרחוז״י שר הגדול זה פטר יי׳ השר הגדול זה ריריאל יי׳ השר הגדול אנוקתיאל יי׳ שר הגדול הוא ממונה על גנזי

תורה חכמתא וכל מפתחי חכמה מסורין בידו והוא רבו של משה בלמדו לו תורה וחכמה ודעת ומזימה כך תפתח לי פב״פ דלת חכמה ודלת בינה בשם אהו אחש יחוש יהוה יהוה יהו יה הה הוה הה הוה הה הוה יהו הוה הה יה וה אה יהו אה יה יה וה ואא אמן סלה:

לשכחה כל מי שרוצה שלא ישכח תלמודו יאמר אלו הפסוקים קודם שיאכל ומוזגין לו כוס של יין או משקה אחר ויאמר אלו הפסוקים עליו אכן רוח הוא באנוש ונשמת שדי תבינם לאדם מערכי לב ומה׳ מעלה לשון אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני ה׳ בצר פקודך צקון לחש מוסרך למו לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי ה׳ אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמוע בלמודים ה׳ אלהים פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסגתי רוח ה׳ דבר בי ומלתו על לשוני ואמור כן י״ר מלפניך ה׳ אלהי אברהם יצחק וישראל שתפתח לבי בתורתיך ותאר עיני ולבי בשם פתחא״ל רפא״ל תופא״ל שיפתח את לבי שלא אשכח כל ימי מכל מה שלמדתי ומה שצויתני ללמוד ויהי עמדי שאלמד כל ימי חיי ולא אשכח דבר תורה לעולם אמן נצח סלה. ברוך אתה ה׳ לעולם אמן ואמן ויש שעושין תענית בערב ר״ח סיון וכותבין הפסוקים האלה על ביצה או על חררה ולושה עם דבש טוב וקודם שיאכל שום דבר מכל שאר מאכלים יאכל אותם: דיתנסים כלו׳ די״ו נסי״ם ב׳ נסים עשה גבריא״ל כמו די״ו פרצופין ויש פותרין על הנסים שעשה גבריאל לחנניא מישאל ועזריה צונן מבפנים וחם מבחוץ ויש פותרין על הקב״ה שהוא א״ז ב״ו ג״ה והוא מה׳ חותמו׳ של הקב״ה ובחלוקי׳ אותיו׳ ופשט פיסת ידו על הים ונעשו שני נסי׳ וא״ז ב״ו ב״ה בגי׳ כמנין אותיות השם של כ״ב אותיות: אנקת״ם פסת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם בגי׳ אדיריהוי יהר״ה אלהי הצבאות יושב הכרובים. ובכאן נשלם פי׳ כל שם כ״ב אותיות. ועתה אתחיל לבאר שם של מ״ב:

אבג יתי״ץ פי׳ אבג״א נותצין אבג״א של מעלה ולפנים מן הירעה ימצא השטן לקטרג נותצין וקורעין ספרים של קטרגנות שמוצי״א השטן לקטרג על ישראל נמצא בספר המרכבה:

אבג יתי״ץ קרע שטן ובספר היכלות אפילו כשקורעין ספר נ״א חובות מקטרג בפה עד שבאין ספרי שבועה ומלמדין זכות ומלקין לו והו נגד כמו נגדינן ליה יכ״ש כמו הכאה דאקושי ליה במבושא חד בטר לשון הכאה דטרי׳ לרישיה או מצודת צת״ג כמו לשון יצ״ג חק״ב כמו חקדא לשון תספא טנ״ע או מנענע עצמו יג״ל ומגלה עצמו פז״ק כמו פזקי״ ובתלמוד שלנו פומקי׳. שק״ו תוטל שקו שלא צית כמו ויצא פרח:

אבג ית״ץ סוד זה במסכת פסחים תנא לגבל ולתפלה ילידים ג׳ מילין ולא אמרו אלא לפניו אבל לאחריו אפי׳ מיל אינו חוזר הא פחות ממיל חוזר ובירושלמי דייק בפי׳ מיל הוא דאינו חוזר הא פחות ממיל חוזר וכן הלאה ואתה בני תבין ותדע מיל הוא אלפים אמה וכל רוצחין צריכין לילך ולברוח לערי מקלט ואינו רשאים ללכת חוץ למגרש דכתיב גבי ערי מקלט ארבעים ·ושמתה עיר אתהן ואת מגרשיהן ומגרש הוא אלפים אמה שנא׳ ואת פאת צפון אלפים באמה זה יהיה לכם מגרשי הערים התינח לפניו אבל לאחוריו פחות ממיל הוא בתוך ולא יהיה נהרג ומה שארז״ל גבי לוט צוערה והוא ג׳ מילין שנא׳ וכמו השחר עלה וכן גבי רוצח נותנין לו שיעור ג׳ מילין שנא׳ מזרחי שמה ינוס שמה רוצח ואז זמן התפלה הוא כמעט שעה א׳ ואז מאכל לססים ורוצחים והוא מקום גולות המים סביב שנא׳ ואת גולות והו ואדיריהם שלחו את צעיריהם לשאוב מים מגב״א גב״א הם אותית אב״ג והוא שם זה ומגילה עפה היא גדולה אלפים אמה של הקב״ה ית׳ שתחכב בעידו בין ים וים הוא פחות ממיל שנא׳ ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים וכשהשמש חוזר למעלה טובל בים וזהו לאחוריו אבל פחות ממיל אינו חוזר וזהו לפניו ג׳ מילין לכך אב״ג בי״ת גימ״ל נוטריקן ידים תפילה גבל מיל גימ״ל אותיותיו גימ״ל מי״ל והיינו שאין לו מים יעוץ גודליו בקרקע שיעור מיל ויעש׳ במקום קרקע בתילה ויאמר משביע אני עליך נחלי״אל ערמוני״אל טטו״פיה אלו״תה גרעי״אל בשם זה שיצא אמת מעין נובע כנגדי:

קרע שטן אותיות שע״ר קטן למעלה ובו נכנס שטן לקטרג על ישראל ומיד רואין חיות הקודש ומשיקין בכ פיהם את השער שלא יוכל לבא לפני השכינה לקטרג על ישראל ומ.כ רין זכות יעקב שנקרא קטן שנאמר מי יקום יעקב כי קטן הוא וע״ז נא׳ צדק״ ומשפט״ מכון״ כסאך חסד ואמת יקדמו פניך. וס״ת קטן והכל עושין בשם זה. קרע שטן והוא טוב למי שדעתו מטורפת עליו או מפני רוח רע או מפני שטן ומזיק כותבין שם זה ותולין בצוארו ויתרפא:

נגד יכש ולמה מלקין למטה ל״ט ולמעלה ס׳ לפי שנא׳ הן כל אלה יפעל אל פעמים ושלש עם גבר אדם שהוא בן י״ג למטה אז הוא בר עונשין ומלקין אותו ג״פ י״ג עולין למנין ל״ט אבל למעלה אין עונשין עד שיהיה בן ד׳ ג״פ ד׳ שהם ס׳ נג״ד בגימ׳ זו שהוא טוב להזכיר לפרנסה ולהזנה ולכלכלה:

בטר צתג יש שקורין פטר לשון פוטר מים ראשית מדון ויש שקורין סט״ן קרע ודאי כן להשביע אז קורין קרע שטן פט״ר צת״ג אבל לענין השבעת אחרות קורין עם שי״ן ובי״ת בט״ר בגימ׳ אל״ה במלוי אותיות אל״ף למ״ד יו״ד ה״א צת״ג בגי׳ חלתות

כשאליה למעלה תפלה וזהו מה שנא׳ משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים. משגיח נוטריקון מטטרו״ן שר גדול יפתח חלונות וי״ג חלונות הן בכסא הכבוד וכולן פותח אותן כדי שיכנס תפלתן של ישראל והכל עושה בשם זה:

בטר צתג בא״ת ב״ש שנ״ג האויר מלמד שאור הראשון שברא הקב״ה הבדילו לצדיקים לעתיד והטמינו הקב״ה והוא עדן שנא׳ ויקרא אלהים לאור יום או״ר בגי׳ לג״ן עד״ן והוא נתפס בשם זה:

חקב טנע בגימ׳ רא״ם לפי שנאמר וקרני רא״ם קרניו בהם עמים ינגח רא״ם רפא״ל אוריא״ל מיכא״ל הן מחנות של שכינה והן עתידין לעזור למשיח וזהו מה שנא׳ קרנים מידו לו ושם חביון עזו אותיות והוא היה בשם זה אוריא״ל ר״ל ופני אורי״אל ל״א ירא״ו וראית את אחורי ופני ל״א ירא״ו:

חקב טנע בגימט׳ גזע״אל הוא מלאך ומשביעין זה המלאך גור״אל כדי לבטל גזירה רעה שנגזרה בשם זה צריך נקיות גדולה וטבילה:

יגל פזק בגימ׳ בכרוב שם זה חקוק על כרוב למעלה וכל יום ויום הקב״ה עליו רוכב שנא׳ וירכב על כרוב ויעוף וידא על כנפי רוח ורואה בי״ח אלפים עולמות שהן אחורי מזרח וי״ח אלפים שהן אחורי מערב י״ח אלפים עולמות שהן אחורי דרום וי״ח אלפים שהן אחורי צפון אלו ע״ב עולמות כמנין חסד שנ׳ אמרתי עולם חסד יבנה ושמים תכין אמונתך והם כמנין חסד אלפים רביאות יש וע״ז נאמר סביב י״ח אלף ושם העיר מיום ה׳ שמה. פירש סביב לכל ארבע פנות י״ח אלף ואין שום מלאך עמו כי אם מלאך שר הפנים הוא רוכב עמו בעֶנני כבוד שנא׳ הולך נכחו אותיות חנו״ך ובאותו פעם מראה כבוד לכל באי עולם בעולם עליון ואומרין שירה כל פמליא של מעלה ומזכירין זה השם:

יגל פזק מתי הוא זה בזמן שהקב״ה עולה על כסא הכבוד של דין מיד רועשין כל פמליא של מעלה וכיון שרואין הקב״ה נוטלין כתריהן מעל ראשיהן ונופלין מעל סוסיהן ומתפללים ומבקשים רחמים על ישראל ומיד עולה על כסא רחמים ולכך שכינה בגימטריא בכסא רחמים ולכך יג״ל פז״ק הוא על כסא הכבוד והבין הכל היטב:

שקו בגימטריא ועל היריעה מלמד שעל היריעת חקוק שם וכשיצר הרע בא לקטרג על ישראל מיד מזכירין שם זה (ומיר״נבו) יצר הרע ואינו רשאי לכנס ולכך שק״ו בגימ׳ וע״ל יצר ר״ל שהוא על יצר הרע:

שקו בגימ׳ וע״ל הדרניא״ל מלמד שהדרנוא״ל הולך בכל יום ולוקח יריעה פרוסה על הכסא וטובל אותה בנהר דינור ופורס על הכסא הכבוד ומיד מתקבצים כל פמליא של מעלה לומר שירה וגם הם טובלים בנהר דינור שס״ה פעמים כגנות עלי נהר על״י נהר בגימ׳ שס״ה ואז לוקחין רשות מיעקב אע״ה ואומרים שירה שנא׳ ולא יעקבם מקול גיהנם ועקבם אותיות מיעקב ומיד הם משוררים בשם זה לפי שהוא חקוק על לבם:

שקו צית טוב לאדם הלובש בגדי שק ואפר על ראשו ומזכיר שם זה ויתפלל ומיד תפילתו היא נשמעת ונענה ואמרי׳ אין אנו רשאין ללבוש שק אא״כ נענה כיורם בן אחאב המלך וגם אמרו במד׳ כמה יפה שק שמיד כשהקב״ה רואה מיד פונה וסוד זה תבין למה שק כל כך יפה ראה כי השקיפה אותיות שק יפה וכן תמצא במרדכי שק ואפר יוצע לרבים וכן גבי אנשי נינוה וילבשו שקים והבין זה הסוד כי גדול הוא:

פה נשלם פירדש של שם מ״ב אותיות ונשלם ספר מעיין החכמה מסודו׳ הרזיא״ל הגדול וכל הספרים שנתן רזיא״ל לאד״ה ללמוד ממנו כל מעיינות החכמה ה׳ למען רחמיו ינחנו בנעימות נצחו וחפצינו יצליח בידינו ולנתיב החכמה משרתי ורבי רבבות צבאיו גדודי אש מתלקחת נהרי אש מושכין לפניו משאתו יגורו אלים ומקולות ינועו אמות הסיפים והוא עלמות ינהגנו. בילא״ו: